8

2.V.6.

ΤΑ ΤΟΥ

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ΣΕΣΩΣΜΕΝΑ.

THEOCRITI

QUAE EXTANT.

ΤΑ ΤΟΥ

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ΣΕΣΩΣΜΕΝΑ.

THEOCRITI

QUAE EXTANT.

Ex Editione DANIELIS HEINSII expressa.

— nec erubuit Sylvas habitare Thalia. VIRG.

GLASGUAE,
IN AEDIBUS ACADEMICIS
EXCUDEBANT ROBERTUS ET ANDREAS FOULIS
ACADEMIAE TYPOGRAPHI
M.DCC.XLVI.

8

CMC
MVSEVM
BRITANNICVM

Ο ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ,

καὶ τῶν ἄλλων βυκολικῶν ποιητῶν περὶ, ἐκ τῆς Σουΐδα.

ΘΕΟκριτος Χῖος, ῥήτωρ, μαθητὴς Μητροδώρου τοῦ Ισοκρατικοῦ, ἔγραψε χρείας. Ανεπολιτεύσατο δὲ Θεοπόμπῳ τῷ ἱστορικῷ· φέρεται δὲ αὐτοῦ ἱστορία Λιβύης, καὶ ἐπιστολαὶ θαυμάσιαι. Εστι δὲ καὶ ἕτερος Θεόκριτος Πραξαγόρου καὶ Φιλίνης, οἱ δὲ Σιμμίχου, Συρακούσιος· οἱ δὲ, φασὶ Κῶον· Μετῴκησε δὲ ἐν Συρακούσαις. Οὗτος ἔγραψε τὰ καλούμενα Βυκολικὰ ἔπη Δωρίδι διαλέκτῳ. Τινὲς δὲ ἀναφέρουσιν εἰς αὐτὸν καὶ ταῦτα, Προτίδας, Ελπίδας, Υμνους, Ηρωΐνας, Επικήδεια μέλη, Ελεγείας καὶ Ιάμβους, Επιγράμματα. Ιστέον δὲ ὅτι τρεῖς γεγόνασι βυκολικῶν ἐπῶν ποιηταὶ, Θεόκριτος οὗτοσὶ, Μόσχος Σικελιώτης, καὶ Βίων ὁ Σμυρναῖος, ἔκ τινος χωριδίου καλουμένου Φλώσης.

*

ΓΕΝΟΣ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

ΘΕΟκριτος ὁ τῶν βυκολικῶν ποιητὴς, Συρακόσιος ἦν τὸ γένος, πατρὸς Σιμιχίδα, ὡς αὐτός φησι·

Σιμιχίδα πᾶ δὴ τὺ μεσαμέριον πόδας ἕλκῃς;

Ενιοι δὲ τὸ Σιμιχίδα ἐπώνυμον εἶναι λέγυσι. δοκεῖ γὰρ σιμός τις τὴν πρόσοψιν εἶναι, πατέρα δὲ ἐχηκέναι Πραξαγόραν, κὴ μητέρα Φιλίναν. ἀκυσὴς δὲ γέγονε Φιλιππίδυ, καὶ Ασκληπιάδυ, ὧν μνημονεύει. ἤκμασε δὲ κατὰ τὸν Πτολεμαίον, τὸν ἐπικληθέντα Λαγωόν. περὶ δὲ τὴν τῶν βυκολικῶν ποίησιν εὐφυὴς γενόμενος, πολλῆς δόξης ἐκ τύτων ἐπέτυχε. καλαί γῦν τινὰς Μόχος καλύμενος, Θεόκριτος ἐπεκλήθη.

Περὶ τῦ πῦ κὴ πῶς εὑρήθη τὰ βυκολικά.

ΤΑ βυκολικά φασιν ἐν Λακεδαίμονι εὑρεθῆναι, κὴ περιασῶς τροκοπῆς τυχεῖν. τῶν γὰρ Περσικῶν ἐνεστώτων ἔτι κὴ φόβῳ πᾶσαν τὴν Ελλάδα ταραττόντων,

ἐνέσῃ καὶ ἑορτὴ Ἀρτέμιδος Καρυάτιδος. τῶν δὲ παρθένων ἀποκεκρυμμένων διὰ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου ταραχὴν, ἀγροῖκοί τινες εἰσελθόντες εἰς τὸ ἱερὸν, ἰδίαις ᾠδαῖς τὴν Ἄρτεμιν ὕμνησαν· τῆς δὲ τούτων μούσης ἀρίστης γενομένης, παρέμεινε τὸ ἔθος καὶ ἐφυλάχθη. ἄλλοι δὲ τοῦτον τὸν τρόπον ἐν Τυνδαρίδι τῆς Σικελίας ἀχθῆναι λέγουσι τὰ βουκολικά. Ὀρέστῃ γὰρ ἐκκομίζοντι τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ξόανον, ἐκ Ταύρων τῆς Σκυθίας χρησμὸς ἐξήπεσεν, ἐν ἐπιὰ ποταμοῖς ἐκ μιᾶς πηγῆς ῥέουσιν, ἀπολούσασθαι. ὁ δὲ πορευθεὶς εἰς Ῥήγιον τῆς Ἰταλίας, τὸ ἄγος ἀπενίψατο ἐν τοῖς λεγομένοις διαχώροις ποταμοῖς· ἔπειτα εἰς τὴν Τυνδαρίδα τῆς Σικελίας ἦλθεν· ὃς δὲ ἐπιχώριοι τὴν θεὸν ἰδίοις ἄσμασι καθυμνήσαντες, ἔθει τὴν πρώτην παρέδωκαν εὕρεσιν.

Ετερον Αληθέστερον.

Ὁ δὲ ἀληθὴς λόγος τοιοῦτος. Στάσεως ποτὲ γενομένης ἐν ταῖς Συρακούσαις, καὶ πολλῶν πολιτῶν φθαρέντων, εἰς ὁ-

μόνοιαν τ῀ πλήθυς λοιπὸν ἐλθόντος, ἔδοξεν Αρτεμις αἰτία γεγονέναι τῆς διαλλαγῆς. οἱ δὲ ἀγροῖκοι δῶρον ἐκόμισαν, κ᾽ τὴν θεὸν γεγηθότες ἀνύμνησαν· ἔπειτα δὲ ταῖς ἀγροίκοις ᾠδαῖς τόπον ἔδοσαν Συνήθη.

Περὶ διαφορᾶς τῶν βυκολικῶν.

ΤΑ βυκολικὰ ἔχει διαφοράν, τὴν τῶν ποιημάτων ἐπιγραφήν. κ᾽ γὰρ αἰπολικά ἐςι, κ᾽ ποιμενικὰ, κ᾽ μικλά. τὴν μέντοι ἀπὸ τῶν βοῶν εἴληφεν ἐπιγραφὴν, ὡς ἀριςεύοντος τ῀ ζώυ· διὸ κ᾽ βυκολικὰ εἴρηται πάντα· λέγεται δὲ βυκόλος, παρὰ τὸ τὰς βόας ἐλαύνειν, ἢ ἀπὸ τ῀ τὰς βόας κωλύειν ἀτιμαγελώσας, ἢ τῶν βοῶν κορεῖν κ᾽ ἐπιμελεῖσθαι, τροπῇ τ῀ ἀμεταβόλυ εἰς ἀμετάβολον. ᾄδειν δέ φασιν αὐτὸς ἄρτον ἐξηρτημένυς, θηρίων ἐν ἑαυτῷ τόπυς ἔχοντα, κ᾽ πήραν παναπερμίας ἀνάπλεων, κ᾽ οἶνον ἐν αἰγείῳ ἀσκῷ, πονδὴν νέμοντας τοῖς ὑπαντῶσι, ςέφανόν τε περικεῖσθαι, κ᾽ κέρατα ἐλάφων προσκεῖσθαι, κ᾽ μετὰ χεῖρας ἔχειν

λαγωβόλον. τὸν δὲ νικήσαντα, λαμβάνειν τὸν τῦ νενικημένυ ἄρτον. κἀκεῖνον μὲν ἐπὶ τῆς τῶν Συρακυσίων μένειν πόλεως, τὺς δὲ νενικημένυς εἰς τὰς περιοικίδας χωρεῖν, ἀγείραντας ἑαυτοῖς τὰς τροφάς. διδόναι δὲ κ᾽ ἄλλα τινὰ, παιδιᾶς κ᾽ γέλωτος ἐχόμενα κ᾽ εὐφημῦντας ἐπιλέγειν,

Δέξαι τὰν ἀγαθὰν τύχαν, δέξαι δ᾽ ὑγίειαν,
Αν φέρομεν παρὰ τῆς θεῦ, ἂν ἐκαλέσατο τήνα.

Περὶ τῆς τῶν βυκολικῶν ἐπιγραφῆς.

Εἰδύλλιον λέγεται, ὅτι εἶδός ἐςιν, ὁποῖόν ἐςί λόγος. ὑποκοριςῶς δὲ εἴρηται εἰδύλλιον.

Περὶ τῶν τῆς ποιήσεως χαρακτήρων.

Πᾶσα ποίησις τρεῖς ἔχει χαρακτῆρας· διηγηματικὸν, δραματικὸν, κ᾽ μικτόν. τὸ δὲ βυκολικὸν ποίημα, μίγμα ἐςὶ παντὸς εἴδυς, καθάπερ συγκεχραμένον.

διὸ καὶ χαριέστατον, τῇ ποικιλίᾳ τῆς φράσεως, μᾶλλον δὲ τῆς κράσεως. ποτὲ μὲν συγκείμενον ἐκ διηγηματικοῦ, ποτὲ δὲ ἐκ δραματικοῦ· ποτὲ δὲ ἐκ μικτοῦ, ἤγουν διηγηματικοῦ καὶ δραματικοῦ. ὁτὲ δὲ ὡς ἂν τύχῃ· εἰς ὁσὸν δ' οἷόν τε ἐστι, αὕτη ἡ ποίησις τὰ τῶν ἀγροικῶν ἤδη ἐκμάσσεται, τερπνῶς πάνυ τὸν τῆ ἀγροικίᾳ σκυθρωπὸν τὸν βίον χαρακτηρίζουσα· ἐκπέφευγε δὲ καὶ τὸ ἄγαν αὐθὲς καὶ ὑπέρογκον τῆς ποιήσεως.

THEOCRITI IDYLLIORUM INDEX.

α'. Εἰδύλλιον, Θύρσις, ἢ Ωδή.
β'. Φαρμακεύτρια.
γ'. Αἰπόλος ἢ Αμαρυλλὶς, ἢ Κωμασής.
δ'. Νομεῖς.
ε'. Οδοιπόροι, ἢ βυκολιασαί.
ς'. Βυκολιασαί.
ζ'. Θαλύσια, ἢ Εαρινὴ ὁδοιπορία.
η'. Βυκολιασαί.
θ'. Νομεὺς, ἢ Βυκόλοι.
ι'. Εργατίναι, ἢ Θερισαί.
ια'. Κύκλωψ.
ιβ'. Αἴτης.
ιγ'. Υλας.
ιδ'. Κυνίσκας Ερως, ἢ Θυώνιχος.
ιε'. Συρακόσιαι, ἢ Αδωνιάζουσαι.
ις'. Χάριτες, ἢ Ιέρων.
ιζ'. Εγκώμιον εἰς Πτολεμαῖον.
ιη'. Ελένης ἐπιθαλάμιος.
ιθ'. Κηριοκλέπτης.
κ'. Βυκολίσκος.
κα'. Αλιεῖς.
κβ'. Διόσκουροι.
κγ'. Ερασὴς, ἢ Δύσερως.
κδ'. Ηρακλίσκος.
κε'. Ηρακλῆς λεοντοφόνος, ἢ κατά τινα ἀντίγραφα, Αὐγείου κλῆρος.
κς'. Ληναί, ἢ Βακχαί.
κζ'. Οαριστὺς Δάφνιδος καὶ Κόρης.
κη'. Ηλακάτα.
κθ'. Παιδικά.
λ'. Εἰς νικρὸν Αδωνιν.

ΤΟΥ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ, εἰς τὴν ἑαυτοῦ βίβλον.

ΑΛΛΟΣ Ο ΧΙΟΣ· ΕΓΩ ΔΕ ΘΕΟΚΡΙΤΟΣ ΟΣ ΤΑΔΕ ΓΡΑΨΑ,
ΕΙΣ ΑΠΟ ΤΩΝ ΠΟΛΛΩΝ ΕΙΜΙ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ· ΥΙΟΣ ΠΡΑΞΑΓΟΡΑΟ, ΠΕΡΙΚΛΕΙΤΗΣ ΤΕ ΦΙΛΙΝΑΣ.
ΜΩΥΣΑΝ Δ' ΟΘΝΕΙΗΝ ΟΥ ΠΟΤ' ΕΦΕΛΚΥΣΑΜΗΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ.

Εν τούτῳ τῷ εἰδυλλίῳ διαλέγονται πρὸς ἀλλήλους Θύρσις ποιμὴν, καὶ Αἴπολος. ὁ δὲ Θύρσις βουκολικῶς ᾄδει τὸν ὑπ' ἔρωτος τηκόμενον καὶ ἀποθνήσκοντα Δάφνιδα· καὶ ἀντὶ τούτου αἶγα ἐς τρὶς ἀμέλξαι, καὶ καλὸν κισσύβιον παρὰ τοῦ Αἰπόλου γέρας λαμβάνει.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ΘΥΡΣΙΣ, ἢ ΩΔΗ,

Εἰδύλλιον ά.

ΘΥΡΣΙΣ ΠΟΙΜΗΝ, ϗ ΑΙΠΟΛΟΣ.

ΑΔΥ τι τὸ ψιθύρισμα ϗ ἀ πίτυς, αἰπόλε, τήνα,
Α ποτὶ ταῖς παγαῖσι, μελίσδε)· ἀδὺ δὲ ϗ τὺ
Συρίσδες· μελὰ Πᾶνα τὸ δᾴτερον ἆθλον ἀποισῇ.
Αἴκα τῆνος ἔλῃ κεραὸν τράγον, αἶγα τὺ λαψῇ·
Αἴκα δ' αἶγα λάβῃ τῆνος γέρας, ἐς τὲ καλαῤῥεῖ
Α χίμαρος. χιμάρῳ δὲ καλὸν κρῆς, ἔς τέ κ' ἀμέλξῃς.
ΑΙΠ. Ἀδιον ὦ ποιμὰν, τὸ τεὸν μέλος, ἢ τὸ καλαχὲς
Τᾶν ἀπὸ τᾶς πέτρας καλαλείβεται ὑψόθον ὑδωρ.
Αἴκα ταὶ μῶσαι τὰν οἰΐδα δῶρον ἄγωνι),
Αρνα τὺ ζακίταν λαψῇ γέρας. αἰ δέ κ' ἀρίσκῃ
Τήναις ἄρνα λαβεῖν, τὺ δὲ τὰν ὄϊν ὕστερον ἀξεῖς.
ΘΥ. Λῆς ποτὶ τὰν νυμφᾶν, λῆς αἰπόλε τᾶδε καθίξας,
Ως τὸ κάταγλες τῦτο γεώλοφον, ἄτε μυρῖκαι,
Συρίσδεν; τὰς δ' αἶγας ἐγὼν ἐν τῷδε νομάσω.
Α. Οὐ θέμις ὦ ποιμὰν, τὸ μεσαμβρινὸν, ὐ θέμις ἄμμιν
Συρίσδεν· τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες. ἢ γὰ ἀπ' ἄγρας
Τανίκα κεκμακὼς ἀμπαύε)· ἐντί γε πικρὸς,
Καὶ οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥιγὶ κάθη).
Αλλὰ (τὺ γὰ δὴ Θύρσι τὰ Δάφνιδος ἄλγεα εἶδες,
Καὶ τᾶς βωκολικᾶς ἐπὶ τὸ πλέον ἴκεο μῶσας,)
Δεῦρ' ὑπὸ τὰν πλελέαν ἐσδώμεθα, τῶ τε Πριήπῳ
Καὶ τᾶν κρανιάδαν καλεναυλίον, ἅπερ ὁ Θῶκος
Τῆνος ὁ ποιμενικὸς ϗ ταὶ δρύες. αἰ δέ κ' ἀείσῃς,

Ὡς ποκα τὸν Λυβύαθε ποτὶ Χρόμιν ἆσας ἐρίσδων,
Αἶγά τέ τοι δωσῶ διδυμαλόκον ἐς τρὶς ἀμέλξαι.
Α δ' ἔχοισ' ἐρίφως, πολαμέλξει ἐς δύο πέλλας·
Καὶ βαθὺ κισύβιον κεκλυσμένον ἀδεῖ καρῷ,
Αμφῶες, νεοτᾶχες, ἔτι γλυφάνοιο πολόσδον·
Τῶ περὶ μὲν χείλη μαρύει ὑψόθι κισὸς,
Κισὸς ἐλιχρύσῳ κεκονισμένος· ἀ δὲ κατ' αὐτὸν
Καρπῷ ἕλιξ εἰλεῖται ἀγαλλομένα κροκόεντι.
Ἐντοσθεν δὲ, γυνὰ, τὶ θεῶν δαίδαλμα, τέτυκται,
Ασκηλὰ πέπλῳ τε καὶ ἄμπυκι· πὰρ δέ οἱ, ἄνδρες
Καλὸν ἐθειράζοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος
Νεικείως' ἐπέεσσι. τὰ δ' ὐ φρενὸς ἅπτει αὐτᾶς.
Αλλοκα μὲν τῆνον ποτιδέρκει ἄνδρα γελεῦσα,
Αλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν, ῥιπτεῖ νόον. οἱ δ' ὑπ' ἔρωτος
Δηθὰ κυλοιδιόωντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
Τοῖς δὲ μέτα, γριπάς τε γέρων πέτρα τε τέτυκται
Λεπρὰς, ἐφ' ᾇ ποδίδων, μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἕλκει
Ο πρίσβυς, κάμνοντι τὸ καρτερὸν ἀνδρὶ ἐοικώς·
Φαίης κεν γήων νὶν ὅσον σθένος ἐλλοπιδεύειν·
Αἱ δέ οἱ ᾠδήκαντι κατ' αὐχένα πάντοθεν ἶνες,
Καὶ πολιῷ περ ἐόντι· τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἄβας.
Τυτθὸν δ' ὅσσον ἄπωθεν ἁλιτρύτοιο γέροντος,
Πυργαίας σαφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλωά.
Τὰν ὀλίγος τις χῶρος ἐφ' αἱμασιαῖσι φυλάσσει
Ημενος· ἀμφὶ δέ μιν δυ' ἀλώπεκες· ἀμφὶ, νιν ἄρχως
Φοιτῇ, σινομένα τὰν τρώξιμον· ἁ δ', ἐπὶ σπήρᾳ
Πάντα δόλον τ' ἄχοισα, τὸ σαυδίον ὐ πρὶν ἀνάσειν
Φατὶ πρὶν ἢ ἀκράτισον ἐπὶ ξηροῖσι καθίξοι.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀνθερίκεσσι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν,
Σχοίνῳ ἐφαρμόσδων· μέλει δέ οἱ ὔτέ τι σπήρης,
Οὔτε φυτῆς τανοῆνον ὅσον περὶ πλέσμαλα γαθεῖ.

Πωλᾶ

Παντᾶ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπλᾳ) ὑγρὸς ἄκανθος,
Αἰπολικόν τι θάημα· τέρας κέ τυ θυμὸν ἀτύξαι.
Τῦ μὲν, ἐγὼ σορθμεῖ Καλυδωνίῳ αἶγά τ' ἔδωκα
Ὦνον, ἢ τυρόεντα μέγαν λευκοῖῳ γάλακτος.
Οὐδέτι πω ποτὶ χεῖλος ἐμὸν δίγλυ, ἀλλ' ἔτι κεῖται
Ἄχραντον· τῷ κέν τυ μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν,
Αἰκέν μοι τὺ φίλος τὸν ἐφίμερον ὕμνον ἀείσῃς.
Κὤ τοι τὶ φρονέω· πόταγ' ὧ γαθέ· τὰν γὰ ἀοιδὰν
Οὔτί πω εἰς Ἀΐδαν γε τὸν ἐκλελάθοντα φυλαξεῖς.

ΘΥ. Ἀρχέτε βωκολικᾶς, μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Θύρσις ὅδ' ὡξ Αἴτνας, ἢ Θύρσιδος ἅδα φωνά.
Πᾶ ποκ' ἄρ' ἦσθ' ὅκα Δάφνις ἐτάκετο; πᾶ ποκα νύμφαι;
Ἢ καλὰ Πηνειῶ καλὰ τέμπεα; ἢ καλὰ Πίνδω;
Οὐ γὰ δὴ σολαμοῖο μέγαν ῥόον εἴχετ' Ανάπω,
Οὐδ' Αἴτνας κοπιὰν, ὅδ' Ακιδος ἱερὸν ὕδωρ.

Ἀρχέτε βωκολικᾶς, μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Τῆνον μὰν θῶες, τῆνον λύκοι ὠρύσαντο,
Τῆνον χὠ 'κ δρυμοῖο λέων ἀνέκλαυσε θανόντα.

Ἀρχέτε βωκολικᾶς, μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Πολλαὶ οἱ πὰρ ποσσὶ βόες, πολλοὶ δέ τε ταῦροι,
Πολλαὶ δ' αὖ δαμάλαι ἢ πόρτιες ὠδύραντο.

Ἀρχέτε βωκολικᾶς, μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Ενθ' Ερμᾶς πράτισος ἀπ' ὄρεος. εἶπε δὲ, Δάφνι,
Τίς τυ καταρύχει; τίνος ὦ γαθὲ τόσσον ἔρασσαι;

Ἀρχέτε βωκολικᾶς, μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Ἦλθον τοὶ βῶται, τοὶ ποιμῆες, ὠπόλοι ἦλθον·
Πάντες ἀνηρώτευν τί πάθοι κακόν. ἦλθ' ὁ Πρίηπος,
Κἤφα, Δάφνι τάλαν, τί τὺ τάκεαι; ἃ δέ τε κώρα
Πᾶσαν ἀνὰ κράναν, πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φωρεῖται,

(Ἀρχέτε βωκολικᾶς, μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς)
Ζατεῦσ· ἃ δύσερώς τις ἄγαν ἢ ἀμήχανος ἐστί.

Βύτας μὰν ἐλέγᾳ· νῦν δ' αἰπόλῳ ἀνδρὶ ἔοικας.
Ωἰπόλος ὅκκ' ἐσορῇ τὰς μηκάδας, οἷα βατεῦντ',
Τάκεται ὀφθαλμὼς, ὅτι ὐ τράγος αὐτὸς ἔγλιλο.
Αρχεῖε βωκολικᾶς, μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Καὶ τὺ δ', ἐπεί κ' ἐσορῇς τὰς παρθένος, οἷα γελῶντι,
Τάκεαι ὀφθαλμὼς, ὅτι ὐ μελὰ ταῖσι χορεύεις.
Τὼς δ' ὐδὲν ποτιλέξαθ' ὁ βωκόλος· ἀλλὰ τὸν αὐτῶ
Ανυε πικρὸν ἔρωτα, κὴ ἐς τέλος ἄνυε μοίρας.
Αρχεῖε βωκολικᾶς, μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Ηνθέ γε μὰν ἀδεῖα κὴ ἁ Κύπρις γελάοισα,
Λάθρᾳ μὲν γελάοισα, βαρὺν δ' ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα·
Κἤπε, Τὺ θὴν τὸν ἔρωτα κατᾴχεο Δάφνι λυγιξεῖν;
Αρ' ὐκ αὐτὸς ἔρως ὑπ' ἀργαλέω ἐλυγίχθης;
Αρχεῖε βωκολικᾶς, μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Τὰν δ' ἄρα χὠ Δάφνις ποταμείψατο, Κύπρι βαρεῖα,
Κύπρι νεμεσατὰ, Κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής.
Ηδὴ γὰ φράσδει πάντ' ἄλιον ἄμμι δεδύκειν.
Δάφνις κεἰν ἀΐδᾳ κακὸν ἔσσετ' ἄλλος ἔρωτος.
Αρχεῖε βωκολικᾶς, μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Οὖ λέγετ' τὰν Κύπριν ὁ βωκόλος, ἔρπε ποτ' Ιδαν,
Ἔρπε ποτ' Αγχίσαν· τηνεὶ δρύες, ὧδε κύπειρος,
Ωδὲ καλὸν βομβεῦτι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι.
Αρχεῖε βωκολικᾶς, μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Ωραῖος χὤδωνις, ἐπεὶ κὴ μᾶλα νομεύει,
Καὶ πῶκας βάλλᾳ κὴ θηρία τἄλλα διώκᾳ.
Αρχεῖε βωκολικᾶς, μῶσαι, φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Αὖτις ὅπως σάσῃ Διομήδεος ἆσσον ἰοῦσα,
Καὶ λέγε, Τὸν βώταν νικῶ Δάφνιν, ἀλλὰ μάχᾳ μοῖ.
Αρχεῖε βωκολικᾶς, μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Ω λύκοι, ὤ θῶες, ὤ ἀν ὤρεα φωλάδες ἄρκοι,
Χαίρετ'· ὁ βωκόλος ὔμμιν ἐγὼ Δάφνις ὐκέτ' ἀν ὔλαν,

Ουκετ'

Οὐκέτ' ἀνὰ δρυμὼς, οὐκ ἄλσεα. χαῖρ' Ἀρέθοισα,
Καὶ σὺ μολαμοὶ, τοὶ χεῖτε καλὸν καλὰ Θύμβριδος ὕδωρ.
Ἄρχελε βωκολικᾶς, μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Δάφνις ἐγὼν ὅδε τῆνος ὁ τὰς βόας ὧδε νομεύων,
Δάφνις ὁ τὼς ταύρως καὶ πόρτιας ὧδε πολίσδων.
Ἄρχελε βωκολικᾶς, μῶσαι, φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Ὦ Πὰν Πὰν, εἴτ' ἐσσὶ κατ' ὤρεα μακρὰ Λυκαίω,
Εἴτε τύ γ' ἀμφιπολεῖς μέγα Μαίναλον· ἔνθ' ἐπὶ νᾶσον
Τὰν Σικελὰν, Ἑλίκας δὲ λίπε ῥίον, αἰπύ τε σᾶμα
Τᾶνο Λυκαονίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγαστόν.
Λήγελε βωκολικᾶς μῶσαι, ἴτε, λήγετ' ἀοιδᾶς.
Ἐνθ' ὦναξ, καὶ τάνδε φέρ' ἀπάκλοιο μελίπνων
Ἐκ κηρῶ ζύριγγα καλὰν, περὶ χεῖλος ἑλικλάν.
Ἢ γὰ ἐγὼν ὑπ' ἔρωτος ἐς ᾍδαν ἔλκομαι ἤδη.
Λήγελε βωκολικᾶς μῶσαι, ἴτε, λήγετ' ἀοιδᾶς.
Νῦν ἴα μὲν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαι·
Ἃ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκεύθοισι κομάσαι·
Πάντα δ' ἔναλλα γενοίτο, καὶ ἃ πίτυς ὄχνας ἐνείκαι·
Δάφνις ἐπεὶ θνάσκει· καὶ τὼς κύνας ὤλαφος ἔλκοι,
Καὶ ξὺξ ὀρέων τοὶ ζακῶπες ἀηδόσι γαρύσαιντο.
Λήγελε βωκολικᾶς μῶσαι, ἴτε, λήγετ' ἀοιδᾶς.
Χὠ μὲν, τόσσ' εἰπῶν ἀπεπαύσατο· τὸν δ' Ἀφροδίτα
Ἤθελ' ἀνορθῶσαι· τά γε μὰν λίνα πάντα λελοίπει
Ἐκ Μοιρᾶν· χὠ Δάφνις ἔβα ῥόον, ἔκλυσε δίνα
Τὸν μώσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ νύμφαισιν ἀπεθῆ.
Λήγελε βωκολικᾶς μῶσαι, ἴτε, λήγετ' ἀοιδᾶς·
Καὶ τὺ δίδυ τάν αἶγα, τό τε ζύφος, ὥς μιν ἀμέλξας,
Σπείσω ταῖς μοίσαις. ὦ χαίρεθ' πολλάκι μοῖσαι,
Χαίρετ'· ἐγὼ δ' ὕμμιν καὶ ἐς ὕστερον ἄδιον ἀσῶ.
ΑΙ. Πλῆρές τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα Θύρσι γένοιτο,
Πλῆρες δὲ καδόνων· καὶ ἀπ' Αἰγίλω ἰχάδα τρώγοις

Ἀδεῖαν·

Αδεῖαν· τέτλιγος ἐπεὶ τύγε φέρλερον ᾄδεις.
Ηνὶ δέ τοι τὸ δέπας· θᾶσαι φίλος ὡς καλὸν ὄσδει·
Ωρᾶν πεπλύθαί νιν ἐπὶ κράναισι δοκασεῖς. 150
Ωδ' ἴθι Κισσαίθα. τὺ δ' ἄμελγέ νιν. αἱ δὲ χίμαραι
Οὐ μὴ ζκιρλάσηλε, μὴ ὁ τράγος ὔμμιν ἀνασῇ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Υπόκειῖ) Σιμαίθα, Δέλφιδος Μυνδίυ τινὸς ἐρῶσα· ὃν ἐκ παλαίστρας φίλτροις τε ϗ φαρμάκοις, διά τινος θεραπαίνης Θεσύλιδος ὑποδιακονυμένης, ἐφ' ἑαυτὴν πειρᾶται μελάγειν· ἐπικαλυμμένη τὴν Σελήνην ϗ τὴν Εκάτην, ὡς ἐπὶ τῷ ἔρωτι ζυμβαλλομένας νυκτερινὰς θεάς. τὴν δὲ Θεσύλιδα ὁ Θεόκριτος ἐκ τῆς Σώφρονος μετήνεγκε μίμων.

ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΡΙΑ,
Εἰδύλλιον β'.

ΠΑ μοι ταὶ δάφναι; φέρε Θέσυλι. πᾷ δὲ τὰ φίλτρα;
Στέψον τὰν κελέβαν φοινικέῳ οἷος ἀώτῳ,
Ως τὸν ἐμοὶ βαρὺν ἔυλα φίλον καλαθύσομαι ἄνδρα,
Ος μοι δωδεκάλαῖος ἀφ' ὧ τάλας ὐδέποθ' ἥκει,
Οὐδ' ἔγνω πότερον τεθνάκαμες ἢ ζοοὶ εἰμὲς,
Οὐδὲ θύρας ἄῤῥαξεν ἀνάρσιος. ἦ ῥά οἱ ἄλλᾳ
Ωΐχετ' ἔχων ὅτ' Ερως ταχινὰς φρένας, ἄτ Αφροδίτα.
Βασεῦμαι ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν
Αὔριον, ὥς νιν ἴδω, ϗ μέμψωμ' οἷά με ποιεῖ.
Νῦν δέ νιν ἐκ θυέων καλαθύσομαι. ἀλλὰ Σελάνα 10
Φαίνε καλόν· τὶν γὰ ποταείσομαι ἄσυχα δαίμον,
Τᾷ χθονίᾳ δ' Εκάτᾳ, τὰν ϗ ζκύλακες τρομέοντι

Ερχο-

Ερχομένων νεκύων ἀνάτ' ἠρία ϗ μέλαν αἷμα.
Χαῖρ' Εκάτα δασπλῆτι, ϗ ἐς τέλος ἄμμιν ὀπήδει,
Φάρμακα ταῦθ' ἕρδοισα χερείονα μήτέ τι Κίρκης,
Μήτέ τι Μηδείας, μήτε ξανθᾶς Περιμήδας.
Ιϋγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Αλφιτά τοι πρῶτον πυρὶ τάκε). ἀλλ' ἐπίπασσε
Θέςυλι δειλαία· πᾷ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
Η ῥά γέ τοι μυσαρὰ ϗ τὶν ἐπίχαρμα τέτυγμαι;
Πάσσ' ἅμα ϗ λέγε ταῦτα, Τὰ Δέλφιδος ὀςέα πάσσω.
Ιϋγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Δέλφις ἔμ' ἀνίασεν· ἐγὼ δ' ἐπὶ Δέλφιδι δάφναν
Αἴθω. χ' ὡς αὐτὰ λακέει, μέγα καππυρίσασα,
Κἠξαπίνης ἄφθη, κὐδὲ σποδὸν εἴδομες αὐτᾶς,
Οὕτω τοι ϗ Δέλφις ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἀμαθύνοι.
Ιϋγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Ως τοῦτον τὸν καρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω,
Ως τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος ὁ Μύνδιος αὐτίκα Δέλφις.
Χ' ὡς δινεῖθ' ὅδε ῥόμβος ὁ χάλκεως, ἐξ Αφροδίτας,
Ως κεῖνος δινοῖτο πόθ' ἁμετέρῃσι θύρῃσιν.
Ιϋγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα· τὺ δ' Αρτεμι ϗ τὸν ἐν ᾅδᾳ
Κινήσαις Ραδάμανθα, ϗ εἴτι περ ἀσφαλὲς ἄλλο.
Θέςυλι ται κύνες ἄμμιν ἀνὰ πτόλιν ὠρύονται.
Α θεὸς ἐν τριόδοισι· τὸ χαλκίον ὡς τάχος ἄχει.
Ιϋξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Ηνίδε, σιγᾷ μὲν πόντος, σιγῶντι δ' ἀῆται·
Α δ' ἐμὰ ὐ σιγᾷ ςέρνων ἔντοσθεν ἀνία.
Αλλ' ἐπὶ τήνῳ πᾶσα καταίθομαι, ὅς με τάλαιναν
Αντὶ γυναικὸς ἔθηκε κακὰν ϗ ἀπάρθενον ἦμεν.
Ιϋγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Ες τρὶς ἀποσπένδω, ϗ τρὶς τάδε πότνια φωνῶ.

Εἴτε

Εἴτε γυνὰ τήνῳ παρακέκλιϑ, εἴτε ϗ ἀνὴρ,
Τόσσον ἔχοι λάθας ὅσσον πόκα Θασέα φαντὶ
Εν Δίᾳ λασθῆμεν ἐϋπλοκάμυ Αριάδνας.
Ιϋγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Ιππομανὲς φυτόν ἐςι παρ' Αρκάσι, τῷ δ' ἐπὶ πᾶσαι
Καὶ πῶλοι μαίνονϑ ἀν' ὤρεα ϗ θοαὶ ἵπποι·
Ως ϗ Δέλφιν ἴδοιμι ϗ ἐς τόδε δῶμα περῆσαι
Μαινομένῳ ἴκελον, λιπαρᾶς ἔκλοσθε παλαίςρας.
Ιυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Τῦτ' ἀπὸ τὰς χλαίνας τὸ κράσπεδον ὤλεσε Δέλφις,
Ω 'γὼ νῦν τίλλοισα κατ' ἀγρίω ἐν πυρὶ βάλλω.
Αἰ αἰ ἔρως ἀνιηρὲ, τί μευ μέλαν ἐκ χροὸς αἷμα
Εμφὺς, ὡς λιμνᾶτις ἅπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας;
Ιϋγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Σαῦράν τοι τρίψασα, κακὸν ποτὸν αὔριον οἰσῶ.
Θέςυλι, νῦν δὲ λαβοῖσα τὺ τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπόμαξον
Τᾶς τήνω φιλιᾶς καθυπέρτερον· ἇς ἔτι ϗ νῦν
Εκ θυμῶ δέδεμαι· ὁ δέ μευ λόγον ὐδένα ποιεῖ.
Καὶ λέγ' ἐπιφθύσδοισα, Τὰ Δέλφιδος ὀςέα πάσσω.
Ιϋγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Νῦν δὴ μύνη ἐοῖσα πόθεν τὸν ἔρωτα δακρυσῶ;
Εκ τίνος ἀρξεῦμαι; τίς μοι κακὸν ἄγαγε τῦτο;
Ηνθ' ἁ τῶ' Υβύλοιο καναφόρος ἄμμιν Αναξὼ
Αλσος ἐπ' Αρτέμιδος. τᾷ δήποκα πολλὰ μὲν ἄλλα
Θηρία πομπεύεσκε περιςαδὸν, ἐν δὲ λέαινα.
Φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
Καὶ μ' ἁ Θευχαρίλα Θρᾶσσα τροφὸς ἁ μακαρίτις,
Αγχίθυρος ναίοισα κατεύξατο ϗ λιτάνευσε
Τὰν πομπὰν θάσασθαι. ἐγὼ δέ οἱ ἁ μεγάλοιτος
Ωμάρτευν, βύσσοιο καλὸν σύροισα χιτῶνα,
Κἀμφιςειλαμένα τὰν ξυςίδα τὰν Κλεαρίςας·

Φράζεό

Φράζεό μὰ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἴκελο, ϖότνα Σελάνα.
Ηδὴ δ' εὖσα μέσον κατ' ἀμαξιτὸν, ᾗ τὰ Λύκωνος,
Εἶδον Δέλφιν ὁμῦ τε χ' Εὐδάμιππον ἴονλας.
Τοῖς δ' ἦν ξανθοτέρα μὲν ἐλιχρύσοιο ϑρειὰς,
Στήθεα δὲ σίλβονλα ϖολὺ ϖλέον ἢ τὺ Σελάνα,
Ως ἀπὸ γυμνασίοιο καλὸν ϖόνον ἄρλι λιπῦσι.
Φράζεό μὰ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἴκελο, ϖότνα Σελάνα.
Χὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην, ὥς μὰ, ϖερὶ ϑυμὸς ἰάφθη
Δειλαίας, τὸ δὲ κάλλος ἐτάκελο, κὐδ' ἔτι ϖομπᾶς
Τήνας ἐφρασάμαν, ὐδ' ὡς ϖάλιν οἴκαδ' ἀπῆνθον,
Εζνων· ἀλλὰ μέ τις καπυρὰ νόσος ἐξαλάπαξε·
Κείμανδ' ἐν κλιντῆρι δέκ' ἄμαλα χ' δέκα νύκλας.
Φράζεό μὰ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἴκετο, ϖότνα Σελάνα.
Καί μὰ χρὼς μὲν ὁμοῖος ἐγίνελο ϖολλάκι ϑράψῳ.
Ερῥὰν δ' ἐκ κεφαλῆς ϖᾶσαι τρίχες· αὐτὰ δὲ λοιπὰ
Οσὲ ἔτ' ἦς χ' δέρμα. χ' ἐς τίνος ὐκ ἐπέρησα,
Η ϖοίας ἔλιπον γραίας δόμον, ἄτις ἐπᾷδεν;
Αλλ' ἦς ὐδὲν ἐλαφρόν· ὁ δὲ χρόνος ἄνυλο φἀγων.
Φράζεό μὰ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἴκελο, ϖότνα Σελάνα.
Χ' ὥτω τᾷ δὡλᾳ τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα,
Εἰ δ' ἄγε Θέσυλί μοι χαλεπᾶς νόσω εὗρέ τι μᾶχος.
Πᾶσαν ἔχ' με τάλαναν ὁ Μύνδιος. ἀλλὰ μολοῖσα
Τήρησον ϖοτὶ τὰν Τιμαγήτοιο ϖαλαίσραν.
Τηνεὶ χὴ φοιτῇ, τηνεὶ δέ οἱ ἀὸὺ καθῆϑαι.
Φράζεό μὰ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἴκελο, ϖότνα Σελάνα.
Κἠπεὶ κάνιν ἐόνλα μάθοις μόνον, ἄσυχα νεῦσον.
Κἠφ' ὅτι Σιμαίθα τὺ καλεῖ· χ' ὑφάγεο τᾷδε.
Ως ἐφάμαν· ἀὸ' ἦνθε, χ' ἄγαλε τὸν λιπαρόχρων
Εἰς ἐμὰ δώμαλα Δέλφιν. ἐγὼ δέ νιν ὡς ἐνόησα
Αρλι ϑύρας ὑπὲρ ὐδὸν ἀμειϐόμϐον ϖοδὶ κύφῳ,
(Φράζεό μὰ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἴκελο, ϖότνα Σελάνα)

Πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλέον, ἐκ δὲ μετώπω
Ιδρώς μευ κοχύεσκεν ἴσον νοτίαισιν ἐέρσαις.
Οὐδέ τί φωνᾶσαι δυνάμαν, οὐδ' ὅσσον ἐν ὕπνῳ
Κνυζῶντ' φωνεῦντα φίλαν ποτὶ ματέρα τέκνα·
Αλλ' ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χρόα πάντοθεν ἶσα.
Φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
Καί μ' ἐσιδὼν ὥσορτος, ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πήξας
Εζετ' ἐπὶ κλιντῆρι· καὶ ἑζόμενος φάτο μῦθον,
Η ῥά με Σιμαίθα τόσον ἔφθασας ὅσσον ἐγώ θην
Πράν ποκα τὸν χαρίεντα τρέχων ἔφθαξα Φιλῖνον,
Ες τὸ τεὸν καλέσασα τόδε στέγος, ἦ με παρῆμεν.
Φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
Ηνθον γὰρ κἠγὼ, καὶ τὸν γλυκὺν ἦνθον ἔρωτα,
Η τρίτος ἠὲ τέταρτος ἐὼν φίλος αὐτίκα νυκτὸς,
Μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διωνύσοιο φυλάσσων,
Κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν, Ηρακλέος ἱερὸν ἔρνος,
Πάντοτε πορφυρέῃσι περιζώστρῃσιν ἑλικτάν.
Φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
Καὶ μ' εἰ μέν κ' ἐδέχεσθε, τάδ' ἦς φίλα· καὶ γὰρ ἐλαφρὸς
Καὶ καλὸς πάντεσσι μετ' ἠϊθέοισι καλεῦμαι·
Εὖδόν τ' εἴκε μόνον τὸ καλὸν στόμα τεῦ ἐφίλασα·
Εἰ δ' ἄλλᾳ μ' ὠθεῖτε, καὶ ἁ θύρα εἴχετο μοχλῷ,
Πάντως καὶ πελέκεις καὶ λαμπάδες ἦνθον ἐφ' ὑμέας·
Φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
Νῦν δὲ χάριν μὲν ἔφαν τᾷ Κύπριδι πρᾶτον ὀφείλειν·
Καὶ μετὰ τὰν Κύπριν, τύ με δευτέρα ἐκ πυρὸς εἵλευ,
Ω γύναι, ἐσκαλέσασα τεὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον,
Αὔτως ἡμίφλεκτον. Ερως δ' ἄρα καὶ Λιπαραίου
Πολλάκις Αφαίστοιο σέλας φλογερώτερον αἴθει.
Φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
Σῦν δὲ κακαῖς μανίαις καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο

Καὶ

Καὶ νύμφαν ἐφόβησ' ἔτι δέμνια θερμὰ λιποῖσαν
Ἀνέρος. ὣς ὁ μὲν εἶπεν· ἐγὼ δ' οἱ ἀ ταχυπειθὴς
Χειρὸς ἐφαψαμένα μαλακῶν ἔκλιν' ἐπὶ λέκτρων·
Καὶ ταχὺ χρὼς ἐπὶ χρωτὶ σεπαίνετο, κ' τὰ σεσωπα
Θερμότερ' ἦς ἢ σεόθε· κ' ἐψιθυρίσδομες ἀδύ.
Χὡς κά τοι μὴ μακρὰ φίλα θρυλέοιμι Σελάνα,
Επράχθη τὰ μέγιστα, κ' ἐς σόθον ἤνθομες ἄμφω.
Κὔτέ τι τῆνος ἐμὶν ἐπεμέμψαθο μέσφα τοι ἐχθὲς,
Οὔτ' ἐγὼ αὖ τήνω. ἀλλ' ἦνθέ μοι ἄ τε Φιλίσας
Μάτηρ τᾶς γε ἐμᾶς αὐλητρίδος, ἄ τε Μελιξὼς
Σάμερον, ἀνίκα σέρ τε σοτ' ὐρανὸν ἔτρεχον ἵπποι,
Αῶ τὰν ῥοδόπαχυν ἀπ' Ωκεανοῖο φέροισαι·
Κἦπέ μοι ἄλλά τε σολλὰ, κ' ὡς ἄρα Δέλφις ἔρᾳ).
Κἦτέ μιν αὖτε γυναικὸς ἔχῃ σόθος, εἴτε κ' ἀνδρὸς,
Οὐκ ἔφατ' ἀτρεκὲς ἴδμεν· ἀτὰρ τόσον αἶεν ἔρωτος
Ακράτῳ ἐπεχεῖτο, κ' ἐς τέλος ὤχετο φεύγων·
Καὶ φάτο οἱ σεφάνοισι τὰ δώματα τῆνα συκάσδειν.
Ταῦτά μοι ἀ ξείνα μυθήσατο· ἔστι δ' ἀλαθής.
Η γὰ μοι κ' τρὶς κ' τετράκις ἄλλοτ' ἐφοίτη,
Καὶ σαρ' ἐμὶν ἐτίθει τὰν Δωρίδα σολλάκις ὅλπαν.
Νῦν δέ τε δωδεκάταος ἀφ' ὥτέ νιν ὐδὲ σοκ' εἶδον.
Ηρ' ὐκ ἄλλό τι τερπνὸν ἔχῃ ἀμῶν δὲ λέλασαι;
Νῦν μὲν τοῖς φίλτροις καλαθύσομαι. αἰ δ' ἔτι κἠμὲ
Λυπῇ, τὰν αἴδαο σύλαν (ναὶ μοίρας) ἀράξει.
Τοῖά οἱ ἐν κίσᾳ κακὰ φάρμακα φαμὶ φυλάσσειν,
Ασσυρίω, δέσποινα, σαρὰ ξείνοιο μαθοῖσα.
Αλλὰ τὺ μὲν χαίροισα, σοτ' Ωκεανὸν τρέπε σώλυς
Πότνι'· ἐγὼ δ' οἰσῶ τὸν ἐμὸν σόνον, ὥσσερ ὑπέσαν.
Χαῖρε Σελαναία λιπαρόχροε· χαίρετε δ' ἄλλοι
Ασέρες, ἁκήλοιο κατ' ἄγκυγα νυκλὸς ὀπαδοί.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Επιγράφεται μὲν τὸ Εἰδύλλιον τοῦτο Αἰπόλος, ἀπὸ τοῦ ἐρῶντος· ἢ Αμαρυλλὶς, ἀπὸ τῆς κόρης τῆς ἐρωμένης· ἢ Κωμαστὴς, ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πράγματος. ἐπικωμάζει γὰρ τις τῇ Αμαρυλλίδι, τοῦ ὀνόματος μὴ δηλουμένου. εἰκάσειε δ' ἄν τις Βάττον εἶναι. τοῦτον γὰρ Αἰπόλον ὄντα, δι' ἑτέρου ποιεῖ ὁ Θεόκριτος προσδιαλεγόμενον Κορύδωνι, καὶ τὸν ἔρωτα ὃν εἶχε πρὸς τὴν Αμαρυλλίδα, ἐμφαίνοντα. Τινὲς δὲ τὸν Θεόκριτον εἶναι νομίζουσιν· ἐκ τοῦ, Η ῥά γέ τοι Σιμὸς καταφαίνομαι; Σιμιχίδην αὐτὸν καλοῦντες. Τὸν Τίτυρον οἱ μὲν κύριον, οἱ δὲ Σάτυρον εἶναί φασι. Τὰ δὲ πράγματα εἴη ἂν ἐπὶ Ιταλίας περὶ Κρότωνα.

ΑΙΠΟΛΟΣ ἢ ΑΜΑΡΥΛΛΙΣ, ἢ ΚΩΜΑΣΤΗΣ,

Εἰδύλλιον γ'.

Κωμάσδω ποτὶ τὰν Αμαρυλλίδα· ταὶ δέ μοι αἶγες
Βόσκονται κατ' ὄρος, καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει.
Τίτυρ' ἐμὶν τὸ καλὸν πεφιλαμένε, βόσκε τὰς αἶγας,
Καὶ ποτὶ τὰν κράναν ἄγε Τίτυρε· καὶ τὸν ἐνόρχαν
Τὸν Λιβυκὸν Κνάκωνα φυλάσσεο, μὴ τὺ κορύψῃ.
Ω χαρίεσσ' Αμαρυλλὶ, τί μ' οὐκέτι τοῦτο κατ' ἄντρον
Παρκύπτοισα καλεῖς τὸν ἐρωτύλον; ἦ ῥά με μισεῖς;
Η ῥά γέ τοι Σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν ἦμεν,
Νύμφα, καὶ προγένειος; ἀπαγξασθαί με ποιησεῖς.
Ηνὶ δέ τοι δέκα μᾶλα φέρω· τηνῶθε καθεῖλον,

Ω μ'

Ω μ' ἐκέλευ καθελεῖν τύ· καὶ αὔριον ἄλλά τοι οἰσῶ.
Θᾶσαι μὰν θυμαλγὲς ἐμὸν ἄχος. αἴθε γενοίμαν
Α βομβεῦσα μέλισσα, καὶ ἐς τεὸν ἄντρον ἱκοίμαν,
Τὸν κισσὸν διαδὺς, καὶ τὰν πτέριν ᾇ τὺ πυκάσδῃ.
Νῦν ἔγνων τὸν Ερωτα· βαρὺς θεός· ἦ ῥα λεαίνας
Μασδὸν ἐθήλαζε, δρυμῷ τέ μιν ἔτρεφε μάτηρ·
Ος με κατασμύχων καὶ ἐς ὀστέον ἄχρις ἰάπτει.
Ω τὸ καλὸν ποθορῶσα· τὸ πᾶν, λίθος· ὦ κυανόφρυ
Νύμφα, πρόσπτυξαί με τὸν αἰπόλον, ὡς τὺ φιλάσω·
Εστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἁδέα τέρψις.
Τὸν στέφανον τῖλαί με καταυτίκα λεπτὰ ποιησεῖς,
Τόν τοι ἐγὼν Αμαρυλλὶ φίλα κισσοῖο φυλάσσω
Εμπλέξας καλύκεσσι καὶ εὐόδμοισι (ελίνοις.
Ω μοι ἐγὼ, τί πάθω; τί ὁ δύσσοος; οὐχ' ὑπακούεις;
Τὰν βαίταν ἀποδὺς, εἰς κύματα τῆνα ἁλεῦμαι
Ωπερ τὼς θύννως (κοπιάζετ) Ολπις γριπεύς.
Κῆκα μά' ποθάνω, τό γε μὰν τεὸν ἁδὺ τέτυκτ).
Εγνων πρὰν, ὅκά μευ μεμναμένω εἰ φιλέεις με,
Οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο τὸ πλατάγημα,
Αλλ' αὔτως ἁπαλῷ ποτὶ πάχεϊ ἐξεμαράνθη.
Εἶπε καὶ Αγροιὼ τἀλαθέα κοσκινόμαντις,
Α πρὰν ποιολογεῦσα παραιβάτις, οὕνεκ ἐγὼ μὲν
Τὶν ὅλος ἔγκειμαι. τὺ δέ μευ λόγον οὐδένα ποιῇ.
Η μάν τοι λευκὰν διδυματόκον αἶγα φυλάσσω,
Τάν με καὶ ἁ Μέρμνωνος Εριθακὶς ἁ μελανόχρως
Αἰτεῖ· καὶ δωσῶ οἱ, ἐπεὶ τύ μοι ἐνδιαθρύπτῃ.
Αλλετ) ὀφθαλμός μευ ὁ δεξιὸς· ἆρά γ' ἰδησῶ
Αὐτάν; ᾀσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν ὧδ' ἀποκλινθείς·
Καί κέ μ' ἴσως ποτίδῃ· ἐπεὶ οὐκ' ἀδαμαντίνα ἐντί.
Ιππομένης ὅκα δὴ τὰν παρθένον ἤθελε γᾶμαι,
Μᾶλ' ἐνὶ χερσὶν ἑλὼν, δρόμον ἄνυεν· ἁ δ' Αταλάντα

Ως

Ως ἴδεν, ὡς ἐμάνη, ὡς ἐς βαθὺν ἄλλετ' ἔρωτα.
Τὰν ἀγέλαν χὠ μάντις ἀπ' Οθρυος ἆγε Μελάμπους
Ες Πύλον· ἀ δὲ Βίαντος ἐν ἀγκοίνησιν ἐκλίνθη
Μάτηρ ἀ χαρίεσσα περίφρονος Αλφεσιβοίας.
Τὰν δὲ καλὰν Κυθέρειαν ἐν ὕρεσι μᾶλα νομεύων
Οὐχ' ὕτως ὦδωνις ἐπὶ πλέον ἄγαλε λύσας,
Ως ὐδὲ φθίμυρον μιν ἄτερ μασδοῖο τίθητι;
Ζαλωτὸς μὲν ἐμὶν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων
Ενδυμίων, ζαλῶ δὲ φίλα γύναι Ιασίωνα, 50
Ος τόσσων ἐκύρησεν ὅσ' ὐ πάσσειῶδε βέβαλοι.
Αλγέω τὰν κεφαλάν· τὶν δ' ὐ μέλει. ὐκέτ' ἀείδω,
Κεισεῦμαι δὲ πεσών, χ' τοὶ λύκοι ὧδε μ' ἔδονται·
Ως μέλι τοι γλυκὺ τῦτο καλὰ βρόχθοιο γλύκιτο.

ΥΠΟ-

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τȣ̃το τὸ Εἰδύλλιον βȣκολικόν ἐςι. Βάττος μὲν ȣ̃ν, αἰπόλος· Κορύδων δὲ, βȣκόλος, πρὸς ἀλλήλȣς διαλέγονται ἀμοιβαίως. ὑποτίθεται δὲ ὁ Θεόκριτος τὸν Κορύδωνα βȣ̃ς νέμοντα βȣκόλȣ τινὸς Αἴγωνος, ὅν φησιν εἰς Ολυμπίαν ὑπὸ Μίλωνος παλαιςȣ̃ ἀχθῆναι, ἰσχυρὸν ὄντα, ὡς ἀγωνίσηται· τὸν δὲ Βάττον ταῦτα πυνθανόμενον, καὶ λέγοντα ὅτι κακȣ̃ αἱ βόες ἔτυχον βȣκόλȣ, καὶ εἰσὶ λεπταί. Τὰ δὲ πράγματα διάκειται ἐν Κρότωνι τῆς Ιταλίας.

ΝΟΜΕΙΣ.

ΒΑΤΤΟΣ καὶ ΚΟΡΥΔΩΝ.

Εἰδύλλιον δ'.

ΒΑ. ΕΙπέ μοι ὦ Κορύδων, τίνος αἱ βόες; ἦ ῥα Φιλώνδα;
ΚΟ. Οὔκ· ἀλλ' Αἴγωνος· βόσκεν δέ μοι αὐτὰς ἔδωκεν.
ΒΑ. Ἠπά ψε κρύβδαν τὰ ποθέσπερα πᾶσας ἀμέλγες;
ΚΟ. Αλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοσχία, κἠμὲ φυλάσσει.
ΒΑ. Ωὐτὸς δ' ἐς τίν' ἄφαντος ὁ βωκόλος ᾤχετο χώραν;
ΚΟ. Οὐκ ἄκȣσας; ἄγων νιν ἐπ' Αλφεὸν ᾤχετο Μίλων.
ΒΑ. Καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει;
ΚΟ. Φαντί νιν Ηρακλῆϊ βίην καὶ κάρτος ἐρίσδεν.
ΒΑ. Κἤμ' ἔφαθ' ἁ μάτηρ Πολυδεύκεος ἦμεν ἀμείνω.
ΚΟ. Κῴχετ' ἔχων (καπάναν τε καὶ εἴκατι τȣτόθε μᾶλα.
ΒΑ. Πείσαι τοι Μίλων καὶ τὼς λύκος αὐτίκα λυσσῆν. 11
ΚΟ. Ταὶ δαμάλαι δ' αὐτὸν μυκώμεναι ὧδε ποθεῦντι.

ΒΑ.

ΒΑ. Δειλαῖαί γ' αὗται, τὸν βωκόλον ὡς κακὸν εὗρον.
ΚΟ. Η μὰν δειλαῖαί γε, ϗ ὐκέτι λῶντι νέμεσθαι.
ΒΑ. Τήνας μὲν δή τοι τᾶς πόρτιος αὐτὰ λέλειπ᾽
Τὠςέα. μὴ πρῶκας σιτίζε᾽, ὥσπερ ὁ τέττιξ;
ΚΟ. Οὐ δᾶν, ἄλλοκα μὲν μιν ἐπ' Αἰσάροιο νομεύω,
Καὶ μαλακῶ χόρτοιο καλὰν κώμυθα δίδωμι·
Αλλοκα δὲ (καίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ Λάτυμνον.
ΒΑ. Λεπτὸς μὰν χὠ ταῦρος ὁ πύῤῥιχος· εἴθε λάχοιεν
Τοὶ τῶ Λαμπρίαδα τοὶ δαμόται, ὅκκα θύοντι
Τᾷ Ηρᾳ, τοιόνδε. κακοχράσμων γὰρ ὁ δᾶμος.
ΚΟ. Καὶ μὰν ἐς ςομάλιμνον ἐλαύνε᾽, ἔς τε τὰ Φύσκω,
Καὶ ποτὶ τὸν Νήαιθον· ὅπα καλὰ πάντα φύοντι,
Αἰγίπυρος, ϗ κνύζα, ϗ ἐώδης μελίτεια·
ΒΑ. Φεῦ φεῦ· βασεῦν᾽ ϗ ταὶ βόες, ὦ τάλαν Αἴγων,
Εἰς ἀΐδαν, ὅκα ϗ τὺ κακᾶς ἠράσσαο νίκας.
Χὰ σύριγξ ἐρῶτι παλύνε᾽, ἅν ποτ' ἐπάξω.
ΚΟ. Οὐ τήνα γ', ὐ νύμφας· ἐπεὶ ποτὶ Πῖσαν ἀφέρπων,
Δῶρον ἐμίν νιν ἔλειπεν. ἐγὼ δέ τις εἰμὶ μελικτὰς,
Κῆυ μὲν τὰ Γλαύκας ἀγκρύομαι, εὖ δὲ τὰ Πύῤῥω.
Αἰνέω τάν τε Κρότωνα· καλὰ πόλις ἁ Ζάκυνθος·
Καὶ τὸ ποταῶον τὸ Λακίνιον, ᾇπερ ὁ πύκτας
Αἴγων ὀγδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μάσδας·
Τηνεὶ ϗ τὸν ταῦρον ἀπ' ὤρεος ἄγε πιάξας
Τὰς ὁπλᾶς, κἤδωκ' Αμαρυλλίδι· ταὶ δὲ γυναῖκες
Μακρὸν ἀνάϋσαν, χὠ Βωκόλος ἐξεγέλασσεν.
ΒΑ. Ω χαρίεσ' Αμαρυλλὶ, μόνας σέθεν ὐδὲ θανοίσας
Λασεύμεσθ'. ὅσον αἶγες ἐμὶν φίλαι, ὅσσον ἀπέσβας.
Αἴ αἴ τῶ (κληρῶ μάλα δαίμονος, ὅς μ' ἐλελόγχει.
ΚΟ. Θαρσεῖν χρὴ φίλε Βάττε· τάχ' αὔριον ἔσσετ' ἄμεινον.
Ελπίδες ἐν ζωοῖσιν, ἀνέλπιςοι δὲ θανόντες.
Χὠ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος, ἄλλοκα δ' ὕει.

ΒΑ.

ΒΑ. Θαρσέω· βάλλε κάτωθε τὰ μοχία. τᾶς γὰ ἐλαίας
Τὸν θαλλὸν τρώγοντι τὰ δύσοα. σίτθ' ὁ λέπαργος.
ΚΟ. Σίτθ' ἀ Κυμαίθα ποτὶ τὸν λόφον· οὐκ ἐσακούεις;
Ηξῶ ναὶ τὸν Πᾶνα, κακὸν τέλος αὐτίκα δωσῶν,
Εἰ μὴ ἄπει τυλῶθεν. ἴδ' αὖ πάλιν ἄδε ποθέρπει.
Εἴθ' ἦν μοὶ ῥοικὸν τὸν λαγωβόλον, ὥς τυ παλάξω.
ΒΑ. Θᾶσαί μ' ὦ Κορύδων πολὶ τῶ Δίος. ἀ γὰ ἄκανθα
Αρμοῖ μ' ὧδ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν· ὡς δὲ βαθεῖαι
Ταὶ ἀτρακτυλίδες ἐντί· κακῶς ἀ πόρτις ὄλοιτο.
Εἰς ταύταν ἐτύπαν χασμάμμυος. ἦ ῥά γε λάσεις;
ΚΟ. Ναὶ ναὶ, τοῖς ὀνύχεσιν ἔχω γέ νιν. ἄδε κὴ αὐτά.
ΒΑ. Οστίχον ἐσὶ τὸ τύμμα, κὴ ἀλίκον ἄνδρα δαμάσδει.
ΚΟ. Εἰς ὄρος ὄκχ' ἕρπεις, μὴ ἀνάλιπος ἔρχεο Βάτλε·
Εν γὰ ὄρει ῥάμνοι τε κὴ ἀπάλαθοι κομόωντι.
ΒΑ. Εἰπ' ἄγε μοι Κορύδων, τὸ γερόντιον ἦ ῥ' ἔτι μύλλει
Τήναν τὰν κυανόφρυν ἐρωτίδα, τᾶς ποτ' ἐκνίωθη;
ΚΟ. Ακμάν γ' ὦ δειλᾶε. φράν γε μὰν αὐτὸς ἐπενθών, 60
Καὶ ποτὶ τὰν μάνδραν καλελάμβανον, ἅμος ἐνάργει.
ΒΑ. Εὖγ' ὤνθρωπε φιλοῖφα· τό τοι ἦμος ἢ Ζαλυρίσκοις
Εγγύθεν ἢ Πάνεσσι κακοκνάμοισιν ἐρίσδει.

ΥΠΟ-

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τῦτο τὸ Εἰδύλλιον δραματικώτερόν ἐστι. προσδιαλέγονται δὲ ἀλλήλοις ἐπὶ Ἰταλίας, καὶ περὶ ἀμοιβῆς ἐρίζουσιν, ὅ τε αἰπόλος Κομάτας, ὃς Εὐμάρα τῇ Συβαρίτᾳ νέμει τὰς αἶγας· καὶ ὁ ποιμὴν Λάκων, ὃς Θυρίᾳ τῇ Συβαρίτᾳ νέμει τὰ πρόβατα. ἔχει δὲ ὁ μὲν Κομάτας κόρην ἐρωμένην Αλκίππην τὔνομα· ὁ δὲ Λάκων, ἐρώμενον Ευμήδην. καὶ ἔπαθλον τῆς νίκης τίθενται. ὁ μὲν αἰπόλος τράγον, ὁ δὲ ποιμὴν ἀμνόν· Μόρσωνα δὲ τῶν ᾠδῶν κριτὴν αἱροῦνται. τελεσάντων δὲ τὴν ἄμιλλαν, ὁ κριτὴς Μόρσων τῷ αἰπόλῳ τὴν νίκην ἀποτίθεται. ἐπιγράφεται μὲν ὑπὲρ τῦτο τὸ Εἰδύλλιον, Οδοιπόροι μὲν, διὰ τὸ ἐν ὁδῷ φιλονεικεῖν· Βυκολιασταὶ δὲ, διὰ τὸ βυκολιάζεσθαι, ἤγουν βυκολικῶς ᾄδειν αὐτύς.

ΟΔΟΙΠΟΡΟΙ ἢ ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ,

Εἰδύλλιον ε΄.

ΚΩΜΑΤΑΣ καὶ ΛΑΚΩΝ.

ΚΟ. Αἶγες ἐμαί, τῆνον τὸν ποιμῆνα τὸν Συβαρίταν
Φεύγετε τὸν Λάκωνα· τό μοι νάκος ἔχθες ἔκλεψεν.

ΛΑ. Οὐκ ἀπὸ τᾶς κράνας σίττ' ἀμνίδες; οὐκ ἐσορῆτε
Τόν μοι τὰν σύριγγα πρώαν κλέψαντα Κομάταν;

ΚΟ. Τὰν ποίαν σύριγγα; τὺ γὰ πόκα δῶλε Συβάρτα
Ἐκτάσω σύριγγα; τί δ'; οὐκέτι σὺν Κορύδονι
Ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλὸν ποππύσδεν ἔχοντι;

ΛΑ. Τάν μοι ἔδωκε Λύκων, ὦ λεύθερε. τὶν δὲ τὸ ποῖον
Λάκων ἐκκλέψας ποκ' ἔβα νάκος; εἰπὲ Κομάτα·

Οὐδὲ

Οὐδὲ γὰρ Εὐμάρᾳ τῷ δεσπότῃ ἧς τοι ἐνεύδεν.
ΚΟ. Τὸ Κροκύλος μοι ἔδωκε, τὸ ποικίλον, ἁνίκ' ἔθυσε
Ταῖς νύμφαις τὰν αἶγα. τὺ δ' ὦ κακὲ καὶ τότ' ἐτάκευ
Βασκαίνων, καὶ νῦν με τὰ λοίσθια γυμνὸν ἔθηκας.
ΛΑ. Οὔ, μ' αὐτὸν τὸν Πᾶνα τὸν ἄκτιον, ὐ σέ γε Λάκων
Τὰν βαίταν ἀπέδυσ' ὁ Καλαίθιδος· ἢ κατὰ τήνας
Τᾶς πέτρας, ὤνθρωπε, μανεὶς ἐς Κρᾶθιν ἁλοίμαν.
ΚΟ. Οὐ μὰν ὔτ' αὐτὰς τὰς λιμνάδας ὦ γαθέ νύμφας,
(Αἵτ ἐμὶν ἵλαοί τε καὶ εὐμενέες τελέθοιεν)
Οὔ τευ τὰν σύριγγα λαθὼν ἔκλεψε Κομάτας.
ΛΑ. Αἴτοι πιστεύσαιμι, τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἀροίμαν.
Αλλ' ὖν αἴκα λῇς ἔριφον θέμεν (ἐντὶ μὲν ὐδὲν
Ιερὸν) ἀλλὰ γέ τοι διαείσομαι, ἔστε κ' ἀπείπῃς.
ΚΟ. Υς ποτ' Αθαναίαν ἔριν ἤρισεν· ἠνὶ δὲ κεῖται
Ωριφος· ἀλλ' ἄγε καὶ τὺ τὸν εὔβοτον ἀμνὸν ἔρειδε.
ΛΑ. Καὶ πῶς ὦ κίναδ', εὖ τάδε γ' ἔσσεται ἐξ ἴσου ἄμμιν;
Τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο; τίς δὲ παρεύσας
Αἰγὸς πρωτοτόκοιο, κακὰν κύνα δήλετ' ἀμέλγειν;
ΚΟ. Οστις νικασεῖν τὸν πλατίον, ὡς τὺ πεποίθεις·
Σφὰξ βομβῶν τέττιγος ἐναντίον. ἀλλὰ γὰρ ὔτοι
Ωριφος ἰσοπαλής· τὺ (ἴδ' ὁ τράγος ὗτος) ἔρισδε.
ΛΑ. Μὴ σπεῦδ'. ὐ γάρ τοι πυρὶ θάλπεαι· ἅδιον ᾀσῇ
Τᾶδ' ὑπὸ τὰν κότινον καὶ τἄλσεα ταῦτα καθίξας.
Ψυχρὸν ὕδωρ τηνεὶ καταλείβεται. ὧδε πεφύκει
Ποία, χα' στιβὰς ἅδε, καὶ ἀκρίδες ὧδε λαλεῦντι.
ΚΟ. Αλλ' ὔτι σπεύδω. μέγα δ' ἄχθομαι εἰ τύ με τολμῇς
Ομμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπεν, ὅν ποκ' ἐόντα
Παῖδ' ἔτ' ἐγὼν ἐδίδασκον. ἴδ' ἁ χάρις ἐς τὶ ποθέρπει.
Θρέψαι καὶ λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας, ὥς τυ φάγωντι·
ΛΑ. Καὶ πόκ' ἐγὼ παρὰ τεῦ τι μαθὼν καλὸν ἢ καὶ ἀκούσας
Μέμναμ', ὦ φθονερὸν τὺ καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρίον αὕτως;

ΚΟ. Ανίκ' ἐπύγιζόν τυ, τὺ δ' ἄλγεες. αἰ δὲ χίμαιραι
Αἴδε καλεβληχῶντο, κὴ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρύπη.
ΛΑ. Μὴ βάδιον τήνω συγίσμαλος ὑβὲ ταφείης·
Αλλὰ χὤ ἔρφ' ὧδ' ἔρπε, κὴ ὕστερα βωκολιαξεῖς.
ΚΟ. Οὐχ ἑρψῶ τηνεῖ. τῦτῳ δρύες, ὧδε κύπειρος,
Ωδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάντεσι μέλισσαι.
Ενθ' ὕδαλος ψυχρῶ κρᾶναι δύο. ταὶ δ' ἐπὶ δένδρῳ
Ορνιχες λαλαγεῦντι. κὴ ἁ σκιὰ ὐδὲν ὁμοία
Τᾷ παρὰ τίν· βάλλει δὲ κὴ ἁ πίτυς ὑψόθε κώνυς.
ΛΑ. Η μάν ἀρνακίδας τε κὴ εἴρια τᾷδε παλησεῖς,
Αἴκ' ἔνθῃς, ὕπνω μαλακώτερα· ταὶ δ' ἐτραγεῖαι
Ταὶ παρὰ τὶν ὄσδονλι κακώτερον ἢ τύ περ ὄσδεις.
Στασῶ δὲ κρητῆρα μέγαν λᾰκοῖο γάλακλος
Τᾶις νύμφαις. εασῶ δὲ κὴ ἀδέος ἄλλον ἐλαίω.
ΚΟ. Αἰ δέ κε κὴ τὺ μόλῃς, ἀπαλὰν πλέριν ὧδε παλησεῖς,
Καὶ γλάχων' ἁνθεῦσαν. ὑπεισεῖται δὲ χεμαιρῶν
Δέρμαλα, πᾶσ παρὰ τὶν μαλακώτερα τέρακις ἀρνῶν.
Στασῶ δ' ὀκλὼ μὰν γαυλὼς τῷ Πανὶ γάλακλος,
Οκτὼ δὲ σκαφίδας μέλιτος πλέα κηρὶ ἐχοίσας.
ΛΑ. Αὐτόθε μοι ποτέρισδε, κὴ αὐτόθι βωκολιάσδᾰ.
Τὰν σαυτᾶ παλέων, ἔχε τὰς δρύας. ἀλλά τίς ἄμμε
Τίς κρινεῖ; αἰθ' ἔνθοι ποθ' ὁ βωκόλος ὧδε Λυκώπας.
ΚΟ. Οὐδὲν ἐγὼ τήνω πολιδεύομαι· ἀλλὰ τὸν ἄνδρα,
Αἰ λῇς, τὸν δρυλόμον βωτρήσομες, ὅς τὰς ἐρείκας
Τήνας τὰς παρὰ τίν ξυλοχίσδεται· ἐνλὶ δὲ Μόρσων.
ΛΑ. Βοτρέομες. Κομ. Τύ κάλει νιν. Λάκ. Ιθ' ὦ ξένε, μικ-
Τᾷδ' ἐνθών. ἄμμες γὰ ἐρίσδομες ὅσις ἀρείων [κὸν ἄκυσον
Βωκολιασάς ἐσι. τὺ δ' ὦ φίλε μήτ' ἐμὲ Μόρσων,
Εν χάριτι κρίνῃς, μήτ' ὢν τύ γα τῦτον ὀνάσῃς.
ΚΟ. Ναὶ πολὶ τᾶν νυμφᾶν, ναὶ Μόρσων, μήτε Κομάτα
Τὸ πλέον ἰθύνῃς, μήτ' ὢν τύ γα τῷδε χαριξῇ·

Α δέ τοι ἀ ποίμνα τῶ Θυρίω ἐσὶ Συβάρτα·
Εὐμάρα δὲ τὰς αἶγας ὀρῆς φίλε τῶ Συβαρίτα.
ΛΑ. Μὴ τύ τις ἠρώτα, ποτλῶ Διὸς, αἴτε Συβάρτα,
Αἴτ ἐμὸν ἐσὶ κάκισε τὸ ποίμνιον ; ὡς λάλος ἐσί.
ΚΟ. Βέγλιω' ὗτος, ἐγὼ μὰν ἀλαθέα πάντ' ἀγορεύω,
Κὐδὲν καυχέομαι· τὺ δ' ἄγαν φιλοκέρλομος ἐσί.
ΛΑ. Εἶα λέγ', ἔτι λέγεις· ἢ τὸν ξένον ἐς πόλιν αὖθις
Ζῶντ' ἄφες. ὦ παγὰν, ἢ τωμύλος ἦθα Κομάτα.
ΚΟ. Ταὶ μῶσαί με φιλεῦγλι πολὺ πλέον ἢ τὸν ἀοιδὸν
Δάφνιν· ἐγὼ δ' αὐταῖς χιμάρως δύο πρὰν ποκ' ἔθυσα.
ΛΑ. Καὶ γὰ ἔμ' ὠπόλλων φιλέει μέγα· ἢ καλὸν αὐτῷ
Κριὸν ἐγὼ βόσκω. τὰ δὲ Κάρνεα ἢ δὴ ἐφέρπει.
ΚΟ. Πλὰν δύο τὰς λοιπὰς διδυμαλόκος αἶγας ἀμέλγω·
Καὶ μ' ἀ παῖς ποθ' ὀρεῦσα, Τάλαν λέγει, αὐτὸς ἀμέλγεις;
ΛΑ. Φεῦ φεῦ, Λάκων τοι ταλάρως χεδὸν εἴκαλι πληροῖ
Τυρῶ, ἢ τὸν ἄναβον ἐν ἄνθεσι παῖδα μολύνει.
ΚΟ. Βάλλει ἢ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἀ Κλεαρίστα,
Τὰς αἶγας παρελῶγλα, ἢ ἀδύ τι σοππυλιάσδει.
ΛΑ. Κἠμὲ γὰ ὁ Κρατίδας τὸν ποιμῆα λεῖος ὑπαγλῶν
Εκμαίνει· λιπαρὰ δὲ πὰρ αὐχένα σείετ' ἔθειρα. 91
ΚΟ. Αλλ' ὐσύμβλητ' ἐσὶ κυνόσβαλος ὐδ' ἀνεμώνα
Πρὸς ῥόδα, τᾷ ἄνδηρα πὰρ αἱμασιαῖσι πεφύκει.
ΛΑ. Οὐδὲ γὰ ὐδ' ἀκύλοις ὁριμαλίδες· αἱ μὰν, ἔχοντι
Λεπλὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον· αἱ δὲ, μελιχραί.
ΚΟ. Κἠγὼ μὰν δωσῶ τᾷ παρθένω αὐτίκα φάσναν,
Εκ τᾶς ἀρκεύθω καθελών· τηνεὶ γὰ ἐφίσδει.
ΛΑ. Αλλ' ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον, ὁππόκα πιξῶ
Τὰν οἶν τὰν πέλλαν, Κραλίδᾳ δωρήσομαι αὐτός.
ΚΟ. Σίττ' ἀπὸ τᾶς κολίνω ταὶ μηκάδες· ὧδε νέμεσθε,
Ως τὸ κάθαιγλες τῦτο γεώλοφον, ἅτε μυρῖκαι. 101
ΛΑ. Οὐκ ἀπὸ τᾶς δρυὸς ὗτος ὁ Κώναρος, ἅ τε Κυναίθα,

Τυλεὶ

Τȣτεὶ βοσκησεῖσθε ποτ' ἀντολὰς, ὡς ὁ Φάλαρος;
ΚΟ. Εςι δέ μοι γαυλὸς κυπαρίσσινος, ἔςι δὲ κρητὴρ,
Εργον Πραξιτέλȣς· τᾷ παιδὶ δὲ ταῦτα φυλάσσω.
ΛΑ. Χὰ μῖν ἐςὶ κύων φιλοποίμνιος, ὃς λύκος ἄγχει·
Ον τῷ παιδὶ δίδωμι τὰ θηρία πάντα διώκεν.
ΚΟ. Ακρίδες αἳ τὸν φραγμὸν ὑπερπαδῆτε τὸν ἁμὸν,
Μή μȣ λωβάσησθε τὰς ἀμπέλος· ἐντὶ γὰρ ἆβαι.
ΛΑ. Τοὶ τέττιγες ὁρῆτε τὸν αἰπόλον ὡς ἐρεθίσδω·
Οὕτω κ' ὔμμες θὴν ἐρεθίσδετε τὼς καλαμȣτάς.
ΚΟ. Μισέω τὰς δασυκέρκος ἀλώπεκας, αἳ τὰ Μίκωνος
Αἰεὶ φοιτῶσαι τὰ ποθέσπερα ῥαγίζοντι.
ΛΑ. Καὶ γὰρ ἐγὼ μισέω τὼς κανθάρος, οἵ τὰ Φιλώνδα
Σῦκα κατατρώγοντες, ὑπηνέμιοι φορέονται.
ΚΟ. Ηȣ μέμνασ' ὅτ' ἐγὼν τὺ κατήλασα, καὶ τὺ (ἐσαρὼς
Εὖ πόκα κιγκλίζȣ, καὶ τᾶς δρυὸς εἴχεο τήνας;
ΛΑ. Τȣτο μὲν ȣ μέμναμ'· ὅκα μὰν ποκα τῇδε τὺ δάσας
Εὐμάρας ἐκάθῃρε, καλῶς μάλα τȣτό γ' ἴσαμι.
ΚΟ. Ηδή τις Μόρσων πικραίνεται· ȣχὶ παρῄσθȣ;
Σκίλλας ἰὼν γραίας ἀπὸ σάματος αὐτίκα τίλλοις.
ΛΑ. Κἠγὼ μὲν κνίσδω Μόρσων τινά· καὶ τὺ δὲ λεύσσεις.
Ενθὼν τὰν κυκλάμινον ὄρυσσέ νυν ἐς τὸν Αλεντα.
ΚΟ. Ιμέρα ἀνθ' ὕδατος ῥείτω γάλα· καὶ τὺ δὲ Κρᾶθι
Οἴνῳ πορφύροις· τὰ δέ τοι σία καρπὸν ἐνείκαι.
ΛΑ. Ρείτω χὰ Συβαρῖτις ἐμὶν μέλι· καὶ τὸ ποτ' ὄρθρον
Α παῖς ἀνθ' ὕδατος τὰν κάλπιδα κηρία βάψαι.
ΚΟ. Ταὶ μὲν ἐμαὶ κύτισόν τε καὶ αἴγιλον αἶγες ἔδοντι,
Καὶ σχῖνον πατέοντι, καὶ ἐν κομάροισι κέονται.
ΛΑ. Ταῖσι δ' ἐμαῖς ὀΐεσσι παρέςι μὲν ἁ μελίτεια
Φέρβεσθαι, πολλὸς δὲ καὶ ὡς ῥόδα κισσὸς ἐπανθεῖ.
ΚΟ. Οὐκ ἔραμ' Αλκίππας, ὅτι με πρὰν ȣκ ἐφίλασε
Τῶν ὤτων καθελοῖσ', ὅκα οἱ τὰν φάσσαν ἔδωκα.

ΛΑ.

ΛΑ. Αλλ' ἐγὼ Εὐμήδευς ἔραμαι μέγα· κἠ γὰ ὄκ' αὐτῷ
Τὰν σύριγγ' ὤρεξα, καλὸν τί με κἀρτ' ἐφίλασεν.
ΚΟ. Οὐ θεμιτὸν Λάκων σοτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδεν,
Οὐδ' ἔποπας κύκνοισι· τὺ δ' ὦ τάλαν ἔσσι φιλεχθής.
ΜΟΡ. Παύσασθαι κέλομαι τὸν σοιμβρία τὶν δὲ Κομάτα
Δωρεῖται Μόρσων τὰν ἀμνίδα· κἠ τὺ δὲ θύσας
Ταῖς νύμφαις, Μόρσωνι καλὸν πρέας αὐτίκα πέμψον.
ΚΟ. Πεμψῶ ναὶ τὸν Πᾶνα. φρικάσσετο πᾶσα τραγίσκων
Νῦν ἀγέλα. κἠγὼ γὰ ἴδ' ὡς μέγα τῦτο καχαίνω
Κατλῶ Λάκωνος τῶ σοιμβρίω, ὅτι σοκ' ἤδη
Ανυσάμαν τὰν ἀμνόν· ἐς ὐρανόν ὔμμιν ἀλεῦμαι.
Αἶγες ἐμαὶ θαρσεῖτε κερυχίδες· αὔριον ὔμμι
Πᾶσας ἐγὼ λυσῶ Συβαρίτιδος ἔνδοθι κράνας.
Οὗτος ὁ λεπίτας ὁ κορυπλίλος, εἴ τιν ὀχεύσεις
Τᾶν αἰγᾶν, φλασῶ τυ, σφὶν ἢ γ' ἐμὲ καλλιερῆσαι
Ταῖς νύμφαισι τὸν ἀμνόν· ὁ δ' αὖ πάλιν· ἀλλὰ γενοίμαν,
Αἰ μή τυ φλάσαμι, Μελάνθιος ἀντὶ Κομάτα.

ΥΠΟ-

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Δαμοίτας καὶ Δάφνις θέρος ὅλος μεσημβρίας εἰς ἓν τὰ θρέμματα συνελαύνουσι· καὶ ἀμοιβαίως τὴν περὶ Κύκλωπος καὶ Γαλατείας νύμφης ὑποθέσιν ᾄδουσιν. ἄρχεται μὲν οὖν τῆς ᾠδῆς ὁ Δάφνις, ὡς πρὸς τὸν Κύκλωπα τὴν ἀπόδοσιν ποιούμενος· ὁ δὲ Δαμοίτας ἀποκρίνεται ὡς ἐκ προσώπου τοῦ Πολυφήμου δῆθεν. τὰ πράγματα ἐν Σικελίᾳ. προσδιαλέγεται δὲ ὁ ποιητὴς Ἀράτῳ, οὗ καὶ μέμνηται ἐν τοῖς Θαλυσίοις, καὶ ἀλλαχοῦ. δύναται δὲ οὗτος εἶναι ὁ τῆς Φαινομένων ποιητής.

ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ,

Εἰδύλλιον ε'.

ΔΑΙΜΟΙΤΑΣ καὶ ΔΑΦΝΙΣ.

Δαμοίτας καὶ Δάφνις ὁ βουκόλος εἰς ἕνα χῶρον
Τὰν ἀγέλαν ποκ' Ἄραλε συνάγαγον· ἦς δ' ὁ μὲν αὐτῶν
Πυῤῥὸς, ὁ δ' ἡμιγένειος. ἐπὶ κράναν δὲ τιν' ἄμφω
Εσδόμενοι θέρεος μέσῳ ἄμαλι τοιάδ' ἄεισαν.
Πρῶτος δ' ἄρξαλο Δάφνις, ἐπεὶ καὶ πρῶτος ἔρισδεν.

ΔΑΦ. Βάλλει τοι Πολύφαμε τὸ ποίμνιον ἀ Γαλάτεια
Μάλοισιν, δυσέρωλα τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλεῦσα·
Καί τύ νιν ὑ ποθορῆθα τάλαν, τάλαν, ἀλλὰ κάθησαι
Αδέα συρίσδων. πάλιν ἄδ' (ἴδε) τὰν κύνα βάλλει
Α τοι τᾶν οἰῶν ἔπεται κοπός· ἃ δὲ βαῦσδει
Εἰς ἅλα δερκομέα. τὰ δέ νιν καλὰ κύμαλα φαίνει
Ασυχα καχλάζοντα, ἐπ' αἰγιαλοῖο θέοισαν.

Φράζεο

Φράζεο μὴ τὰς παιδὸς ἐπὶ κνάμαισιν ὀρύσῃ
Ἐξ ἁλὸς ἐρχομένας, καλὰ δὲ χρόα καλὸν ἀμύξῃ.
Ἀ δὲ κἠ αὐτόθι τοι διαθρύπτεται, ὡς ἀπ' ἀκάνθας
Ταὶ καπυραὶ χᾆται, τὸ καλὸν θέρος ἀνίκα φρύτλει·
Καὶ φεύγει φιλέοντα, κἠ ὐ φιλέοντα διώκει·
Καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον. ἦ γὰ ἔρωτι
Πολλάκις, ὦ Πολύφαμε, τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται.
Τῷ δὲ ἔπι Δαμοίτας ἀνεβάλλετο, κἠ τάδ' ἄειδεν·
ΔΑΜ. Εἶδον ναὶ τὸν Πᾶνα τὸ ποίμνιον ἀνίκ' ἔβαλλε,
Κὤ μ' ἔλαθ', ὐ τὸν ἐμὸν τὸν ἔνα γλυκὺν, ᾧ ποθόρημι
Ες τέλος. αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος ἔχθρ' ἀγορεύων,
Ἐχθρὰ φέροι πολὶ οἶκον, ὅπως τεκέεσσι φυλάξῃ.
Αλλὰ κἠ αὐτὸς ἐγὼ κνίσδων πάλιν, ὐ ποθόρημι,
Αλλ' ἄλλαν τινὰ φαμὶ γυναῖκ' ἔχειν· ἁ δ' αἰόισα,
Ζαλοῖ μ', ὦ Παγὰν, κἠ τάκεται· ἐκ δὲ θαλάσσας
Οἰσρεῖ παπλαίνοισα ποτ' ἄντρά τε κἠ ποτὶ ποίμνας.
Σῖγα δ' ὑλακλεῖν νιν κἠ τᾶ κυνί· κἠ γὰ ὄκ' ἤρων
Αὐτᾶς, ἐκνυζᾶτο ποτ' ἰχία ῥύγχος ἔχοισα.
Ταῦτα δ' ἴσως ἰσορῶσα ποιεῦντά με πολλάκι, πέμψει
Αγγελον. αὐτὰρ ἐγὼ κλασῶ θύρας, ἔστε κ' ὁμόσῃ
Αὐτά μοι σορέσειν καλὰ δέμνια τᾶσδ' ἐπὶ νάσω.
Καὶ γάρ θην ὐδ' εἶδος ἔχω κακὸν, ὥς με λέγοντι.
Η γὰ πρὰν ἐς πόντον ἐσέβλεπον (ἦς δὲ γαλάνα)
Καὶ καλὰ μᾶλλ τὰ γένεια, καλὰ δ' ἐμὶν ἁ μία κώρα,
(Ως παρ' ἐμὶν κέκριται) καλεφαίνετο· τῶν δέ τ' ὀδόντων
Λαικοτέραν αὐγὰν Παρίας ὑπέφαινε λίθοιο.
Ως μὴ βασκανθῶ δὲ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον.
Ταῦτα γὰ ἁ γραία με Κοτυτταρὶς ἐξεδίδαξεν,
Ἁ πρὰν ἀμῶντεσσι παρ' Ιπποκόωντι ποταύλει.
Τόσσ' εἰπὼν, τὸν Δάφνιν ὁ Δαμοίτας ἐφίλασε.
Χὠ μὲν τῷ, ζύριττε· ὁ δὲ τῷ, καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν.

Αὔλει Δαμοίτας, ζύρισδε δὲ Δάφνις ὁ βώτας·
Ωρχεῦντ' ἐν μαλακᾷ ταὶ πόρβιες αὐτίκα ποίᾳ.
Νίκη μὰν ὁ Δᾶλος, ἀνάσσαλοι δ' ἐγένοντο.

ΥΠΟ-

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Επιδημήσας ὁ Θεόκριτος ἐν Κῷ, ὅτε πρὸς Πτολεμαῖον εἰς Αλεξάνδρειαν ἀπήει, φίλος καλέεται Φρασιδάμῳ καὶ Αντιγένει, Λυκωπέως υἱοῖς· καὶ κληθεὶς ὑπ' αὐτῶν εἰς ἀγρὸν ἐπὶ θαλύσια Δήμητρος, ἄπεισι μετὰ Εὐκρίτου καὶ Αμύντου. ἐνυγχάνει δὲ κατ' ὁδὸν Λυκίδᾳ τῷ Κυδωνιάτῃ ἐκ Κρήτης, καὶ ἀλλήλοις ὁμιλοῦντες διεξέρχονται τὰς ἑαυτῶν ἔρωτας. ἔστι μὲν οὖν τοῦτο τὸ Εἰδύλλιον ὅλως διηγηματικόν.

ΘΑΛΥΣΙΑ, ἢ ΕΑΡΙΝΗ

ΟΔΟΙΠΟΡΙΑ,

Εἰδύλλιον ζ'.

Ης χρόνος ἀνίκ' ἐγώ τε καὶ Εὔκριτος ἐς τὸν Αλεντα
Εἴρπομες ἐκ πόλιος· σὺν καὶ τρίτος ἄμμις Αμύντας·
Τᾷ Δηοῖ γὰρ ἔτελχε θαλύσια ὁ Φρασίδαμος
Κ' Αντιγένης, δύο τέκνα Λυκωπέος· εἶτι περ ἐσθλὸν
Χαῶν τῆν' ἔτ' ἄνωθεν, ἀπὸ Κλυτίας τε καὶ αὐτῶ
Χάλκωνος, Βύρειαν ὅς ἐκ ποδὸς ἄνυε κραναν,
Εὖτ' ἐνερεισάμβμος πέτρᾳ γόνυ· ταὶ δὲ παρ' αὐτὰν
Αἴγειροι πλεκέαι τε εὔσκιον ἄλσος ἔφαινον,
Χλωροῖσιν πετάλοισι καληρεφέες κομόωσαι.
Κὔπω τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄνυμες, ὐδὲ τὸ σᾶμα
Αμῖν τῶ Βρασίλα κατεφαίνετο· καὶ τιν' ὁδίταν
Εσθλὸν σὺν μοίσαισι Κυδωνικὸν εὕρομες ἄνδρα,
Ωνομα μὲν Αυκίδαν, ἧς δ' ἀπόλος· ὐδέ κέ τίς μιν
Ηγνοίησεν ἰδών, ἐπεὶ ἀπόλῳ ἔξοχ' ἐώκει.

Εκ μὲν γὰ λασίοιο δασύτριχος εἶχε τράγοιο
Κνακὸν δέρμ' ὤμοισι, νέας ταμίσοιο πολόσδον·
Αμφὶ δέ οἱ σήθεσσι γέρων ἐσφίγγετο πέπλος
Ζωστῆρι πλακερῷ· ῥοικὰν δ' ἔχεν ἀγριελαίῳ
Δεξιτερᾷ κορύναν· καί μ' ἀτρέμας εἶπε (εσαρὼς
Ομμαλὶ μειδιόωνλι, (γέλως δέ οἱ εἶχετο χείλεσ) 20
Σιμιχίδα, πᾷ δὴ τὺ μεσαμέριον πόδας ἕλκεις;
Αγίκα δὴ κὴ (αύρος ἐφ' αἱμασιᾶσι καθέδει,
Οὐδ' ἐπιλυμβίδιοι κορυδαλίδες ἠλαίνονλαι.
Η μελὰ δαῖτα κλητὸς ἐπείγεαι; ἢ τινὸς ἀσῶν
Λανὸν ἐπιθρώσκεις; ὡς τεῦ ποσὶ νειατομῴοιο
Πᾶσα λίθος πλαίοισα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν ἀείδει.
Τὸν δ' ἐγὼ ἀμείφθην· Λυκίδα φίλε, φαντὶ τὺ πάντες
Εμμεν (υρικτὰν μεγ' ὑπείροχον ἔν τε νομεῦσιν,
Εν τ' ἀμητήρεσσι· τὸ δὴ μάλα θυμὸν ἰαίνει
Αμέτερον· καί τοι, κατ' ἐμὸν νόον, ἰσοφαρίσδεν 30
Ελπομαι· ἀ δ' ὁδὸς ἅδε Θαλυσιάς· ἦ γὰ ἑταῖροι
Ανέρες εὐπέπλῳ Δαμάτερι δαῖτα τελεῦντι,
Ολβω ἀπαρχόμενοι· μάλα γὰρ (φισι πίονι μέτρῳ
Α δαίμων εὔκριθον ἀνεπλήρωσεν ἀλωάν.
Αλλ' ἄγε δὴ, (ξυνὰ γὰ ὁδὸς, ξυνὰ δὲ κὴ ἀὼς)
Βωκολιασδώμεθα· τάχ' ὥτερος ἄλλον ὀνασεῖ.
Καὶ γὰ ἐγὼ μοισᾶν καπυρὸν σόμα· κήμὲ λέγοντι
Πάντες ἀοιδὸν ἄριστον· ἐγὼ δέ τις ὐ ταχυπειθής·
Οὐ δᾶν· ὐ γάρ πω κατ' ἐμὸν νόον, ὔτε τὸν ἐωλὸν
Σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ Σάμω, ὔτε Φιλητᾶν, 40
Αήδων· βάτραχος δέ ποτ' ἀκρίδας ὥς τις ἐρίσδω.
Ως ἐφάμαν ἐπίταδες. ὁ δ' αἰπόλος, ἁδὺ γελάξας,
Τάν τοι, ἔφα, κορύναν δωρήσομαι, ὕνεκεν ἐσσὶ
Πᾶν ἐπ' ἀλαθείᾳ πεπλασμένον ἐκ Διὸς ἔρνος.
Ως μοι κὴ τέκλων μέγ' ἀπέχθεται, ὅστις ἐρᾳνῇ

Ισον

Ἴσον ὄρος κορυφᾷ τελέσαι δόμον Ὡρομέδοντος,
Καὶ μοισᾶν ὄρνιχες, ὅσοι ποτὶ Χῖον ἀοιδὸν
Ἀντία κοκκύζοντες, ἐτώσια μοχθίζοντι.
Ἀλλ' ἄγε, βωκολικᾶς ταχέως ἀρχώμεθ' ἀοιδᾶς,
Σιμιχίδα· κἠγὼ μῶ, ὄρη φίλος, εἴ τοι ἀρέσκει 50
Τᾦδ' ὅτι πρᾶν ἐν ὄρει τὸ μελύδριον ἐξεπόνασα·
Ἐσσὶ) Ἀγεάνακτι καλὸς πλόος ἐς Μιτυλάναν,
Χὤταν ἐφ' ἑσπερίοις ἐρίφοις νότος ὑγρὰ διώκῃ
Κύματα, κ' Ὡρίων ὅτ' ἐπ' Ὠκεανῷ πόδας ἴχῃ,
Αἴκεν τὸν Λυκίδαν ὁπλὰ μόλῃ ἐξ Ἀφροδίτας
Ῥύσῃ)· θερμὸς γὰρ ἔρως αὐτῷ με καταίθει.
Χἀλκυόνες σοβεσεῦνται τὰ κύματα, τάν τε θάλασσαν,
Τόν τε νότον, τὸν τ' εὖρον, ὃς ἔχατα φυκία κινεῖ·
Ἀλκυόνες, γλαυκᾶς Νηρηΐσι ταί τε μάλιστα
Ὀρνίχων ἐφίλαθεν, ὅσαις τέ περ ἐξ ἁλὸς ἄγρα. 60
Ἀγεάνακτι πλόον διζημένῳ ἐς Μιτυλάναν
Ὥρια πάντα γένοιτο, καὶ εὔπλοον ὅρμον ἵκοιτο.
Κἠγὼ τῆνο κατ' ἆμαρ, ἀνήθινον ἢ ῥοδόεντα,
Ἢ καὶ λευκοΐων στέφανον περὶ κραὶ φυλάσσων,
Τὸν Πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρηνῆος ἀφύξω,
Παὶ πυρὶ κεκλιμένος. κύαμον δέ τις ἐν πυρὶ φρύξει,
Χἁ σιβὰς ἑσσεῖται πεπυκασμένα ἔστ' ἐπὶ πᾶχυν
Κνύζα τ' ἀσφοδέλῳ τε πολυγναμπτῳ τε σελίνῳ.
Καὶ πίομαι μαλακῶς, μεμνημένος Ἀγεάνακτος,
Αὐταῖσιν κυλίκεσσι καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείσω. 70
Αὐλησεῦνται δέ μοι δύο ποιμένες· εἷς μέν, Ἀκαρνεύς·
Εἷς δὲ, Λυκωπίτας· ὁ δὲ Τίτυρος ἐσσύθεν ἆσει,
Ὡς πόκα τᾶς Ξενέας ἠράσατο Δάφνις ὁ βώτας,
Χὠς ὄρος ἀμφιπολεῖτο, καὶ ὡς δρύες αὐτὸν ἐθρήνευν,
Ἰμέρα αἴτε φύοντι παρ' ὄχθαισιν ποταμοῖο·
Εὖτε χιὼν ὥς τις καλέτα χετο μακρὸν ὑφ' Αἶμον,

Η Αθω, ἢ Ροδόπαν, ἢ Καύκασον ἐχαλόεντα.
Ασεῖ δ' ὥς ποκ' ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ
Ζωὸν ἐόντα, κακῆσιν ἀτασθαλίῃσιν ἄναλλος·
Ως τέ νιν αἰ σιμαὶ λειμωνόθε φέρβον ἰοῦσαι
Κέδρον ἐς ἀδεῖαν μαλακοῖς ἄνθεσι μέλισσαι·
Οὔνεκά οἱ γλυκὺ μοῖσα καλὰ στόμαλος χέε νέκταρ.
Ω μακαρισὲ Κομάτα, τύ θην τάδε τερπνὰ πεπόνθεις,
Καὶ τὺ καλεκλάσθης ἐς λάρνακα, χ' τὺ μελισσᾶν
Κηρία φερβόμενος, ἔτος ὥριον ἐξετέλεσας.
Αἴθ' ἐπ' ἐμεῦ ζωοῖς ἐναρίθμιος ὤφελες ἦμες,
Ως τοι ἐγὼν ἐνόμιζον ἀν' ὥρεα τὰς καλὰς αἶγας,
Φωνᾶς εἰσαΐων· τὺ δ' ὑπὸ δρυσὶν ἢ ὑπὸ πεύκαις
Αδὺ μελισδόμενος καλακέκλισο θεῖε Κομάτα.
Χὠ μὲν τόσ' εἰπών, ἀπεπαύσαλο· τὸν δὲ μετ' αὖθις
Κἠγὼν τοῖ' ἐφάμαν, Λυκίδα φίλε, πολλὰ μὲν ἄλλα
Νύμφαι κήμὲ δίδαξαν ἀν' ὥρεα βυκολέοντα
Εσθλά, τά πω χ' Ζανὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα·
Αλλὰ τό γ' ἐκ πάντων μέγ' ὑπείροχον, ᾧ τὺ γεραίρειν
Αρξεῦμ'. ἀλλ' ὑπάκοισον, ἐπεὶ φίλος ἔπλεο μοίσαις·
Σιμιχίδᾳ μὲν Ερωτες ἐπέπλαρον· ἦ γὰ δειλὸς
Τόσσον ἐρῇ Μυρτῦς ὅσσον ἔιαρος αἶγες ἔρανται.
Ωραῖος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίταλος ἀνέρι τήνῳ,
Παιδὸς ὑπὸ πλάγχνοισιν ἔχει πόθον. οἶδεν Αρισις,
Εσθλὸς ἀνὴρ μέγ' Αρισις, ὃν ὐδέκεν αὐτὸς ἀείδειν
Φοῖβος ζὺν φόρμιγγι παρὰ τριπόδεσσι μεγαίροι,
Ως ἐκ παιδὸς Αραῖος ὑπ' ὀσσέον αἴθετ' ἔρωτι.
Τόν μοι Πὰν, Ομόλας ἐραῖὸν πέδον ὅσσε λέλογχας,
Ακλινῆ τήνοιο φίλας ἐς χεῖρας ἐρείσαις,
Εἴτ' ἔς' ἦρ ὁ Φιλῖνος ὁ μαλθακὸς, εἴτέ τις ἄλλος.
Κἤν μὲν ταῦθ' ἕρδοις ὦ Πὰν φίλε, μὴ τύ τι παῖδες
Αρκαδικοὶ χίλλαισιν ὑπὸ πλευράς τε χ' ὦμους

Ταγίκα

Τανίκα μαςίσδοιεν ὅτε κρέα τυτθὰ παρείη·
Εἰ δ' ἄλλως νεύσαις, κατὰ μὲν χρόα πάντ' ὀνύχεσσι
Δακνόμενος κνάσαιο, καὶ ἐν κνίδαισι καθεύδοις.
Εἴης δ' Ηδωνῶν μὲν ἐν οὔρεσι χείματι μέσσῳ,
Εβρον παρ' ποταμὸν τετραμμένος, ἐγγύθεν ἄρκτου.
Εν δὲ θέρει πυμάτοισι παρ' Αἰθιόπεσσι νομεύοις,
Πέτρᾳ ὑπὸ Βλεμύων, ὅθεν οὐκέτι Νεῖλος ὁρατός.
Υμμες δ' Υετίδος καὶ Βυβλίδος ἁδὺ λιπόντες
Νᾶμα, καὶ οἰκεῦντες ξανθᾶς ἕδος αἰπὺ Διώνας.
Ω μάλοισιν Ερωτες ἐρευθομένοισιν ὁμοῖοι,
Βάλλετέ μοι τόξοισι τὸν ἱμερόεντα Φιλῖνον,
Βάλλετ'· ἐπεὶ τὸν ξεῖνον ὁ δύσμορος οὐκ ἐλεῖ με·
Καὶ δὴ μὰν ἀπίοιο πεπαίτερος· αἰ δὲ γυναῖκες
Αἴ αἴ, φαντὶ, Φιλῖνε, τό τοι καλὸν ἄνθος ἀπορρεῖ.
Μηκέτι τοι φρουρῶμες ἐπὶ προθύροισιν Αρατε,
Μηδὲ πόδας τρίβωμες· ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ
Κοκκύσδων νάρκαισιν ἀνιηρῇσι διδοίη·
Εἷς δ' ὑπὸ τᾶσδε φέριςε Μόλων ἄγχοιτο παλαίςρας·
Αμμιν δ' ἀσυχία τε μέλοι, γραία τε παρείη,
Ατις ἐπιφθύσδοισα, τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι.
Τόσσ' ἐφάμαν· ὁ δέ μοι τὸ λαγωβόλον, ἁδὺ γελάξας,
Ως πάρος, ἐκ μοισᾶν ξεινήϊον ὤπασεν ἦμεν.
Χὠ μὲν ἀποκλίνας ἐπ' ἀριςερὰ, τὰν ἐπὶ Πύξας
Εἶρφ' ὁδόν· αὐτὰρ ἐγών τε καὶ Εὔκριτος ἐς Φρασιδάμω
Στραφθέντες, χὠ καλὸς Αμύντιχος, ἔντε βαθείαις
Αδείας σχίνοιο χαμεύνισιν ἐκλίνθημες,
Εν τε νεοτμάτοισι γεγαθότες οἰναρέοισι.
Πολλαὶ δ' ἄμμιν ὕπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο
Αἴγειροι πτελέαι τε. τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ
Νυμφᾶν ἐξ ἄντροιο κατειβόμενον κελάρυσδεν.
Τοὶ δὲ ποτὶ (κιεραῖς ὀροδαμνίσιν αἰθαλίωνες

Τέτ-

Τέτλιγες λαλαγεῦνλες ἔχον πόνον· ἀ δ' ὀλολυγὼν
Τηλόθεν ἐν πυκινῇσι βάτων τρύζεσκεν ἀκάνθαις.
Ἀειδον κόρυδοι τε καὶ ἀκανθίδες, ἔσενε τρυγών·
Πωλῶντο ξυθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.
Πάντ' ὤσδεν θέρεος μάλα πίονος, ὤσδε δ' ὀπώρης.
Ὀχναι μὲν πὰρ ποσσὶ, παρὰ πλευρῇσι δὲ μᾶλα
Δαψιλέως ἄμμιν ἐκυλίνδετο· τοὶ δ' ἐκέχυντο
Ὁρπακες βραβύλοισι καλαβρίθοντες ἔραστε·
Τετράενες δὲ πίθων ἀπολύετο κρατὸς ἄλειφαρ.
Νύμφαι Κασαλίδες Παρνάσιον αἶπος ἔχοισαι,
Ἀρά γέ πα τοιόνδε Φόλω καλὰ λαΐνον ἄντρον
Κρηΐᾳ Ἡρακλῆϊ γέρων ἐσάσατο Χείρων;
Ἀρά γέ πα τῆνον τὸν ποιμμένα τὸν ποτ' Ἀνάπω
Τὸν κρατερὸν Πολύφαμον, ὃς ὤρεσι λᾶας ἔβαλλε,
Τοῖον νέκταρ ἔπεισε κατ' αὔλια ποσσὶ χορεῦσαι,
Οἷον δὴ τόκα πῶμα διεκρανώσαθε Νύμφαι,
Βωμῷ πὰρ Δάμαλος ἁλωάδος; ἃς ἐπὶ ζωρῷ
Αὖθις ἐγὼ πάξαιμι μέγα πλέον. ἁ δὲ γελάσαι,
Δράγματα καὶ μάκωνας ἐν ἀμφοτέρῃσιν ἔχοισα.

ΥΠΟ-

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὰ μὲν πράγματα, ἐπὶ Σικελίας· ὁ δὲ λόγος, ἐκ τῦ ποιητικῦ προσώπυ. εἰσὶ δ' ἐρίζοντες ἀλλήλοις Μενάλκας ποιμὴν καὶ Δάφνις βυκόλος, εἰληφότες κριτὴν αἰπόλον, ὄν τὸ ὄνομα ξεσιώπη. ἔπαθλον δὲ τιθεῖσι τὰς ἰδίας σύριγγας. τελεσάντων δὲ τὴν ἄμιλλαν, ὁ αἰπόλος τῷ Δάφνιδι τὴν νίκην ἀπονέμει. ἔστι μὲν ὖν τῦτο τὸ εἰδύλλιον μικτὸν ἔκ τε τῦ διηγηματικῦ καὶ τῦ μιμητικῦ.

ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ,

Εἰδύλλιον η'.

ΔΑΦΝΙΣ, ΜΕΝΑΛΚΑΣ, καὶ ΑΙΠΟΛΟΣ.

ΔΑφνιδι τῷ χαρίεντι ξυνήντετο βυκολέοντι,
Μᾶλα νέμων (ὡς φασὶ) κατ' ὤρεα μακρὰ Μενάλκας.
Ἀμφω τὼγ' ἤτην πυῤῥοτρίχω, ἄμφω ἀνάβω,
Ἀμφω ξυρίσδειν δεδαημένω, ἄμφω ἀείδειν.
Πρᾶτος δ' ὢν ποτὶ Δάφνιν ἰδὼν ἀγόρασε Μενάλκας.
ΜΕ. Μυκηλᾶν ἐπίμπρε βοῶν Δάφνι, λῆς μοι ἀεῖσαι;
Φαμὶ τὺ νικασεῖν ἄσσον θέλω αὐτὸς ἀείδων.
Τὸν δ' ἄρα χὠ Δάφνις τοιῶδ' ἀπαμείβετο μύθῳ·
ΔΑ. Ποιμὰν εἰροπόκων οἰῶν ξυρικλὰ Μενάλκα,
Οὔποτε νικασεῖς μ', νδ' εἴτι πάθοις τύ γ' ἀείδων. 10
ΜΕ. Χρήσδεις δ' ὧν ἐσιδεῖν; χρήσδεις καταθεῖναι ἄεθλον;
Χρήσδω τῦτ' ἐσιδεῖν, χρήσδω καταθεῖναι ἄεθλον.
ΜΕ. Ἀλλὰ τί θησόμεθ' ὅ κεν ἀμῖν ἄρκιον εἴη;
ΔΑ. Μόχον ἐχὼ θησῶ, τὺ δὲ θές γ' ἰσομάτορα μόκον.

ΜΕ. Οὐ θησῶ σόκα γ' ἀμνόν· ἐπεὶ χαλεπός θ' ὁ πατήρ μω,
Χὰ μάτηρ· τὰ δὲ μάλα ποθίωτερα πάντ' ἀριθμεῦντι.
ΔΑ. Αλλά τί μὰν θησεῖς; τί δὲ τὸ πλέον ἔξει ὁ νικῶν;
ΜΕ. Σύριγγ' ἂν ἐποίησα καλὰν ἐγὼ ἐννεάφωνον,
Λώιὸν καρὸν ἔχοισαν, ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν·
Ταύτην κατθείην· τὰ δὲ τῶ πάρος ὐ καλαθησῶ.
ΔΑ. Η μάν τοι κἠγὼ σύριγγ' ἔχω ἐννεάφωνον,
Λώιὸν καρὸν ἔχοισαν, ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν.
Πρώαν νιν ζυνέπαξ', ἔτι κἠ τὸν δάκτυλον ἀλγῶ
Τῦτον, ἐπεὶ κάλαμός με διαχιωθεὶς διέτμαξεν.
Αλλὰ τίς ἄμμε κρινεῖ; τίς ἐπάκοος ἔσται ἀμῶν;
ΜΕ. Τῆνόν ὠς ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον ἦν καλέσωμες
Ω ὠστὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ φάλαρος ὑλακεῖ.
Χὠ μὲν πᾴδες ἄϋσαν, ὁ δ' αἰπόλος ἦνθ' ἐπακῦσαι.
Χὠ μὲν πᾴδες ἄειδον, ὁ δ' αἰπόλος ἤθελε κρῖναι.
Πρᾶτος δ' ὧν ἄειδε λαχὼν ἰῦκτὰ Μενάλκας·
Εἶτα δ' ἀμοιβαίην ὑπελάμβανε Δάφνις ἀοιδὰν
Βωκολικάν· ὕτω δὲ Μενάλκας ἄρξαλο πρᾶτος·
ΜΕ. Αγκεα κἠ ποταμοὶ, θεῖον γένος, αἵ τι Μενάλκας
Πῆ ποχ' ὁ ζυρικλὰς προσφιλὲς ἆσε μέλος,
Βόσκοιτ' ἐκ ψυχᾶς τὰς ἀμνίδας· ἦν δέ ποκ' ἔνθη
Δάφνις ἔχων δαμάλας, μηδὲν ἔλασσον ἔχοι.
ΔΑ. Κρᾶναι κἠ βοτάναι, γλυκερὸν φυλόν, αἵπερ ὁμοῖον
Μυσίσδοι Δάφνις ταῖσιν ἀηδονίσι,
Τῦτο τὸ βυκόλιον πιαίνετε· κἤν τι Μενάλκας
Τᾦδ' ἀγάγοι, χαίρων ἄφθονα πάλα νέμοι.
ΜΕ. Παυλᾷ ἔαρ, παυλᾷ δὲ νομοὶ, παντᾷ δὲ γάλακτος
Οὔδαλα πλήθυσιν, κἠ τὰ νέα τρέφει,
Ενθ' ἁ καλὰ παῖς ἐπινίσεται· αἰ δ' ἄν ἀφέρπῃ,
Χὠ ποιμὰν ξηρὸς τηνόθι, καὶ βοτάναι.

ΔΑ.

ΔΑ. Ενθ' οἵις, ἔνθ' αἶγες διδυμαλόχοι, ἔνθα μέλισσαι
Σμάνεα πληρῶσιν, καὶ δρύες ὑψίτεραι·
Ενθ' ὁ καλὸς Μίλων βαίνει ποσίν· αἰ δ' ἄν ἀφέρπῃ,
Χὠ τὰς βῶς βόσκων, καὶ βόες αὐότεραι.
ΜΕ. Ω τράλε, τᾶν λαικᾶν αἰγᾶν ἄνερ, ὦ βάθος ὕλας
Μυρίον, ὦ σιμαὶ δεῦτ' ἐφ' ὕδωρ ἔριφοι·
Εν τήνῳ γὰ τῆνος. ἴθ' ὦ κόλε, καὶ λέγε Μίλῳ,
Ως Πρωτεὺς φώκας, καὶ θεὸς ὤν, ἔνεμε.
ΔΑ. Μή μοι γᾶν Πέλοπος, μή μοι χρύσεια τάλαντα
Εἴη ἔχειν, μηδὲ ποσθε θέειν ἀνέμων·
Αλλ' ὑπὸ τᾷ πέτρᾳ τᾷδ' ἄσομαι ἀγκὰς ἔχων τύ,
Σύννομα μᾶλ' ἐσορῶν τὰν Σικελὰν ἐς ἄλα.
ΜΕ. Δένδρεσι μὲν χειμὼν φοβερὸν κακόν, ὕδασι δ' αὐχμός,
Ορνισιν δ' ὕασλαγξ· ἀγρωτέροις δὲ, λίνα·
Ανδρὶ δὲ, παρθενικᾶς ἀπαλᾶς πόθος. ὦ πάτερ, ὦ Ζεῦ,
Οὐ μόνος ἠράσθην· καὶ τὺ γυναικοφίλας.
Ταῦτα μὲν ὧν δι' ἀμοιβαίων οἱ παῖδες ἄεισαν·
Τὰν συμάταν δ' ὠδὰν ὧδε ἐξῆρχε Μενάλκας.
ΜΕ. Φείδα τῶν ἐρίφων, φείδα λύκε τᾶν τοκάδων μά,
Μηδ' ἀδίκει μ', ὅτι μικκὸς ἐὼν πολλαῖσιν ὁμαρτῶ.
Ω Λάμπυρε κύων, ὥτω βαθὺς ὕπνος ἔχει τύ;
Οὐ χρὴ κοιμᾶσθαι βαθέως σὺν παιδὶ νέμοντα.
Ταὶ δ' οἵες, μηδ' ὔμμες ὀκνεῖθ' ἀπαλᾶς κορέσασθαι
Ποίας· ὅτι καμεῖσθ' ὄκκα πάλιν ἄδε φύωντι.
Σίτλα νέμεσθε, νέμεσθε· τὰ δ' ὕθαλα πλήσαλε πᾶσαι,
Ως τὸ μὲν ὥρνες ἔχωνλι, τὸ δ' ἐς ταλάρως ἀπόδωμαι.
Δεύτερος αὖ Δάφνις λιγυρῶς ἀνεβάλλετ' ἀείδειν·
ΔΑ. Κἄμ' ἐκ τῶ ἄντρω σύνοφρυς κόρα ἐχθὲς ἰδοῖσα
Τὰς δαμάλας παρελῶντα, καλὸν, καλὸν ἦμες ἔφασκεν.
Οὐ μὰν ὐδὲ λόγον ἐκρίθην ἄπο τὸν πικρὸν αὐτᾷ,
Αλλὰ κάτω βλέψας, τὰν ἀμετέραν ὁδὸν εἶρπον.

Αδεῖ' ἁ φωνὰ τᾶς πόρτιος, ἁδὺ τὸ πνεῦμα·
Αδὺ δὲ χὠ μόσχος γαρύεται, ἁδὺ δὲ χἁ βῶς,
Αδὺ δὲ τῶ θέρεος παρ' ὕδωρ ῥέον αἰθριοκοιτεῖν·
Τᾷ δρυὶ ταὶ βάλανοι κόσμος, τᾷ μαλίδι μᾶλα,
Τᾷ βοῒ δ' ἁ μόσχος, τῷ βωκόλῳ αἱ βόες αὐταί.
Ως οἱ παῖδες ἄεισαν· ὁ δ' αἰπόλος ὧδ' ἀγόρευεν·
ΑΙ. Αδύ τι τὸ στόμα τοί, καὶ ἐφίμερος ὦ Δάφνι φωνά.
Κρέσσον μελπομένω τεῦ ἀκούεμεν ἢ μέλι λείχειν.
Λάσδεο τὰς Σύριγγας· ἐνίκησας γὰρ ἀείδων.
Αἰ δέ τι λῇς με καὶ αὐτὸν ἅμ' αἰπολέοντα διδάξαι,
Τήναν τὰν μιτύλαν δωσῶ τὰ δίδακτρά τοι αἶγα,
Ατις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῖ.
Ως μὲν ὁ παῖς ἐχάρη καὶ ἀνήλατο καὶ πλατάγησε
Νικήσας, οὕτως ἐπὶ ματέρα νεβρὸς ἅλοιτο·
Ως δὲ κατεσμύχθη καὶ ἀνετράπετο φρένα λύπᾳ
Ωτερος, οὕτω καὶ νύμφα γαμεθεῖσ' ἀκάχοιτο.
Κἀκ' τούτω Δάφνις παρὰ ποιμέσι πρᾶτος ἔγεντο,
Καὶ νύμφαν, ἄκρηβος ἐὼν ἔτι, Ναΐδα γᾶμεν.

ΥΠΟ-

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὰ μὲν πράγματα ἐπὶ Σικελίας κεῖνται. ἐκκαλοῦνται δὲ ὑπὸ συνομέως Δάφνις καὶ Μενάλκας, ὅπως ἀλλήλοις ἀπολάσωσιν. οἱ μὲν οὖν ἀμοιβαίως ᾄδουσιν· γέρας δ' ἀπολαμβάνουσιν ἀμφότεροι. ὁ μὲν Δάφνις, κορύναν· ὁ δὲ Μενάλκας, τρόμβα ὄστρακον.

ΝΟΜΕΥΣ, ἢ ΒΟΥΚΟΛΟΙ,

Εἰδύλλιον θ'.

ΔΑΦΝΙΣ καὶ ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Βωκολιάσδετο Δάφνι· τὺ δ' ὠιδᾶς ἄρχεο πρᾶτος·
Ωιδᾶς ἄρχεο πρᾶτος, ἐφεψάωσθε δὲ Μενάλκας.
Μόχως βωσὶν ὑφέντες, ὑπὸ τειραισι δὲ ταύρως·
Χ' οἱ μὲν ἀμᾶ βόσκοιντο, καὶ ἐν φύλλοισι πλανῶντο,
Μηδὲν ἀτιμαγελεῦντες. ἐμὶν δὲ τὺ βωκολιάσδευ
Εμποθεν· ἄλλωθεν δὲ ποτικρίνοιτο Μενάλκας.

ΔΑ. Αδὺ μὲν ἀ μόχος γαρύεται, ἀδὺ δὲ καὶ βῶς,
Αδὺ δὲ καὶ σύριγξ, καὶ βωκόλος· ἀδὺ δὲ κἠγών.
Εντὶ δέ μοι παρ' ὕδωρ ψυχρὸν τιθάς· ἐν δὲ νέναται
Λευκᾶν ἐκ δαμαλᾶν καλὰ δέρματα, τάς μοι ἀπάσας
Λὶψ κόμαρον τρωγοίσας ἀπὸ σκοπιᾶς ἐτίναξε.
Τᾦ δὲ θέρους φρύγοντος ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω,
Οσσον ἐρῶντι πατρὸς μύθων καὶ μαῖρὸς ἀκούειν.
Οὕτω Δάφνις ἄεισεν ἐμίν· ὕτω δὲ Μενάλκας·

ΜΕ. Αἴτνα μᾶτερ ἐμά, κἠγὼ καλὸν ἄντρον ἐνοικῶ

Κοί-

Κοίλαις ἐν πέτρῃσιν· ἔχω δέ τοι ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ
Φαίνεσθαι, πολλὰς μὲν ὀΐς, πολλὰς δὲ χιμαίρας,
Ὧν μοι περὶ κεφαλᾷ καὶ παρ' ποσὶ κώεα κεῖνται.
Ἐν πυρὶ δέ σφισιν χόρια ζεῖ, ἐν πυρὶ δ' αὖαι
Φαγοὶ χειμαίνοιο· ἔχω δέ τοι ὐδὲ ὅσον ὥραν
Χείματος, ἢ νωδὸς καρύων, ἀμύλοιο παρόντος.
Τοῖς μὲν ἐπιπλαλάγησα, καὶ αὐτίκα δῶρον ἔδωκα.
Δάφνιδι μὲν κορύναν, τάν μοι πάλαι ἔτρεφεν ἀγρὸς,
Αὐτοφυᾶ, τὰν ὐδ' ἂν ἴσως μωμάσαιτο τέκτων·
Τήνῳ δὲ στόμβῳ καλὸν ὄστρακον, ὃ κρέας αὐτὸς
Σιτάθην, πέτρασιν ἐν Ἰκαρίαισι δοκεύσας,
Πέντε ταμὼν πέντ' ὕσιν. ὁ δ' ἐγκαναχήσατο κόχλῳ·
Βουκολικαὶ μῶσαι μάλα χαίρετε· φαίνετε δ' ᾠδάν
Τάν ποκ' ἐγὼ τήνοισι παρὼν ἄεισα νομεῦσι.
Μήκετ' ἐπὶ γλώσσας ἄκρας ὀλοφυγδόνα φύσης.
Τέττιξ μὲν τέττιγι φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ,
Ἰρηκες δ' ἴρηξιν· ἐμὶν δ' ἀ μῶσα καὶ ᾠδά·
Τᾶς μοι πᾶς εἴη πλεῖος δόμος. ὕτε γὰ ὕπνος,
Οὔτ' ἔαρ ἐξαπίνας γλυκερώτερον, ὕτε μελίσσαις
Ἀνθεα, ὅσσον ἐμὶν μῶσαι φίλαι· ὃς γὰ ὀρῶσαι
Γαθεῦσιν, τὼς δ' ὅτι ποτῷ δαλήσαιτο Κίρκα.

ΥΠΟ-

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Προσδιαλέγονται ἀλλήλοις ἐν τῷ θερίζειν Μίλων καὶ Βάττος· Ερῶν δ' ὁ Βάττος Βομβύκας αὐλητρίδος, Πολυβώτᾳ τινὸς εἴτε θυγατρὸς εἴτε θεραπαίνης, ὁκνηρῶς ἐργάζεται. καὶ διὰ τοῦτο συνθανομένῳ τῷ Μίλωνος τί ὕτω βραδέως θερίζει, ὁ Βάττος τὸν αὐτῷ ἔρωτα δηλοῖ, καὶ ᾠδὴν εἰς τὴν ἐρωμένην αὐτῷ ἀπαγγέλλει. Παυσάμενον δὲ τῆς ᾠδῆς αἰνεῖ ὁ Μίλων, ὡς πρέπουσαν ἐργάτῃ ᾠδὴν εἰρηκεν.

ΕΡΓΑΤΙΝΑΙ, ἢ ΘΕΡΙΣΤΑΙ,

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ί.

ΜΙΛΩΝ ΚΑΙ ΒΑΤΤΟΣ.

Εργατίνα βυκαῖε, τί νῦν ὠζυρὲ πεπόνθεις;
Οὐδ' ἐὸν ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύνᾳ, ὡς τοπρὶν ἄγες·
Οὔθ' ἅμα λαγοτομεῖς τῷ πλατίον· ἀλλ' ὑπολείπῃ,
Ωσπερ ὄϊς σοίμνας, τὰς τὸν σόδα κάκλος ἔτυψεν.
Ποῖός τις δείλαν τε καὶ ἐν μέσῳ ἅμαλος ἐοσῇ,
Ος νῦν ἀρχόμενος τὰς αὔλακος οὐκ ἀποτρώγεις;
ΒΑ. Μίλων ὀψαμάτα, σέτρας ἀπόκομμ' ἀτεράμνω,
Οὐδαμά τοι ζυνέβα ποθέσαι τινὰ τῶν ἀπεόντων;
ΜΙ. Οὐδαμά· τίς δὲ σόθος τῶν ἔκλοθεν ἐργάτᾳ ἀνδρί;
ΒΑ. Οὐδαμὰ νῦν ζυνέβα τοι ἀγρυπνῆσαι δι' ἔρωτα;
ΜΙ. Μηδὲ ξυμβαίη· χαλεπὸν χορίων κύνα γεῦσαι.
ΒΑ. Αλλ' ἐγὼ ὦ Μίλων ἔραμαι χεδὸν ἐνδεκαέτιος.
ΜΙ. Εκ σίθω ἀντλεῖς δῆλον· ἐγὼ δ' ἔχω ὐδ' ἄλις ὄξος.
ΒΑ. Τοιγάρτοι σεὺ θυρᾶν μὲ ἀπὸ σόρω ἄσκαλα πάντα.
ΜΙ. Τίς δὲ τὺ τᾶν παίδων λυμαίνεαι; Βα. Α Πολυβώτα,

Α πρὰν ἀμώλεσι παρ' Ιπποκόωλι πολαύλει.
ΜΙ. Εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν· ἔχεις πάλαι ὧν ἐπεθύμεις.
Μάλλις τοι τὰν νύκλα χροΐζει ἀ καλαμαύλα.
ΒΑ. Μωμᾶσθαί μ' ἄρχη τύ. τυφλὸς δ' ὐκ αὐτὸς ὁ Πλοῦτος,
Αλλὰ χ' ὢ φρόνλισος Ερως· μηδὲν μέγα μυθεῦ.
ΜΙ. Οὐ μέγα μυθεῦμαι· τὺ μόνον καλάβαλλε τὸ λαῖον
Καί τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ· ἄδιον ὕτως
Εργαξῆ· χ' μὰν πρότερόν ποκα μυσικὸς ἦθα.
ΒΑ. Μῶσαι Πιερίδες ξυναείσαλε τὰν ῥαδιναν μοι
Παῖδ'. ὧν χὸ χ' ἅψηθε θεαί, καλὰ πάλλα ποιεῖτε.
Βομβύκα χαρίεσσα, Σύραν καλέοντι τὺ πάλες,
Ιχνὰν, ἀλιόκαυσον· ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρος.
Καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐντὶ, χ' ἀ γραπλὰ ὐάκινθος·
Αλλ' ἔμπας ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πρῶτα λέγοντι.
Α αἶξ τὸν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει,
Α γέρανος τὤροτρον· ἐγὼ δ' ἐπὶ τὶν μεμάνημαι.
Αἴθε μοι ἦσαν ὅσα Κροῖσον πόκα φαντὶ πεπᾶθαι,
Χρύσεοι ἀμφότεροί κ' ἀνεκείμεθα τᾷ Αφροδίτᾳ·
Τὼς αὐλὼς μὰν ἔχοισα, χ' ἢ ῥόδον, ἢ τύγε μᾶλον,
Σχῆμα δ' ἐγὼ καγὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας.
Βομβύκα χαρίεσσ', οἱ μὰν πόδες ἀσράγαλοι τεῦ,
Α φωνὰ δὲ τρύχνα. τὸν δ' αὖ τρόπον ὐκ ἔχω εἰπεῖν.
ΜΙ. Η καλὰς ἄμμε ποῶν ἐλελήθει βῶκος ἀοιδάς·
Ως εὖ τὰν ἰδέαν τᾶς ἁρμονίας ἐμέτρησεν.
Ως μοι τῶ πώγωνος, ὃν ἀληθίως ἀνέφυσας·
Θᾶσαι δὴ χ' ταῦτα τὰ τῶ θείω Λυλιέρσα·
Δάμαλερ πολύκαρπε, πολύσαχυ, τῦτο τὸ λαῖον
Εὔεργόν τ' εἶη, χ' κάρπιμον ὅτλι μάλισα.
Σφίγξετ' ἀμαλλοδέται τὰ δράγματα, μὴ παριών τις
Εἴποι, Σύκινοι ἄνδρες, ἀπώλετο χ' ὗτος ὁ μιαθός.
Ες βορέην ἄνεμον τᾶς κόρθυος ἀ τομὰ ὔμμιν

Η ζέφυρον βλεπέτω· πιαίνει ὁ τάχυς ὕτως.
Σῖτον ἀλοιῶντες φεύγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὕπνον·
Εκ καλάμας ἄχυρον τελέθει τημόσδε μάλιστα.
Αρχεσθαι δ' ἀμῶντας ἐγειρομένω κορυδαλλῶ,
Καὶ λήγειν εὖδοντος· ἐλιννῦσαι δὲ τὸ καῦμα.
Εὐκλὸς ὁ τῶ βαλράχω παῖδες βίος· ὐ μελεδαίνει
Τὸν τὸ πιεῖν ἐλχύντα· πάρεσι γὰ ἄφθονον αὐτῶ.
Κάλλιον ὦ πιμελὴς φιλάργυρε τὼς φακὸς ἔψειν,
Μὴ πιτάμης τὰν χεῖρα καλαπρίων τὸ κύμινον.
Ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας ἐν ἀλίῳ ἄνδρας ἀείδειν.
Τὸν δὲ τεὸν βυκαῖε πρέπει λιμπρὸν ἔρωτα
Μυθίσδειν τᾷ ματρὶ κατ' εὐρὰν ὀρθροίσᾳ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Υπόκειται ὁ Κύκλωψ παρηγορῶν ἑαυτῦ τὸν ἐπὶ Γαλατείᾳ ἔρωτα δι' ᾠδῆς. προσδιαλέγεται δὲ ὁ Θεόκριτος ἰατρῷ Νικίᾳ, Μιλησίῳ τὸ γένος, ὃς συμφοιτητὴς γέγονεν Ερασιστράτῳ, ἰατρῷ ὄντος καὶ αὐτοῦ. φέρεται δὲ καί τι ποιημάτιον αὐτοῦ ἀντιγεγραμμένον ὑπὲρ Κύκλωπος πρὸς Θεόκριτον.

ΚΥΚΛΩΨ,

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ια'.

Οὐδὲν ποτλὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο,
Νικία, ὅτ' ἔγχρισον, (ἐμὶν δοκεῖ) ὅτ' ἐπίπασον,
Ἢ ταὶ Πιερίδες· κῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἀδύ
Γίνετ' ἐπ' ἀνθρώποις· εὑρῆν δ' ὐ ῥᾴδιόν ἐσι.
Γινώσκειν δ' οἶμαι τὺ καλῶς, ἰατρὸν ἐόντα,
Καὶ ταῖς ἐννέα δὴ πεφιλαμμένον ἔξοχα μοίσαις.
Οὕτω γῦν ῥαΐσα διᾶγ' ὁ Κύκλωψ ὁ παρ' ἡμῖν,
Ὡ'ρχαῖος Πολύφαμος, ὃκ' ἤραλο τᾶς Γαλατείας,
Αρτι γενειάσδων περὶ τὸ σόμα τὼς κροτάφως τε·
Ηραλο δ' ἤτι ῥόδοις, ὐ μάλοις, ὐδὲ κικίνοις,
Αλλ' ὁλοαῖς μανίαις· ἀγεῖτο δὲ πάντα πάρεργα.
Πολλάκι ταὶ ὄϊες ποτὶ τ' αὐλιον αὖταὶ ἀπῆνθον
Χλωρᾶς ἐκ βοτάνας· ὁ δὲ τὰν Γαλάτειαν ἀείδων,
Αὐτῶ ἐπ' αἰῶνος καλετάκελο φυκιοέσσας
Εξ ἀὖς, ἔχθισον ἔχων ὑποκάρδιον ἕλκος,
Κύπριος ἐκ μεγάλας, τό οἱ ἤπαλι πᾶξε βέλεμνον.
Αλλὰ τὸ φάρμακον εὗρε· καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέτρας
Ὑψηλᾶς,

Υψηλᾶς, ἐς πόντον ὁρῶν, ἄειδε τοιαῦτα·
Ω λᾰκὰ Γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλλῃ;
Λᾰκοξέρα σακλᾶς ποτιδεῖν, ἁπαλωτέρα δ' ἀρνὸς,
Μόχω γαυροτέρα, φιαρωτέρα ὄμφακος ὡμᾶς.
Φοιτῇς δ' αὖθ' ὅτως ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἔχῃ με·
Οἴχῃ δ' εὐθὺς ἰοῖσα ὅκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῇ με·
Φεύγεις δ' ὥσπερ ὄϊς σολιὸν λύκον ἀθρήσασα.
Ηράσθην μᾶν ἔγωγε κόρα τεῦ, ἀνίκα σρᾶτον
Ηνθες ἐμᾷ σὺν ματρὶ, θέλοισ' ὑακίνθινα φύλλα
Ἐξ ὄρεος δρέψασθαι· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμόνευον.
Παύσασθαι δ' ἐσιδὼν τὺ κ' ὕστερον ὐδέτι σω νῦν
Ἐκ τήνω δύναμαι· τὶν δ' ὐ μέλει ὐ μὰ Δί' ὐδέν.
Γινώσκω χαρίεσσα κόρα τίνος ὕνεκα φεύγεις.
Οὕνεκά μοι λασία μᾶν ὀφρῦς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
Ἐξ ὠτὸς τέταται σολὶ θᾶτερον ὥς μία μακρά.
Εἶς δ' ὀφθαλμὸς ἔπεσι· σλατεῖα δὲ ῥὶς ἐπὶ χείλει.
Αλλ' ωὐτὸς τοιοῦτος ἐὼν, βοτὰ χίλια βόσκω,
Κἠκ τύτων τὸ κράτισον ἀμελγόμᾱον γάλα πίνω·
Τυρός δ' ὐ λείπει μ' ὔτ' ἐν θέρει, ὔτ' ἐν ὀπώρᾳ,
Οὐ χειμῶνος ἄκρω· ταρσοὶ δ' ὑπεραχθέες αἰεί.
Συρίσδεν δ' ὡς ὔτις ἐπίσαμαι ὧδε Κυκλώπων,
Τὶν, τὸ φίλον γλυκύμαλον, ἀμᾶ κἠμαυτὸν ἀείδων,
Πολλάκι νυκλὸς ἀωρί. τρέφω δέ τοι ἔνδεκα νεβρὼς,
Πάσας ἀμνοφόρως, κ' σκύμνως τέσσαρας ἄρκλων.
Αλλ' ἀφίκεο τὺ σοτ' ἄμμε, κ' ἐξεῖς ὐδὲν ἔλασσον·
Τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν.
Αδιον ἐν τῶντρῳ σαρ' ἐμὶν τὰν νύκτα διαξεῖς·
Εντὶ δάφναι τηνεὶ, ἐντὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι·
Εντὶ μέλας κισσὸς, ἔντ' ἄμπελος ἀ γλυκύκαρπος·
Εντὶ ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι ἀ σολυδένδρεος Αἴτνα
Λᾰκᾶς ἐκ χιόνος, σοτὸν ἀμβρόσιον, σροΐηται.

Τίς κεν τῶνδε θάλασσαν ἔχειν ἢ κύμαθ' ἕλοιτο;
Αἰδέ τοι αὐτὸς ἐγὼ δοκέω λασιώτερος ἦμες,
Εντὶ δρυὸς ξύλα μοι, καὶ ὑπὸ σοδῷ ἀκάμαλον πῦρ·
Καμόμμος δ' ὑπὸ τεῦ καὶ τὰν ψυχὰν ἀνεχοίμαν,
Καὶ τὸν ἔν' ὀφθαλμὸν, τῶ μοι γλυκερώτερον ὐδέν.
Ω μοι ὅτ' ὐκ ἔτεκέν μ' ἀ μάτηρ βράγχι' ἔχοντα,
Ως κατέδυν σοτὶ τὶν, καὶ τὰν χέρα τεῦ ἐφίλασα,
Αἱ μὴ τὸ σόμα λῆς· ἔφερον δέ τοι ἢ κρίνα λάκα,
Η μάκων' ἀπαλὰν, ἐρυθρά σλαταγώνι' ἔχοισαν.
Αλλὰ τὰ μὲν, θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι·
Ωστ' ὐκ ἄν τοι ταῦτα φέρειν ἅμα σάντ' ἐδυνάθην.
Νῦν μὰν ὦ κόριον νῦν αὐτόθι νεῖν γε μαθεῦμαι,
Αἴκά τις σὺν ναὶ σλέων ξένος ὧδ' ἀφίκῃ·
Ως κεν ἴδω τί σοθ' ἁδὺ κατοικεῖν τὸν βυθὸν ὔμμιν.
Εξένθοις Γαλάτεια, καὶ ἐξενθοῖσα λάθοιο
(Ωσπερ ἐγὼ νῦν ὧδε καθήμενος) οἴκαδ' ἀπενθεῖν·
Ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμὶν ἅμα, καὶ γάλ' ἀμέλγειν,
Καὶ τυρὸν σᾶξαι, τάμισον δριμεῖαν ἐνεῖσα.
Α μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα, καὶ μέμφομαι αὐτᾷ·
Οὐδὲν σᾷ σοχ' ὅλως σοτί τιν φίλον εἶπεν ὑπέρ μό,
Καὶ ταῦτ', ἅμαρ ἐπ' ἅμαρ ὁρῶσά με λεπλὸν ἐόντα.
Φασῶ τὰν κεφαλὰν καὶ τὼς σόδας ἀμφοτέρως μό
Σφύσδειν, ὡς ἀνιαθῇ· ἐπεὶ κἠγὼν ἀνιῶμαι.
Ω Κύκλωψ, Κύκλωψ, πᾷ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
Αἴκ' ἐνθὼν ταλάρως τε σλέκοις, καὶ θαλλὸν ἀμάσας
Τοῖς ἄρνεσσι φέροις, τάχα κεν σολὺ μᾶλλον ἔχοις νῶν.
Τὰν σαρεοῖσαν ἄμελγε· τί τὸν φεύγοντα διώκεις;
Εὑρήσεις Γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον ἄλλαν.
Πολλαὶ (συμπαίσδεν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται),
Κιχλίζοντι δὲ σᾶσαι, ἐπήν κ' αὐταῖς ὑσακοίσω·
Δηλονότ' ἐν τᾷ γᾷ κἠγών τις φαίνομαι ἦμες.
Οὕτω τοι Πολύφαμος ἐποίμαινεν τὸν ἔρωτα,
Μυσίσδων· ῥᾷον δὲ διᾶγ' ἢ χρυσὸν ἔδωκεν. ΥΠΟ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Επιγράφεται μὲν τὸ Εἰδύλλιον Αἴτης, γέγραπται δὲ Ἰάδι διαλέκτῳ. Αἴτας δὲ οἱ μὲν Θετταλοὶ καλοῦσι τοὺς ἐρωμένους· οἱ δὲ, Αἴτας, τοὺς ἑταίρους. φασὶ δέ τινες λέγεσθαι τοὺς ἀγαθούς, οἷον μὴ ἴτας, ἀντὶ τοῦ μὴ ἰταμούς. ἢ Αἴτης, ὁ ζυναίτης καὶ ζυμπολίτης. προσδιαλέγεται δὲ ὁ ἐρῶν τῷ ἐρωμένῳ, καὶ εὔχεται δύο ψυχῶν ἁρμογὴν αὐτοῖς γενέσθαι, καὶ φιλίας ἀσφάλειαν μέχρι τέλους περιμένουσαν· ἵνα καὶ μετὰ θάνατον οἱ μετ' αὐτοὺς φημίσωσιν τὴν ἐν ἀμφοτέροις ὁμόνοιαν. καὶ τοὺς Μεγαρεῖς ἐπαινεῖ, ἐπὶ τῷ τετιμηκέναι Διοκλέα ὑπεραπίσαντα τοῦ ἰδίου ἐρωμένου.

ΑΙΤΗΣ,

Εἰδύλλιον ιϛ'.

Ηλυθες ὦ φίλε κοῦρε τρίτῃ σὺν νυκτὶ καὶ ἠοῖ,
Ηλυθες· οἱ δὲ ποθεῦντες, ἐν ἤματι γηράσκουσιν.
Οσσον ἔαρ χειμῶνος, ὅσον μῆλον βραβύλοιο
Ηδιον, ὅσσον ὄϊς ζφετέρης λασιωτέρη ἀρνός,
Οσσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικός,
Οσσον ἐλαφροτέρη μόχθου νεβρὸς, ὅσσον ἀηδὼν
Συμπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτη πετεηνῶν·
Τόσσον ἔμ' εὔφρηνας σὺ φανείς· ζχιερὴν δ' ὑπὸ φηγὸν,
Ηελίου φρύτλοντος ὁδοιπόρος ἔδραμον ὥς τις.
Εἶθ' ὁμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν Ερωτες
Νῶϊν, ἐπεσομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν ἀοιδή.
Δοιὼ δή τινε τώδε μετ' ἀμφοτέροισι γενέσθην
Φῶθ'· ὁ μὲν, ἦν ἔϊσνιλος, φαίη χ' ὡ' μυκλαΐσδων·

Τὸν

Τὸν δ' ἕτερον πάλιν, ὥς κεν ὁ Θεσσαλὸς εἴποι, αἴταν·
Αλλήλυς δ' ἐφίλησαν ἴσῳ ζυγῷ. ἦ ῥα τότ' ἦσαν
Χρύσειοι πάλαι ἄνδρες, ὅκ' ἀντεφίλησ' ὁ φιληθείς.
Εἰ γὰρ τοῦτο πάτερ Κρονίδη πέλοι· εἰ γὰρ ἀγήρω
Αθάνατοι· γενεαῖς δὲ διηκοσίῃσιν ἔπειτα
Αγγείλειεν ἐμοί τις ἀνέξοδον εἰς Αχέροντα,
Η σὴ νῦν φιλότης καὶ τοῦ χαρίεντος αἴτεω,
Πᾶσι διὰ στόματος, μετὰ δ' ἠϊθέοισι μάλιστα.
Αλλ' ἤτοι τούτων μὲν ὑπέρτεροι οὐρανίωνες
Εσσονθ' ὡς ἐθέλουσιν· ἐγὼ δέ σε τὸν καλὸν αἰνῶν,
Ψεύδεα ῥινὸς ὕπερθεν ἀραιῆς οὐκ ἀναφυσῶ.
Ην γὰρ καί τι δάκῃς, τὸ μὲν ἀβλαβὲς εὐθὺς ἔθηκας,
Διπλάσιον δ' ὤνησας· ἔχων δ' ἐπίμετρον ἀπῆνθον.
Νισαῖοι Μεγαρῆες, ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς,
Ολβιοι οἰκοίητε, τὸν Αττικὸν ὡς πέρι ἄλλων
Ξείνων τιμήσασθε Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα.
Αἰεί οἱ περὶ τύμβον ἀολλέες εἴαρι πρώτῳ
Κοῦροι ἐριδμαίνουσι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι·
Ος δέ κε προσμάξῃ γλυκερώτερα χείλεσι χείλη,
Βριθόμενος στεφάνοισιν ἑὴν πρὸς μητέρ' ἀπῆνθεν.
Ολβιος ὅστις παισὶ φιλήματα κεῖνα διαιτᾷ.
Η που τὸν χαροπὸν Γανυμήδεα πόλλ' ἐπιβωστρεῖ,
Λυδίῃ ἶσον ἔχειν πέτρῃ στόμα, χρυσὸν ὁποίῃ
Πεύθον) μὴ φαῦλον, ἐτήτυμον, ἀργυραμοιβοί.

ΥΠΟ-

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τοῦτο μὲν τὸ Εἰδύλλιον ὅλως διηγηματικόν ἐστιν. ἐκτίθεται γὰρ ὁ ποιητὴς τοῦ μὲν Υλα τὴν ὑπὸ τῶν Νυμφῶν ἁρπαγήν, ὅταν ἐς τὴν κρήνην ἐπιδόρπιον ὕδωρ τῷ Ηρακλεῖ κομίσων ἀπῴχετο· τοῦ δὲ Ηρακλέους τὴν πλάνην, καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ Υλα βάσανον. Ισέον δὲ ὅτι ὁ Υλας παῖς ὑπῆρχε Θεοδάμαντος τοῦ δρυτόμου, ὃν ἦρα Ηρακλῆς.

ΥΛΑΣ,

Εἰδύλλιον ιγ'.

ΟΥΧ ἁμῖν τὸν ἔρωτα μόνοις ἔτεχ', ὡς ἐδοκεῦμες,
Νικία, ᾧ τινι τοῦτο θεῶν πόκα τέκνον ἔγεντο·
Οὐχ ἁμῖν τὰ καλὰ πράτοις καλὰ φαίνεται ἤμες,
Οἳ θνατοὶ πελόμεθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορῶμες·
Αλλὰ καὶ Αμφιτρύωνος ὁ χαλκεοκάρδιος υἱὸς,
Ος τὸν λῖν ὑπέμεινε τὸν ἄγριον, ἤρατο παιδὸς
Τῶ χαρίεντος Υλα, τῶ τὰν πλοκαμῖδα φορεῦντος·
Καί μιν πάντ' ἐδίδαξε, παλὴρ ὡσεὶ φίλον υἱά,
Οσσα μαθὼν, ἀγαθὸς καὶ ἀοίδιμος αὐτὸς ἔγεντο·
Χωρὶς δ' ὐδέποκ' ἦς, οὐδ' εἰ μέσον ἦμαρ ὄροιτο,
Οὐδ' ὄκχ' ἁ λευκιππος ἀνατρέχει ἐς Διὸς αὐλάς,
Οὐδ' ὁπότ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὀρῶεν,
Σεισαμένας πλερὰ μαλρὸς ἐπ' ἀιθαλόεντι πελεύρῳ·
Ως αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεποναμένος εἴη,
Αὐτῷ δ' εὖ ἔλκων ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀποβαίη.
Αλλ' ὅτε τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ιήσων
Αἰσονίδας, οἱ δ' αὐτῷ ἀρισῆες ξυνέπονλο,

Πασᾶν

Πασᾶν ἐκ πολίων περιλελεγμένοι, ὧν ὄφελός τι·
Ικετο χὠ ταλαεργὸς ἐς ἀφνειὰν Ιαολκὸν
Αλκμήνας υἱὸς Μιδεάτιδος ἡρωΐνας·
Σὺν δ' αὐτῷ καλέβαινεν Υλας εὔεδρον ἐς Αργὼ,
Ατις Κυανεᾶν ὐχ ἥψατο ζυνδρομάδων ναῦς,
Αλλὰ διεξάϊξε (βαθὺν δ' εἰσέδραμε Φᾶσιν)
Αἰετὸς ὥς, μέγα λᾶτμα· ἀφ' ᾧ τότε χοιράδες ἔσαν.
Αμος δ' ἀντέλλοντι Πελειάδες, ἑκατιαὶ δὲ
Αρνα νέον βόσκοντι, τετραμμένω εἴαρος ἤδη,
Τᾶμος ναυτιλίας μιμνάσκετο θεῖος ἄωτος
Ηρώων· κοίλαν δὲ καθιδρυνθέντες ἐς Αργὼ,
Ελλάπαντον ἵκοντο, νότῳ τρίτον ἦμαρ ἀέντι·
Εἴσω δ' ὅρμον ἔθεντο Προποντίδος, ἔνθα Κιανῶν
Αὔλακας εὐρύνοντι βόες τρίβοντες ἄροτρον.
Ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα, κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο
Δειλινοί· πολλοὶ δὲ μίαν τορέσαντο χαμεύναν.
Λειμὼν γάρ ζφιν ἔκειτο, μέγα σιβάδεσσιν ὄνειαρ·
Ενθεν βότομον ὀξὺ, βαθὺν δ' ἐτάμοντο κύπειρον.
Κῷ χεθ' Υλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἴσων
Αὐτῷ θ' Ηρακλῆϊ καὶ ἀσκεμφεῖ Τελαμῶνι,
(Οἳ μίαν ἄμφω ἑταῖροι ἀεὶ δαίνυντο τράπεζαν)
Χάλκεον ἄγγος ἔχων. τάχα δὲ κράναν ἐνόησεν
Ημιν ἐν χώρῳ· περὶ δὲ θρία πολλὰ πεφύκει,
Κυάνεόν τε χελιδόνιον, χλοερόν τ' ἀδίαντον,
Καὶ θάλλοντα σέλινα, καὶ εἰλιτενὴς ἄγρωσις·
Υδατι δ' ἐν μέσῳ νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο,
Νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀγροιώταις,
Εὐνίκα καὶ Μαλὶς, ἔαρ θ' ὁρόωσα Νυχεία.
Ητοι ὁ κοῦρος ἐπεῖχε ποτῷ πολυχανδέα κρωσσὸν,
Βάψαι ἐπειγόμενος· ταὶ δ' ἐν χερὶ πᾶσαι ἔφυσαν.
Πασάων γὰρ ἔρως ἁπαλὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν

Αργείῳ

Αργείῳ ἐπὶ ϖαγδί· καλήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ
Αθρόος, ὡς ὅτε ϖυρὸς ἀπ' ὐρανῦ ἤριπεν ἀστὴρ
Αθρόος ἐς ϖόντον. ναύταις δέ τις εἶπεν ἑταῖρος,
Κυφότερ' ὦ ϖαῖδες ϖοιεῖσθ' ὅπλα· ϖλατὺς ὄρος.
Νύμφαι μὲν σφετέροις ἐπὶ γύναισι κῦρον ἔχοισαι
Δακρυόεντ', ἀγανοῖσι ϖαρεψύχοντ' ἐπέεσσιν·
Αμφιτρυωνιάδας δὲ ταραχθόμενος ϖερὶ ϖαγδὶ,
Ωχετο, Μαγωτισὶ λαβὼν εὐκαμπέα τόξα,
Καὶ ῥόπαλον, τό οἱ αἰὲν ἐχάνδανε δεξιτερὴ χείρ.
Τρὶς μὲν Υλαν ἄϋσεν ὅσον βαθὺς ἤρυγε λαιμὸς,
Τρὶς δ' ἄρ' ὁ ϖαῖς ὑπάκουσεν· ἀραιὰ δ' ἴκετο φωνὴ
Ἐξ ὕδατος· ϖαρεὼν δὲ μάλα χεδὸν, εἴδετο ϖόρρω.
Ως δ' ὁϖότ' ἠϋγένειος ἀϖόϖροθι λὶς ἐσακούσας
Νεβρῶ φθεγξαμένας τὶς ἐν ὤρεσιν, ὠμοφάγος λὶς,
Ἐξ εὐνᾶς ἔϖαλσεν ἑτοιμοτάτην ἐπὶ δαῖτα.
Ηρακλέης τοιοῦτος ἐν ἀτρίϖλοισιν ἀκάνθαις
Παῖδα ϖοθῶν δεδόναλο, ϖολὺν δ' ἐϖελάμβανε χῶρον.
Σχέτλιοι οἱ φιλέοντες. ἀλώμενος ὅσσ' ἐμόγησεν
Ωρεα καὶ δρυμώς· τὰ δ' Ιάσονος ὕστερα ϖάντ' ἦς.
Ναῦς μένεν ἄρμεν' ἔχοισα μετάρσια ϖᾶσι ϖαρεόντων·
Ισία δ' ἠΐθεοι μεσονύκτιον ἐξεκάθαιρον,
Ηρακλῆα μένοντες· ὁ δ' ᾗ ϖόδες ἄγον ἐχώρει
Μαινόμενος· χαλεϖὸς γὼ ἔσω θεὸς ἦϖαρ ἄμυσεν.
Οὕτω μὲν κάλλιστος Υλας μακάρων ἀριθμεῖται.
Ηρακλέην δ' ἥρωες ἐκερτόμεον λιποναύταν,
Οὕνεκεν ἠρώησε τριακοντάζυγον Αργώ.
Πεζὸς δ' ἐς Κόλχως τε καὶ ἄξενον ἵκετο Φᾶσιν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Επιγράφεται τοῦτο τὸ εἰδύλλιον Κυνίσκας ἔρως. ἡ γὰρ γυνὴ Αἰσχίνου μᾶλλον προσέκειτο Λύκῳ τινὶ γείτονος υἱῷ, καταφρονοῦσα τοῦ Αἰσχίνου. Θυωνίχου δέ τινος ἑταίρου προσιόντος αὐτῷ διὰ χρόνου, διηγεῖται αὐτῷ τὰ περὶ Κυνίσκας. κατὰ δὲ τὸ τέλος λέγει καὶ ὁ Θυώνιχος βραχὺ μὲν, ἀλλὰ λαμπρὸν Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου ἐγκώμιον.

ΚΥΝΙΣΚΑΣ ΕΡΩΣ,

ἢ ΘΥΩΝΙΧΟΣ,

Εἰδύλλιον ιδ'.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ καὶ ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

ΧΑίρην πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυώνιχον. Θυ. Αλλὰ τοὶ αὐτῷ,
Αἰσχίνα. Αἰσχ. Ως χρόνιος. Θυ. Χρόνιος; τί δέ τοι τὸ μέλημα;
ΑΙΣ. Πράσσομες οὐχ ὡς λῷστα Θυώνιχε. ΘΥ. Ταῦτ' ἄρα λεπτὸς,
Χὠ μύσταξ πολὺς οὗτος ἄρ', αὐαλέοι δὲ κικῖνοι·
Τοιοῦτος πρώαν τις ἀφίκετο Πυθαγοριστὰς.
Ωχρὸς κἀνυπόδατος, Αθηναῖος δ' ἔφατ' ἦμες.
Ηρατο μὰν καὶ τῆνος (ἐμὶν δοκεῖ) ὀπτῶ ἀλεύρω.
ΑΙΣ. Παίσδεις ὦ' γαθ' ἔχων· ἐμὲ δ' ἁ χαρίεσσα Κυνίσκα
Υβρίσδει· λασῶ δὲ μανείς ποκα· θρὶξ ἀνὰ μέσσον.

ΘΥ.

ΘΥ. Τοιοῦτος μὲν ἀεὶ τὺ φίλ' Αἰσχίνα, ἄσυχος, ὀξὺς,
Πάντ' ἐθέλων κατὰ καιρόν· ὅμως δ' εἰπὸν τί τὸ καινόν.
ΑΙΣ. Ὠ ῥγεῖος, κἠγὼν, καὶ ὁ Θεσσαλὸς ἱπποδιώκτας
Απις καὶ Κλεύνικος ἐπίνομες ὁ στρατιώτας
Εν χώρῳ παρ' ἐμίν· δύο μὲν κατέκοψα νεοσσὼς,
Θηλάζοντά τε χοῖρον· ἀνῷξα δὲ βύβλινον αὐτοῖς
Εὐώδη, τετόρων ἐτέων, σχεδὸν ὡς ἀπὸ λανῶ.
Βολβός τις κοχλίας ἐξῃρέθη· ἧς πότος ἁδύς.
Ηδη δὲ προϊόντος, ἔδοξ' ἐπιχεῖσθαι ἄκρατον,
Ὥτινος ἤθελ' ἕκαστος· ἔδει μόνον ὦτινος εἰπεῖν.
Αμμες μὲν φωνεῦντες ἐπίνομες ὡς ἐδέδοκτο·
Α δ' ὐδὲν, παρεόντος ἐμεῦ. τίν' ἔχεν με δοκεῖς νοῦν;
Οὐ φθεγξῇ; λύκον εἶδες, ἔπαιξέ τις ὡς Σοφὸς εἶπεν·
Κἤφθα. εὐμαρέως κεν ἀπ' αὐτᾶς καὶ λύχνον ἅψαις.
Εντὶ Λύκος, Λύκος ἐντὶ, Λάβα τῷ γείτονος υἱὸς,
Εὐμάκης χ' ἁπαλὸς, πολλοῖς δοκέων καλὸς ἦμες·
Τούτω τὸν κλύμενον κατετάκετο τῆνον ἔρωτα·
Χἁμῖν τοῦτο δι' ὠτὸς ἔγεντό ποθ' ἥσυχα ὕτως·
Οὐ μὰν ἐξήταξα, μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν.
Ηδη δ' οὖν πόσιος τοὶ τέτταρες ἐν βάθει ἦμες,
Χὠ Λαρισσαῖος τὸν ἐμὸν Λύκον ᾆδεν ἀπ' ἀρχῆς,
Θεσσαλικόν τι μέλισμα, κακαὶ φρένες· ἁ δὲ Κυνίσκα
Εκλαεν ἐξαπίνας θαλερώτερον ἢ περὶ ματρὶ
Παρθένος ἑξαέτις κόλπω ἐπιθυμήσασα.
Τᾶμος ἐγὼν, τὸν ἴσης τὺ Θυώνιχε, πὺξ ἐπὶ κόῤῥας
Ηλασα, κἄλλαν αὖθις· ἀνειρύσασα δὲ πέπλως,
Εξω ἀπῴχετο θᾶσσον. ἐμὸν κακὸν, ὔτοι ἀρέσκω;
Αλλός τοι γλυκίων ὑποκόλπιος· ἄλλον ἰοῖσα
Θάλπε φίλον· τήνῳ τὰ σὰ δάκρυα μᾶλα ῥέοντι.
Μάσακα δ' οἷα τέκνοισιν ὑπωροφίοισι χελιδὼν
Αψοῤῥον ταχινὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγείρειν,

Ωκυτέρα μαλακᾶς ἀπὸ δίφρακος ἔδραμε τήνα
Ἰθὺ δί ἀμφιθύρω κ᾽ δικλίδος, ᾇ πόδες ἄγον·
Αἶνος δὴν λέγεταί τις, ἔβα κ᾽ ταῦρος ἀν᾽ ὕλαν.
Εἴκατι ταί δ᾽, ὀκτὼ ταί δ᾽, ἐννέα ταί δε, δέκ᾽ ἄλλαι,
Σάμερον ἐνδέκατος· πολίδει δύο, κ᾽ δύο μᾶνες,
Ἐξ ὦ ἀπ᾽ ἀλλάλων· ὐδὲ Θρακισὶ κέκαρμαι.
Α δὲ, Λύκῳ νῦν πάντα, Λύκῳ κ᾽ νυκτὸς ἀνῴκταις·
Ἄμμες δ᾽ ὕτε λόγω τινὸς ἄξιοι, ὕτ᾽ ἀριθμητοὶ,
Δύσανοι Μεγαρῆες, ἀτιμοτάτᾳ ἐνὶ μοίρᾳ.
Κεἰ μὴ ἀποσέρξαιμι, τὰ πάντά κεν εἰς δέον ἔρποι·
Νῦν δέ ποθ᾽, ὡς μῦς, φαντὶ, Θυώνιχε, γεύμεθα πίσας.
Χὤ τι τὸ φάρμακόν ἐσιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος,
Οὐκ οἶδα· πλὰν Σῖμος ὁ τᾶς Ἐπιχάλκυ ἐραθεὶς,
Ἐκπλάσας, ὑγιὴς ἐπανῆλθ᾽, ἐμὸς ἡλικιώτας.
Πλάσσμαι κἠγὼ διαπόντιος· ὕτε κάκισος,
Οὔτε πρᾶτος ἴσως, ὁμαλὸς δέ τις ὁ στρατιώτας.

ΘΥ. Ὠφελε μὰν χωρεῖν καλὰ νῦν τεὸν ὧν ἐπιθύμεις
Αἰχίνα. εἰ δ᾽ ὕτως ἄρα σοι δοκεῖ ὥστ᾽ ἀποδημεῖν,
Μιθοδότας Πτολεμαῖος ἐλαθέρῳ οἷος ἄρισος.

ΑΙΣ. Τἄλλα δ᾽ ἀνὴρ ποῖός τις; ΘΥ. Ἐλαθέρῳ ὅστις ἄρισος,
Εὐγνώμων, φιλόμωσος, ἐρωτικὸς, εἰς ἄκρον ἀδύς·
Εἰδὼς τὸν φιλέοντα, τὸν ὐ φιλέοντ᾽ ἔτι μᾶλλον·
Πολλοῖς πολλὰ διδύς· αὐτὰ μῶμος, ὐκ ἀναιδέων,
Οἷα χρὴ βασιλῆ· αὐτεῖν δὲ δεῖ ὐκ ἐπὶ παυλὶ,
Αἰχίνα· ὥστ᾽ εἴτοι καλὰ δεξιὸν ὦμον ἀρέσκει
Λῶπον ἄκρον πεπορᾶσθαι, ἐπ᾽ ἀμφοτέρων δὲ βεβακὼς
Τολμασεῖς ἐπιόντα μάχειν θρασὺν ἀσπιδιώταν,
Ἁ τάχος εἰς Αἴγυπτον. ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα
Πάντες γηραλέοι, κ᾽ ἐπιχερὼ ἐς γένυν ἕρπει
Λευκαίνων ὁ χρόνος. ποιεῖν τι δεῖ οἷς γόνυ χλωρόν;

ΥΠΟ-

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐπιγράφεται μὲν τοῦτο τὸ εἰδύλλιον Συρακούσιαι ἢ Ἀδωνιάζουσαι. ὑποτίθεται δέ τινας Συρακουσίας τὸ γένος παρεπιδημούσας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐπὶ θέαν ἐξιούσας τῆς πομπῆς τοῦ κομιωθέντος Ἀδώνιδος ὑπὸ Ἀρσινόης τῆς τοῦ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου γυναικός. ἔθος δὲ εἶχον οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τοῖς Ἀδωνίοις διακομίσαντες τὰ εἴδωλα τοῦ Ἀδώνιδος μετὰ τῶν νομιζομένων ἐπὶ τὴν θάλασσαν κομίζειν. διαγράφει δὲ ὁ Θεόκριτος, χαριζόμενος τῇ βασιλίδι, ἄδουσάν τινα, καὶ τὴν πολυτέλειαν τῆς Ἀρσινόης δι' ὠδῆς ἀπαγγέλλουσαν.

ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΑΙ,

ἢ ΑΔΩΝΙΑΖΟΥΣΑΙ,

Εἰδύλλιον ιε'.

ΓΟΡΓΩ, ΕΥΝΟΗ, ΠΡΑΞΙΝΟΗ, ΓΡΑΥΣ, ΞΕΝΟΣ.

ΕΝδοῖ Πραξινόα; Εὐ. Γοργὼ φίλα, ὡς χρόνῳ; ἐνδοῖ.
ΠΡ. Θαῦμ' ὅτι καὶ νῦν ἦνθες. ὅρη δίφρον Εὐνόα αὐτῇ·
Ἔμβαλε καὶ πολίκρανον. Εὐ. Ἔχει κάλλιστα. Πρ. Καθίζευ·
ΓΟ. Ὢ τᾶς ἀδεμάτω ψυχᾶς· μόλις ὔμμιν ἐσώθην,
Πραξινόα, πολλῶ μὲν ὄχλω, πολλῶν δὲ τεθρίππων.
Παντᾷ κρηπῖδες, πανταχᾷ χλαμυδηφόροι ἄνδρες·
Ἀ δ' ὁδὸς ἄπρυτος· τὺ δ' ἐκάστοτε ἐμὰ ἀποικεῖς.
ΠΡ. Ταῦθ' ὁ πάραρος τῆνος ἐπ' ἔχαλα γῆς ἔλαβ' ἐνθὼν,
Ἰλεὸν, ὐκ οἴκησιν· ὅπως μὴ γείτονες ὦμες
Ἀλλάλαις, ποτ' ἔριν φθονερὸν κακὸν αἰὲν ἐμεῖο.
ΓΟ. Μὴ λέγε τὸν τέον ἄνδρα φίλα τοιαῦτα Διώνα,

Τῶ

Τῶ μικκῶ παρεόντος· ὄρη γύναι ὡς ποθορῆ τύ.

ΠΡ. Θάρσει Ζωπυρίων γλυκερὸν τέκος, ὑ λέγω ἀπφῦν.

ΓΟ. Αἰωάνες τὸ βρέφος, ναὶ τὰν πάτναν. καλὸς ἀπφῦς.

ΠΡ. Απφῦς μὰν τῆνος πρώαν (λέγομες πρώαν δὲν Πάντα) νίτρον ἢ φῦκος ἀπὸ χαινᾶς ἀγοράσδων, Ηνδε φέρων ἄλας ἄμμιν, ἀνὴρ τρισκαιδεκάπηχυς.

ΓΟ. Χὠμὸς ταῦτά γ' ἔχει, φθόρος ἀργυρίω, Διοκλείδας· Επλὰ δραχμᾶς κυνάδας. γραμᾶν ἀποτίλματα πηρῶν. Πένλε πόκως ἔλαβ' ἐχθὲς, ἅπαν ῥύπος. ἔργον ἐπ' ἔργῳ. Αλλ' ἴθι, τὠμπέχονον ἢ τὰν περονᾶρίδα λαζεῦ. Βᾶμες τῶ βασιλῆος ἐς ἀφνειῶ Πτολεμαίω, Θασόμμαι τὸν Αδωνιν. ἀκύω χρῆμα καλόν τι Κοσμῆν τὰν βασίλισσαν. Πρ. Εν ὀλβίω ὄλβια πάντα. Ων εἶδες, χὤν εἶπας ἰδοῖσα τὺ τῷ μὴ ἰδόντι.

ΓΟ. Ερπην ὥρα κ' εἶη· ἀεργοῖς αἰὲν ἑορτά.

ΠΡ. Εὐνόα αἶρε τὸ νᾶμα, ἢ ἐς μέσον ἀμόθρυπτε Θὲς πάλιν. αἰ γαλέαι μαλακῶς χρήζοντι καθεύδην. Κινεῦ δὴ, φέρε θᾶσον ὕδωρ· ὕδατος πρότερον δεῖ. Α δ' ὡς νᾶμα φέρει. δὸς ὅμως· μὴ συλὺ ἅπλησε Εσχει ὕδωρ δύσανε· τί μοι τὸ χιτώνιον ἀρδεῖς; Παῦσαι· ὁκοῖα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα γένιμμαι. Α κλαὶξ τᾶς μεγάλας σᾶ πάρεστι; ὧδε φέρ' αὐτάν.

ΓΟ. Πραξινόα, μάλα τοι τὸ καλαπλυχὲς ἐμπερόναμα Τοῦτο πρέπει. λέγε μοι, πόσσω καλέβα τοι ἀφ' ἑσῶ;

ΠΡ. Μὴ μνάσῃς Γοργοῖ πλέον ἀργυρίω καθαρῶ μναῦν Η δύο. τοῖς δ' ἔργοις ἢ τὰν ψυχὰν πεπόθηκα.

ΓΟ. Αλλὰ καλὰ γνώμαν ἀπέβα τοι. Πρ. Ναί· καλὸν εἶπας. Τὠμπέχονον φέρε μοι, ἢ τὰν θολίαν· καλὰ κόσμον Αμφίθες. οὐκ ἀξῶ τὺ τέκνον· μορμὼ, δάκνει ἵππος· Δάκρυε ὅσσα θέλεις· χωλὸν δ' ὑ δεῖ τὺ γενέσθαι. Ερπωμες. Φρυγία τὸν μικκὸν παῖσδε λαβοῖσα·

Τὰν

Τὰν κύν' ἔσω κάλεσον, τὰν αὐλείαν ἀπόκλαξον.
Ω θεοὶ, ὅσσος ὄχλος. πῶς ϗ πόκα τοῦτο περᾶσαι
Χρὴ τὸ κακόν; μύρμακες ἀνήριθμοι ϗ ἄμετροι.
Πολλά τοι ὦ Πτολεμαῖε πεποίηται καλὰ ἔργα,
Εξ ὧ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκών· οὐδεὶς κακοεργὸς
Δαλεῖται τὸν ἴοντα, παρέρπων Αἰγυπτιστί·
Οἷα πρὶν ἐξ ἀπάτας κεκροταμένοι ἄνδρες ἔπαισδον,
Αλλάλοις ὁμαλοὶ, κακὰ παίγνια, πάντες ἐρειοί.
Αδίστα Γοργοῖ, τί γενοίμεθα; τοὶ πτολεμισταὶ
Ιπποι τῶ βασιλῆος. ἄνερ φίλε, μή με πατήσῃς.
Ορθὸς ἀνέστα ὁ πυῤῥός. ἴδ' ὡς ἄγριος, κυνοθαρσής.
Εὐνόα οὐ φεύξῃ; διαχρησεῖται τὸν ἄγοντα.
Ωνάθην μεγάλως ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδον.
ΓΟ. Θάρσει Πραξινόα· ϗ δὴ γεγενήμεθ' ὄπισθεν.
Τοὶ δ' ἔβαν ἐς χώραν. Πρ. Καὐτὰ Συναγείρομαι ἤδη.
Ιππον ϗ τὸν ψυχρὸν ὄφιν ταμάλιστα δεδοίκω
Εκ παιδός. σπεύδωμες· ὄχλος πολὺς ἄμμιν ἐπιῤῥεῖ.
ΓΟ. Εξ αὐλᾶς ὦ μᾶτερ; Γρ. Εγὼν, ὦ τέκνα. Γο. Παρενθεῖν
Ευμαρές; Γρ. Ες Τροίην πειρώμενοι ἦλθον Αχαιοί.
Καλλίστα παίδων, πείρᾳ θὴν πάντα τελεῖται.
ΓΟ. Χρησμὼς ἁ πρεσβῦτις ἀπῴχετο θεσπίξασα.
Πάντα γυναῖκες ἴσαντι, ϗ ὡς Ζεὺς ἠγάγεθ' Ηρην.
Θᾶσαι Πραξινόα περὶ τὰς θύρας ὅσσος ὅμιλος.
ΠΡ. Θεσπέσιος. Γοργοῖ δὸς τὰν χέρα μοι, λαβὲ ϗ τὺ
Εὐνόα Εὐτυχίδος· πότεχ' αὐτᾷ, μή τυ πλανηθῇς.
Πᾶσαι ἅμ' εἰσένθωμες ἀπρίξ· ἔχει Εὐνόα ἁμέν.
Ω μοι δειλαία, δίχα μὲν τὰ θερίστριον ἤδη
Εχισται Γοργοῖ. ποττῶ Διὸς, εἴ τι γένοιο
Εὐδαίμων, ὤνθρωπε, φυλάσσεο τὠμπέχονόν μεν. [ὄχλος
ΞΕ. Οὐκ ἐπ' ἐμὶν μὲν, ὅμως δὲ φυλάξομαι. Πρ. Αθρόος·
Ωθεῦνθ'

Ωθεῦνθ' ὥσε ὕες. Ξέ. Θάρσει γύναι. ἐν καλῷ εἰμές.
ΠΡ. Κεἰς ὥρας κἤπειλα φίλ' ἀνδρῶν ἐν καλῷ εἶης,
Αμμε περισέλλων· χρησῦ κ' οἰκλίρμονος ἀνδρός.
Θλίβεται Εὐνόα ἄμμιν. ἄγ' ὦ δειλὰ τὺ βιάζᾳ.
Κάλλισ'· ἐνδοῖ πᾶσαι, ὁ τὰν νυὸν εἶπ' ἀποκλάξας.
ΓΟ. Πραξινόα, πόταγ' ὧδε· τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον,
Λεπλὰ κ' ὡς χαρίεντα· θεῶν περονάμαλα φασεῖς.
ΠΡ. Πότνι' Αθηναία, ποῖαί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι; 80
Ποῖοι ζωγράφοι τἀκριβέα γράμμαΐ' ἔγραψαν;
Ως ἔτυμ' ἐσήκασι, κ' ὡς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι,
Εμψυχ', ὐκ ἐνυφαντά. Ζοφόν τι χρῆμ' ὤνθρωπος·
Αὐτὸς δ' ὡς θαμὶς ἐπ' ἀργυρέῳ καλάκει)
Κλισμῷ, πρᾶτον ἴυλον ἀπὸ κροκάφων καλαβάλλων
Ο τριφίλαος Αδωνις, ὃ κὴν Αχέροντι φιλεῖται.
ΞΕ. Παύσαθ' ὦ δύσανοι ἀνάνυτα κωτίλλοισαι.
Τρυγόνες ἐκκναισεῦντι, πλαυάσδοισαι ἄπαντα.
ΓΟ. Μᾶ πόθεν ὤνθρωπος; τί δὲ τίν εἰ κωτίλαι εἰμές; 90
Παοσάμψυος ἐπίταοσε. Συρακοσίαις ἐπιτάοσεις;
Ως εἰδῆς κ' τῦτο, Κορίνθιαι εἰμὲς ἄνωθεν,
Ως κ' ὁ Βελλεροφῶν· Πελοποννησισὶ λαλεῦμες.
Δωρίσδεν δ' ἔξεσι (δοκῶ) τοῖς Δωριέεσσι.
ΠΡ. Μὴ φυῇ μελιτῶδες, ὃς ἀμῶν καρτερὸς εἶη,
Πλὰν ἑνός· ὐκ ἀλέγω μή μοι κενεὰν ἀπομάξῃς.
ΓΟ. Σίγα Πραξινόα, μέλλει τὸν Αδωνιν ἀείδειν
Α τῆς Αργείας θυγάτηρ πολυϊδρις ἀοιδός,
Α τις κ' Σπέρχιν τὸν ἰάλεμον ἠρίστευσε·
Φθεγξεῖταί τι (σάφ' οἶδα) καλόν· διαθρύπλεται ἤδη.
Δέσποιν' ἀ Γολγόν τε κ' Ιδαλιον ἐφίλασας, 100
Αἰπεινάν τ' Ερυκα, χρυσῷ παίζυσ' Αφροδίτα,
Οἷόν τοι τὸν Αδωνιν ἀπ' ἀενάου Αχέροντος
Μηνὶ δυωδεκάτῳ μαλακαῖποδες ἄγαγον Ωραι.

Βάρδισαι

Βάρδισαι μακάρων Ωραι φίλαι, ἀλλὰ ποθειναὶ
Ερχονται, πάντεσσι βροτοῖσιν ἀεί τι φοροῖσαι.
Κύπρι Διωναία, τὺ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατῶν
Ανθρώπων (ὡς μῦθος) ἐποίησας Βερονίκαν,
Αμβροσίαν ἐς στῆθος ἀποστάξασα γυναικός·
Τὶν δὲ χαριζομένα πολυώνυμε καὶ πολύναε
Α Βερονικεία θυγάτηρ, Ελένᾳ εἰκυῖα,
Αρσινόα, πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Αδωνιν.
Πὰρ μὲν οἱ ὥρια κεῖται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι,
Πὰρ δ' ἁπαλοὶ κᾶποι, πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις
Αργυρέοις· Συρίω δὲ μύρω χρύσει' ἀλάβαστρα·
Εἰδατάθ' ὅσσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνῃ πονέονται,
Ανθεα μίσγοισαι λευκῷ παντοῖ' ἅμ' ἀλεύρῳ
Οσσά τ' ἀπὸ γλυκερῶ μέλιτος, τά τ' ἐν ὑγρῷ ἐλαίῳ·
Πάντ' αὐτῷ πετεηνὰ καὶ ἑρπετὰ τᾷδε πάρεστι.
Χλωραὶ δὲ (κιάδες μαλακῷ βρίθουσαι ἀνήθῳ
Δέδμανθ'· οἱ δέ τε κῶροι ὑπερπωτῶνται) Ερωτες,
Οἷοι ἀηδονιῆες ἐφεζόμενοι ἐπὶ δένδρων,
Πωτῶνται, πτερύγων πειρώμενοι, ὄζον ἀπ' ὄζου.
Ω ἔβενος, ὢ χρυσὸς, ὢ ἐκ λευκῶ ἐλέφαντος
Αἰετὼ, οἰνοχόον Κρονίδᾳ Διὶ παῖδα φέροντες.
Πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω, μαλακώτεροι ὕπνω·
Α Μίλατος ἐρεῖ, χὠ τὰν Σαμίαν καταβόσκων.
Εστρωται κλίνα τῷ Αδώνιδι τῷ καλῷ ἄλλα·
Τὰν μὲν Κύπρις ἔχει, τὰν δ' ὁ ῥοδόπαχυς Αδωνις·
Οκτωκαιδεκέτης ἢ ἐννεακαίδεκ' ὁ γαμβρός.
Οὐ κεντεῖ τὸ φίλαμ', ἔτι οἱ περὶ χείλεα πυῤῥά.
Νῦν μὲν Κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτῆς χαιρέτω ἄνδρα,
Αὦθεν δ' ἄμμες νιν ἅμα δρόσῳ ἀθρόαι ἔξω
Οἰσεῦμες ποτὶ κύματ' ἐπ' ἀϊόνι πτύοντα·
Λύσασαι δὲ κόμαν, καὶ ἐπὶ (φυρὰ κόλπον ἀνεῖσαι,

Στήθεσι φαινομβρίοις, λιγυρᾶς ἀρξώμεθ' ἀοιδᾶς.
Ερπεις ὦ φίλ' Αδωνι, καὶ ἐνθάδε κ' εἰς Αχέροντα,
Ημιθέων (ὡς φαντὶ) μονώταλος· ὔτ' Αγαμέμνων
Τὔτ' ἔπαθ', ὔτ' Αἴας ὁ μέγας βαρυμάνιος ἥρως,
Οὔθ' Εκτωρ Εκάβας ὁ γεραίτερος ἔκλαι παίδων,
Οὐ Πάτροκλῆς, ἢ Πύῤῥος ἀπὸ Τροίας ἐπανελθών, 140
Οὔθ' οἱ ἔτι πρότεροι Λαπίθαι καὶ Δρύοπες,
Οὐ Πελοπιάδαι τε καὶ Αργεος ἄκρα Πελασγοί.
Ιλαθι νῦν φίλ' Αδωνι, καὶ ἐς νέωτ' ἐθυμήσαις.
Καὶ νῦν ἦνθες Αδωνι, καὶ ὄκκ' ἀφίκῃ, φίλος ἦξες.

ΓΟ. Πραξινόα, τὸ χρῆμα σοφώτερον, ἀ δήλεια
Ολβία· ὅσσα ἴσασι πανολβία, ὡς γλυκύφωνος.
Ωρα ὅμως κ' εἰς οἶκον· ἀνάριστος Διοκλείδας.
Χὠ νὴρ ὄξος ἄγαν· πεινᾶντί γε μηδέποτ' ἔνθης.
Χαῖρε Αδωνι ἀγαπητὲ, καὶ ἐς χαίροντας ἀφικνεῦ.

ΥΠΟ-

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον γέγραπται εἰς Ἱέρωνα τὸν Ἱεροκλέους, τὸν ἕκατον Σικελίας τύραννον. καλέσχε δὲ τὴν ἀρχὴν, στασιώτης ὑποδεικθεὶς ὑπὸ τῆς πολιτῆς, ἢ φθείρας τὰς δυνάμεις, ὥστε τύραννον αὐτὸν ἀγορευθῆναι. μετὰ δὲ τοῦτον ἦρξεν Ἱέρων ὁ Γέλωνος. μηδὲν οὖν εἰληφὼς παρὰ τοῦ Ἱέρωνος Θεόκριτος, διὰ τοῦτο τὸ εἰδύλλιον τοῦτο πεποίηκε, ἢ Χάριτας αὐτὸ ἐπέγραψεν. ἐν ᾧ ἢ τὰ τοῦ Σιμωνίδου ἐμφαίνει κιβώτια. λέγουσι γὰρ αὐτὸν ἔχειν δύο κιβώτια· τὸ μὲν, χαρίτων· τὸ δὲ, διδόντων. ὅτε οὖν τις πρὸς αὐτὸν παρεγίνετο χάριν αἰτούμενος, ἐκέλευε φέρειν τὰ κιβώτια. εὑρίσκετο οὖν τὸ μὲν τῶν χαρίτων, κενόν· τὸ δὲ τῶν διδόντων, πλῆρες· ἢ οὕτως ὁ τὴν δωρεὰν αἰτούμενος ἀνεκόπλετο.

ΧΑΡΙΤΕΣ, ἢ ΙΕΡΩΝ,

Εἰδύλλιον ιε'.

Ἀιεὶ τοῦτο Διὸς κούρας μέλει, αἰὲν ἀοιδοῖς,
Ὑμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν.
Μῶσαι μὲν, θεαὶ ἐστὶ, θεοὺς θεαὶ ἀείδουσι.
Ἀμμες δὲ βροτοὶ οἴδε, βροτοὺς βροτοὶ ἀείδωμεν.
Τίς γὰρ τῶν ὁπόσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ' ἀῶ,
Ἡμελέρας χαρίτας πετάσας ὑποδέξεται οἴκῳ
Ἀσασίως, ὑδ' αὖθις ἀδωρήτους ἀποπέμψει;
Αἱ δὲ ζυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἴκαδ' ἴασι,
Πολλά με τωθάσδουσαι ὅτ' ἀληθίνην ὁδὸν ἦνθον·

Οκνηραὶ δὲ πάλιν κενεᾶς ἐπὶ πυθμένι χηλῦ
Ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι·
Ενθ' αὔη ϲφίσιν ἕδρη, ἐπὰν ἄπρακτοι ἵκωντι.
Τίς τῶν νῦν τοιόσδε; τίς εὖ εἰπόντα φιλασεῖ;
Οὐκ οἶδ'· ὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργοις, ὡς πάρος, ἐσθλοῖς
Αἰνεῖσθαι σπεύδοντι· νενίκηνται δ' ὑπὸ κερδέων.
Πᾶς δ' ὑπὸ κόλπυ χεῖρας ἔχων, πόθεν οἴσεται ἀθρεῖ
Αργυρον· ὐδέ κεν ἰὸν ἀποτρίψας τινὶ δοίη·
Αλλ' εὐθὺς μυθεῖται, ἀπωτέρω ἢ γόνυ, κνήμα·
Αὐτῷ μοι τί γένοιτο· θεοὶ τιμῶσιν ἀοιδύς.
Τίς δέ κεν ἄλλυ ἀκύσαι; ἅλις πάντεσσιν Ομηρος·
Οὗτος ἀοιδῶν λῷστος, ὃς ἐξ ἐμεῦ οἴσεται ὐδέν.
Δαιμόνιοι, τί δὲ κέρδος ὁ μύριος ἔνδοθι χρυσὸς
Κείμενος; ὐχ ἅδε πλύτυ φρονέυσιν ὄνασις·
Αλλὰ τὸ μὲν ψυχᾷ, τὸ δὲ καί τινι δῦναι ἀοιδῶν·
Πολλὺς δ' εὖ ἔρξαι παῶν, πολλὺς δὲ καὶ ἄλλων
Ανθρώπων· αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ῥέζειν.
Μηδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι, ἀλλὰ τραπέζῃ
Μειλίξαντ' ἀποπέμψαι, ἐπὰν ἐθέλοντι νέεσθαι.
Μυσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱερὺς ὑποφήτας·
Οφρα κε κ' εἰν αἴδαο κεκρυμμένος, ἐσθλὸς ἀκύσῃς,
Μηδ' ἀκλεὴς μύρηαι ἐπὶ ψυχρῦ Αχέροντος,
Ωσεί τις μακέλᾳ τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας,
Δεινὴν ἐκ πατέρων πενίην ἀκτήμονα κλαίων.
Πολλοὶ ἐν Αντιόχοιο δόμοις καὶ ἄνακτος Αλεύα
Αρμαλιὴν ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσαι·
Πολλοὶ δὲ Σκοπάδαισιν ἐλαυνόμενοι ποτὶ ϲακὸν
Μόσχοι σὺν κεραοῖσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι·
Μυρία δ' ἀμπεδίον Κρανώνιον ἐνδιάασκον
Ποιμένες ἔκκριτα μῆλα φιλοξείνοισι Κρεώνδαις·
Αλλ' ὔ ϲφιν τῶν ἦδος, ἐπεὶ γλυκὺν ἐξεκένωσαν

Θυμὸν

Θυμὸν ἐς εὐρεῖαν χεδίαν συγνῦ Ἀχέροντος·
Ἀμνασοι δὲ, τὰ πολλὰ κ' ὄλβια τῆνα λιπόντες,
Δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακρὺς αἰῶνας ἔκειντο,
Εἰ μὴ δεινὸς ἀοιδὸς ὁ Κήϊος αἰόλα φωνέων
Βάρβιτον ἐς πολύχορδον, ἐν ἀνδράσι δῆκ' ὀνομασθὲς
Οπλοτέροις. τιμὰς δὲ κ' ὠκέες ἔλλαχον ἵπποι,
Οἵ Ζφισιν ἐξ ἱερῶν σεφανηφόροι ἦνθον ἀγώνων.
Τίς δ' ἂν ἀρισῆας Λυκίων ποτὲ, τίς κομόωντας
Πριαμίδας, ἢ θῆλυν ἀπὸ χροιᾶς Κύκνον ἔγνω,
Εἰ μὴ φυλόπιδας ποθτέρων ὕμνησαν ἀοιδοί;
Οὐδ' Οδυσεὺς, ἐκαλόν τε κ' εἰκαλὶ μῆνας ἀλαθεὶς
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, αἰδαν τ' εἰς ἔκαλον ἐλθὼν
Ζωὸς, κ' πήλυγα φυγὼν ὁλοοῖο Κύκλωπος,
Δηναιὸν κλέος ἔχεν. ἐσιγάθη δ' ἂν ὑφορβὸς
Εὔμαιος, κ' βυσὶ Φιλοίτιος ἀμφ' ἀγελαίαις
Ἔργον ἔχων, αὐτός τε περίπλαγχνος Λαέρτης·
Εἰ μὴ Ζφᾶς ὤτασαν Ιάονος ἀνδρὸς ἀοιδαί.
Ἐκ μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχε) ἀνθρώποισι·
Χρήματα δὲ ζώοντες ἀμαλδύνουσι θανόντων.
Αλλ' ἶσος κ' ὁ μόχθος, ἐπ' ἀόνι κύματα μετρεῖν,
Οσσ' ἄνεμος χέρσονδε μετὰ γλαυκᾶς ἁλὸς ὤθει,
Η ὕδατι νίζειν θολερὰν ἰοειδέϊ πλίνθον·
Καὶ φιλοκερδείᾳ βεβλαμμένον ἄνδρα παρελθεῖν.
Χαιρέτω ὅστις τοῖος· ἀνήριθμος δέ οἱ εἴη
Αργυρος· αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἵμερος αὐτόν·
Αὐτὰρ ἐγὼ τιμήν τε κ' ἀνθρώπων φιλότητα
Πολλῶν ἠμιόνων τε κ' ἵππων σεθεν ἐλοίμαν.
Δίζημαι δὲ τίνι θαλῶν κεχαρισμένος ἔνθω
Σὺν μοίσαις. χαλεπαὶ κ' ὁδοὶ τελέθουσιν ἀοιδᾶν
Μουσάων, ἀπάνευθε Διὸς μέγα βυλεύοντος.
Οὔπω μῆνας ἄγων ἔκαμ' ὑρανὸς ὐδ' ἐνιαυτύς·

Πολλοὶ

Πολλοὶ κινήσουσιν ἔτι τροχὸν ἅρματος ἵπποι.
Εσσεῖ ὗτος ἀνὴρ ὃς ἐμοῦ κεχρήσετ' ἀοιδοῦ,
Ρέξας ἢ Αχιλεὺς ὅσσον μέγας, ἢ βαρὺς Αἴας
Εν πεδίῳ Σιμόεντος, ὅθι Φρυγὸς ἠρίον Ιλου.
Ηδη νῦν Φοίνικες, ὑπ' ἠελίῳ δύνοντι
Οἰκεῦντες Λιβύας ἄκρον (φυρὸν, ἐῤῥίγασιν·
Ηδη βαστάζουσι Συρακόσιοι μέσα δοῦρα,
Αχθόμενοι (ακέεσσι βραχίονας ιτεΐνοισιν.
Εν δ' αὐτοῖς Ιέρων, προτέροις ἴσος ἡρώεσσι,
Ζώννυτ'· ἵππειαι δὲ κόρυν (κεπάουσιν ἔθειραι.
Αἰ γὰρ Ζεῦ, κύδιστε πάτερ, καὶ πότνι' Αθάνα,
Κούρη θ' ἃ σὺν ματρὶ πολυκλήρων Εφυραίων
Εἴλαχας μέγα ἄστυ, παρ' ὕδασι Λυσιμελείας,
Εχθροὺς ἐκ νάσοιο κακαὶ πέμψειαν ἀνάγκαι
Σαρδόνιον κατὰ κῦμα, φίλων μόρον ἀγγελέοντας
Τέκνοις ἠδ' ἀλόχοισιν, ἀριθματοὺς ἀπὸ πολλῶν·
Αστεά τε προτέροισι πάλιν ναίοιντο πολίταις,
Δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο κατ' ἄκρας.
Αγροὺς δ' ἐργάζοιντο τεθαλότας· αἵ τ' ἀνάριθμοι
Μήλων χιλιάδες βοτάναις διαπιανθεῖσαι,
Αμπεδίον βλήχοιντο· βόες δ' ἀγεληδὸν ἐς αὖλιν
Ερχόμεναι (κιπναῖον ἐπισπεύδοιεν ὁδίταν·
Νειοὶ δ' ἐκπονέοιντο ποτὶ σπόρον, ἁνίκα τέττιξ
Ποιμένας ἐνδίους πεφυλαγμένος, ἔνδοθι δένδρων
Αχεῖ ἐν ἀκρεμόνεσσιν. ἀράχνια δ' εἰς ὅπλ' ἀράχναι
Λεπτὰ διαστήσαιντο, βοᾶς δ' ἔτι μηδ' ὄνομ' εἴη.
Υψηλὸν δ' Ιέρωνι κλέος φορέοιεν ἀοιδοὶ
Καὶ πόντου Σκυθικοῖο πέραν, καὶ ὅπῃ πλατὺ τεῖχος
Ασφάλτῳ δήσασα Σεμίραμις ἐμβασίλευεν.
Εἷς μὲν ἐγὼ, πολλοὺς δὲ Διὸς φιλέοντι καὶ ἄλλους
Θυγατέρες· τοῖς πᾶσι μέλοι Σικελὴν Αρέθοισαν

Υμνεῖν

Υμνεῖν σὺν λαοῖσι, χ' αἰχμητὰν Ἱέρωνα.
Ω Ετεόκλειοι Χάριτες θεαὶ, αἳ Μινύειον
Ορχομενὸν φιλέοισαι, ἀπεχθόμενόν ποτε Θήβαις,
Ακλητος μὲν ἐγὼ μίμνοιμί κεν· ἐς δὲ καλεύντων
Θαρσήσας Μοίσασι σὺν ἀμετέρῃσιν ἰκοίμαν·
Καλλείψω δ' ὐδ' ὔμμε. τί γὰρ Χαρίτων ἀγαπαλὸν
Ανθρώποις ἀπάνευθεν; ἀεὶ Χαρίτεσσιν ἄμ' εἴην.

ΥΠΟ-

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον εἰς Πτολεμαῖον τὸν Φιλάδελφον γέγραπται· Ἀραλείᾳ δὲ κέχρηται εἰσβολῇ. ὁ δὲ Φιλάδελφος Πτολεμαῖος, Πτολεμαίῳ τῷ Λάγου καὶ Βερενίκης ἦν παῖς. διὸ καὶ ἁμαρτάνει ὁ Μύναλος, τὸν χρόνον τοῦ Θεοκρίτου ἀναβιβάζων εἰς τὸν Φιλοπάτορα, τοσούτου χρόνου μαχόμενος διαστήματι.

ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΕΙΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΝ,

Εἰδύλλιον ιζ'.

ΕΚ Διὸς ἀρχώμεσθα, καὶ εἰς Δία λήγετε Μοῖσαι,
Ἀθανάτων τὸν ἄριστον ἐπὴν ᾄδωμεν ἀοιδαῖς.
Ἀνδρῶν δ' αὖ Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω,
Καὶ τύμαλος, καὶ μέτρος· ὁ γὰρ θεοφερέστατος ἀνδρῶν.
Ἥρωες τοι πεύθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο,
Ῥέξαντες καλὰ ἔργα, ζοφῶν ἐκύρησαν ἀοιδῶν·
Αὐτὰρ ἐγὼ Πτολεμαῖον, ἐπισάμενος καλὰ εἰπεῖν,
Ὑμνήσαιμι. ὕμνοι δὲ, καὶ ἀθανάτων γέρας αὐτῶν.
Ἰδαν ἐς πολύδενδρον ἀνὴρ ὑλήομος ἐλθὼν,
Παπταίνει παρέοντος ἄδην πόθεν ἄρξεται ἔργου· 10
Τί πρᾶτον καλαλεξῶ; ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπῆν,
Οἷσι θεοὶ τὸν ἄριστον ἐτίμησαν βασιλήων,
Ἐκ παλέρων. οἷος μὲν ἔην τελέσαι μέγα ἔργον
Ὁ Λαγίδας Πτολεμαῖος, ὅκα φρεσὶν ἐγκαλάσσοιτο
Βυλὰν ἀνὐκ ἄλλος ἀνὴρ οἷός τε νοῆσαι;

Τῆνον

Τῆνον ϗ μακάρεσσι πατὴρ ὁμότιμον ἔθηκεν
Αθανάτοις, καί οἱ χρύσεος δόμος ἐν Διὸς οἴκῳ
Δέδμη). παρὰ δ' αὐτὸν Αλέξανδρος φίλα εἰδὼς
Εδριάει, Πέρσαισι βαρὺς θεὸς αἰολομήτας.
Αντία δ' Ηρακλῆος ἕδρα (φιν ταυροφόνοιο
Ιδρυ), στερεοῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος·
Ενθα σὺν ἄλλοισιν θαλίας ἔχει ὑρανίδῃσι,
Χαίρων ἡωνῶν περιώσιον ἡωνοῖσιν·
Οττι (φέων Κρονίδας μελέων ἐξείλετο γῆρας·
Αθάνατοι δὲ καλεῦν), θεοὶ νέποδες γεγαῶτες·
Αμφοῖν γὰρ πρόγονός (φιν ὁ καρτερὸς Ηρακλείδας·
Αμφότεροι δ' ἀριθμεῦνται ἐς ἔσχατον Ηρακλῆα.
Τῷ ϗ ἐπεὶ δαίτηθεν ἴοι κεκορημένος ἤδη
Νέκταρος εὐόδμοιο φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο,
Τῷ μὲν τόξον ἔδωκεν ὑπωλένιόν τε φαρέτραν,
Τῷ δὲ (ιδάρειον (κύταλον, κεχαραγμένον ὄζοις·
Οἱ δ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρου Ηβας
Οπλα ϗ αὐτὸν ἄγουσι γενειήταν Διὸς ἡόν.
Οἵα δ' ἐν πινυταῖσι περικλειτὰ Βερενίκα
Επρεπε θηλυτέρῃς, ὄφελος μέγα γειναμένοισι·
Τῆς μὲν Κύπρον ἔχοισα Διώνας πότνια κούρα
Κόλπον ἐς εὐώδη ῥαδινὰς ἐπεμάξατο χεῖρας·
Τῷ, ὔπω τινὰ φαντὶ ἀδεῖν τόσον ἀνδρὶ γυναῖκα
Οσσον περ Πτολεμαῖος ἑὴν ἐφίλασεν ἄκοιτιν·
Η μὰν ἀντεφιλεῖτο πολὺ πλέον. ὧδέ κε παισὶ
Θαρσήσας (φετέροισιν ἐπιτρέπει οἶκον ἅπαντα,
Οππότε κεν φιλέων βαίνει λέχος ἐς φιλεούσης.
Αστόργου δὲ γυναικὸς ἐπ' ἀλλοτρίῳ νόος αἰέν·
Ρηΐδιαι δὲ γοναὶ, τέκνα δ' ὔποτ' ἐοικότα πατρί.
Κάλλει ἀριστεύοισα θεάων πότν' Αφροδίτα,
Σοὶ τήνα μεμέλητο· σέθεν δ' ἕνεκεν Βερενίκα

Εὐειδὴς Αχέροντα πολύστονον οὐκ ἐπέρασεν·
Αλλὰ μιν ἁρπάξασα, πάροιθ' ἐπὶ νᾶμα κατενθεῖν
Κυάνεον, καὶ στυγνὸν ἀεὶ πορθμῆα καμόντων,
Ες ναὸν κατέθηκας, ἑᾶς δ' ἀπεδάσσαο τιμᾶς.
Πᾶσιν δ' ἤπιος ἥδε βροτοῖς, μαλακοὺς μὲν ἔρωτας
Προσπνείει, κούφας δὲ διδοῖ ποθέοντι μερίμνας.
Αργεία κυάνοφρυ, σὺ λαοφόνον Διομήδεα,
Μισγομένα Τυδῆϊ, τέκες Καλυδώνιον ἄνδρα.
Αλλὰ Θέτις βαθύκολπος ἀκοντιστὰν Αχιλῆα
Αἰακίδᾳ Πηλῆϊ· σὲ δ' αἰχμητὰ Πτολεμαῖε
Αἰχμητᾷ Πτολεμαίῳ ἀρίζηλος Βερενίκα.
Καί σε Κόως ἀτίταλλε, βρέφος νεογιλὸν ἐόντα,
Δεξαμένα παρὰ ματρὸς, ὅτε πρώταν ἴδες ἀῶ.
Ενθα γὰρ Εἰλείθυιαν ἐβώσατο λυσίζωνον,
Αντιγόνας θυγάτηρ βεβαρημένα ὠδίνεσσιν.
Η δέ οἱ εὐμενέουσα παρίστατο, κάδδ' ἄρα πάντων
Νωδυνίαν κατέχευε μελῶν. ὁ δὲ, πατρὶ ἐσικὼς
Παῖς ἀγαπητὸς ἔγεντο. Κόως δ' ὀλόλυξεν ἰδοῖσα·
Φᾶ δὲ, καθαπτομένα βρέφεος χείρεσσι φίλῃσιν,
Ολβιε κῶρε γένοιο· τίοις δέ με τόσσον ὅσον περ
Δῆλον ἐτίμασεν κυανάμπυκα Φοῖβος Απόλλων·
Εν δὲ μιᾷ τιμῇ Τρίοπος καταθεῖο κολώναν,
Ισον Δωριέεσσι νέμων γέρας ἐγγὺς ἐοῦσιν,
Ισον καὶ Ρήναιαν ἄναξ ἐφίλασεν Απόλλων.
Ως ἄρα νᾶσος ἔειπεν· ὁ δ' ὑψόθεν ἔκλαγε φωνᾷ
Ες τρὶς ὑπαὶ νεφέων Διὸς αἴσιος αἰετὸς ὄρνις.
Ζηνός που τόδε σῆμα. Διὶ Κρονίωνι μέλητι
Αἰδοίου βασιλῆος· ὁ δ' ἔξοχος ὅν κε φιλασεῖ
Γεινόμενον ταπρῶτα· πολὺς δέ οἱ ὄλβος ὀπηδεῖ,
Πολλᾶς δὲ κρατέει γαίης, πολλᾶς δὲ θαλάσσης.
Μυρίαι ἄπειροί τε, καὶ ἔθνεα μυρία φωτῶν

Λήϊον

Λήϊον ἀλδήσκουσιν ὀφελλόμενον Διὸς ὄμβρῳ·
Ἀλλ' οὔτις τόσα φύει ὅσα χθαμαλὸς Αἴγυπτος,
Νεῖλος ἀναβλύζων διερὰν ὅτε βώλακα θρύπτει.
Οὐ δέ τις ἄστεα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων.
Τρεῖς μὲν οἱ πολίων ἑκατοντάδες ἐνδέδμηνται,
Τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τριοσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι,
Δοιαὶ δὲ τριάδες, μετὰ δέ φισιν ἑνδεκάδες τρεῖς·
Τῶν πάντων Πτολεμαῖος ἀγάνωρ ἐμβασιλεύει.
Καὶ μὴν Φοινίκας ἀποτέμνεται, Ἀῤῥαβίας τε,
Καὶ Συρίης, Λιβύης τε, κελαινῶν τ' Αἰθιοπήων·
Παμφυλίοισί τε πᾶσι καὶ αἰχμηταῖς Κιλίκεσσι
Σημαίνει, Λυκίοις τε φιλοπτολέμοις τε Κάρεσσι,
Καὶ νάσοις Κυκλάδεσσιν. ἐπεί οἱ νᾶες ἄρισται
Πόντον ἐπιπλώοντι· θάλασσα δὲ πᾶσα καὶ αἶα
Καὶ ποταμοὶ κελάδοντες ἀνάσσονται Πτολεμαίῳ·
Πολλοὶ δ' ἱππῆες, πολλοὶ δέ οἱ ἀσπιδιῶται
Χαλκῷ μαρμαίροντι ἐσαγμένοι ἀσφαραγεῦντι.
Ὀλβῳ μὲν πάντας καταβεβρίθει βασιλῆας·
Τόσσον ἐπ' ἆμαρ ἕκαστον ἐς ἀφνεὸν ἔρχεται οἶκον
Πάντοθε. λαοὶ δ' ἔργα περιστέλλουσιν ἕκηλοι.
Οὐ γὰρ τις δηΐων πολυκήτεα Νεῖλον ἐπεμβὰς,
Πεζὸς ἐν ἀλλοτρίαισι βοὰν ἐστάσατο κώμαις·
Οὐ δέ τις αἰγιαλόνδε θοᾶς ἐξάλατο ναὸς,
Θωρηχθεὶς ἐπὶ βουσὶν ἀνάρσιος Αἰγυπτίῃσιν.
Τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσιν ἐνίδρυται πεδίοισι,
Ξανθόκομος Πτολεμαῖος, ἐπιστάμενος δόρυ πάλλειν·
Ὦ ἔπι πάγχυ μέλει πατρώϊα πάντα φυλάσσειν,
Οἷ ἀγαθῷ βασιλῆϊ· τὰ δὲ κτεατίζεται αὐτός.
Οὐ μὰν ἀχρεῖός γε δόμῳ ἐνὶ πίονι χρυσὸς,
Μυρμάκων ἅτε πλοῦτος ἀεὶ κέχυται μογεόντων·
Ἀλλὰ πολὺν μὲν ἔχοντι θεῶν ἐρικυδέες οἶκοι,

Αἰεὶ ἀπαρχομένοιο, σὺν ἄλλοισιν γεραέσσι·
Πολλὸν δὲ ἰφθίμοισι δεδώρηται βασιλεῦσι,
Πολλὸν δὲ πτολίεσσι, πολὺν δ' ἀγαθοῖσιν ἑταίροις.
Οὐδὲ Διωνύσου τὶς ἀνὴρ ἱερὺς κατ' ἀγῶνας
Ικετ' ἐπιστάμενος λιγυρὰν ἀναμέλψαι ἀοιδὰν,
Ω ὔδωτίναν ἀντάξιον ὤπασε τέχνας.
Μουσάων δ' ὑποφῆται ἀείδοντι Πτολεμαῖον
Αντ' εὐεργεσίης. τί δὲ κάλλιον ἀνδρί κεν εἴη
Ολβίῳ, ἢ κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι;
Τοῦτο καὶ Ατρείδαισι μένει· τὰ δὲ μύρια τῆνα
Οσσα μέγαν Πριάμοιο δόμον κτεάτισσαν ἑλόντες,
Αέρι πᾷ κεκρύπται, ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος.
Μοῦνος ὅδε προτέρων τοκέων ἔτι θερμὰ κονίῃ,
Στειβόμενος καθύπερθε, ποδῶν ἐκμάσσετ' ἴχνη.
Μητρὶ φίλᾳ καὶ πατρὶ θυώδεας εἴσατο νηώς·
Εν δ' αὐτοὺς χρυσῷ περικαλλέας ἠδ' ἐλέφαντι
Ιδρυσεν, πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν ἀρωγούς.
Πολλὰ δὲ πιανθέντα βοῶν ἐπὶ μηρία καίει
Μασὶ περιπλομένοισιν, ἐρευθομένων ἐπὶ βωμῶν,
Αὐτός τ', ἰφθίμα τ' ἄλοχος· τᾶς οὔτις ἀρείω
Νυμφίον ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάλλετ' ἀγοστῷ,
Εκ θυμοῦ στέργοισα κασίγνητόν τε πόσιν τε.
Ωδε καὶ ἀθανάτων ἱερὸς γάμος ἐξετελέσθη,
Οὓς τέκετο κρείοισα Ρέα βασιλῆας ὀλύμπου·
Εν δὲ λέχος στόρνυσιν ἰαύειν Ζηνὶ καὶ Ηρῃ,
Χεῖρας φοιβήσασα μύροις, ἔτι παρθένος Ιρις.
Χαῖρ' ὤναξ Πτολεμαῖε· σέθεν δ' ἐγὼ ἶσα καὶ ἄλλων
Μνάσομαι ἡμιθέων· δοκέω δ' ἔπος οὐκ ἀπόβλητον
Φθέγξομαι ἐσσομένοις. ἀρετήν γε μὲν ἐκ Διὸς αἰτεῦ.

ΥΠΟ-

ARGUMENTUM.

Inſcribitur hoc Idyllion Epithalamion Helenae, id eſt, carmen nuptiale. introducuntur autem duodecim primariae puellae ex urbe Spartana, quae in die nuptiarum veſpere ante thalamum Menelai et Helenae ſponſae hoc carmen canere finguntur. primum autem jocis nuptialibus ludunt: deinde ſponſo gratulantur, quod ſolus inter tot principes procos nuptiis talis ſponſae potitus, et jam Jovis gener factus ſit. poſtea Helenam laudant, atque in eo loco nonnihil immoratur Poëta. in fine, ſicut fieri ſolet, bene precantur ſponſo et ſponſae. erant autem duo genera Epithalamiorum: alterum accinere ſolebant veſpere; cum ſponſa in thalamum duceretur: quod καταϰοιμητιϰὸν vocabant: alterum mane ſub aurora canebatur; idque διεγερτιϰὸν, i. e. excitatorium, vocabatur.

ΕΛΕΝΗΣ ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΣ,

Εἰδύλλιον ιή.

Ἦν τοϰ᾽ ἄρα Σπάρτᾳ, ξανθότριχι πὰρ Μενελάῳ,
Παρθενιϰαὶ θάλλοντα ϰόμας ὑάϰινθον ἔχοισαι,
Πρόσθε νεογράπλῳ θαλάμῳ χορὸν ἐσάναλτο,
Δώδεϰα ταὶ πρᾶται πόλιος, μέγα χρῆμα Λαϰαινᾶν.
Ἀνίϰα Τυνδάρεω ϰαλεϰλάξαλο τὰν ἀγαπαλὰν
Μνασήσας Ελέναν ὁ νεώτερος Ατρέος υἱός.
Ἀειδον δ᾽ ἄρα πᾶσαι ἐς ἓν μέλος ἐσϰροτέοισαι
Ποσὶ περιπλέϰλοις, περὶ δ᾽ ἴαχε δῶμ᾽ ὑμεναίῳ.
Οὕτω δὴ πρώϊζα ϰαθέδραθες ὦ φίλε γαμβρέ;
Ἦ ῥά τις ἐσσὶ νίαν βαρυγύναλος; ἦ ῥα φίλυπνος;
Ἦ ῥα πολύν τιν᾽ ἔπινες, ὅτ᾽ εἰς εὐνὰν ϰαλεβάλλα;

Εὕδειν

Εὕδειν μὲν χρῄζοντα, καθ' ὥραν αὐτὸν ἐχρῆν τὺ,
Παῖδα δ' ἐᾷν σὺν παισὶ φιλοστόργῳ παρὰ ματρὶ
Παίσδειν ἐς βαθὺν ὄρθρον. ἐπεὶ ϗ ἔναν, ϗ ἐς ἀῶ,
Κεἰς ἔτος ἐξ ἔτεος Μενέλαε τεὰ νυὸς ἥδε.
Ολβιε γάμβρ', ἀγαθός τις ἐπέπταρεν ἐρχομένῳ τοι
Ες Σπάρταν, ὅποι ᾤλλοι ἀριστέες, ὡς ἀνύσαιο.
Μῦνος ἐν ἀμιθέοις Κρονίδαν Δία πενθερὸν ἐξεῖς.
Ζανός τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ᾤχετο χλαῖναν,
Οἷα Αχαιϊάδων γαῖαν πατεῖ ὐδεμί' ἄλλα.
Η μέγα τοί κε τέκοιτ', εἰ μητέρι τίκτεν ὁμοῖον.
Αμμες γὰ πᾶσαι συνομάλικες, ᾗς δρόμος ὠυτὸς,
Χρισαμένᾳς ἀνδριστὶ παρ' Εὐρώταο λοετροῖς,
Τετράκις ἑξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία·
Τᾶν ὐδ' ἄν τις ἄμωμος, ἐπεί χ' Ελένᾳ παρισωθῇ.
Αὼς ἀντέλλοισα καλὸν διέφαινε πρόσωπον,
Πότνια νὺξ ἅτε, λευκὸν ἔαρ χειμένος ἀνέντος·
Ωδε ϗ ἁ χρυσέα Ελενα διεφαίνετ' ἐν ἡμῖν,
Πιείρη, μεγάλη. ἅτ' ἀνέδραμεν ὄγμος ἀρούρᾳ,
Η κάπῳ κυπάρισσος, ἢ ἅρματι Θεσσαλὸς ἵππος·
Ωδε ϗ ἁ ῥοδόχρως Ελένα Λακεδαίμονι κόσμος.
Οὔ τέ τις ἐν ταλάρῳ πανίσδεται ἔργα τοιαῦτα,
Οὔτ' ἐνὶ δαιδαλέῳ πυκινώτερον ἤτριον ἱστῷ
Κεκρίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκκαλεόντων.
Οὐ μὰν ὐ κιθάραν τίς ἐπίσταται ὧδε κροτῆσαι,
Αρτεμιν ἀείδοισα ϗ εὐρύστερνον Αθάναν,
Ως Ελένα· τᾶς πάντες ἐπ' ὄμμασιν ἵμεροι ἐντί.
Ω καλὰ, ὦ χαρίεσσα κόρη, τὺ μὲν οἰκέτις ἤδη·
Αμμες δ' ἐς δρόμον ἦρι ϗ ἐς λειμώνια φύλλα
Ερψῦμες, στεφάνως δρεψεύμεναι ἁδὺ πνέοντας·
Πολλὰ τεῦ ὦ Ελένα μεμναμέναι, ὡς γαλαθηναὶ
Αρνες γειναμένης ὄϊος μαστὸν ποθέοισαι·

Πρᾶταί

Πρᾶταί τοι στέφανον λωτῶ χαμαὶ αὐξομένοιο
Πλέξασαι, (κιερὰν καταθήσομεν ἐς πλατάνιστον·
Πρᾶται δ' ἀργυρέας ἐξ ὄλπιδος ὑγρὸν ἄλειφαρ
Λαζόμεναι, σταξεῦμες ὑπὸ (κιερὰν πλατάνιστον.
Γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράψε) (ὡς παριών τις
Ανγνοίη) Δωριστὶ, Σέβου μ'· Ελένας φυτὸν εἰμί.
Χαίροις ὦ νύμφα, χαίροις εὐπένθερε γαμβρέ.
Λατὼ μὲν δοίη Λατὼ κουροτρόφος ὔμμιν
Εὐτεκνίην, Κύπρις δὲ θεὰ Κύπρις ἶσον ἔρασθαι
Αλλάλων· Ζεὺς δὲ Κρονίδας Ζεὺς ἄφθιτον ὄλβον,
Ως ἐξ εὐπατριδᾶν εἰς εὐπατρίδας πάλιν ἔνθῃ.
Εὕδετ' ἐς ἀλλάλων στέρνον φιλότητα πνέοντες
Καὶ πόθον. ἔγρεσθε δὲ πρὸς ἀῶ· μή τι λάθησθε.
Νεύμεθα κἄμμες ἐς ὄρθρον, ἐπεί κα πρᾶτος ἀοιδὸς
Εξ εὐνᾶς κελαδήσῃ ἀνασχὼν εὔτριχα δειρήν.
Υμὰν, ὦ Υμέναιε, γάμῳ ἐπὶ τῷ δὲ χαρείης.

ARGUMENTUM.

Cupido dum mel furatur, et alveare diripit, ab apicula pungitur: atque doloris ex vulnere impatiens, matri de crudelitate tam parvae bestiolae conqueritur. quae et ipsum parvulum esse respondet, et tamen magna vulnera infligere. monet vero nos haec imago, quod voluptati dolor et calamitas plerumque comes est: sicut dictum est,

Dulcia sic tristi semper sunt mixta dolore,
Tincta voluptatis gaudia felle nocent.

Et Horatius ait:

— Nocet empta dolore voluptas.

ΚΗΡΙΟΚΛΕΠΤΗΣ.

Εἰδύλλιον ιθ'.

Τὸν κλέπταν ποτ' Ερωτα κακὰ κέντασε μέλισσα,
Κηρίον ἐκ σίμβλων ζυλλέμμενον. ἄκρα δὲ χειρῶν
Δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν. ὁ δ' ἄλγεε, καὶ χέρ' ἐφύσᾳ·
Καὶ τὰν γᾶν ἐπάταξε, καὶ ἄλατο. τᾷδ' Αφροδίτᾳ
Δεῖξεν τὰν ὀδύναν, καὶ μέμφετο ὄττιγε τυτθὸν
Θηρίον ἐντὶ μέλισσα, καὶ ἀλίκα τραύματα ποιεῖ.
Καὶ μάτηρ γελάσασα, τὺ δ' ἦς ἴσος ἐσσὶ μελίσσαις;
Καὶ τυτθὸς μὲν ἔης, τὰ δὲ τραύματα ἀλίκα ποιεῖς;

AR-

ARGUMENTUM.

Paſtor quidam, qui inter ruricolas ſuos eximie pulcher ſibi videbatur, in urbem venit. ubi cum conſpicatus fuiſſet puellam urbanam, inuſitata forma perculſus ad eam acceſſit, et ruſtice cum ea ludere, eamque oſculari voluit. illa vero hominis habitum ac mores ruſticos deteſtata, a ſe illum rejecit. conqueritur ergo miſer in hoc Idyllio, de inſigni contumelia qua affectus ſit, deque faſtu ac ſuperbia urbanae puellae. atque in fine commemorat etiam Dearum exempla, quae paſtorum amore arſerint. videtur Poëta perſtringere hoc Idyllio aliquos Bucolici carminis contemptores, qui forte ſua quadam protervia tumentes, haec ut pueriles nugas deriſerunt: ut ſunt aliqui ingenio nimium faſtidioſo ac ſuperbo, quibus nihil pulchrum eſt, niſi quod ipſi judicio ſuo comprobaverint.

ΒΟΥΚΟΛΙΣΚΟΣ,

Εἰδύλλιον κ'.

Ευνίκα μ' ἐγέλαξε θέλοντά μιν ἁδὺ φιλᾶσαι·
Καὶ μ' ἐπικερτομέοισα, τάδ' ἔννεπεν, Ερρ' ἀπ' ἐμεῖο.
Βωκόλος ὢν ἐθέλεις με κύσαι τάλαν; ὐ μεμάθηκα
Αγροίκως φιλέειν, ἀλλ' ἀςυκὰ χείλεα θλίβειν.
Μὴ τύ γέ μευ κύσῃς τὸ καλὸν ςόμα, μηδ' ἐν ὀνείροις.
Οἷα βλέπεις, ὁπποῖα λαλεῖς, ὡς ἄγρια παίσδεις·
Ως τρυφερὸν λαλέεις, ὡς κωτίλα ῥήματα φράσδεις·
Ως μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις, ὡς ἁδέα χαίταν.
Χείλεά τοι νοσέοντι, χέρες δέ τοι ἐντὶ μέλαιναι·
Καὶ κακὸν ἐξόσδεις. ἀπ' ἐμεῦ φύγε, μή με μολύνῃς.

Τοιάδε μυθίζοισα, τρὶς εἰς ἑὸν ἔπτυσε κόλπον,
Καί μ' ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τὼ πόδε Συνεχὲς εἶδεν,
Χείλεσι μυθίζοισα, καὶ ὄμμασι λοξὰ βλέποισα·
Καὶ πολὺ τᾷ μορφᾷ θηλύνετο, καί τι Σεσαρὸς
Καὶ Σοβαρόν μ' ἐγέλαξεν. ἐμοὶ δ' ἄφαρ ἔζεσεν αἷμα,
Καὶ χρόα φοινίχθην ὑπὸ τὤλγεος, ὡς ῥόδον ἔρσᾳ.
Χὰ μὲν ἔβα με λιποῖσα· φέρω δ' ὑποκάρδιον ὀργὰν
Οττι με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσαθ' ἑταίρα.
Ποιμένες εἴπατέ μοι τὸ κρήγυον· οὐ καλὸς ἐμμί;
Αρά τις ἐξαπίνας με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτευξε;
Καὶ γὰρ ἐμοὶ τοπάροιθεν ἐπάνθεεν ἁδύ τι κάλλος
Ως κισσὸς ποτὶ πρέμνον, ἐμὰν δ' ἐπύκαζεν ὑπήναν·
Χαῖται δ' οἷα σέλινα περὶ κροτάφοισι κέχυντο·
Καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις·
Ομματά μοι δ' ἄρ' ἔην χαροπώτερα πολλὸν Αθάνας·
Τὸ στόμα καὶ πακτᾶς γλυκερώτερον· ἐκ στομάτων δὲ
Ερρεέ μοι φωνὰ γλυκερωτέρα ἢ μελικήρω.
Αδὺ δέ μοι τὸ μέλισμα, καὶ ἢν σύριγγι μελίσδω,
Κἢν αὐλῷ λαλέω, κἢν δώνακι, κἢν πλαγιαύλῳ.
Καὶ πᾶσαι καλόν με κατ' ὤρεα φαντὶ γυναῖκες,
Καὶ πᾶσαί με φιλεῦντι· τά δ' ἀστυκά μ' οὐκ ἐφίλασεν,
Αλλ' ὅτι βωκόλος ἐμμὶ παρέδραμε· κ' οὔποτ' ἀκούει
Ως καλὸς Διόνυσος ἐπ' ἄγκεσι πόρτιν ἐλαύνει·
Οὐκ ἔγνω δ' ὅτι Κύπρις ἐπ' ἀνέρι μήνατο βούτᾳ,
Καὶ Φρυγίης ἐνόμευσεν ἐν ὤρεσιν· αὐτὸν Αδωνιν
Εν δρυμοῖσι φίλασε, καὶ ἐν δρυμοῖσιν ἔκλαυσεν.
Ενδυμίων δὲ τίς ἦν; οὐ βωκόλος; ὅντε Σελάνα
Βουκολέοντα φίλασεν· ἀπ' οὐλύμπω δὲ μολοῖσα
Λάτμιον ἂν νάπος ἦλθε, καὶ εἰς ἕνα παιδὶ κάθευδε.
Καὶ τὺ Ρέα κλαίεις τὸν βωκόλον· οὐχὶ δὲ καὶ τὺ
Ω Κρονίδα διὰ παῖδα βοηνόμον αὐτὸς ἐπλάγχθης;

Εὐνίκα

Εὐνίκα δὲ μόνα τὸν ϛωκόλον ὐκ ἐφίλασεν,
Α Κυθέλας κρέσσων ϗ Κύπριδος, ἄτε Σελάνας·
Μηκέτι μηδὲ σὺ Κύπρι τὸν ἀδέα μήτε κατ' ἄσυ
Μήτ' ἐν ὄρει φιλέοις, μώνη δ' ἀνὰ νύκτα καθ' ὅδοις.

ARGUMENTUM.

Monet hoc Idyllion ut ſua quiſque ſorte contentus vivat: et ſub imagine ſomnii de aureo piſce, vanas hominum ſpes ac cupiditates venuſtiſſime depingit. nam quum piſcatores duo ſub noctem ad capturam piſcium domo exiſſent, ac in paupere tugurio ante mediam noctem una dormirent, alter eorum ſomniat ſe grandem aureum piſcem cepiſſe. ingenti gaudio affectus jurat in ſomnis, nunquam ſe amplius piſcibus capiendis operam daturum, verum de aureo illo piſce, in otio et luxu poſthac ſuaviter victurum. mane quum aureus ille piſcis et ſpes ipſa avolaſſet, neque eſſet exporrecto unde victitaret, niſi et ipſe et uxor ac liberi fame perire vellent, vel invitus, et contra quam juraverat in ſomnis, ad conſuetos labores redire cogitur. apparet Theocritum Aegyptiis ſuis, apud quos fuit, hanc fabulam ceciniſſe: qui quum plerique eſſent piſcatores, atque homines otio dediti, ad laborem non facile niſi inopia et neceſſitate perpelli poterant: nec faciebant officium donec eſſet unde victitarent.

ΑΛΙΕΙΣ,

Εἰδύλλιον κα΄.

Ἀ Πενία, Διόφαντε, μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει·
Αὐτὰ τῶ μόχθοιο διδάσκαλος· ἠδὲ γὰ εὕδειν
Ἀνδράσιν ἐργατίναισι κακὰ παρέχοντι μέριμναι.
Κἤν ὀλίγον νυκτός τις ἐπιψαύσῃσι τὸν ὕπνον,
Αἰφνίδιον θορυβεῦσιν ἐφισάμεναι μελεδῶναι.
Ἰχθύος ἀγρευτῆρες ὁμῶς δύο κεῖντο γέροντες,
Στρωσάμενοι βρύον αὖον ὑπὸ πλεκτῇς καλύβαισι,

Κεκ-

Κεκλιμμένοι τοίχῳ τῷ φυλλίνῳ. ἐγγύθι δ' αὐτοῖν
Κεῖτο τὰ ταῖν χειροῖν ἀθλήματα, τοὶ καλαθίσκοι,
Τοὶ κάλαμοι, τὤγκιστρα, τὰ φυκιόεντά τε λῆδα,
Ορμειαί, κύρτοι, καὶ ἐκ χοίνων λαβύρινθοι,
Μήρινθοι, κῶάς τε, γέρων δ' ἐπ' ἐρείσμασι λέμβος·
Νέρθεν τᾶς κεφαλᾶς φορμὸς βραχύς, εἴματα, σῖλοι.
Οὗτος τοῖς ἁλιεῦσιν ὁ πᾶς πόνος, οὗτος ὁ πλοῦτος.
Οὐδεὶς δ' ὐ χύτραν εἶχ', ὐ κύνα· πάντα περιοσά,
Πάντ' ἐδόκει τήνας ἄγρας· πενία ζφιν ἑταίρα.
Οὐδεὶς δ' ἐν μέσῳ γείτων, πανταῦ δὲ παρ' αὐτὴν
Θλιβομμύαν καλύβαν τρυφερὸν κεφσέναχε θάλασσα.
Οὔπω τὸν μέσσον δρόμον ἄνυεν ἅρμα ζελάνας,
Τὺς δ' ἁλιεῖς ἤγειρε φίλος πόνος· ἐκ βλεφάρων δὲ
Ὕπνον ἀπωσάμμοι ζφετέραις φρεσὶν ἤρεθον ὠδάν.
α. Ψάδον) φίλε πάντες ὅσοι τὰς νύκλας ἔφασκον
Τῷ θέρεος μινύθειν, ὅτε τἄμαλα μακρὰ φέρει Ζεύς·
Ηδὴ μυρί' ἐσεῖδον ὀνείραλα, κὐδέπω ἀώς.
Μὴ λαθόμην; τί τὸ χρῆμα; χρόνον δ' αἰ νύκτες ἔχονλι.
β. Ασφαλίων, μέμφῃ τὸ καλὸν θέρος· ὐ γὰ ὁ καιρὸς
Αὐτομάτως παρέβα τὸν ἐὸν δρόμον· ἀλλὰ τὸν ὕπνον
Αφροντὶς κόπλοισα, μακρὰν τὰν νύκτα ποιεῖ τιν.
α. Αρ' ἔμαθες κρίνειν ποκ' ἐνύπνια; χρηςὰ γὰ εἶδον.
Οὔ ζε θέλω τὠμῷ φανλάσμαλος ἧμῳ ἄμοιρον·
Ως γὰν τὰν ἄγραν, τὠνείραλα πάντα μερίζειν.
Οὐ γὰ νικαζῇ κατὰ τὸν νόον. οὗτος ἄρισος
Εσὶν ὀνειροκρίτας, ὁ διδάσκαλός ἐσι παρ' ᾧ νῦς.
Αλλως γὰ χολή ἐσι. τί γὰ ποιεῖν ἂν ἔχοι τις
Κείμμος ἐν φύλλοις ποτὶ κύμαλι, μηδὲ καθ' δων
Ασμμος ἐν ῥάμνῳ; τὸ δὲ λύχνιον ἐν πρυλανείῳ·
Φαντὶ γὰ αἰὲν ἄγραν τόδ' ἔχειν. β. Λέγε μοι ποτὲ νυκλὸς
Οψιν, πάντα τεῷ δὲ λέγων μήνυσον ἑταίρῳ.

α. Δει-

α. Δειλινὸν ὡς κατέδαρθον ἐν εἰναλίοισι πόνοισιν,
(Οὐκ ἦν μὰν πολύσιτος· ἐπεὶ δειπνεῦντες ἐν ὥρᾳ,
Εἰ μέμνη, τᾶς γαστρὸς ἐφειδόμεθ') εἶδον ἐμαυτὸν
Ἐν πέτρᾳ μεμαῶτα· καθεζόμενος δὲ δόκευον
Ἰχθύας, ἐκ καλάμων δὲ πλάνον κατέσειον ἐδωδάν.
Καί τις τῶν τραφερῶν ὠρέξατο. χὠ γὰ ἐν ὕπνοις
Πᾶσα κύων ἄρτως μαλδέται· ἰχθύα κἠγών.
Χὠ μὲν τᾷ σκίρρῳ ποτεφύετο, χ' ῥέεν αἷμα·
Τὸν κάλαμον δ' ὑπὸ τᾷ κινήμαλος ἀγκύλον εἶχον.
Τὼ χέρε τεινόμενος, περὶ κνώδαλον εὖρον ἀγῶνα,
Πῶς μὲν ἔλω μέγαν ἰχθὺν ἀφαυροτέροισι ζιδάροις.
Εἶθ' ὑπομιμνάσκων τῶ τραύματος, ἆρ' ἐμὲ νύξεις; 50
Καὶ νύξῃ χαλεπῶς. χ' ὁ φάγρος ἔτεινα.
Ἡνυσ' ἰδὼν τὸν ἄεθλον· ἀνήλκυσα χρύσεον ἰχθύν,
Παντᾶ τῷ χρυσῷ πεπυκασμένον. εἶχε δὲ δεῖμα
Μή τι Ποσειδάωνι τέλοι πεφιλαμένος ἰχθύς,
Ἢ τάχα τᾶς γλαυκᾶς κειμήλιον Ἀμφιτρίτας.
Ἠρέμα δ' αὐτὸν ἐγὼ ἐκ τῶ σκίρρω ἀπέλυσα,
Μή ποτε τῶ σώματος τᾷ σκίρρα χρυσὸν ἔχοιεν.
Καὶ τὸν μὲν πείσῃσι κατῆγον ἐπ' ἠπείροιο·
Ὠμοσα δ' ὐκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγεος πόδα θεῖναι,
Ἀλλὰ μένειν ἐπὶ γᾶς, χ' τῷ χρυσῷ βασιλεύειν. 60
Ταῦτά με καὐξήγειρε· τὺ δ' ὦ ξένε λοιπὸν ἔρειδε
Τὰν γνώμαν· ὅρκον γὰ ἐγὼ τὸν ἐπώμοσα ταρβῶ.
β. Καὶ σύ γε μὴ τρέοσῃς· οὐκ ὤμοσας· οὐδὲ γὰ ἰχθὺν
Χρύσεον εἶδες ἢ εὗρες· ἴσαι δὲ ψεύδεσιν ὄψεις.
Εἰ δ' ὕπαρ, ὁ κνώσων τὺ τὰ χωρία ταῦτα ματεύσεις,
Ἐλπὶς τῶν ὕπνων ζατεῖ τὸν σάρκινον ἰχθύν·
Μὴ σὺ θάνῃς λιμῷ, καίτοι χρυσοῖσιν ὀνείροις.

AR-

ARGUMENTUM.

Pugnam inter Pollucem et Amycum Bebryciorum principem commemorat. Amycus, cum robore corporis, et arte pugilum superaret omnes, crudelem tulit legem: ne quis hospes qui ea loca adiisset, inde discederet, quin prius secum caestu decertaret. at cum ita multos hospites interfecisset, tandem et Pollucem, qui cum Argonautis eo venerat, secum decertare cogit; a quo et victus est.

ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙ,

Εἰδύλλιον κβ'.

Ὑμνέομες Λήδας τε καὶ αἰγιόχω Διὸς υἱὼ,
Κάστορα καὶ φοβερὸν Πολυδεύκεα σὺξ ἐρεθίζειν,
Χεῖρας ἐπιζδήξαντα μέσοις βοέοισιν ἱμᾶσιν.
Ὑμνέομες καὶ δὶς καὶ τὸ τρίτον ἄρσενα τέκνα
Κύρης Θεσιάδος, Λακεδαιμονίους δύ' ἀδελφώς,
Ἀνθρώπων ζωτῆρας ἐπὶ ξυρῇ ἤδη ἐόντων,
Ἵππων δ' αἱματόεντα παραστομίων καθ' ὅμιλον,
Ναῶν δ' αἳ δύνονται καὶ ὑρανῷ ἐξανιόντα
Ἄστρα βιαζόμεναι, χαλεποῖς ἐνέκυρσαν ἀήταις·
Οἱ δὲ, ζφέων κατὰ πρύμναν ἀείραντες μέγα κῦμα,
Ἠὲ καὶ ἐκ πρώραθεν, ἢ ὅππα θυμὸς ἑκάστῳ,
Εἰς κοίλαν ἔρριψαν, ἀνέρρηξαν δ' ἄρα τοίχους
Ἀμφοτέρους· κρέμαται δὲ σὺν ἱστίῳ ἅρμενα πάντα,
Εἰκῇ ἀποκλασθέντα· πολὺς δ' ἐξ ὑρανῷ ὄμβρος
Νυκτὸς ἐφερπύσας· πατάγει δ' εὐρεῖα θάλασσα,
Κοπλομένῃ πνοιαῖς τε καὶ ἀῤῥήκτοισι χαλάζαις.

Ἀλλ'

Αλλ' ἔμπης ὑμεῖς τε καὶ ἐκ βυθοῦ ἕλκετε νᾶας
Αὐτοῖσιν ναύταισιν ὀϊομβρίοις θανέεσθαι.
Αἶψα δ' ἀπολήγοντ' ἄνεμοι, λιπαρὰ δὲ γαλάνα
Αμπέλαγος· νεφέλαι δὲ διέδραμον ἄλλυδις ἄλλαι·
Εκ δ' ἄρκτοι τ' ἐφάνησαν, ὅνων τ' ἀνὰ μέσσον ἀμαυρὴ
Φάτνη, ζημαίνουσα τὰ πρὸς πλόον εὔδια πάντα.
Ω ἄμφω θνατοῖσι βοηθόοι, ὦ φίλοι ἄμφω,
Ιππῆες, κιθαρισταί, ἀεθλητῆρες, ἀοιδοί·
Κάσορος ἢ πρώτου Πολυδεύκεος ἄρξομ' ἀείδειν;
Αμφοτέρους ὑμνέων, Πολυδεύκεα πρῶτον ἀείσω.
Η μὲν ἄρα πρηφυγοῦσα πέτρας εἰς ἓν ξυνιοῦσας
Αργώ, καὶ νιφόεντος ἀταρτηρὸν σόμα Πόντου,
Βέβρυκας εἰσαφίκανε, θεῶν φίλα τέκνα φέρουσα·
Ενθα μιᾶς πολλοὶ καλὰ κλίμακος ἀμφοτέρων ἔκ
Τοίχων ἄνδρες ἔβαινον Ιησονίης ἀπὸ νηός.
Εκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα βαθὺν, καὶ ὑπήνεμον ἀκτὴν
Εὑνάς τ' ἐσόρουτο, πυρεῖά τε χερσὶν ἑνώμων.
Κάσωρ δ' αὐλόπρωλος ὅ, τ' οἰνωπὸς Πολυδεύκης,
Αμφω ἐρημάζεσκον, ἀποπλαγχθέντες ἑταίρων.
Παυλοίην δ' ἐν ὄρει θηεύμενοι ἄγριον ὕλην,
Εὖρον ἀένναον κράναν ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ
Υδατι πεπληθυῖαν ἀκηράτῳ· αἱ δ' ὑπένερθεν
Αλλαι κρυσάλλῳ ἠδ' ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο
Εκ βυθοῦ. ὑψηλαὶ δὲ πεφύκεταν ἀγχόθι πεῦκαι,
Λεῦκαί τ', πλάτανοί τε, καὶ ἀκρόκομοι κυπάρισσοι,
Ανθεά τ' εὐώδη, λασίαις φίλα ἔργα μελίσσαις,
Οσσ' ἔαρος λήγοντος ἐπιβρύει ἂν λειμῶνας.
Ενθα δ' ἀνὴρ ὑπέροπλος ἐνήμβιος ἐνδιάασκε,
Δεινὸς ἰδεῖν, ζκληραῖσι τεθλασμένος ἄτατα φυγμαῖς·
Στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια, καὶ πλατὺ νῶτον,
Σαρκὶ ζιδαρείῃ, ζφυρήλατος οἷα κολοσσός·

Εν

Εν δὲ μύες ϛερεοῖσι βραχίοσιν ἄκρον ὑπ' ὦμον
Εϛασαν, ἦυτε πέτροι ὀλοοίτροχοι, ὕϛτε κυλίνδων
Χειμάῤῥυς ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσε δίναις.
Αὐτὰρ ὑπὲρ νώτοιο ϗ αὐχένος ᾐωρεῖτο
Ακρων δέρμα λέοντος ἀφημμένον ἐκ ποδεώνων.
Τὸν πρότερος προσέειπεν ἀεθλοφόρος Πολυδεύκης·
π· Χαῖρε ξεῖν', ὅϛτ' ἐσσί· τίνες βροτοὶ ὧν ὅδε χῶρος;
α. Χαίρω πῶς, ὅτε τ' ἄνδρας ὁρῶ τοὺς μήποτ' ὄπωπα;
π. Θάρσει· μήτ' ἀδίκους, μήτ' ἐξ ἀδίκων φάθι λεύσσειν.
α. Θαρσέω· κοὐκ ἐκ σοῦ με διδάσκεσθαι τόδ' ἔοικεν.
π. Αγριος εἶ, πρὸς πάντα παλίγκοτος, ἢ ὑπερόπτης.
α. Τοιόϛδ' οἷος ὁρᾷς· τῆς σῆς γέ μεν οὐκ ἐπιβαίνω.
π. Ελθοις, ϗ ξενίων γε τυχὼν, πάλιν οἴκαδ' ἱκάνοις.
α. Μήτε σὺ μὲ ξείνιζε· τάτ' ἐξ ἐμεῦ οὐκ ἐν ἑτοίμῳ.
π. Δαιμόνι', οὐδ' ἂν τοῦ γε πιεῖν ὕδατος σύ γε δοίης;
α. Γνώσεαι, εἴ σου δίψος ἀνειμένα χείλεα τέρσει.
π. Αργυρος, ἢ τίς ὁ μισθὸς ἐρεῖς, ᾧ κέν σε πίθοιμεν;
α. Εἷς ἐνὶ χεῖρας ἄειρον, ἐναντίος ἀνδρὶ καταϛὰς
Πυγμάχος, ἢ ϗ ποσσὶ θένων Ϲκέλος· ἅμματα δ' ὀρθὰ
Πὺξ διατεινάμενος, Ϲφετέρης μὴ φείδεο τέχνης.
π. Τίς γὰρ ὅτῳ χεῖρας ϗ ἐμοὺς Ϲυνερείσω ἱμάντας;
α. Εγγὺς ὁρᾷς. οὐ γύνις ἐὼν κεκλήσεθ' ὁ πύκτης.
π. Η ϗ ἄεθλον ἑτοῖμον ἐφ' ᾧ δηρισσόμεθ' ἄμφω;
α. Σὸς μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμὸς κεκλήσεαι, εἴ κε κρατήσω.
π. Ορνίχων φοινικολόφων τοιοίδε κυδοιμοί.
α. Εἴτ' οὖν ὀρνίχεσσιν ἐοικότες εἴτε λέουσι
Γεινόμεθ', οὐκ ἄλλῳ γε μαχεσσαίμεσθ' ἐπ' ἀέθλῳ.
Η ῥ' Αμυκος, ϗ κόχλον ἑλὼν μυκάσατο κοῖλον.
Οἱ δὲ θοῶς Ϲυνάγερθεν ὑπὸ Ϲκιερᾶς πλατανίϛω,
Κόχλω φυσαθέντος, ἀεὶ Βέβρυκες κομόωντες.
Ως δ' αὔτως ἥρωας ἰὼν ἐκαλέσσατο πάντας

Μαγνήσσης ἀπὸ ναὸς ὑπείροχος ἐν δαῒ Κάστωρ.
Οἱ δ', ἐπεὶ οὖν σπείραισιν ἐκαρτύναντο βοείαις
Χεῖρας, καὶ περὶ γυῖα μακρὺς εἵλιξαν ἱμάντας,
Ες μέσσον σύναγον, φόνον ἀλλάλοισι πνέοντες.
Ενθα πολύς ϲφισι μόχθος ἐπειγομένοισιν ἐτύχθη,
Οππότερος κατὰ νῶτα λάβῃ φάος ἠελίοιο.
Αλλ' ἱδρίῃ μέγαν ἄνδρα παρήλυθες, ὦ Πολύδευκες·
Βάλλετο δ' ἀκτίνεσσιν ἅπαν Αμύκοιο πρόσωπον·
Αὐτὰρ ὅγ' ἐν θυμῷ κεχολωμένος ἴετο πρόσσω
Χέρσὶ τιτυσκόμενος· τοῦ δ' ἄκρον τύψε γένειον
Τυνδαρίδης ἐπιόντος. ὀρίνθη δὲ πλέον ἢ πρὶν,
Σὺν δὲ μάχαν ἐτίναξε, πολὺς δ' ἐπέκειτο νενευκὼς
Ες γαῖαν. Βέβρυκες δ' ἐπαΰτεον· ἐκ δ' ἑτέρωθεν
Ηρωες κρατερὸν Πολυδεύκεα θαρσύνεσκον,
Δειδιότες μή πως μιν ἐπιβρίσας δαμάσειε
Χώρῳ ἐνὶ ϲεινῷ Τιτυῷ ἐναλίγκιος ἀνήρ.
Ητοι ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα παριϲτάμενος Διὸς υἱὸς
Αμφοτέραισιν ἄμυσσεν ἀμοιβαδίς· ἔσχεθε δ' ὁρμῆς
Παῖδα Ποσειδάωνος, ὑπερφίαλόν περ ἐόντα.
Εϲη δὲ πληγαῖς μεθύων· ἐκ δ' ἔπτυσεν αἷμα
Φοίνιον, οἱ δ' ἅμα πάντες ἀριϲτῆες κελάδησαν,
Ως ἴδον ἕλκεα λυγρὰ περὶ ϲόμα τε γναθμούς τε.
Ομματα δ' οἰδήσαντος ἀπεϲείνωτο προσώπου.
Τὸν μὲν ἄναξ ἐτάραξεν, ἐτώσια χερσὶ προδεικνὺς
Πάντοθεν· ἀλλ' ὅτε δή μιν ἀμηχάνεοντ' ἐνόησε,
Μέσσας ῥινὸς ὕπερθε κατ' ὀφρύος ἤλασε πυγμὴν,
Πᾶν δ' ἀπέσυρε μέτωπον ἐς ὀϲέον. αὐτὰρ ὃ πλαγεὶς,
Υπτιος ἐν φύλλοισι τεθαλόσιν ἐξετανύσθη.
Ενθα μάχη δριμεῖα πάλιν γένετ' ὀρθωθέντος·
Αλλάλους δ' ὄλεκον ϲερεοῖς θείνοντες ἱμᾶσιν.
Αλλ' ὁ μὲν ἐς ϲῆθός τε καὶ ἔξω χεῖρας ἐνώμα

Αὐ-

Αὐχένος ἀρχαγὸς Βεϐρύκων· ὁ δ' ἀεικέσι πλαγαῖς
Πᾶν Συνέφυρε πρόσωπον ἀνίκατος Πολυδεύκης.
Σάρκες δ' αἱ μὲν ἱδρῶτι Συνίζανον· ἐκ μεγάλυ δὲ
Αἶψ' ὀλίγος γένετ' ἀνδρός· ὁ δ' αἰεὶ μάσσονα γῦα
Απτόμενος φορέεσκε πόνυ, καὶ χροιῇ ἀμείνων.
Πῶς γὰρ δὴ Διὸς υἱὸς ἀδηφάγον ἄνδρα καθεῖλεν,
Εἰπὲ θεά· σὺ γὰρ οἶσθα. ἐγὼ δ' ἑτέρων ὑποφήτης
Φθέγξομαι ὡς ἐθέλεις σὺ, καὶ ὅππως τοι φίλον αὐτῇ.
Η τοι ὅγε ῥέξαι τὶ λιλαιόμενος μέγα ἔργον,
Σκαιῇ μὲν Σκαιὴν Πολυδεύκεος ἔλλαϐε χεῖρα,
Δοχμὸς ἀπὸ προϐολῆς κλινθείς· ἑτέρᾳ δ' ἐπιϐαίνων,
Δεξιτερῆς ἤνεγκεν ἀπαὶ λαγόνος πλατὺ γῦον.
Καί κε τυχὼν ἔϐλαψεν Αμυκλαίων βασιλῆα·
Αλλ' ὅγ' ὑπεξανέδυ κεφαλῇ· ςιϐαρᾳ δ' ἄρα χειρὶ
Πλάξεν ὑπὸ Σκαιὸν κρόταφον, καὶ ἐπέμπεσεν ὤμῳ·
Εκ δὲ χύθη μέλαν αἷμα θοῶς κροτάφοιο χανόντος.
Λαιῇ δὲ ςόμα τύψε, πυκνοὶ δ' ἀράϐησαν ὀδόντες.
Αἰεὶ δ' ὀξυτέρῳ πιτύλῳ δαλεῖτο πρόσωπον,
Μέχρι Συνηλοίησε παρήϊα· πᾶς δ' ἐπὶ γαῖαν
Κεῖτ' ἀλλοφρονέων, καὶ ἀνέσχεθε, νεῖκος ἀπαυδῶν,
Αμφοτέρας ἅμα χείρας, ἐπεὶ θανάτυ σχεδὸν ἦεν.
Τὸν μὲν ἄρα, κρατέων περ, ἀτάσθαλον ὐδὲν ἔρεξας
Ω πύκτα Πολύδευκες· ὄμοσσε δέ τοι μέγαν ὅρκον,
Ον πατέρ' ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνα κικλήσκων,
Μήποτ' ἔτι ξείνοισιν ἑκὼν ἀνιηρὸς ἔσεσθαι.
Καὶ σὺ μὲν ὕμνησαί μοι ἄναξ· σὲ δὲ Κάςορ ἀείσω
Τυνδαρίδα, ταχύπωλε, δορυσσόε, χαλκεοθώραξ.

ALTERA PARS HUJUS IDYLLII.

Continet monomachiam Caſtoris et Lyncei: cujus certaminis haec cauſa fuit. Caſtor et Pollux rapuerunt filias Leucippi, Phoeben ac Talairam, Lynceo et Idae fratribus deſponſatas. ſponſi eas bello repetiverunt: in quo bello Caſtor a Lynceo occiſus eſt, et Pollux Lyncea interemit: fuiſſetque et ipſe ab Ida interfectus, niſi Jupiter id fulmine prohibuiſſet. ſic referuntur haec ab Ovidio, in fine quinti Faſtorum. Theocritus hic aliter narrat, ait enim Lyncea a Caſtore occiſum, et Idam fulmine a Jove interfectum.

Τῶ μὲν ἀναρπάξαντε δύω φερέτην Διὸς υἱὼ
Δοιὰς Λεκίπποιο κόρας· δοιὼ δ' ἄρα τώγε
Εσυμβώς ἐδίωκον ἀδελφεώ, ἦ' Αφαρῆος,
Γαμβρὼ μελλογάμω, Λυγκεὺς ϗ ὁ καρτερὸς Ιδας. 140
Αλλ' ὅτε τύμβον ἵκανον ἀποφθιμένω Αφαρῆος,
Εκ δίφρων ἅμα πάντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν,
Εγχεσι ϗ κοίλοισι βαρυνόμενοι ζακέεσσι.
Λυγκεὺς δ' αὖ μετέειπεν ὑπ' ἐκ κόρυθος μέγ' αὔσας,
Δαιμόνιοι τί μάχης ἰμείρετε; πῶς δ' ἐπὶ νύμφας
Αλλοτρίας χαλεποὶ, γυμναὶ δ' ἐν χερσὶ μάχαιραι;
Ημῖν τοι Λεύκιππος ἐὰς ἔδνωσε θυγατρας
Τάσδε πολὺ πρεσβύτερος· ἀμῖν γάμος ὗτος ἐν ὅρκῳ.
Υμεῖς δ' ὐ κατὰ κόσμον, ἐπ' ἀλλοτρίοις λεχέεσσι,
Βυσὶ ϗ ἠμιόνοισι, ϗ ἀλλοτρίοις κλειάτεσσιν, 150
Ανδρα παρετρέψαθε, γάμον δ' ἐκλέψατε δώροις.
Η μὰν πολλάκις ὔμμιν ἐνώπιος ἀμφοτέροισιν,
Αὐτὸς ἐγὼ τάδ' ἔειπα, ϗ ὐ πολύμυθος ἐών περ·
Οὐχ' ὕτω φίλοι ἄνδρες ἀριζήεσσιν ἔοικε

Μνησ-

Μνησθ'ειν ἀλόχυς, αἷς νύμφιοι ἤδη ἑτοῖμοι.
Πολλά τοι Σπάρτα, πολλὰ δ' ἱππήλατος Αλις,
Αρκαδία τ' εὔμαλος, Αχαιῶν τε πλολίεθρα,
Μεσσάνα τε ἠ Αργος, ἅπασά τε Σισυφὶς ἀκλά·
Ενθα κόραι τοκέεσσιν ὑπὸ (φετέροισι τρέφον)
Μυρίαι, ὕτε φυῆς ἐπιδαίες ὕτε νόοιο· 160
Τάων εὐμαρὲς ὔμμιν ὀπιέειν ἅς κ' ἐθέλητε·
Ως ἀγαθοῖς πολέες βύλοιντό γε πενθεροὶ εἶναι·
Υμμες δ' ἐν πάντεσσι διάκριτοι ἠρώεσσι,
Καὶ πατέρες, ἠ ἄνωθεν ἅπαν πατρώϊον αἷμα.
Αλλὰ φίλοι τῦτον μὴ ἐάσατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν
Νῶϊ γάμον, (φῶν δ' ἄλλον ἐπιφραζώμεθα πάντες.
Ισχον τοιάδε πολλά· τὰ δ' εἰς ὑγρὸν ὤχετο κῦμα
Πνοιὴ ἔχοισ' ἀνέμοιο· χάρις δ' ὐχ ἕπετο μύθοις.
Σφὼ γὼ ἀκηλήτω ἠ ἀπηνέες. ἀλλ' ἔτι ἠ νῦν
Πείθεσθ'· ἄμφω δ' ἄμμιν ἀνεψιὼ ἐκ πατρὸς ἐσόν.
Εἰ δ' ὑμῖν κραδία πόλεμον προθῦ, αἵματι δὲ χρὴ
Νεῖκος ἀναῤῥήξαντας ὁμοίϊον ἔχθεα λῦσαι,
Ιδας μὴν ἠ ὅμαιμος ἐμὸς κρατερὸς Πολυδάκης
Χεῖρας ἐρωήσυσιν ἀπεχθομένῳας ὑσμίνης·
Νῶϊ δ', ἐγὼ Κάστωρ τε, διακριτώμεθ' Αρηϊ,
Οπλοτέρω γεγαῶτε. γονεῦσι δὲ μὴ πολὺ πένθος
Αμετέροις λείπωμεν· ἄλις νέκυς ἐξ ἑνὸς οἴκυ
Εἷς· ἀταὶρ ὦλλοι πάντας ἐϋφρανέυσιν ἑταῖρυς,
Νυμφίοι ἀντὶ νεκρῶν, ὑμεναώσυσι ἠ κύρας
Τάς δ' ὀλίγω τοι ἔοικε κακῷ μέγα νεῖκος ἀναῤῥεῖν. 180
Εἶπε. τὰ δ' ὐκ ἄρ' ἔμελλε θεὸς μεταμώνια θήσειν.
Τοὶ μὴν γὼ ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο,
Τοὶ γενεᾷ προφέρεσκον· ὁ δ' εἰς μέσον ἦλυθε Λυγκεύς,
Σείων καρτερὸν ἔγχος ὑπ' ἀσπίδος ἄντυγα πράταν·
Ως δ' αὔτως Κάστωρ ἐτιτάξατο δύρατος ἀκμὰς

Καρτερός

Καρτερός· ἀμφοτέροις δὲ λόφων ἐπένευον ἔθειραι.
Ἐγχεσι μὲν πράτισα τιτυσκόμενοι πόνον εἶχον,
Ἀλλάλων εἴ πω τι χροὸς γυμνωθὲν ἴδοιεν.
Ἀλλ' ἤτοι τὰ μὲν ἄκρα, πάρος τινὰ δηλήσασθαι,
Δῦρ' ἐάγη, ζακέεσσιν ἐνὶ δεινοῖσι πεγέντα.
Τὼ δ' ἄορ' ἐκ κολεοῖιν ἐρυσαμένω, φόνον αὖτις
Τεῦχον ἐπ' ἀλλάλοισι· μάχης δ' ὑγίνετ' ἐρωή.
Πολλὰ μὲν εἰς σάκος εὐρὺ καὶ ἱππόκομον τρυφάλειαν
Κάτωρ, πολλὰ δ' ἔνυξεν ἀκριβὴς ὄμμασι Λυγκεύς
Τοῖο σάκος, φοίνικα δ' ὅσον λόφον ἵκετ' ἀκωκή.
Τῦ μὲν ἄκραν ἐκόλυσεν ἐπὶ ζαγὸν γόνυ χεῖρα
Φάσγανον ὀξὺ φέροντος· ὑπεξαναβὰς ποδὶ Κάστωρ
Σκαιῷ· ὁ δὲ, πλαγεὶς ξίφος ἔκβαλεν· αἶψα δὲ φεύγειν
Ὡρμάθη ποτὶ σῆμα πατρὸς, τόθι καρτερὸς Ἰδας
Κεκλιμένος θαεῖτο μάχην ἐμφύλιον ἀνδρῶν.
Αλλὰ μεταΐξας πλατὺ φάσγανον ὦσε διαπρὸ
Τυνδαρίδας λαγόνος τε καὶ ὀμφαλῦ· ἔγκατα δ' εἴσω
Χαλκὸς ἄφαρ διέχευεν. ὁ δ' εἰς χθόνα κεῖτο νεναικὼς
Λυγκεύς, κὰδδ' ἄρα οἱ βλεφάρων βαρὺς ἔδραμεν ὕπνος.
Οὐ μὰν ὐδὲ τὸν ἄλλον ἐφ' ἑσίῃ εἴδε πατρῴῃ
Παίδων Λαοκόοντα, φίλον γάμον ἐκτελέσαντα.
Ἦ γὰρ ὅγε σάλαν Ἀφαρηΐδ' ἐξανέχυσαν
Τύμβω ἀναῤῥήξας ταχέως Μεσσάνιος Ἰδας
Μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν ζφετέροιο φονῆα·
Ἀλλὰ Ζεὺς ἐπάμυνε, χερῶν δέ οἱ ἔκβαλε τυκτὰν
Μάρμαρον, αὐτὸν δὲ φλογέῳ ζυνέφλεξε κεραυνῷ.
Οὕτω Τυνδαρίδαις πολεμιζέμεν οὐκ ἐπ' ἐλαφρῷ.
Αὐτοί τε κρατέοντε, καὶ ἐκ κρατέοντος ἔφυσαν.
Χαίρετε Λήδας τέκνα, καὶ ἀμετέροις κλέος ὕμνοις
Ἐσθλὸν ἀεὶ πέμποιτε. φίλοι δέ τε πάντες ἀοιδοὶ
Τυνδαρίδαις, Ἑλένᾳ τε, καὶ ἄλλοις ἡρώεσσιν,

Ἰλιον

Ιλιον οἳ διέπερσαν, ἀρήγονλες Μενελάῳ.
Υμῖν κῦδος ἄνακλες ἐμήσαλο Κῆρες ἀοιδοὶ,
Υμνήσας Πριάμοιο πόλιν, καὶ νῆας Αχαιῶν,
Ιλιάδας τε μάχας, Αχιλῆά τε πύργον ἀϋτῆς
Υμῖν αὖ κἀγὼ λιγεῖαν μειλίγμαλα μυσῶν,
Οἳ' αὐταὶ παρέχυσι, καὶ ὡς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει,
Τοῖα φέρω. γεράων δὲ θεοῖς κάλλιςον ἀοιδή.

ΑΡ-

ARGUMENTUM.

Narratio de quodam infelici amatore, qui durum et inhumanum adoleſcentem amabat; a quo cum contemptus eſſet, ipſe ſibi mortem conſcivit. et adoleſcens quoque paulo poſt interiit, ſtatuae cujuſdam ruina oppreſſus. ſimile argumentum eſt ſecundae Eclogae Virgilii, praeterquam quod hoc magis tragicum eſt. traditur vero hic doctrina, quod nemo debet ſuperbire propter formam: quia id bonum fragile eſt, et fugaciſſimum, juxta dictum Poëtae,

Forma bonum fragile eſt: quantumque accedit ad annos,
Fit minor, et ſpatio carpitur ipſa ſuo.

ΕΡΑΣΤΗΣ, ἢ ΔΥΣΕΡΩΣ,

Εἰδύλλιον κγ'.

Ἀνήρ τις πολύφιλλος ἀπηνέος ἤρατ' ἐφάβω,
Τὰν μορφὰν ἀγαθῶ, τὸν δὲ τρόπον οὐκ ἐθ' ὁμοίω.
Μίσει τὸν φιλέοντα, καὶ οὐδὲ ἓν ἄμερον εἶχε,
Κοὐκ ἤδη τὸν ἔρωτα τίς ἦν θεὸς, ἢ λίκα τόξα
Χερσὶ κρατεῖ, πῶς πικρὰ βέλη ποτὶ παιδία βάλλει.
Πάντα δὲ κἄν μύθοισι καὶ ἐν πεσσόδοισιν ἀτειρής.
Οὐδέ τι τῷ πυρσῶν παραμύθιον, οὐκ ἀμάρυγμα
Χείλεος, οὐκ ὄασων λιπαρὸν σέλας, οὐ ῥοδόμαλον,
Οὐ λόγος, οὐχὶ φίλαμα τὸ κυφίζον τὸν ἔρωτα.
Οἷα δὲ θὴρ ὑλαῖος ὑποπλάζησι κυναγὸς,
Οὕτω πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βροτόν· ἄγρια δ' αὐτῷ
Χείλεα, καὶ κῶραι δεινὸν βλέπον, εἶχεν ἀνάγκαν·

Τᾷ

Τᾷ δὲ χολᾷ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο· φεῦγε δ' ἀπὸ χρὼς,
Ὑβριν τᾶς ὀργᾶς πτερικείμενος. ἀλλὰ καὶ ὕτως
Ἦν καλός· ἐξ ὀργᾶς ἐρεθίζετο μᾶλλον ἐρασάς.
Λοίσθιον οὐκ ἤνεικε τὰ σύμφορα τᾶς Κυθερείας,
Ἀλλ' ἐλθὼν ἔκλαγε ποτὶ συγγοῖσι μελάθροις,
Καὶ κύσε τὰν φλιάν. οὕτω δ' ἀνενείκαλο φωνάν·
Ἄγριε πᾶ κὴ συγγὲ, κακᾶς ἀνάθρεμμα λεαίνας,
Λαΐνε πᾶ, κὴ ἔρωτος ἀνάξιε, δῶρά τοι ἦλθον
Λοίσθια ταῦτα φέρων, τὸν ἐμὸν βρόχον. οὐκ ἔτι χὤσε
Κῶρε θέλω λυπῆν κεχολωμένον· ἀλλὰ βαδίζω
Ἔνθα τύ μ' κατέκρινας, ὅπᾳ λόγος ἥμμι ἀταρπὸν,
Ξυνὸν τοῖσιν ἐρῶσι τὸ φάρμακον, ἔνθα τὸ λᾶθος.
Ἀλλὰ κὴν ὅλον αὐτὸ λαβὼν ποτὶ χεῖλος ἀμέλξω,
Οὐδέ κε τὼς σθέωσ τὸν ἐμὸν πόθον. ἄρτι δὲ χαίρειν
Τοῖσι τεοῖς προθύροις ἐπιβάλλομαι. οἶδα τὸ μέλλον.
Καὶ τὸ ῥόδον καλόν ἐσι, κὴ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει·
Καὶ τὸ ἴον καλόν ἐσιν ἐν εἴαρι, κὴ ταχὺ γηρᾷ·
Λάκὸν τὸ κρίνον ἐσὶ, μαραίνεται ἀνίκα πίπλη.
Ἁ δὲ χιὼν, λάκά, κὴ τάκεται ἀνίκα πάχθῃ·
Καὶ κάλλος καλόν ἐσι τὸ παιδικὸν, ἀλλ' ὀλίγον ζῇ.
Ἤξει καιρὸς ἐκεῖνος ὀπανίκα κὴ τὺ φιλάσεις,
Ἀνίκα τὰν κραδίαν ὀπλάμμος, ἀλμυρὰ κλαύσεις.
Ἀλλὰ τὺ πᾶ κᾆν τῦτο πανύσαλον ἀδύ τι ῥέξον·
Ὅππόταν ἐξενθὼν ἠρτημμόν ἐν προθύροισι
Τοῖσι τεοῖσιν ἴδῃς, τὸν τλάμονα μή με παρένθῃς·
Στᾶθι δὲ, κὴ βραχὺ κλαῦσον· ἐπιπείσας δὲ τὸ δάκρυ,
Λῦσον τᾶς χοίνω με· κὴ ἀμφίθες ἐκ ῥεθέων σῶν
Εἵμαλα, κὴ κρύψον με· τὸ δ' αὖ πύμα τόν με φίλασον.
Κᾆν νεκρῷ χάρισαι τὰ σὰ χείλεα μή με φοβαθῇς·
Οὐ δύναμαι ζῆν, εἴγε διαλλάξας με φιλάσεις.
Χῶμα δέ μοι κοίλαον, ὅ μ' κρύψει τὸν ἔρωτα·

Κᾆν ἀπίκῃ, τόδέ μοι τρὶς ἐπάϋσον, Ω φίλε κεῖσαι·
Ην δέ γε λῇς, ϗ τοῦτο, Καλὸς δέ μοι ὤλεθ' ἑταῖρος.
Γράψον ϗ τόδε γράμμα, τό σοι στίχοισι χαράσσω,
Τοῦτον Ερως ἔκτεινεν, ὀδαιπόρε· μὴ παροδεύσῃς,
Αλλὰ στὰς τόδε λέξαν, Απηνέα εἶχεν ἑταῖρον.
Ωδ' εἰπὼν, λίθον εἵλεν· ἐρεισάμενος δ' ἐπὶ τοίχῳ
Αχρι μέσων ὠδῶν φοβερὸν λίθον, ἧπλεν ἀπ' αὐτῶν
Τὰν λεπλὰν χαινῖδα· βρόχον δ' ἔμβαλλε τραχήλῳ·
Τὰν ἕδραν δ' ἐκύλισεν ὑπὲκ ποδὸς, ἠδ' ἐκρεμάσθη
Νεκρός. ὁ δ' αὖτ' ὤϊξε θύρας, ϗ τὸν νεκρὸν εἶδεν
Αὐλᾶς ἐξ ἰδίας ἠρτημμένον· ὠδ' ἐτυλίχθη
Τὰν ψυχὰν, ὑ κλαῦσε νέον φόνον· ἀλλ' ἐπὶ νεκρῷ
Εἵματα πάντ' ἐμίανεν ἐφαβικά. βᾶγε δ' ἐπ' ἄθλον
Γυμνασῶν, ϗ τῆλε φίλων ἐπεμάσετο λυτρῶν.
Καὶ ποτὶ τὸν θεὸν ἦνθε τὸν ὕβρισε· λαϊνέας δὲ
Ισατ' ἀπὸ κρηπῖδος Ερως, ὑδάτων ἐφύπερθεν.
Αλατο ϗ τῶγαλμα, κακὸν δ' ἔκτεινεν ἔφαβον.
Αἷμα δ' ἐφοινίχθη· παιδὸς δ' ἐπετράχετο φωνά.
Χαίρετε τοὶ φιλέοντες· ὁ γὰ μισῶν ἐφανέθη.
Στέργετε δ' ὔμμες αἴτας· ὁ γὰ θεὸς οἵδε δικάζειν.

ARGUMENTUM.

Hoc Idyllion totum eſt διηγηματικὸν. primum enim commemorat, quomodo Hercules puer decem tantum natus menſes, duos immani magnitudine dracones, nocturno tempore ut ipſum interficerent, immiſſos a Junone, manibus eliſerit ac laceraverit. deinde vaticinium Tireſiae refertur. ſequitur poſtea pulchra diſtributio quibus praeceptoribus Hercules, quaque in arte uſus fuerit. ait Linum illi praeceptorem in literarum ac doctrinae ſtudiis fuiſſe: ab Eumolpo vero muſicam ipſum didiciſſe: ab aliis porro belli artes, et rei militaris ſcientiam. pars ultima, qua vitae ac victus ratio exponitur, intercidit. mancum itaque ſeu mutilum hoc Idyllion, ſine praeciſo, habemus: ſicut et ſequenti Idyllio caput ſeu initium deeſt. eſt vero imprimis illuſtris ac venuſta in principio hujus Idyllii imago, quum Alcmena pueros Herculem atque Iphiclum, in ſcuto aereo, quod hoſti occiſo maritus ademerat, ponit, ſcutumque ceu cunas movet: et precationem addit, ut pueri feliciter dormiant. dulcis hic eſt ſcuti uſus, et jucundus poſt res bello geſtas finis, pacata educatio ſobolis. eſt vero imago futurorum praeſtantium virorum, et magnorum bellatorum, qui etiam infantes in armis cubuerunt, et inter arma prima vitae exordia ſumpſerunt. quod autem Hercules decem menſium puer dracones elidit, ſignificatur mature eminere eam quae futura ſit eximia virtus. hoc Idyllion Moſcho aut Bioni tribuunt nonnulli.

ΗΡΑ-

ΗΡΑΚΛΙΣΚΟΣ,

Εἰδύλλιον κδ'.

Ηρακλέα δεκάμηνον ἐόντα ποχ' ἁ Μιδεᾶτις
Αλκμήνα, ϗ νυκτὶ νεώτερον Ιφικλῆα,
Αμφοτέρους λύσασα ϗ ἐμπλήσασα γάλακτος,
Χαλκείαν κατέθηκεν ἐπ' ἀσπίδα, τὰν Πτερελάου
Αμφιτρύων καλὸν ὅπλον ἀπεσκύλασε πεσόντος·
Απλοΐδα δὲ γυνὰ κεφαλᾶς μυθήσαλο παίδων,
Εὕδετ' ἐμὰ βρέφεα γλυκερὸν ϗ ἐγέρσιμον ὕπνον·
Εὕδετ' ἐμὰ ψυχά, δύ' ἀδελφεώ, εὖσοα τέκνα·
Ολβιοι εὐνάζοισθε, ϗ ὄλβιοι ἀῶ ἵκοισθε.
Ως φαμένα δίνασε σάκος μέγα· τὰς δ' ἔλαβ' ὕπνος.
Αμος δὲ τρέφει μεσονύκλιον ἐς δύσιν ἄρκτος
Ωρίωνα κατ' αὐτὸν, ὁ δ' ἀμφαίνει μέγαν ὦμον·
Τᾶμος ἄρ' αἰνὰ πέλωρα δύω πολυμήχανος Ηρη
Κυανέας φρίσσοντας ὑπὸ πείρασι δράκοντας
Ωρσεν ἐπὶ πλατὺν ὐδὸν, ὅθι ϗαθμὰ κοῖλα θυράων
Οἴκυ· ἀπειλήσασα φαγεῖν βρέφος Ηρακλῆα.
Τὼ δ' ἐξειλυσθέντες ἐπὶ χθονὶ γαστέρας ἄμφω
Αἰμοβόρως ἐκύλιον· ἀπ' ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ
Ερχομένοις λάμπεσκε, βαρὺν δ' ἐξέπλυον ἰόν.
Αλλ' ὅτε δὴ παίδων λιχμώμενοι ἐγγύθεν ἦλθον,
Καὶ τότ' ἄρ' ἐξέγροντο (Διὸς νεόγονος ἅπαντα)
Αλκμήνας φίλα τέκνα· φάος δ' ἀνὰ οἶκον ἐτύχθη.
Η τοι ὅγ' εὐθὺς ἄϋσεν, ὅπως κακὰ θηρὶ' ἀνέγνω
Κοίλᾳ ὑπὲρ σάκεος, ϗ ἀναδέας εἶδεν ὀδόντας
Ιφικλέης. ὕλαν δὲ ποσὶν διελάκτισε χλαῖναν,
Φευγέμεν ὁρμαίνων. ὁ δ' ἐναντίος εἶχετο χερσὶν

Ηρα-

Ηρακλέης· ἄμφω δὲ βαρεῖ ἐνεδήσατο δεσμῷ,
Δραξάμενος φάρυγος, τόθι φάρμακα λυγρὰ τέτυκτο
Οὐλομένοις ὀφίεσσι, τὰ ϗ θεοὶ ἐχθαίροντι.
Τὼ δ' αὖτε σπείρῃσιν ἑλισσέσθην περὶ παῖδα
Οψίγονον, γαλαθηνὸν, ὑπὸ τροφῷ αἰὲν ἄδακρυν.
Αψ δὲ πάλιν διέλυον ἐπεὶ μογέοιεν ἀκάνθας,
Δεσμῦ ἀναγκαίῃ πειρώμενοι ἔκλυσιν εὑρεῖν.
Αλκμήνα δ' ἐσάκουσε βοᾶς, ϗ ἐπέγρετο πράτα,
Ανσταθ' Αμφιτρύων· ἐμὲ γὰρ δέος ἴσχει ὀκνηρόν·
Ανστα, μηδὲ πόδεσσι τεοῖς ὑπὸ σάκδαλα θείης.
Οὐκ αἴεις παίδων ὁ νεώτερος ὅσσον ἀϋτεῖ;
Οὐ νοέεις ὅτι νυκτὸς ἀωρί που οἴδέ τε τοῖχοι
Πάντες ἀριφραδέες, καθαρᾶς ἄτερ ἠριγενείας;
Εστι τί μοι κατὰ δῶμα νεώτερον, ἔστι, φίλ' ἀνδρῶν.
Ως φάθ'. ὁ δ' ἐξ εὐνᾶς ἀλόχῳ κατέβαινε πιθήσας.
Δαιδάλεον δ' ὥρμησε μετὰ ξίφος, ὅρρ' οἱ ὕπερθε
Κλιντῆρος κεδρίνω περὶ πασσάλῳ αἰὲν ἄωρτο.
Ητοι ὅγ' ὠριγνᾶτο νεοκλώστου τελαμῶνος,
Κυφίζων ἑτέρᾳ κολεὸν, μέγα λώτινον ἔργον.
Αμφιλαφὴς δ' ἄρα παστὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρφνης.
Δμῶας δὴ τότ' ἄϋσεν ὕπνον βαρὺν ἐκφυσῶντας,
Οἴσετε πῦρ ὅτι θᾶσσον ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἑλόντες
Δμῶες ἐμοὶ, στιβαρὺς δὲ θυρᾶν ἀνακόψατ' ὀχῆας·
Ανστατε δμῶες ταλασίφρονες. αὐτὸς ἀϋτεῖ.
Οἱ δ' αἶψα προγένοντο λύχνοις ἅμα δαιομένοισι
Δμῶες· ἐνεπλήσθη δὲ δόμος σπεύδοντος ἑκάστου.
Ητοι ἄρ' ὡς εἴδοντ' ἐπιτίτθιον Ηρακλῆα
Θῆρε δύω χείρεσσιν ἀπρὶξ ἁπαλαῖσιν ἔχοντα.
Συμπλήγδην, ἰάχησαν· ὁ δ' ἐς πατέρ' Αμφιτρύωνα
Ερπετὰ δεικανάεσκεν· ἐπάλλετο δ' ὑψόθι χαίρων
Κωροσύνᾳ· γελάσας δὲ, πάρος κατέθηκε ποδοῖϊν.

Πατρὸς

Παῖρὸς ἐῦ θανάτῳ κεκαρωμμένα δεινὰ τέλωρα.
Αλκμήνα μὲν ἔτεκε ποτὶ ζοφέτερον βάλε κόλπον
Ξηρὸν ὑπαὶ δείνας ἀκράχολον Ιφικλῆα·
Αμφιτρύων δὲ τὸν ἄλλον ὑπ' ἀμνείαν θέτο χλαῖναν
Παῖδα· πάλιν δ' ἐς λέκτρον ἰὼν ἐμινάσατο κοίτυ.
Ορνιθες τρίτον ἄρτι τὸν ἔχατον ὄρθρον ἄειδον,
Τειρεσίαν τόκα μάντιν, ἀληθέα πάντα λέγοντα,
Αλκμήνα καλέσασα, χρέος καλέλεξε νεοχμὸν,
Καί νιν ὑποκρίνεσθαι ὅπως τελέεσθαι ἔμελλεν
Ηνώγει· μηδ' εἴ τι θεοὶ νοέοντι πονηρὸν,
Αἰδόμενος ἐμὲ κρύπτε. κ' ὡς οὐκ ἔστιν ἀλύξαι
Ανθρώποις ὅ,τι μοῖρα καλὰ κλωστῆρος ἐπείγει,
Μάντι Εὐηρείδα, μάλα σε φρονέοντα διδάσκω.
Τὼς ἔλεγεν βασίλεια· ὁ δ' ἀνταμείβετο τοίως,
Θάρσει ἀρισοτόκεια γύναι, Περσηΐον αἷμα.
Ναὶ γὰ ἐμὸν γλυκὺ φέγγος ἀποιχόμενον πάλαι ὄσσων,
Πολλαὶ Αχαϊάδων μαλακὰν περὶ γυάλοι νᾶμα
Χειρὶ καλασρέψονσι, ἀκρέατερον ἀείδοισαι
Αλκμήναν ὀνομασί· σέβας δ' ἔσῃ Αργείαισι.
Τοῖος ἀνὴρ ὅδε μέλλει ἐς ὐρανὸν ἄσρα φέροντα
Αμβαίνειν, τεὸς υἱὸς, ἀπὸ σέρνων πλαῖὺς ἥρως·
Οὗ κὴ θηρία πάντα κὴ ἀνέρες ἤσονες ἄλλοι.
Δώδεκά οἱ τελέσαντι σεπρωμμένον ἐν Διὸς οἰκῆν
Μόχθυς· θνητὰ δὲ πάντα συρᾶ Τραχίνιος ἕξει.
Γαμβρὸς δ' ἀθανάτων κεκλήσε), οἳ τάδ' ἐπώρσαν
Κνώδαλα φωλάονλα βρέφος διαδηλήσαθαι.
Εσαν δὴ τῦτ' ἄμαρ ὀπηνίκα νεβρὸν ἐν εὐνᾷ
Καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν λύκος οὐκ ἐθελήσει.
Αλλὰ γύναι σῦρ μέν τοι ὑπὸ σοδῷ εὔτυκον ἔσω,
Κάσκανα δ' ἀσαλάθω ξύλ' ἑτοιμάσατ', ἢ σαλύρω,
Η βάτω, ἢ ἀνέμῳ δεδονημμένον αὖον ἄχερδον·

Καὶ ε

Καῖε δὲ τώδ' ἀγρίῃσιν ἐπὶ σχίζῃσι δράκοντε
Νυκτὶ μέσᾳ, ὅκα παῖδα κανῆν τεὸν ἤθελον αὐτοί.
Ηρι δὲ, συλλέξασα κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τὶς,
Ριψάτω εὖ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα,
Ρωγάδας ἐς πέτρας, ὑπὲρ οὔριον· ἂψ δὲ νέεσθαι
Αστρεπτος· καθαρῷ δὲ πυρώσατε δῶμα θεείῳ
Πρᾶτον· ἔπειτα δ' ἅλεσσι μεμιγμένον (ὡς νενόμισται)
Θαλλῷ ἐπιῤῥαίνειν ἐστεμμένον ἀβλαβὲς ὕδωρ·
Ζηνὶ δ' ἐπιῤῥέξαι καθυπερτέρῳ ἄρσενα χοῖρον·
Δυσμενέων αἰεὶ καθυπέρτεροι ὡς τελέθοιτε.
Φῆ, καὶ ἐρωήσας ἐλεφάντινον ᾤχετο δίφρον
Τειρεσίας, πολλοῖσι βαρύς περ ἐὼν ἐνιαυτοῖς.
Ηρακλέης δ' ὑπὸ ματρὶ, νέον φυτὸν ὡς ἐν ἁλωᾷ,
Ετρέφετ', Αργείου κεκλημένος Αμφιτρύωνος.
Γράμματα μὲν τὸν παῖδα γέρων Λίνος ἐξεδίδαξεν,
Υὸς Απόλλωνος, μελεδωνεὺς ἄγρυπνος ἥρως·
Τόξον δ' ἐντανύσαι καὶ ἐπίσκοπον εἶναι ὀϊστῶν,
Εὔρυτος, ἐκ πατέρων μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις.
Αὐτὰρ ἀοιδὸν ἔθηκε καὶ ἄμφω χεῖρας ἔπλαξε
Πυξίνᾳ ἐν φόρμιγγι Φιλαμμονίδας Εὔμολπος.
Οσσα δ' ἀπὸ σκελέων ἑδροστρόφοι Αργόθεν ἄνδρες
Αλλήλους (φάλλοντι παλαίσμασιν, ὅσσά τε πύκτ)
Δεινοὶ ἐν ἱμάντεσσιν, ἅ, τ' εἰς γαῖαν προπεσόντες
Πυγμάχοι ἐξεύροντο παλαίσματα σύμφορα τέχνᾳ,
Πάντ' ἔμαθ' Ερμείαο διδασκόμενος παρὰ παιδὶ
Αρπαλύκῳ Φανοπῆϊ· τὸν οὐδ' ἂν τηλόθι λεύσσων
Θαρσαλέως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι·
Τοῖον ἐπισκύνιον βλοσυρῶ ἐπέκειτο προσώπῳ.
Ιππους δ' ἐξελάσασθαι ὑφ' ἅρματι, καὶ περὶ νύσσαν
Ασφαλέως κάμπτοντα τροχῷ σύριγγα φυλάξαι,
Αμφιτρύων ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἐδίδασκεν

Αὐτός

Αὐτός· ἐπεὶ μάλα πολλὰ θοῶν ἐξήρατ' ἀγώνων
Αργει ἐν ἱπποβότῳ κειμήλια· καί οἱ ἀγεῖς
Δίφροι ἐφ' ὧν ἐπέβαινε, χρόνῳ διέλυσαν ἱμάντας.
Δύρατι δὲ περβολαίῳ, ὑπ' ἀπίδι νῶτον ἔχοντα,
Ανδρὸς ὀρέξασθαι, ξιφέων τ' ἀνέχεσθαι ἀμυχμόν·
Κοσμῆσαί τε φάλαγγα, λόχον τ' ἀναμετρήσασθαι
Δυσμενέων ἐπιόντα, καὶ ἱππήεσσι κελεῦσαι,
Κάσωρ ἱππαλίδας ἔδαεν, φυγὰς Αργεος ἐλθών,
Οππόκα κλᾶρον ἅπαντα καὶ οἰνόπεδον μέγα Τυδῆς
Νᾶϊε, παρ' Αδρήστοιο λαβὼν ἱππήλατον Αργος.
Κάσορι δ' ὔτις ὁμοῖος ἐν ἀμιθέοις πολεμιστὴς
Αλλος ἔην, πρὶν γῆρας ἀποτρίψαι νεότητα.
Ωδε μοὶ Ηρακλῆα φίλα παιδεύσαλο μάτηρ·
Εὐνὰ δ' ἧς τῷ παιδὶ τετυγμένα ἀγχόθι πατρὸς,
Δέρμα λεόντειον, μάλα οἱ κεχαρισμένον αὐτῷ·
Δεῖπνον δὲ, κρέα τ' ὀπτὰ, καὶ ἐν κανέῳ μέγας ἄρτος
Δωρικὸς· ἀσφαλέως κε φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσσαι.
Αὐτὰρ ἐπ' ἄμαλλι τυννὸν ἄνω πυρὸς αἴνυτο δόρπον.
Εἵματα δ' οὐκ ἀσκητὰ μέσας ὑπὲρ ἔννυτο κνάμας.

* * * * * * *

Λείπει τὸ τέλος τοῦ παρόντος Εἰδυλλίου.

ARGUMENTUM.

Poëta ubique inſtituti ſui memor, de paſtoribus potiſſimum agit. quaerens hoc Idyllio Hercules Augiam regem Elidis, locupletiſſimum paſtorem, primum incidit in ſenem quendam ex paſtoribus Augiae: a quo ad regem, qui rus ab urbe ad inſpicienda armenta cum filio Phyleo expatiatum iverat, deducitur. inde in urbem una eunt Hercules et Phyleus: et orto inter eundum, ut fit, ſermone, dum Phyleus immane exuvium leonis, quo Hercules tectus erat, miratur, et unde illi haec pellis ſit, quaerit; Hercules quomodo a ſe leo Nemeaeus interfectus ſit, commemorat. haec ſumma eſt Idyllii.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΛΕΟΝΤΟΦΟΝΟΣ,

ἢ καλά τινα ἀντίγραφα,

ΑΥΓΕΙΟΥ ΚΛΗΡΟΣ,

Εἰδύλλιον κε'.

Λείπει ἡ ἀρχή.

* * * * * *

Τὸν δ' ὁ γέρων προσέειπε βοῶν ἐπιβυκόλος ἀνὴρ,
Παυσάμενος ἔργοιο τὸ οἱ μελὰ χερσὶν ἔκειτο·
Ἐκ τοι ξεῖνε πρόφρων μυθήσομαι ὅσσ' ἐρεείνεις,
Ἑρμέω ἀΐζόμενος δεινὴν ὄπιν εἰνοδίοιο.
Τὸν γὰ φασὶ μέγιστον ἐπυρανίων κεχολῶσθαι,
Εἴ κεν ὁδῷ ζαχρεῖον ἀνὴνηταί τις ὁδίτην.
Ποίμνας μὲν βασιλῆος ἐΰτριχες Αὐγείαο,

Οὐ πᾶσαι βόσκον ἴαν βόσιν, οὐδ' ἕνα χῶρον·
Αλλ' αἱ μέν ῥα νάουλος ἐπ' ὄχθαις ἄμφ' Ελισσῆντος,
Αἱ δ' ἱερὸν θείοιο παρὰ ῥόον Αλφειοῖο,
Αἱ δ' ἐπὶ Βυθρασίῳ πολυβότρυος· αἱ δὲ, κ' ὧδε.
Χωρὶς δὴ ζηκοί ζφι τετυγμένοι εἰσὶν ἑκάστοις·
Αὐτὰρ βυκολίοισι περιπλήθυσί περ ἔμπης.
Πάντεσσιν νομοὶ ὧδε τεθηλότες αἰὲν ἔασι,
Μηίῳ ἄρ μέγα τῖφος· ἐπεὶ μελιηδέα ποίην
Λειμῶνές τε φέρουσιν ὑπόδροσοι εἰαμεναί τε
Εἰς ἅλις, ἢ ῥα βόεσσι μένας κεραῇσιν ἀέξει.
Αὖλις δέ ζφισιν ἥδε τεῦς ἐπιδέξια χειρὸς
Φαίνεται εὖ μάλα πᾶπα πέρην ποταμοῖο ῥέοντος,
Κείνῃ ὅθι πλατάνισοι ἐπηεταναὶ πεφύασι,
Χλωρή τ' ἀγριέλαιος, Απόλλωνος νομίοιο
Ιερὸν ἀγνὸν, ξεῖνε, τελειοτάτοιο θεοῖο·
Εὐθὺς δὲ ταθμοὶ περιμήκεες ἀγριώταις
Δέδμηνθ', οἳ βασιλῆϊ πολὺν κ' ἀθέσφατον ὄλβον
Ρυόμεθ' ἐνδυκέως, τριπόλοις πόρον ἐν νειοῖσιν
Εὖθ' ὅτε βάλλονλες, κ' τετραπόλοισιν ὁμοίως.
Οὐρὰς μὲν ἴασι φυτοσκάφοι, οἳ πολυεργοὶ
Ες ληνὺς ἱκνεῦνται, ἐπὴν θέρος ὥριον ἔλθῃ·
Πᾶν γὰρ δὴ πεδίον τόδ', εὔφρονος Αυγείαο,
Πυροφόροι τε γύαι, κ' ἀλωαὶ δενδρήεσσαι,
Μέχρι πρὸς ἑκατιὰς πολυπίδακος ἀκρωρείης·
Ος ἡμῖν ἔργοισιν ἐποιχόμεθα πρόπαν ἦμαρ,
Η δίκη οἰκήων οἷσιν βίος ἔπλετ' ἐπ' ἀγροῖς.
Αλλὰ σύ περ μοι ἔνισπε, (τό τοι κ' κέρδιον αὐτῷ
Εσσεται) ὅ τινος ὧδε κεχρημένος εἰλήλυθας.
Ηέ τοι Αὐγείην ἢ κ' δμώων τινὰ κείνῳ
Δίζεαι, οἵ οἱ ἔασιν· ἐγὼ δέ κέ τοι σάφα εἰδὼς
Πάντα μάλ' ἐξείποιμ'· ἐπεὶ ἢ σέ γε φημὶ κακῶν ἐξ

Εμμεναι

Εμμεναι, ὐδὲ κακοῖσιν ἐοικότα φύμλυσι αὐτὸν,
Οἷόν τοι μέγα εἶδος ἐπιπρέπει· ἦ ῥά νυ παῖδες
Ἀθανάτων τοιοίδε μετὰ ϑνητοῖσιν ἔασι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Διὸς ἄλκιμος υἱὸς,
Ναὶ γέρον Αὐγείην ἐθέλοιμί κεν ἀρχὸν Ἐπειῶν
Εἰσιδέειν· τῦ γὰρ μὲ χὴ ἤγαγεν ἐνθάδε χρειώ.
Εἰ δ' ὁ μὺ ἄρ καλὰ ἄσυ μέγη παρὰ οἷσι πολίτας,
Δήμυ κηδόμϑος, διά τε κρίνησι δέμιτας,
Δμώων δή τινα τῶνδε σύ μοι φράσον ἡγεμονεῦσαι,
Οστις ἐπ' ἀγρῶν τῶνδε γεραίτερος αἰσυμνήτης,
Ω κε τὸ μὺ κ' ἔϊποιμι, τὸ δ' ἐκ φαμὺοιο πυθοίμην.
Αλλυ δ' ἄλλον ἔϑηκε ϑεὸς γ' ἐπιδδέα φωτῆ.
Τὸν δ' ὁ γέρων ἐξαῦτις ἀμείβετο δῖος ἀγρώτης,
Ἀθανάτων ὦ ξεῖνε φραδὴ τινὸς ἐνδαὸ ἱκάνεις.
Ως τοι πᾶν ὃ ϑέλεις ἄψα χρέος ἐκτετέλεσαι.
Ωδε γὰρ Αὐγείης υἱὸς φίλος Ηελίοιο,
Σφωϊτέρῳ σὺν παιδὶ, βίη Φυλῆος ἀγαυῦ,
Χθιζός γ' εἰλήλυθεν ἀπ' ἄστεος, ἤμασι πολλοῖς
Κτῆσιν ἐποψόμενος ἣ οἱ νήριθμος ἐπ' ἀγρῶν·
Ως πυ χὴ βασιλεῦσιν ἐείδεται ἐν φρεσὶν ἦσιν
Αὐτοῖς κηδομὺοισι ϛαώτερος ἔμμεναι οἶκος.
Αλλ' ἴομὺ μάλα πρός μιν ἐγὼ δέ τοι ἡγεμονεύσω
Αὖλιν ἐς ἡμετέρην, ἵνα κεν τέτμοιμεν ἄνακτα.
Ως εἰπὼν ἡγεῖτο· νόῳ δ' ὄγε πολλὰ μενοίνα,
Δέρμα τε ϑηρὸς ὀρῶν χειροπληδῆ τε κορύνην,
Οπποϑεν ὁ ξεῖνος· μέμαεν δέ μιν ἐξερέεσϑαι.
Αψ δ' ὄκνῳ πολὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦϑον ἰόντα,
Μή τι οἱ ὐ καλὰ καιρὸν ἔπος προτιμυθήσαιλο
Σπερχομὺῳ. χαλεπὸν δ' ἑτέρυ νόον ἰδμέναι ἀνδρός.
Τὺς δὲ κύνες περσιόνλας ἀπόπροθεν αἶψ' ἐνόησαν,
Αμφότερόν τ', ὀδμὴ τε χροὸς, δύπῳ τε πεδοῖϊν.

Θεσπέσιον δ' ὑλάονλες ἐπέδραμον ἄλλοθεν ἄλλος
Αμφιτρυωνιάδῃ Ηρακλέϊ· τὸν δὲ γέροντα,
Αχρεῖον κλάζοντε, περισταγνόν γ' ἐτέρωθεν.
Τὺς μὺ ὅγε λάεσσιν ἀπὸ χθονὸς ὅσσον ἀείρων,
Φευγέμῳ ἄψ ὀπίσω δειδίσσετο. τρηχὺ δὲ φωνῇ
Ηπείλει μάλα πᾶσιν, ἐρητύσασκε δ' ὑλαγμῦ·
Χαίρων ἐν φρεσὶν ἦσιν ὅθ' ὕνεκεν αὖλιν ἔρυντο
Αὐτῦ γ' ὑ παρεόνλος. ἔπος δ' ὅγε τοῖον ἔειπεν,
Ω πόποι, οἷον τῦτο θεοὶ ποίησαν ἄνακλες
Θηρίον ἀνθρώποισι μετέμμεναι· ὡς ἐπιμηθές.
Εἰ οἱ κὴ φρένες ὧδε νοήμονες ἔνδοθεν ἦσαν,
Ηδει δ' ὥτε χρὴ χαλεπαινέμμι, ὥτε κὴ ὑκὶ,
Οὐκ ἄν τοι θηρῶν τις ἐδήρισεν περὶ τιμῆς·
Νῦν δὲ λίην ζάκοτόν τε κὴ ἀρρηνὲς γένεθ' αὕτως.
Η ῥὰ, κὴ ἐσυμβώς ποτὶ ταὖλιον ἶζον ἰόντες.
Ηέλιος μὺ ἔπειλα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἵππυς,
Δείελον ἦμαρ ἄγων· τὰ δ' ἐπήλυθε πίονα μῆλα
Εκ βοτάνης ἀνιόνλα μετ' αὖλιά τε ζηκύς τε.
Αὐτὰρ ἔπειτα βόες μάλα μυρίαι ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις
Ερχόμμαι φαίνονθ', ὡσεὶ νέφη ὑδατόενλα
Οσσά τ' ἐν ὑρανῷ εἰσὶν ἐλαυνόμμα πρὸτέρωσε
Ηὲ νότοιο βίῃ ἠὲ Θρηκὸς βορέαο·
Τῶν μὺ τ' ὕτις ἀριθμὸς ἐν ἠέρι γίνεται ὄντων,
Οὐδ' ἄνυσις· τόσα κὸ τε μετὰ πρώτοισι κυλίνδει
Ις ἀνέμυ, τὰ δέ τ' ἄλλα κορύσσεται αὖθις ἐπ' ἄλλοις·
Τόσσ' αἰεὶ μετόπισθε βοῶν ἐπὶ βυκόλι ἦει·
Πᾶν δ' ἄρ' ἐνεπλήσθη πεδίον, πᾶσαι δὲ κέλευθοι,
Ληΐδος ἐρχομμένης· σείνονλο δὲ πίονες ἀγροὶ
Μυκηθμῷ· ζηκοὶ δὲ βοῶν ῥεῖα πλήσθησαν
Ειλιπόδων· ὄϊες δὲ καθ' αὐλὰς ἠυλίζοντο.
Ενθα μὺ ὕτις ἔκηλος, ἀπειρεσίων περ ἐόντων,

Εἰσήκει παρὰ βυσὶν ἀνὴρ κεχρημένος ἔργῳ·
Αλλ' ὁ μὲν ἀμφὶ πόδεσσιν ἐϋτμήτοισιν ἱμᾶσι
Καλοπέδιλ' ἀράρισκε, παρασαδὸν ἐγγὺς ἀμέλγων·
Αλλος δ' αὖ φίλα τέκνα φίλας ὑπὸ μητέρας ἴει
Πινέμεναι γιαροῖο· πέπληστο δὲ πάγχυ γάλακτος.
Αλλος ἀμόλγιον εἶχ', ἄλλος τρέφε πίονα τυρόν·
Αλλος ἐσῆγεν ἔσω ταύρους, δίχα θηλειάων.
Αὐγείης δ' ἐπὶ πάντας ἰὼν θηεῖτο βοωτὰς,
Ηντινά οἱ κτεάνων κομιδὴν ἐτίθεσθο νομῆες.
Σὺν δ' ἰὸς τε βίη τε πολύφρονος Ηρακλῆος
Ωμάρτευν βασιλῆϊ διερχομένῳ μέγαν ὄλβον.
Ενθα κ' ἄρρηκτόν περ ἔχων ἐν στήθεσι θυμὸν
Αμφιτρυωνιάδης, κ' ἀρηρότα γωλεμὲς αἰεὶ,
Εκπάγλως θαύμαζε βοῶν τόγε μυρίον ἔθνος
Εἰσορόων. ὑ γὰ κεν ἔφασκέ τις ὐδὲ ἐώλπει
Ανδρὸς ληΐδ' ἑνὸς τόσσην ἔμεν, ὐδὲ δέκ' ἄλλων,
Οἵ γε πολύρρηνες πάντων ἔσαν ἐκ βασιλήων.
Ηέλιος δ' ᾧ παιδὶ τόδ' ἔξοχον ὤπασε δῶρον,
Αφνειὸν μήλοις περὶ πάντων ἔμμεναι ἀνδρῶν.
Καὶ ῥά οἱ αὐτὸς ὄφελλε διαμπερέως βοτὰ πάντα
Ες τέλος· ὑ μὲν γὰ τις ἐπήλυθε νῆσος ἐκείνοις
Βυκολίοις, αὖτ' ἔργα καταφθείρυσι νομήων.
Αἰεὶ δὲ πλέονες κεραὶ βόες, αἰεὶ ἀμείνες
Ἐξ ἔτεος γείνοντο μάλ' εἰς ἔτος. ἦ γὰ ἅπασαι
Ζωτόκοι τ' ἦσαν περιώσια θηλυτόκοι τε.
Ταῖς δὲ τριηκόσιοι ταῦροι ζυνάμ' ἐσιχόωντο,
Κνήμαργοί θ' ἕλικές τε· διηκόσιοί τε μὲν ἄλλοι
Φοίνικες· πάντες δ' ἐπιβήτορες οἵγ' ἔσαν ἤδη.
Αλλοι δ' αὖ μετὰ τοῖσι δυώδεκα βυκολέοντο,
Ιεροὶ Ηελίῳ· χροιὴν δ' ἔσαν ἠΰτε κύκνοι,
Αργηταί· πᾶσιν δὲ μετέπρεπον εἰλιπόδεσσιν,

Οἳ

Οἳ ϗ ἀτιμαγέλαι βόσκοντ' ἐριθηλέα ποίην
Εν νομῷ, ὧδ' ἔκπαγλον ἐπὶ Cφίσι γαυριόωντες.
Καί ῥ' ὁπότ' ἐκ λασίοιο θοοὶ προγενοίατο θῆρες
Ες πεδίον δρυμοῖο, βοῶν ἕνεκ' ἀγροτεράων,
Πρῶτοι τοίγε μάχην δὲ κατὰ χροὸς ᾔεσαν ὁρμήν.
Δεινὸν δὲ βρυχῶντο, φόνον λεύσσοντε προσώπῳ.
Τῶν μὲν τε προφέρεσκε βίηφί τε ϗ σθένεϊ ᾧ,
Ηδ' ὑπεροπλίῃ Φαέθων μέγας· ὅν ῥα βοτῆρες
Αςέρι πάντες ἔϊσκον, ὅθ' ὕνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις
Βυσὶν ἰὼν λάμπεσκεν, ἀρίζηλος δ' ἐτέτυκτο.
Ος δή τοι Cκύτος αὖον ἰδὼν χαροποῖο λέοντος,
Αὐτῷ ἔπειτ' ἐπόρυσεν ἐϋσκόπῳ Ηρακλῆϊ,
Χρίμψασθαι ποτὶ πλευρὰ κάρη ςιβαρόν τε μέτωπον.
Τῦ μὲν ἄναξ προσιόντος ἐδράξατο χειρὶ παχείῃ
Σκαιῦ ἄφαρ κέραος· κατὰ δ' αὐχένα νέρθ' ἐπὶ γαίης
Κλάσσε βαρύν περ ἐόντα· πάλιν δέ μιν ὦσεν ὀπίσσω,
Ωμῳ ἐπιβρίσας· ὁ δέ οἱ ἐπὶ νεῦρα τανυσθεὶς
Μυῶν ἐξ ὑπάτοιο βραχίονος ὀρθὸς ἀνέςη.
Θαύμαζεν δ' αὐτός τε ἄναξ, υἱὸς τε δαΐφρων
Φυλεὺς, οἵ τ' ἐπὶ βυσὶ κορωνίσι βυκόλοι ἦσαν,
Αμφιτρυωνιάδαο βίην ὑπέροπλον ἰδόντες.
Τὼ δ' εἰς ἄςυ, λιπόντε κατ' αὐτόθι πίονας ἀγρὺς,
Εςιχέτην, Φυλεὺς τε βίη θ' Ηρακληείη.
Λαοφόρυ δ' ἐπέβησαν ὅθι πρώτιςα κελεύθυ,
Λεπτὴν καρπαλίμοισι τρίβον ποσὶν ἐξανύσαντες,
Η ῥα δι' ἀμπελεῶνος ἀπὸ ςαθμῦ τετάνυςο,
Οὔτι λίην ἀρίσαμος ἐν ὕλῃ χλωρᾷ ἐῦσα·
Τῇ μὲν ἄρα προσέειπε Διὸς γόνον ὑψίςοιο
Αὐγείεω φίλος υἱὸς, ἔθεν μετόπισθεν ἐόντα,
Ηκα παρακλίνας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον·
Ξεῖνε, πάλαι τινὰ πάγχυ σέθεν πέρι μῦθον ἀκύσας,

Οσεί

Ωσεί περ Cφετέρῃσιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι.
Ηλυθε γὰρ ϛείχων τὶς ἀπ' Αργεος ὡς νέος ἀκμὴν
Ενθάδ' Αχαιὸς ἀνὴρ, Ελίκης ἐξ ἀΓχιάλοιο,
Ος δή τοι μυθεῖτο ϗ ἐν πλεόνεσσιν Επειῶν,
Οὕνεκεν Αργείων τὶς ἔθεν παρεόντος ὄλεσσε
Θηρίον, αἰνολέοντα, κακὸν τέρας ἀγροιώταις,
Κοίλην αὖλιν ἔχοντα Διὸς Νεμέοιο παρ' ἄλσος.
Οὐκ οἶδ' ἀτρεκέως ἢ Αργεος ἐξ ἱεροῖο
Αὐτόθεν, ἢ Τίρυνθα νέμων πόλιν, ἠὲ Μυκήνην.
Ως κεῖνος ἀγόρευε· γένος δέ μιν εἶναι ἔφασκεν
(Εἰ ἐτεόν περ ἐγὼ μιμνήσκομαι) ἐκ Περσῆος.
Ελπομαι ὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι Αἰγιαλήων
Ηὲ σέ. δέρμα δὲ θηρὸς ἀριφραδέως ἀγορεύει
Χειρῶν καρτερὸν ἔργον, ὅ τοι περὶ πλευρὰ καλύπτῃ.
Εἴπ' ἄγε νῦν μοι πρῶτον (ἵνα γνώω κατὰ θυμὸν,
Ηρως, εἴτ' ἐτύμως μαντεύομαι, εἴτε ϗ ὐκί.)
Εἰ σύ γ' ἐκεῖνος ὃν ἄμμιν ἀκυόντεσσιν ἔειπεν
Οὐ 'ξ Ελίκηθεν Αχαιός· ἐγὼ δέ σε φράζομαι ὀρθῶς.
Εἰπὲ δ' ὅπως ὀλοὸν τόδε θηρίον αὐτὸς ἔπεφνες,
Οππως τ' εὐύδρου Νεμέης εἰσήλυθε χῶρον.
Οὐ μὲν γὰρ κε τοσόνδε κατ' Απίδα κνώδαλον εὕροις,
Ιμείρων ἰδέειν· ἐπεὶ ὐ μάλα τηλίκα βόσκει,
Αλλ' ἄρκτους τε σύας τε, λύκων τ' ὀλοφώϊον ἔρνος.
Τῷ ϗ θαυμάζεσκον ἀκούοντες τότε μῦθον·
Οἱ δέ νυ ϗ ψεύδεσθαι ὁδοιπόρον ἀνέρ' ἔφαντο,
Γλώσσης μαψιδίοιο χαριζόμενον παρεῦσιν.
Ως εἰπὼν μέσσης ἐξηρώησε κελεύθου
Φυλεὺς, ὄφρα κιοῦσιν ἅμα Cφίσιν ἄρκιος εἴη,
Καί ῥά τε ῥηΐτερον φαμένου κλύοι Ηρακλῆος
Ος μιν ὁμαρτήσας τοίῳ προσελέξατο μύθῳ·
Ω Αὐγηϊάδη, τὸ μὲν ὅ, τι με πρῶτον ἀνήρευ,

Αὐτὸς

Αὐτὸς ϗ μάλα ῥεῖα κατὰ ϛάθμην ἐνόησας.
Αμφὶ δέ Ϲοι τὰ ἕκαϛα λέγοιμί κε τοῦδε πελώρου,
Οππως ἐκράανθεν (ἐπεὶ λελίησαι ἀκούειν)
Νόσφιν γ' ἢ ὅθεν ἦλθε· τὸ γὰρ πολέων περ ἐόντων
Αργείων οὐδείς κεν ἔχοι σάφα μυθήσασθαι.
Οἷον δ' ἀθανάτων τιν' ἐΐσκομεν ἀνδράσι πῆμα
Ιρῶν μηνίσαντα Φορονήεσσιν ἐφεῖναι.
Πάντας γὰρ Πισῆας ἐπικλύζων ποταμὸς ὣς,
Λὶς ἄμοτον κεράϊζε· μάλιϛα δὲ Βεμβινιαίους,
Οἳ ἕθεν ἀΓχίμολοι ναῖον, ἄτλητα παθόντες.
Τὸν μὲν ἐμοὶ πρώτιϛα τελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλον
Εὐρυσθεύς· κτεῖναι δέ μ' ἐφίετο θηρίον αἰνόν.
Αὐτὰρ ἐγὼ κέρας ὑγρὸν ἑλὼν, κοίλην τε φαρέτραν,
Ιῶν ἐμπλείην, νεόμην· ἑτέρῃφι δὲ βάκτρον
Εὐπαγὲς, αὐτόφλοιον, ἐπηρεφέος κοτίνοιο,
Εὔμετρον· τὸ μὲν αὐτὸς ὑπὸ ζαθέῳ Ελικῶνι
Εὑρὼν, σὺν πυκινῇσιν ὁλοσχερὲς ἔσπασα ῥίζῃς.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν χῶρον ὅπῃ λὶς ἦεν ἵκανον,
Δὴ τότε τόξον ἑλὼν, ϛρεπτῇ ἐπέλασσα κορώνῃ
Νευρειὴν, περὶ δ' ἰὸν ἐχέϛονον εἶθαρ ἔβησα.
Πάντη δ' ὅσσε φέρων, ὁλοὸν τέρας ἐσκοπίαζον,
Εἴ μιν ἐσαθρήσαιμι πάρος γ' ἐμὲ κεῖνον ἰδέσθαι.
Ηματος ἦν τὸ μεσηγὺ, ϗ οὐδ' ὅπῃ ἴχνια τοῖο
Φρασθῆναι δυνάμην, οὐδ' ὠρυθμοῖο πυθέσθαι·
Οὐ δέ μεν ἀνθρώπων τὶς ἔην ἐπὶ βουσὶ ϗ ἔργοις
Φαινόμενος σπορίμοιο δι' αὔλακος, ὅντιν' ἐροίμην·
Αλλὰ κατὰ ϛαθμοὺς χλωρὸν δέος εἶχεν ἕκαϛον.
Οὐ μὴν πρὶν πόδας ἔσχον, ὄρος τανύφυλλον ἐρευνῶν,
Πρὶν ἰδέειν, ἀλκῆς τε μεταυτίκα πειρηθῆναι.
Ητοι ὁ μὲν σήραγΓα προδείελος ἔϛιχεν εἰς ἣν,
Βεβρωκὼς κρειῶν τε ϗ αἵματος· ἀμφὶ δὲ χαίτας

Αὐχμη-

Αὐχμηρὰς πεπάλακτο φόνῳ, χαλεπόν τε πρόσωπον,
Στήθεά τε· γλώσσῃ δὲ περιλιχμᾶτο γένειον.
Αὐτὰρ ἐγὼ θάμνοισιν ἅμα Σκιεροῖσιν ἐκρύφθην
Εν ῥίῳ ὑλήεντι, δεδεγμένος ὁππόθ' ἵκοιτο.
Καὶ βάλον ἆσσον ἰόντος ἀριστερὸν εἰς κενεῶνα
Τηϋσίως· ὐ γὰρ τι βέλος διὰ Σαρκὸς ὄλισθεν
Οκρυόεν, χλωρῇ δὲ παλίσσυτον ἔμπεσε ποίῃ.
Αὐτὰρ ὃ κρᾶτα δαφοινὸν ἀπὸ χθονὸς ὦκ' ἐπάειρεν
Θαμβήσας, πάντη δὲ διέδραμεν ὀφθαλμοῖσι
Σκεπτόμενος, λαμυρὺς δὲ χανὼν ὑπέδειξεν ὀδόντας.
Τῷ δ' ἐγὼ ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆς προΐαλλον,
Αχαλόων ὅτι μοι πρὶν ἐτώσιος ἔκφυγε χειρός.
Μεσσηγὺς δ' ἔβαλον στηθέων, ὅθι πνεύμονος ἕδρα·
Αλλ' ὐδ' ὣς ὑπὸ βύρσαν ἔδυ πολυώδυνος ἰὸς,
Αλλ' ἔπεσε προπάροιθε ποδῶν ἀνεμώλιον αὔτως.
Τὸ τρίτον αὖ μέλλεσκον, ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς,
Αὐερύειν· ὁ δέ μ' εἶδε περιγληνώμενος ὄσσοις
Θὴρ ἄμοτος· μακρὴν δὲ παρ' ἰγνύῃσιν ἕλιξε
Κέρκον· ἄφαρ δὲ μάχης ἐμνήσατο· πᾶς δέ οἱ αὐχὴν
Θυμῷ ἐνεπλήσθη, πυρσαὶ δ' ἔφριξαν ἔθειραι
Σκυζομένῳ· κυρτὴ δὲ ῥάχις γένετ' ἠΰτε τόξον,
Πάντοθεν εἱλυσθέντος ὑπαὶ λαγόνας τε καὶ ἰξύν.
Ως δ' ὅταν ἁρματοπηγὸς ἀνὴρ, πολέων ἴδρις ἔργων,
Ορπηκας κάμπτῃσιν ἐρινεῦ εὐκεάτοιο,
Θάλψας ἐν πυρὶ πρῶτον ἐπαξονίῳ κύκλα δίφρῳ,
Τῦ μὲν ὑπ' ἐκ χειρῶν ἔφυγεν τανύφλοιος ἐρινὸς
Καμπτόμενος, τηλῦ δὲ μιῇ πήδησεν ὑφ' ὁρμῇ·
Ως ἐπ' ἐμοὶ λὶς αἰνὸς ἀπόπροθεν ἀθρόος ἆλτο,
Μαιμώων χροὸς ἆσαι. ἐγὼ δ' ἑτέρῃφι βέλεμνα
Χειρὶ προεσχεθόμην, καὶ ἀπ' ὤμων δίπλακα λώπην·
Τῇ δ' ἑτέρῃ ῥόπαλον κόρσης ὕπερ αὖον ἀείρας,

Ηλασα κακκεφαλῆς· διὰ δ' ἄνδιχα τρηχὺν ἔαξα
Αὐτῦ ἐπὶ λασίοιο καρήατος ἀγριέλαιον
Θηρὸς ἀμαιμοκέτοιο· πέσεν δ' ὄγε, πρὶν ἔμ' ἰκέσθαι·
Υψόθεν ἐν γαίῃ· χ' ἐπὶ τρομεροῖς ποσὶν ἔστη,
Νευσάζων κεφαλῇ· περὶ δὲ ζόφος ὄσσε οἱ ἄμφω
Ηλθε, βίῃ ζειωθέντος ἐν ὀστέῳ ἐγκεφάλοιο.
Τὸν μὲν ἐγὼν ὀδύναισι παραφρονέοντα βαρείαις
Νωσάμενος, πρὶν αὖθις ὑπότροπον ἀμπνευθῆναι,
Αὐχένος ἀρρήκτοιο παρ' ἰνίον ἦλασα ξυφὰς,
Ρίψας τόξον ἔραζε πολυῤῥαπὲς τε φαρέτρην.
Ηγκον δ' ἐγκρατέως, σιβαρὰς σὺν χεῖρας ἀείσας
Εξόπιθεν, μὴ ζαρκὸς ἀποδρύψῃ ὀνύχεσσι.
Πρὸς δ' ὕδας πλέρυσι πόδας σειρῶς ἐπίεζον
Οὐραίους ἐπιβάς· πολλῇσί τε μὴ ἐφύλασσον,
Μέχρις οἱ ἐξετάνυσσα βραχίονας, ὀρθὸν ἀείρας
Απνευσον· ψυχὴν δὲ πελώριον ἔλλαβεν ᾅδης.
Καὶ τότε δὴ βύκλον ὅπως λασιαύχενα βύσσαν
Θηρὸς τεθνειῶτος ἀπὸ μελέων ἐρύσαιμι·
Αργαλέον μάλα μόχθον· ἐπεὶ οὐκ ἔσκε ζιδήρῳ
Τμητὴ, οὐδὲ λίθῳ, πειρωμένῳ, οὐδὲ μὲν ὕλῃ.
Ενθά μοι ἀθανάτων τὶς ἐπὶ φρεσὶ θῆκε νοῆσαι
Αὐτοῖς δέρμα λέοντος ἀναχίζειν ὀνύχεσσι.
Τοῖσι θοῶς ἀπέδειρα, χ' ἁμφεθέμην μελέεσσιν,
Ερκος ἐνυαλίῳ ταμεσίχροος ὄφρά μοι εἴη.
Οὗτός τοι Νεμέης γένετ' ὦ φίλε θηρὸς ὄλεθρος,
Πολλὰ πάρος μήλοισι χ' ἀνδράσι πήματα θέντος.

A R-

ARGUMENTUM.

Hoc Idyllion continet brevem narrationem de interitu Penthei, regis Thebani. eum, cum orgia, id est, sacra Bacchi, nova adhuc et jam primum incipientia prohibere conaretur, a matre et materteris, aliisque Maenadibus in furorem actis, discerptum esse ferunt. tractatur idem argumentum in Bacchis Euripidis fusius: ubi et disputationis inter senes contra novas superstitiones, proque illis, graves ac dignae observatione commemorantur. Ovidius eandem fabulam exponit in fine 3. Metamorph. irrepserunt ea sacra, paulatim hominum superstitione approbata et recepta, cumque illis saepe gubernatoribus certamina fuerunt. quomodo corruptelae et facinorum foeditas eorum sacrorum Romae primum deprehensa et vindicata fuerit, commemoratur a Livio, lib. 9. Dec. 4.

ΛΗΝΑΙ, ἢ ΒΑΚΧΑΙ,

Εἰδύλλιον κϛ'.

ΙΝὼ, κ' Αὐτονόα, χὰ μαλοπάρῃος Αγαύα,
Τρεῖς θιάσως ἐς ὄρος τρεῖς ἄγαγον αὐταὶ ἐοῖσαι·
Χαὶ μὲν ἀμερξάμεναι λασίας δρυὸς ἄγρια φύλλα,
Κισσόν τε ζώοντα, καὶ ἀσφόδελον τὸν ὑπὲρ γᾶς,
Εν καθαρῷ λειμῶνι κάμον δυοκαίδεκα βωμοὺς,
Τὼς τρεῖς τᾷ Σεμέλᾳ, τὼς ἐννέα τῷ Διονύσῳ.
Ιερὰ δ' ἐκ κίστας πεποναμένα χερσὶν ἐλοῖσαι,
Εὐφάμως κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν,
Ως ἐδίδαχ', ὡς αὐτὸς ἐθυμάρει Διόνυσος.
Πενθεὺς δ' ἀλιβάτου πέτρας ἄπο πάντ' ἐθεώρει,

Σχῖνον ἐς ἀρχαίαν καλαδὺς, ἐπιχώριον ἔργος·
Αὐτονόα πρώτα νιν ἀνέκραγε δεινὸν ἰδοῦσα,
Σὺν δ' ἐτάραξε ποσὶν μανιώδεος ὄργια Βάκχυ,
Ἐξαπίνας ἐπιοῦσα· τὰ δ' οὐχ ὁρόωνλι βέβαλοι.
Μαίνετο μὰν τ' αὐτὰ, μαίνονλο δ' ἄρ' εὐθὺ κ' ἄλλαι.
Πενθεὺς μὰν φεῦγεν πεφοβημένος· αἱ δ' ἐδίωκον,
Πέπλως ἐκ ζωστῆρος ἐπ' ἰγνῦ' ἀνειρύσασαι.
Πενθεὺς μὰν τόδ' ἔειπε, Τίνος κέχρηδε γυναῖκες;
Αὐτονόα τόδ' ἔειπε, Τάχα γνώσῃ πρὶν ἀκοῦσαι.
Μάτηρ μὰν κεφαλὰν μυκήσαλο παιδὸς ἑλοῖσα, 20
Οσσον πὲρ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνης.
Ἰνὼ δ' αὖτ' ἔρρηξε σὺν ὠμοπλάτᾳ μέγαν ὦμον,
Λαξ ἐπὶ γαστέρα βᾶσα· κ' Αὐτονόας ῥυθμὸς οὐτός.
Αἱ δ' ἄλλαι τὰ περισσὰ κρέα νομέοντο γυναῖκες.
Ες Θήβας δ' ἀφίκονλο πεφυρμέναι αἵματι πᾶσαι,
Ἐξ ὄρεος πένθημα, κ' ὐ Πενθῆα, φέρυσαι.
Οὐκ ἀλέγω, μηδ' ἄλλος ἀπεχθέμεναι Διονύσῳ
Φροντίζοι, μηδ' εἰ χαλεπώτερα τοῦδ' ἐμάγησεν.
Εἶη δ' ἐνναέτης, ἢ κ' δεκάτῳ ἐπιβαίνοι.
Αὐτὸς δ' εὐαγέοιμι, κ' εὐαγέεσσιν ἄδοιμι. 30
Εκ Διὸς ἀγιόχω τιμὰν ἔχει αἰετὸς ὕτος.
Εὐσεβέων παίδεσσι τὰ λώϊα, δυσεβέων δ' ὔ.
Χαίροι μὰν Διόνυσος, ὃν ἐν Δρακάνῳ τιφόεντι
Ζεὺς ὕπαλος μεγάλαν ἐπιγυνίδα θήκαλο λύσας·
Χαίροι δ' εὐειδὴς Σεμέλα, κ' ἀδελφεαὶ αὐτῆς
Καδμεῖαι, πολλᾶς μεμελημέναι ἠρωΐνας,
Αἳ τόδε ἔργον ἔρεξαν ὀρίνανλος Διονύσῳ,
Οὐκ ἐπιμωμητόν. μηδεὶς τὰ θεῶν ὀνόσαιτο.

A R-

ARGUMENTUM.

Singularis ſuavitas eſt et facilitas hujus Idyllii; ut non a Theocrito, ſed ab alio quopiam authore ſcriptum eſſe videatur: continet autem colloquium inter duos amantes, Daphnidem procum et puellam, cujus nomen non ponitur. hi poſt oſcula de conjugio diſputant; et tandem cum puella perſuaſa eſſet, faciunt furtivas nuptias. praecipuus igitur in hoc Idyllio locus eſt, antitheſis commodorum et incommodorum conjugii.

ΟΑΡΙΣΤΥΣ ΔΑΦΝΙΔΟΣ

ΚΑΙ ΚΟΡΗΣ,

Εἰδύλλιον κζ'.

ΔΑΦΝΙΣ, ΚΟΡΗ.

ΤΑν ϖινυτὰν Ελέναν Πάρις ἥρπασε βωκόλος ἄλλος·
Μᾶλλον ἔμ' ἥδ' Ελένα τὸν βωκόλον ἐσὶ φιλεῦσα.

κ. Μὴ καυχῶ ζατυρίσκε· κενὸν τὸ φίλαμα λέγυσιν.

δ. Εσι ϗ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἀδέα τέρψις.

κ. Τὸ σόμα μὰ ϖλύνω, ϗ ἀποϖλύω τὸ φίλαμα.

δ. Πλύνεις χείλεα σᾶιο; δίδυ ϖάλιν ὄφρα φιλάσω.

κ. Καλόν σοι δαμάλας φιλέειν, ὐκ ἄζυγα κώραν.

δ. Μὴ καυχῶ· τάχα γάρ (ε ϖαρέρχε), ὡς ὄκαρ, ἦβη.

κ. Α σαφυλὶς σαφίς ἐσι, ϗ ὐ ῥόδον αὖον ὐλεῖται.

δ. Δεῦρ' ὑπὸ τὰς κοτίνυς, ἵνα (οὶ τινὰ μῦθον ἐνίψω.

κ. Ουκ ἐθέλω· ϗ ϖρίν με ϖαρήϖαφις ἡδέϊ μύθῳ.

δ. Δεῦρ' ὑπὸ τὰς ϖλελέας, ἵν' ἐμᾶς σύριγγος ἀκύσῃς.

κ. Τὴν (αυτᾶ φρένα τέρψον· οἴζυον ὕδὲν ἀρέσκει.

δ. Φεύ

δ. Φεῦ φεῦ, τᾶς Παφίας χόλον ἄζεο ϗ σύγε κώρα.
κ. Χαιρέτω ἁ Παφία· μόνον ἵλαος Ἀρτεμις εἴη.
δ. Μὴ λέγε, μὴ βάλλῃ ζε, ϗ ἐς λίνον ἄλλυδιν ἔλθῃς.
κ. Βαλλέτω ὡς ἐθέλοι· πάλιν Ἀρτεμις ἄμμιν ἀρήγοι.
Μὴ πιβάλῃς τὴν χεῖρα, ϗ εἰσέτι χεῖλος ἀμύξω.
δ. Οὐ φεύγεις τὸν Ἔρωτα, τὸν ὐ φύγε παρθένος ἄλλη.
κ. Φεύγω ναὶ τὸν Πᾶνα· σὺ δὲ ζυγὸν αἰὲν ἄειρεις.
δ. Δειμαίνω μὴ δή ζε κακωτέρῳ ἀνέρι δώσῃ.
κ. Πολλοί με μνώοντο, νόον δ' ἐμὸν ὔτις ἔασεν.
δ. Εἷς ϗ ἐγὼ πολλῶν, μνησῆρ τεὸς ἐνθάδ' ἱκάνω.
κ. Καὶ τί φίλος ῥέξαιμι; γάμοι πλήθυσιν ἀνίας.
δ. Οὐκ ὀδύνην, ὐκ ἄλγος ἔχει γάμος, ἀλλὰ χορείην.
κ. Ναὶ μὰν φασὶ γυναῖκας ἐὺς τρομέειν παρακοίτας.
δ. Μᾶλλον ἀεὶ κρατέυσι· τίνα τρομέυσι γυναῖκες;
κ. Ὠδίνειν τρομέω· χαλεπὸν βέλος Εἰλειθυίης.
δ. Ἀλλὰ τεὴ βασίλεια μογοστόκος Ἀρτεμίς ἐστιν.
κ. Ἀλλὰ τεκεῖν τρομέω, μὴ ϗ χρόα καλὸν ὀλέσσω.
δ. Ἣν δὲ τέκῃς φίλα τέκνα, νέον φάος ὄψεαι ἦμας.
κ. Καὶ τί μοι ἔδνον ἄγεις γάμῳ ἄξιον, ἣν ἐπινάσω;
δ. Πᾶσαν τὰν ἀγέλαν, πάντ' ἄλσεα ϗ νόμον ἐξεῖς.
κ. Ὄμνυε, μὴ μετὰ λέκτρα, λιπὼν ἀέκυσαν, ἀπέλθῃς.
δ. Οὔ μ' αὐτὸν τὸν Πᾶνα, ϗ ἢν κ' ἐθέλῃς με διῶξαι.
κ. Τά χεις μοι θαλάμους, τεύχεις ϗ δῶμα ϗ αὐλάς;
δ. Τεύχω ζοι θαλάμους, τὰ δὲ πώεα καλὰ νομεύω.
κ. Πατρὶ δὲ γηραλέῳ τίνα κεν τίνα μῦθον ἐνίψω;
δ. Αἰνήσει σέο λέκτρον, ἐπὴν ἐμὸν ὄνομ' ἀκύσῃ.
κ. Οὔνομα σὸν λέγε τῆνο· ϗ ὄνομα πολλάκι τέρπει.
δ. Δάφνις ἐγὼ, Λυκίδας δὲ πατὴρ, μήτηρ δὲ Νομαίη.
κ. Ἐξ εὐηγενέων· ἀλλ' ὐ σέθεν εἰμὶ χερείων.
δ. Οὐδ' ἄκρα τιμήεσσα· πατὴρ δέ σοι ἐστὶ Μενάλκας.
κ. Δεῖξον ἐμοὶ σέθεν ἄλσος, ὅπῃ σέθεν ἵσταται αὐλις.

δ. Δεῦρ'

δ. Δεῦρ' ἴδε πῶς ἀνθεῦσιν ἐμαὶ ῥαδιναὶ κυπάριστοι.
κ. Αἴγες ἐμαὶ βόσκεσθε· τὰ βωκόλω ἔργα ποίπνω.
δ. Ταῦροι καλὰ νέμεσθ', ἵνα παρθένῳ ἅλσεα δείξω.
κ. Τί ῥέζεις (ατυρίσκε; τί δ' ἔνδοθεν ἄψαο μαζῶν;
δ. Μᾶλα τεὰ πρώτισα τάδε χνοάοντα διδάξω.
κ. Ναρκῶναὶ τὸν Πᾶνα· τεὴν πάλιν ἔξελε χεῖρα. 50
δ. Θάρσει κῶρα φίλα· τί μοι ἔτρεμες; ὡς μάλα δειλά.
κ. Βάλλεις εἰς ἀμάραν με, καὶ αἱμάσσεις καλὰ μιαίνεις.
δ. Αλλ' ὑπὸ σὺς σίπλυς ἁπαλὸν νάκος ἥνιδε βάλλω.
κ. Φεῦ φεῦ, καὶ τὰν μίτραν ἀπέχισες. ἐς τί δ' ἔλυσας;
δ. Τᾷ Παφίᾳ πρώτισον ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάζω.
κ. Μίμνε τάλαν. τάχα τίς τοι ἐπέρχεται· ἦχον ἀκούω.
δ. Αλλήλαις λαλέοντι τεὸν γάμον αἱ κυπάριστοι.
κ. Τὼμπέχονον ποίησας ἐμὸν ῥάκος· εἰμὶ δὲ γυμνά.
δ. Αλλαν ἀμπεχόνην τῆς σῆς τοι μείζονα δωσῶ.
κ. Φῆς μοι πάντα δόμῳ, τάχα δ' ὕστερον οὐδ' ἄλα δοίης.
δ. Αἴθ' αὐτὰν δυνάμαν καὶ τὰν ψυχὰν ἐπιβάλλειν. 61
κ. Αρτεμι μὴ νεμέσα· σὺ ἐρημιάς, οὐκέτι πιστή.
δ. Ρέξω πόρτιν Ερωτι, καὶ αὐτᾷ βῶν Αφροδίτᾳ.
κ. Παρθένος ἔνθα βέβηκα, γυνὴ δ' εἰς οἶκον ἀφέρψω.
δ. Αλλὰ γυνὴ μήτηρ, τεκέων τροφὸς, οὐκέτι κώρα.
Ως οἱ μὲν χλοεροῖσιν ἰαγνόμενοι μελέεσσιν,
Αλλήλοις ψιθύριζον· ἀνίσαλο φώριος εὐνή.
Χὴ μὲν, ἀνεστομένη διέσιχε μᾶλα νομεύειν,
Ομμασιν αἰδομένη, κραδίη δέ οἱ ἔνδον ἰάνθη·
Ος δ' ἐπὶ ταυρείας ἀγέλας, κεχαρημένος εὐνᾶς. 70

AR-

ARGUMENTUM.

Theocritus ad amicum Niciam, medicum Mileſium, quem ante aliquot Idylliis celebravit, profecturus, uxori ejus Theugenidi, laborioſae matriſamilias, adfert pro munere hoſpitali colum eburneam. cui adjungit hoc carmen, quo colum modeſte commendat, et matronae induſtriam virtutemque celebrat. eſt igitur argumentum hujus Idyllii οἰκονομικὸν atque ἠθικὸν, et tamen eruditum ac ſuave. genus carminis eſt choriambicum pentametrum, ſicut illud apud Catullum,

Alphene immemor atque unanimis falſe ſodalibus, &c.
Nec facta impia fallacum hominum coelicolis placent.

Primam ſedem ſpondaeus regulariter occupat: ſecundam choriambus, qui ex prima longa, mediis duabus brevibus, et ultima rurſum longa, conſtat: tertiam et quartam, idem pes obtinet: quinto loco iambus eſt. nam ultima ſyllaba libera cenſetur.

ΗΛΑΚΑΤΑ,

Εἰδύλλιον κη'.

Γλαυκᾶς ὦ φιλέριθ' ἀλακάτα δῶρον Ἀθαναίας,
Γυναιξὶ νόος οἰκωφελέεσσι σὸς ἐπήβολος·
Θαρσεῦσ' ἄμμιν ὁμάρτει πόλιν ἐς Νείλεω ἀγλαὰν,
Οππα Κύπριδος ἱρὸν καλάμω χλωρὸν ὑφ' ἁπαλῶ.
Τᾇδε γὰ πλόον εὐάνεμον αἰτάμεθα παρ Διὸς,
Οππως ξεῖνον ἐμὸν τέρψομ' ἰδὼν κἀντιφιλήσομαι
Νικίαν, Χαρίτων ἱμεροφώνων ἱερὸν φυτόν.
Καί ζε τὰν ἐλέφανλος πολυμόχθω γεγενημμέναν,

Δῶρον

Δῶρον Νικιέας εἰς ἀλόχω χέῤῥας ὀπάσσομεν.
Σὺν τᾷ πολλὰ μὲν ἔργ' ἐκτελέσεις ἀνδρείοις πέπλοις,
Πολλὰ δ' οἷα γυναῖκες φορέοισ' ὑδάτινα βράκη.
Δὶς γὰρ ματέρες ἀρνῶν μαλακοὺς ἐν βοτάνᾳ πόκους
Πέξαιντ' αὐτοετεὶ, Θεογενίδος γ' ἕνεκ' ἐϋσφύρω.
Οὕτως ἀνυσιεργός· φιλέει δ' ὅσσα Σαόφρονες.
Οὐ γὰρ εἰς ἀκιρὼς οὐδ' ἐς ἀεργὼς μὲν ἐβαλλόμαν
Οππάσαι σὲ δόμως, ἁμετέρας εὖσαν ἀπὸ χθονός.
Καὶ γάρ σοι πατρὶς ἂν ὡξ Εφύρας κτίσσε ποτ' Αρχίας,
Νάσω Τρινακρίας μυελὸν, ἀνδρῶν δοκίμων πόλιν.
Νῦν μὰν οἶκον ἔχουσ' ἀνέρος ὃς πόλλ' ἐδάη Σοφὰ
Ανθρώποισι νόσους φάρμακα λυγρὰς ἀπαλαλκέμεν,
Οἰκήσεις κατὰ Μίλατον ἐρατεινὰν μετ' Ιαόνων·
Ως εὐαλάκατος Θεογενὶς ἐν δαμότισιν πέλῃ,
Καὶ οἱ μνᾶστιν ἀεὶ τῶ φιλαοιδῶ παρέχῃς ξένω.
Κεῖνο γάρ τις ἐρείτω, ποτιδών σ', Η μεγάλα χάρις
Δώρῳ ξὺν ὀλίγῳ· πάντα δὲ τιμᾶντα τὰ πὰρ φίλων.

ARGUMENTUM.

Querela et expostulatio cum amico, propter inconstantiam in amore; qua nihil crebrius neque vulgarius est in communi vita. πολυφιλία, id est, subinde mutare amicos, veteres fastidire et novos amplecti, id olim perinde probrosum atque infame habebatur, ut si qua mulier subinde alios atque alios viros admitteret. hoc vitium et hic amico suo Theocritus exprobrat; atque in fine concludit, eum qui bene audire apud homines honestos velit, non levem neque inconstantem in colendis amicitiis esse oportere. genus carminis est Dactylicum Pentametrum: prima tamen sede etiam aliquando Trochaeus est.

ΠΑΙΔΙΚΑ.

Εἰδύλλιον κθ'.

Οἶνος ὦ φίλε παῖ λέγεται ϗ ἀλάθεα·
Κἄμμες χρὴ μεθύοντας ἀλαθέας ἔμμεναι.
Κἠγὼ μὲν τὰ φρενῶν ἐρέω κέατ' ἐν μυχῷ·
Οὐχ' ὅλας φιλέειν μ' ἐθέλησθ' ἀπὸ καρδίας·
Γινώσκω. τὸ γὰρ ἥμισυ τᾶς ζωΐας ἔχω,
Ζᾷ τὰν σὰν ἰδίαν, τὸ δὲ λοιπὸν ἀπώλετο.
Χὤταν μὲν σὺ θέλῃς, μακάρεσσιν ἴσαν ἄγω
Αμέραν· ὅκκα δὲ οὐκ ἐθέλεις τὺ, μάλ' ἐν σκότῳ.
Πῶς ταῦθ' ἅρμενα, τὸν φιλέοντ' ἀνίαις διδῶν;
Αλλ' εἴ μοι τὶ πίθοιο, νέος προγενεστέρῳ,
Τῷ ϗ λώϊον αὐτὸς ἔχων ἔμ' ἐπαινέσαις,
Ποίησαι καλιὰν μίαν εἰν ἑνὶ δενδρίῳ,

Οππῃ

Οππῃ μηδὲν ἀπίξεται ἄγριον ἑρπετόν.
Νῦν δὲ τῶδε μὲν ἄματος ἄλλον ἔχεις κλάδον,
Αλλον δ' αὔριον· ἐξ ἑτέρω δ' ἕτερον ματῇς.
Καὶ μὴν σεῦ τὸ καλόν τις ἰδὼν ῥέθος αἰνέσαι,
Τῶδ' εὐθὺς πλέον ἢ τριέτης ἐγένα φίλος·
Τὸν πρᾶτον δὲ φιλεῦντα, τριταῖον ἐθήκασ.
Ανδρῶν τῶν ὑπερηνορέων δοκέεις πνέειν.
Φίλει δ', ὥς κε ζώῃς, τὸν ὅμοιον ἔχειν ἀεί.
Αἰ γὰρ ὧδε ποιῇς, ἀγαθὸς μὲν ἀκούσεαι
Εξ ἀστῶν· ὁ δέ τοι ἔρος οὐ χαλεπῶς ἔχοι·
Ος ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑποδάμναται,
Κἠμὲ μαλθακὸν ἐξεπόνασε Σιδαρέου.
Αλλὰ πέριξ ἀπαλῶ στόματός σε πεδέρχομαι.

AR-

ARGUMENTUM.

Genus carminis hujus Idyllii eſt Anacreontion, vocaturque dimidium Iambicum: ſunt enim dimetra Iambica Catalectica, id eſt, quibus in fine una ſyllaba deeſt. recipiunt ubique Iambum, prima tamen et ſecunda ſede aliquando ſpondaeum. eſt autem, ſicut in aliis, ita hic quoque, Poëtica imaguncula. Aper interfector Adonidis juſſu Veneris ab Amoribus captus adducitur, qui a Venere graviter increpatus, reſpondet, ſe amore Adonidis inceníum,cum femur ipſius nudum oſculari vellet, incendio amoris victum, infelici caſu altius impreſſiſſe dentem. offert igitur ſe, cum peccaverit, ad perferendum quodvis ſupplicium, etiam ſi vivus cremandus ſit: praecipue dentes, ut qui caedis inſtrumentum fuerint, poenae devovet. Venus commiſeratione mota, ut ipſa amoris non ignara, ignoſcit illi, et vincula laxari denique jubet. ſequitur tamen ille deinde Veneris chorum, ut captivus. hac imagine fortaſſe ſignificare Poëta voluit: Venerem non tantum in homines, verum etiam in feras beſtias imperium obtinere. etſi in fine cum dentes amatorios exurit aper, hoc videtur indicare voluiſſe, has flammas ſine ordine vagantes, recta ratione refraenandas ac coërcendas eſſe.

ΕΙΣ ΝΕΚΡΟΝ ΑΔΩΝΙΝ,

Εἰδύλλιον λ'.

Ἄδωνιν ἡ Κυθήρη
Ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη,
Στυγνὰν ἔχουσα χαίταν,
Ὠχράν τε τὴν παρειάν,
Ἄγειν τὸν ὗν πρὸς αὐτὴν
Ἔταξε τὼς Ἐρώτας.
Οἱ δ' εὐθέως ποτανοὶ
Πᾶσαν δραμόντες ὕλαν,

Στυγνὸν

Στυγνὸν τὸν ὖν ἀνεῦρον,
Δῆσάν τε κἀπέδησαν.
Χὠ μὲν, βρόχῳ καθάψας,
Εσυρεν αἰχμάλωτον·
Ο δ', ἐξόπιθ' ἑλαύνων,
Ετυπτε τοῖσι τόξοις.
Ο θὴρ δ' ἔβαινε δειλῶς·
Φοβεῖτο γὰρ Κυθήρην.
Τῷ δ' εἶπεν Αφροδίτα,
Πάντων κάκιστε θηρῶν,
Σὺ τόνδε μητρὸν ἴψῳ;
Σύ μου τὸν ἄνδρ' ἔτυψας;
Ο θὴρ δ' ἔλεξεν ὧδε·
Ομνυμί σοι Κυθήρη,
Αὐτὴν σε, καὶ τὸν ἄνδρα,
Καὶ ταῦτά μου τὰ δεσμὰ,
Καὶ τώσδε τὼς κυναγὼς,
Τὸν ἄνδρα τὸν καλόν σου
Οὐκ ἤθελον σαλάξαι·
Αλλ' ὡς ἄγαλμ' ἑσεῖδον·
Καὶ μὴ φέρων τὸ κᾶυμα,
Γυμνὸν τὸν εἶχε μηρὸν,
Εμαινόμην φιλᾶσαι,
Καὶ μὰ καλεσίναζε.
Τύτυς λαβοῦσα Κύπρι,
Τύτυς κόλαζε, τέμνε.
Τί γὰρ φέρω σεριστὺς
Ερωτικὺς ὀδόντας;
Εἰ δ' ὐχί σοι τάδ' ἀρκεῖ,
Καὶ ταῦτ' ἐμοῦ τὰ χείλη.
Τὸν δ' ἠλέησε Κύπρις,
Εἶπέν τε τοῖς Ερωσι
Τὰ δεσμὰ οἱ σιλῦσαι.
Εκ τῶ δ' ἐπηκολούθει,
Καὶ ὕλαν ὐκ ἔβαινε·
Καὶ τῷ σπυρὶ σεσειλθὼν
Εκαγε τὼς Ερωτας.

ΘΕΟ-

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ

Επιγράμματα.

α'.

Τὰ ῥόδα τὰ δροσόεντα, καὶ ἡ καλύπτυκνος ἐκείνα
Ερπυλλος κεῖται ταῖς Ελικωνιάσι·
Ταὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τὸν Πύθιε Παιᾶν'
Δελφὶς ἐπεὶ πέτρα τοῦτό τοι ἀγλαΐσε.
Βωμὸν δ' αἱμάξει κεραὸς τράγος ὕτος ὁ μαλὸς,
Τερμίνθε τρώγων ἔχαλον ἀκρέμονα.

ΑΛΛΟ. β'.

Δάφνις ὁ λαλόχρως, ὁ καλᾶ σύριγξι μερίσδων
Βωκολικὺς ὕμνυς, ἄνδετο Πανὶ τάδε·
Τὺς τρισσὺς δόνακας, τὸ λαγωβόλον, ὀξὺν ἄκοντα,
Νεβρίδα, τὴν πήραν ᾇ ποκ' ἐμαλοφόρει.

ΑΛΛΟ. γ'.

Εὕδεις φυλλοστρῶτι πέδῳ Δάφνι, σῶμα κεκμακὸς
Αμπαύων· σάλικες δ' ἀρτιπαγεῖς ἀν' ὄρη.
Αγράει δέ τυ Πὰν, καὶ ὁ τὸν κροκόεντα Πρίηπος
Κισσὸν ἐφ' ἱμερτῷ κρατὶ καθαπλόμβυος,
Αντρον ἔσω σείχοντες ὁμόῤῥοθοι. ἀλλὰ τὺ φεῦγε,
Φεῦγε μεθεὶς ὕπνυ κῶμα καταγρόμβυον.

ΑΛΛΟ. δ'.

Τήναν τὰν λαύραν τῶς αἰ δρύες αἰπόλε κάμψας,
Σύκινον εὑρήσεις ἀρτιγλυφὲς ξόανον,

Τρισκελὲς,

Τρισκελὲς, αὐτόφλοιον, ἀνύατον· ἀλλὰ φάλητι
Παιδογόνῳ δυνατὸν Κύπριδος ἔργα τελεῖν.
Σακὸς δ' εὖ ἱερὸς περιδέδρομεν· ἀέναον δὲ
Ρεῖθρον ἀπὸ πιλάδων πάντοσε τηλεθάει
Δάφναις καὶ μύρτοισι καὶ εὐώδει κυπαρίσσῳ·
Ενθα πέριξ κέχυται βοτρυόπαις ἕλικι
Αμπελος· εἰαρινοὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν ἀοιδαῖς
Κόσσυφοι ἀχεῦσιν ποικιλότραυλα μέλη·
Ξυθαὶ ἀηδονίδες μινυρίσμασιν ἀντιαχεῦσι,
Μέλπυσαι στόμασιν τὰν μελίγηρυν ὄπα.
Εζεο δὴ τηνεῖ, καὶ τῷ χαρίεντι Πριήπῳ
Εὔχε' ἀποστέρξαι τὺς Δάφνιδός με πόθυς·
Κεὐθὺς ἐπιῤῥέξειν χίμαρον καλόν. ἢν δ' ἀνανεύσῃ,
Τῦδε τυχὼν ἐθέλω τρισσὰ θύη τελέσαι.
Ρέξω γὰρ δαμάλαν, λάσιον τράγον, ἄρνα τὸν ἴσχω
Σακίταν· αἴοι δ' εὐμενέως ὁ θεός.

ΑΛΛΟ. ε'.

Λῆς ποτὶ τᾶν νυμφᾶν διδύμοις αὐλοῖσιν ἀεῖσαι
Αδύ τι μοι; κἠγὼν πακτίδ' ἀειράμενος
Αρξεῦμαί τι κρέκειν· ὁ δὲ βυκόλος ἄμμιγα θελξεῖ
Δάφνις, κηροδέτῳ πνεύματι μελπόμενος.
Εγγὺς δὲ στάντες λασίας δρυὸς ἄντρυ ὄπισθεν,
Πᾶνα τὸν αἰγιβόταν ὀρφανίσωμεν ὕπνυ.

ΑΛΛΟ. ϛ'.

Α δείλαιε τὺ Θύρσι, τί τὸ πλέον εἰ καταταξεῖς
Δάκρυσι διγλήνυς ὦπας ὀδυρόμενος;
Οἴχεται ἁ χίμαρος τὸ καλὸν τέκος, οἴχετ' ἐς ᾅδαν·
Τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος·
Αἱ δὲ κύνες κλαγγεῦντι· τί τὸ πλέον, ἁνίκα τήνας
Οστέον ὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας;

ΕΙΣ.

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑ ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ. ζ.

Ηλθε κ᾽ ἐς Μίλητον ὁ τῦ Παιήονος υἱὸς,
Ιητῆρι νόσων ἀνδρὶ ξυνεστόμβος
Νικίᾳ· ὅς μιν ἐπ᾽ ἦμαρ ἀεὶ θύεσκεν ἑκηβόλῳ,
Καὶ τόδ᾽ ἀπ᾽ εὐώδης γλύψατ᾽ ἄγαλμα κέδρυ,
Ηετίωνι χάριν γλαφυρᾶς χερὸς ἄκρον ὑποσκὰς
Μιλτόν· ὁ δ᾽ εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφῆκε τέχνην.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΝ ΟΡΘΩΝΟΣ. η.

Ξεῖνε, Συρηκόσιός τοι ἀνὴρ τόδ᾽ ἐφίεται Ορθων,
Χειμερίης μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἴοις.
Καὶ γὰ ἐγὼ τοιῦτον ἔχω πότμον· ἀντὶ δὲ πολλᾶς
Πατρίδος ὀθνείην κῶμαι ἐφεστάμβος.

ΑΛΛΟ. θ.

Ανθρωπε ζωῆς περιφειδέο, μηδὲ παρ᾽ ὥρην
Ναυτίλος ἴσθι ὡς ὑπολὺς ἀνδρὶ βίος.

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑ ΜΟΥΣΩΝ. ι.

Υμῖν τῦτο θεαὶ κεχαρισμένον ἐννέα πάσαις
Τῶγαλμα Ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμάρινον,
Μυσικὸς· ὐχ ἑτέρως τις ἐρεῖ· Σοφίη δ᾽ ἐπὶ τῇδε
Αἶνον ἔχων, Μυσέων ὐκ ἐπιλανθάνεται.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΝ ΕΥΣΘΕΝΟΥΣ τῦ φυσιογνώμονος. ια.

Εὐθενέος τὸ μνημα· φυσιγνώμων ὁ Σοφισὴς,
Δεινὸς ἀπ᾽ ὀφθαλμῶ κ᾽ τὸ νόημα μαθεῖν.
Εὖ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα·

Χύμ-

Χὐμνοθέτης αὐτοῖς δαιμονίως φίλος ἦν.
Πάντων ὧν ἐπέοικεν ἔχει τεθναὼς ὁ ζοφιστὴς,
Καί περ ἄκικις ἐών· εἶχ' ἄρα κηδεμόνας.

ΕΙΣ ΤΡΙΠΟΔΑ ΤΩ ΔΙΟΝΥΣΩ, ἀπὸ Δημοτέλους. ιβ'.

Δαμοτέλης ὁ χορηγὸς, ὁ τὸν τρίποδ' ὦ Διόνυσε,
Καί ζε τὸν ἥδιστον θεῶν μακάρων ἀνάθεις,
Μέτριος ἦν ἐν πᾶσι· χορῷ δ' ἐκτήσαλο νίκην
Ανδρῶν, ϗ τὸ καλὸν ϗ τὸ σεμνὸν ὁρῶν.

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑ τῆς ὐρανίας Αφροδίτης. ιγ'.

Η Κύπρις ὐ πάνδημος· ἱλάσκεο τὴν θεὸν εἰπὼν
Οὐρανίαν, ἁγνᾶς ἄνθεμα Χρυσογόνας
Οἴκῳ ἐν Αμφικλέους, ᾧ ϗ τέκνα ϗ βίον εἶχε
Ξυνόν· ἀεὶ δέ ζφιν λώϊον εἰς ἔτος ἦν
Εκ σέθεν ἀρχομένοις ὦ πότνια· κηδόμενοι γὰ
Αθανάτων αὐτοὶ πλεῖον ἔχυσι βροτοί.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΝ ΕΥΡΥΜΕΔΟΝΤΟΣ. ιδ'.

Νήπιον μὸν ἔλειπες, ἐν ἀλικίᾳ δὲ ϗ αὐτὸς
Εὐρύμεδον τύμβῳ τῷδε θανὼν ἔτυχες.
Σοὶ μὴ ἕδρα θείοισι μετ' ἀνδράσι· τὸν δὲ πολῖται
Τιμασεῦντι, πᾶλρὸς μνώμενοι ὡς ἀγαθοῦ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ. ιε'.

Γνώσομαι εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον, ἢ ϗ ὁ δειλὸς
Εκ σέθεν ὡσαύτως ἶσον ὁδοιπόρ' ἔχει.
Χαιρέτω ὗτος ὁ τύμβος, ἐρεῖς· ἐπεὶ Εὐρυμέδοντος
Κεῖται τῆς ἱερῆς κὐφος ὑπὲρ κεφαλῆς.

ΕΙΣ ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ ΑΝΔΡΙΑΝΤΑ.

ιϛ'.

Θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον ὦ ξένε
Σπουδᾷ, καὶ λέγ', ἐπὰν ἐς οἶκον ἔνθῃς,
Ανακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν Τέῳ,
Τῶν πρόσθ' εἴ τι περισσὸν ᾠδοποιῶν.
Προσθεὶς δὲ χὤτι τοῖς νέοισιν ἄδετο,
Ερεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα.

ΕΙΣ ΕΠΙΧΑΡΜΟΝ. ιζ.

Α τε φωνὰ Δώριος, χὠνὴρ ὁ τὰν κωμῳδίαν
Εὑρὼν Επίχαρμος.
Ω Βάκχε, χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινοῦ
Τὶν ὧδ' ἀνέθηκαν·
Τὸν Συρακόσσαις ἐνίδρυνται πελωριστᾷ πόλει
Οἷ' ἀνδρὶ πολίτᾳ.
Σωρὸν γὰρ εἶχε χρημάτων μεμναμένοις
Τελεῖν ἐπίχειρα.
Πολλὰ γὰρ ποττὰν ζωὰν τοῖς παισὶν εἶπε χρήσιμα·
Μεγάλα χάρις αὐτῷ.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΝ ΚΛΕΙΤΑΣ,

τροφοῦ Μηδείου. ιη'.

Ο μικκὸς τόδ' ἔτευξε τᾷ Θρείσσᾳ
Μήδειος τὸ μνᾶμ' ἐπὶ τᾷ ὁδῷ, κἠπέγραψε Κλείτας.
Εξεῖ τὴν χάριν ἡ γυνὴ ἀντὶ τήνων
Ων τὸν κοῦρον ἔθρεψ'· ἔτι μὴν ἔτι χρησίμη καλεῖται.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΑΡΧΙΛΟΧΟΝ. ιθ'.

Ἀρχίλοχον καὶ τὸν Πάριον καὶ ἴσιδε τὸν πάλαι ποιητὰν
Τὸν τῶν ἰαμβῶν· ἓξ τὸ μυρίον κλέος
Διῆλθε κἠπὶ νύκτα καὶ πρὸς ἀῶ.
Ἡ ῥά μιν αἱ Μοῦσαι καὶ ὁ Δάλιος ἠγάπευν Ἀπόλλων,
Ὡς ἐμμελής τ' ἔγενθο καὶ πιδέξιος
Ἐπεά τε ποιεῖν, πρὸς λύραν τ' ἀείδειν.

ΕΙΣ ΑΝΔΡΙΑΝΤΑ ΠΕΙΣΑΝΔΡΟΥ,

τὸν τὴν Ἡράκλειαν ποιήσαντος. κ'.

Τὸν τοῦ Ζανὸς ὅδ' ὑμῖν υἱὸν ἀνὴρ,
Τὸν λειοντομάχαν, τὸν ὀξύχειρα,
Πρῶτος τῷδ' ἐπάνωθε μυσοποιῶν
Πείσανδρος ξυνέγραψεν ὡκ Καμείρᾳ,
Χῶσυς ἐξεπόνασεν εἶπ' ἀέθλυς.
Τοῦτον δ' αὐτὸν ὁ δᾶμος (ὡς σάφ' εἰδῇς)
Εσασ' ἐνθάδε, χάλκεον ποιήσας,
Πολλοῖς μασὶν ὄπιθε κηνιαυτοῖς.

ΕΙΣ ΙΠΠΩΝΑΚΤΑ. κα'.

Ο μυσοποιὸς ἐνθάδ' Ἱππώναξ κεῖται.
Εἰ μὴ πονηρὸς, μὴ ποτέρχεό τῷ τύμβῳ·
Εἰ δ' ἐστὶ κρήγυός τε καὶ παρὰ χρηστῶν,
Θαρσέων καθίζε· κἂν θέλῃς, ἀπόβριζον.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

εἰς τὴν ἑαυτοῦ βίβλον. κβ'.

Ἄλλος ὁ Χῖος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος ὃς τάδε γράψα,

Εἷς

Εἶς ἀπὸ τῆς πολλῶν εἰμὶ Συρηκοσίων,
Υἱὸς Πραξαγόραο περικλειτῆς τε Φιλίνης·
Μῦσαν δ' ὀθνείην ὕποτ' ἐφελκυσάμην.

Carmina quaedam hactenus desiderata, ad finem Παιδικῶν, sumta ex notis Is. Casauboni ad Diogenem Laërtium.

Αλλὰ πέριξ μ' ὀμνάθην, ὅτι πέρυσιν ἤδα νεώτερος,
Χὤτι γηραλέοι πέλομες πρὶν ἀποπλύσαι,
Καὶ ῥυσοὶ, νεόταλα δ' ἔχειν παλινάγρετον
Οὐκ ἔσι· πλέρυγας γὰ ἐπωμαδίας φορεῖ·
Κἄμμες βαρδύτεροι τὰ ποτήμυα ζυλλαβεῖν.
Ταῦτα χρὴ νοέοντα πέλειν ποτιμώτερον,
Καί μοι τὠραμμὼ ζυνερᾶν ἀδόλως σέθεν,
Οπως ἀνίκα τὰν γένυν ἀνδρείαν ἔχῃς,
Αλλάλοισι πελώμεθ' Αχιλλῆϊοι φίλοι.
Αἰ δὲ ταῦτά γε φέρειν ἀνέμοισιν ἐπιτρέπεις,
Εν θυμῷ δὲ λέγεις, Τί με δαμόνι' ἐνοχλεῖς;
Νῦν μὰ δὴ κήπὶ τὰ χρύσεα μᾶλ' ἔνεκεν σέθεν
Βαίην, ἢ φύλακον νεκύων πέδα Κέρβερον.
Τόκα δ', ὐδὲ καλεῦντος ἐπ' αὐλείαις θύραις
Προμόλοιμί κε, πανσάμυος χαλεπῶ πόθω.

ΤΕΛΟΣ.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΧΡΗΣΙΜΟΤΕΡΩΝ

ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΤΟΥ

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ΣΧΟΛΙΟΙΣ.

In sequenti Tabula, quae est quasi Scholiorum epitome, Literae Graecae notant Idyllium; Figurae, versum Idyllii.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΧΡΗΣΙΜΟΤΕΡΩΝ

ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΤΟΥ

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ΣΧΟΛΙΟΙΣ.

Α.

Ἄ ὅτι τὸ α κατά τινας ἐν τῷ ἀδὺ ψιλοῦται. οἱ γὰρ Δωριεῖς τρέποντες τὸ η τὸ δασὺ, εἰς α ψιλούμενον τρέπουσιν, ὑπεξαιρουμένων τῶν ἄρθρων. Ἕτεροι δὲ λέγουσιν ὅτι εἰ μὲν ἀληθάλουσιν ὗτοι, ψεύδεται ὁ Θεόκριτος, πάνθ' ἅλιος γράφων, καὶ, Οὐχ' ἁμῖν τὸν ἔρωτα, καὶ, —τί ποθ' ἁδύ. ά. 1.

Ἆβαι, ἀντὶ τοῦ ἡβῶσαι καὶ ἀκμάζουσαι, ἐν τῷ, --- ἐντὶ γὰ ἆβαι· γράφεται δὲ τετραχῶς ἐν τοῖς παλαιοῖς τῶν ἀντιγράφων, ἆβαι, αὖαι, ἄζαι, αὐταί. ε. 109.

ἄβας, τῆς νέας ἡλικίας. α. 44.

ἀγαθὸν, ἔκπληξιν ἔχον, διὰ τὰ ἐν αὐτῷ γινόμενα. α. 126.

ἀγγέλλειν, καὶ ὅτι διαφέρει τὸ ἀγγέλλειν καὶ τὸ μηνύειν. μηνύειν γάρ ἐστι, τὸ κλέπτοντα τινὰ δεικνύειν, ἢ φεύγοντα, ἢ τοιοῦτό τι ποιοῦντα· ἀγγέλλειν δὲ, τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ διακομίζειν λόγους πρός τινα· οὕτω διαφέρει πάλιν ὁ μηνυτὴς καὶ ὁ ἄγγελος. τὸ ἄγγελος δὲ ἀντὶ τοῦ μηνυτὴς ἐν τῷ, πολλάκι πεμψεῖ Αγγελον. ε. 31.

ἄγκη, τὰ κοῖλα τῶν ὀρῶν. η. 33.

ἄγρια δένδρη, καὶ ὅτι τῶν ἀγρίων ἐστὶν, ἐλάτη, πεύκη, ἄρ-

κευθος, μελία, οἴϊα, ϗ ἀναρύκα, ἣν καλοῦσι φελλόδρυν. ε'. 97.

ἀγριέλαιον, κότινον, ᾧ οἱ νικήσαντες στεφανοῦνται. δ'. 7.

ἀγριομελιντζάνα, εἶδος λαχάνου. ι'. 37.

ἀγροιῶ, ὄνομα κύριον. ἢ τὴν ἀγροικικὴν λέγει τὴν ἐπὶ τῶν ἀγρῶν τρεφομένην. γ'. 31.

ἄγρωσις, ἣ τις παρὰ τοῖς γεωργοῖς καλεῖται ἀγριά· ἄλλοι δὲ βοτάνην εἶναι φασὶν πρασοειδῆ, ἣν ἰδιωτικῶς φασὶ κολλητζίδαν. ιγ'. 42.

ἀγχίθυρος, ἐπιῤῥηματικῶς ἀντὶ τοῦ πλησίον. β'. 71.

ᾄδειν, ϗ ὅτι διαφέρει τοῦ συρίζειν, ϗ τοῦ αὐλεῖν ϗ τῶν τοιούτων· τῷ, τὰ μὲν, μέλος ἔχειν μόνον· τὸ δὲ ᾄδειν, ἐπὶ λόγου λέγεσθαι ἐμμελῶς. α'. 3.

ἀδίαντον, βοτάνη τις. ἐστὶ δὲ ὅμοιον τῷ πηγάνῳ, τὰ φύλλα ἔχον μικρόταλα ϗ μέλανα, δίχα καυλοῦ· καὶ ὅτι ἄνθος οὐκ ἔχει, οὐδὲ καρπὸν, ῥίζαν δὲ μόνον ἄχρηστον ϗ λεπτήν. καλεῖται δὲ παρὰ τὸ μὴ δεύεσθαι ὕδατι. ιγ'. 41.

ἀδώνιοι κῆποι, ϗ ὅτι εἰώθασιν ἐν τοῖς Ἀδωνίοις πυροὺς ϗ κριθὰς σπείρειν ἔν τισι προσεῖοις, ϗ τοὺς φυτευθέντας κήπους Ἀδωνίους προσαγορεύειν. ιζ. 112.

Ἄδωνις, ϗ ὅτι λέγουσι περὶ τοῦ Ἀδώνιδος, ὅτι καὶ ἀποθανὼν, ἐξ οὗ μῆνας ἐποίησεν ἐν ταῖς ἀσκάλαις τῆς Ἀφροδίτης, ὥσπερ ϗ ἐν ταῖς ἀσκάλαις τῆς Περσεφόνης, καὶ κατά τι. γ'. 48.

ἄζα, τὸ καταλειφθὲν ἐν τοῖς ἀγροῖς. ε'. 139.

ἀηδὼν, ἀπὸ τοῦ ἀείδειν. ζ'. 139.

Ἄθως, ὄρος Θρᾴκης. ϗ ὅτι καλεῖται ὕστως ἀπό τινος Ἄθω γίγαντος. ζ'. 76.

αἴγειρος, ϗ ὅτι ἐνίοτε μὲν ἐπὶ ἀρσενικοῦ, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ θηλυκοῦ λαμβάνεται. ζ'. 7.

Αἴγιλος, δῆμος τῆς Ἀτλικῆς ἀπό τινος φυλῆς Ἥρωος Αἰγίλου.

γίλυ. ἔσι δὲ καὶ Λακωνικὸν χωρίον· τινὲς δὲ ὅτι ἐσὶ καὶ νῆσος μεταξὺ Κρήτης καὶ Λακωνικῆς ὕτω καλυμένη. α'. 147.

αἰγίπυρος, φυτὸν ἀκανθῶδες· φύλλον δὲ ἔχει πλατὺ ὥσπερ φακός. ἔσι δὲ γλαυκίζυσα εἰς ἕλκη φλεγμαίνοντα ἀγαθή. δ'. 25.

Αἰγύπλιοι, καὶ ὅτι ἀπατηλὸν τὸ ἔθνος. ις'. 48.

Αἴγων, καὶ ὅτι οὐκ ἀναγέγραπλαι ὁ Αἴγων νενικηκὼς Ὀλυμπια. δ'. 6.

αἰθαλίωνες τέτλιγες, παρὰ τὸ αἴθεσθαι ὑπὸ καύμαλος· ὅταν γάρ ἐσι καῦμα μᾶλλον φθέγγονται. ἢ διὰ τὸ αἴθεσθαι ὑπὸ τῦ ἡλίυ· ἢ οἱ τῇ θέρμῃ τῦ ἡλίυ χαίροντες. ζ'. 138.

αἰθαλόεν πέτευρον, διὰ τὸ αἴτιον εἶναι αἰθάλης κατά τινας, ἢ ἀπὸ τῦ αἴθεσθαι λίαν. ιγ'. 13.

αἴθε, Δωρικὸν, Ἰωνικὸν τὸ εἴθε· ἐσὶ δὲ ἐπίῤῥημα εὐκτικόν. ζ'. 86.

αἶκα, καὶ ὅτι τὸ αἶκα ἀντὶ τῦ ἴκον ἐσί· τὴν γὰ εἰ δίφθογγον τρέπυσιν οἱ Δωριεῖς εἰς τὴν αι. τὸ δὲ ἐψιλὸν, εἰς α βραχύ· οἷον, ἴκον αἶκα, ἄρτεμις ἄρταμις. α'. 4.

αἱμασιαὶ, παρ' ὅσον πλήρεις αἵματος γίνονται οἱ εἰσερχόμενοι ἐπ' αὐτὰς, διὰ τὸ ἀκανθώδεις αὐτὰς εἶναι. α'. 47.

αἷμος, ὄρος Θρᾴκης ἀπὸ Αἵμυ τῦ Βορέυ καὶ Ὠριθείας. ζ'. 76.

αἶνος, πόλεως ὄνομα. ζ'. 112.

αἴξ, καὶ ὅτι κοινὸν ὄνομα τὸ αἴξ, ὡς ἔλαφος, ἄνθρωπος, ἵππος, παρὰ ποιηταῖς· καὶ ὅτι καὶ ἐπὶ τῦ ἄῤῥενος, τὸν αἶγα λέγυσι. α'. 6.

Αἰολεῖς, καὶ ὅτι Ἀχίλλας, καὶ Πήλας, καὶ βασίλας βαρυτόνως λέγυσιν οἱ Αἰολεῖς· ὁμοίως καὶ τὸ Λυκώπευς. καὶ ὅτι διὰ τῦτο ἡ τῶν εἰς ὼς γενικὴ παρ' αὐτοῖς προπαροξύνεται Λυκώπεος. ζ'. 4.

Αἰολι-

Αἰολικόν. ὅτι Αἰολικὸν θαῆμα γράφεται ἔν τισι· ἐσὶ δὲ Αἰολικὸν τὸ ἀπαλητικόν· αἰολίζω γὰρ τὸ ἀπατῶ. ἢ Αἰολικὸν τὸ Αἰτωλικόν· Αἰολεῖς γὰρ οἱ Αἰτωλοί. ἢ Αἰολικὸν, ποικίλον· τοῦτο γὰρ δύναται τὸ αἰολίζω· καὶ ὅτι οἱ Αἰολεῖς ἐπὶ ἀπάτῃ διαβάλλονται. α'. 56.

αἰπολικὸν θαῆμα, ἤγουν θαῦμα οἷον ὁ αἰπόλος ἂν θαυμάσῃ διὰ τὸ κάλλος. α'. 56.

αἰπόλος, ἀντὶ τοῦ ποιμήν. ε'. 7.

Αἴσωρος, ποταμὸς διὰ μέσης τῆς πόλεως τῶν Κροτωνιατῶν ῥέων εἰς τὴν θάλασσαν· ἔσι δὲ καὶ ἄλλος τῆς Σικελίας. δ'. 17.

ἀκάνθη, κινάρα. ε'. 15.

ἀκάνθης χαῖται, οἱ πάπποι. ε'. 16.

ἀκανθιλίδες, ὄρνεα ἃ καὶ ἀκανθίδες. ζ'. 141.

ἀκανθὶς, ὄρνεον ποικίλον καὶ λιγυρὸν ἐπ' ἀκανθῶν διατρίβον· καλεῖται δὲ καὶ ποικιλὶς διὰ τὴν χροιάν. ζ'. 141.

Ἄκις, ποταμὸς Σικελίας. α'. 69.

ἀκράτισον, ἀντὶ τοῦ ἄγαθον, πάλαι δὲ οἱ μέλλοντες πολεμεῖν, πρωΐας ἔτι οὔσης, ὀλίγον τινὰ ἥδιον ἄριον, καὶ ἄκρατον οἶνον ἔπινον, ὡς θερμοὶ ὦσι καὶ μὴ δειλιῶσιν, ὃ καὶ ἀκρατισμὸν ἐκάλουν. α'. 51.

Ἄκλιον Πᾶνα, τὸν κυνηγόν. κατά τινας δὲ τὸν Ἀτλικόν. οἱ δὲ τὸν Ἀπόλλωνα φασὶ τὸν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἱδρυμένον. ε'. 14.

ἄκυλος, ὁ τοῦ σπίνου καρπός. ε'. 94.

ἀλάβαστρα, σκεύη μύρων δεκτικά. ιζ'. 114.

ἀλεὺς, ποταμός τις Σικελίας· καὶ ὅτι ἐλέγετο οὕτω τόπος τις ἐν Κῷ. ε'. 123. καὶ ὅτι δῆμος τῆς Κῶ, ἀπό τινος Ἀλέντος οὕτω λεγόμενος, ἢ ἀπὸ Ἀλεντίου τινὸς βασιλέως. ζ'. 1.

ἀλιθί-

ἀλιθίην, ματαίαν, ἀλλοτρίαν, πεπλανημμένην· ἀπὸ τῦ ἀλῶ τὸ πλανῶ. ις'. 9.

ἀλιόκαυσον, τὸ ὑπὸ ἡλίυ κεκαυμμένον. ί. 26.

ἄλκιμος ϗ Κρότων. ὅτι Αἰακῦ ἰοί. δ'. 32.

ἀλκυόνες, θρηνητικὸν ζῶον παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς νεοττεῦον, παρὰ τὸ ἐν ἀλὶ κύειν. ζ'. 57. ϗ ὅτι ὄρνιθες θαλάσσιαί εἰσιν, ὧν τίκτυ(σιν σορέννυ) ἡ θάλασσα. ζ'. 59.

ἀλκυονίδες ἡμέραι, δεκατέσσαρες ἡμέραι ὅταν γεννᾷ ἀλκυὼν περὶ τὰς χειμερινὰς τροπὰς, ἑπτὰ πρὸ τῆς γενήσεως, ϗ ἑπτὰ μετὰ τὴν γένησιν· φασὶ δὲ τότε εὐδιάζειν. ζ'. 57.

ἀλκυών, θυγάτηρ Αἰόλυ ϗ Καιρώβης, γυνὴ δὲ Κήϋκος. ζ'. 57.

ἀλλάπαδα, τὰ κενώματα παρ' Ἀττικοῖς. β'. 86.

ἄλλεται ὀφθαλμός μυ ὁ δεξιός. ὅτι λέγειν εἰώθασιν, ὅτι οἱ ὀφθαλμοί μυ ὄψονταί τινα τῶν οἰκείων ἐὰν ἄλλων). γ'. 37.

ἀλυσίας ἄντρον, ἀπὸ ποταμῦ Ἀλυσίυ. ζ'. 78.

ἀλωὰ, ἄλως, ϗ ἄλως· ϗ ὅτι ἄλως ἀπὸ τῦ ἁλίζειν ἤγουν συναθροίζειν. ζ'. 34.

ἀλωὰ, ὅτι δὲ σημαίνει· κυρίως μὲν γὰ λέγε) ὁ ἀμπελόφυτος τόπος· λέγεται δὲ ἀλωὰ, ϗ ὁ δενδροφόρος τόπος, ϗ ὁ λαχηνοφόρος· ϗ ὅτι ἡ ἄλως λέγε) ϗ ἀλωά. α'. 46.

ἀλωὰς Δημήτηρ ϗ ἀλωὶς, παρὰ τὴν ἀλωάν. ζ'. 155.

ἄμαθος, ἡ κόνις. β'. 27.

ἀμαθύνειν, ἄμαθον ποιῆσαι. β'. 27.

ἀμάλη, ϗ ὅτι συνέσηκεν ἐκ δραγμάτων ἑκατὸν ϗ διακοσίων. ί. 44.

ἀμαλλοδέ), οἱ τὰ θεριζόμενα συνδεσμοῦντες. ί. 44.

ἀμβροσία, ἡ θεῶν τροφή. ζ'. 82.

ἄμμιν, ἡμῖν, τροπῇ τῦ α εἰς η Δωρικῶς, ϗ προθέσι τῦ μ Αἰολικῶς, ϗ ἐν ὑπερβιβασμῷ τῦ τόνυ. α'. 102.

ἀμνίδες,

ἀμνίδες, τὰ μικρὰ προβάτια, οἱονεὶ ἀμενηνά. ε'. 3.

ἀμνοφόρους, ἀμνίδας ϗ βρέφη φορύζας. ια'. 41.

ἀμολγεὺς, ἀγγεῖον δεκτικὸν γάλακτος. η'. 87.

ἄμπυκι, περικεφαλαίᾳ, ἀπὸ τῦ ἀμπέχειν. α'. 33.

ἀμύκλαι, πόλις Λακωνική. ι'. 35.

ἀμύκλαι, εἶδος ὑποδήματος, ἀπὸ Ἀμυκλαίυ τῦ πρῶτον ὑποδήματα εὑρόντος. ι'. 35.

ἀμυκλαῖον παιδίον, τὸ ἐκ τῶν Ἀμυκλῶν. ι'. 35.

ἄμυλον, τὸ κοινῶς λεγόμενον κατασατὸν, ὅπερ ἐστὶ τὸ γαλακτῶδες τῦ σίτυ βεβρεγμένυ καὶ σεσημένυ, ϗ ἀποπιεσμένυ, εἶτα τῷ ἡλίῳ ξηραινόμενος. θ'. 21.

ἄμυλον, τροφὴ μαλακή. θ'. 21.

ἄμυλος, εἶδός τι ἄρτυ ἐκ τῶν σατοίων πυρῶν γινομένυ, ἢ ἄρτος ἄνευ μύλυ γινόμενος· ἀποβρέχοντες γὰρ τὸν πυρὸν ἀποθλίβουσι. θ'. 21.

Ἀμύντας ϗ Χρύσιππος, ἰατροὶ Ῥόδιοι. ϗ ὅτι ἐπιβυλεύοντες ἔτυχον ζὺν τῇ Αρσινόῃ τῇ Λυσιμάχυ τῷ Πτολεμαίῳ τῷ Φιλαδέλφῳ. ιζ'. 128.

ἀμύσσω, κόπτω· κυρίως δὲ ἀμύσσω, τὸ δία ξυρῦ τὴν σάρκα τέμνω. ιγ'. 71.

ἀμυχαὶ, αἱ τῦ δέρματος τομαί. ιγ'. 71.

ἀμφίθυρον, τὸ δίθυρον. ἀμφίθυρον γὰρ ϗ δίπτυχον, ταυτό ἐστι. δι' ἀμφιθύρυ, δι' οἴκυ τῦ διθύρυ. ιδ'. 42.

ἀμφοτέρῃσι, λείπει τὸ χερσί· διὰ τῦ ἀμφοτέρης δὲ τὸ δαψιλες ἐμφαίνει. ζ'. 157.

ἀναβάλλω, ϗ ὅτι τὸ ἀναβάλλω σημαίνει δὲ· τὸ προοιμιάζω, τὸ ἀνακρύω, τὸ ἐνδύομαι, ϗ τὸ ἀπαρτῦμαι. ε'. 21.

ἄνακλος, δεσπότυ. ζ'. 97.

ἀνάλιπος, ἀνυπόδητος· ἤλιψ γὰρ τὸ ὑπόδημα. δ'. 56.

ἄναπος, ποταμὸς ἐν Συρακύζαις τῆς Σικελίας· εἴρηϗ δὲ ὡς

ἄνευ

ἄνευ πόσεως ὤν, καὶ βληχρὸν ἔχων ὕδωρ· ἢ παρὰ τὸ τοῖς ποσὶ μὴ διαβατὸς εἶναι. α'. 68. καὶ ζ'. 151.

ἄνδηρα, τὰ ἄνθη, ἢ τὰ ἄκρα· κυρίως δὲ ἄνδηρα, τὰ ἐπάνω τῶν ὀχετῶν τῶν ὑγρῶν, ἤτοι τὰ χείλη τῦ πόλασμῦ, παρὰ τὸ ἄνω διερὰ εἶναι· ἢ οἱ ἔνυγροι τόποι, ἢ τὰ τῶν πολαμῶν ἀναχωρήματα. ε'. 93.

ἀνδρίον, ἀνδράριον, ὑποκοριστικῶς, ἀνθρωπάριον. ε'. 40.

ἀνέλπιστον, ὃ ὐκ ἐλπίζει τις λαβεῖν, ἢ κατορθῶσαι, ἢ τοιῦτό τι· ἀνέλπιστον δὲ καὶ τὸ ἐλπίδος ἐστερημένον. δ'. 42.

ἀνεμώνη, ἄνθος ἄοσμον, ὅ φασι ἀναδοθῆναι ἐκ τῦ αἵματος τῦ Ἀδώνιδος· φασὶ δὲ οἱ ταῦτα δεινοὶ δύο εἶναι τὰς ἀνεμώνας· τὴν μὲν ἄνθος ἔχυσαν μέλαν, τὴν δὲ φοινίκεον· καὶ ὅτι φαννίδες λέγονται παρὰ Λάκωσιν. ε'. 92.

ἄνηβοι, ἀτελεῖς τὴν ἡλικίαν· ἄνηβοι καὶ οἱ δωδεκαετεῖς καὶ κατωτέρω, ἔνηβοι οἱ πεντεκαιδεκαετεῖς καὶ πορρωτέρω. η'. 3.

ἀνηθίνοις στεφάνοις ὅτι ἐχρῶντο. ζ'. 63.

ἄνηθον, κατά τινας πᾶν ἄνθος, παρὰ τὸ ἄνω ἰέναι· ἢ ἄνηθον, τὸ μάλαθρον διὰ τοῦ η. ἄνισον δὲ διὰ τοῦ ι τὸ γλυκάνισον. ζ'. 63.

ἄνθεα, τὰ ἐπιπάμματα τῶν ἄρτων· λέγει δὲ τὰ σήσαμα. ιζ'. 116.

ἀνθερίκεσι, καὶ ὅτι ὁ καυλὸς τῦ ἀνθερίκου ἀνθέριξ καλεῖται· ὅσον πηχυαῖος ὤν· ἀνθέρικος δὲ ὁ τῆς ἀσφοδέλου καρπός· Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Δωριεὺς φησὶν ὑ λέγεσθαι τῆς ἀσφοδέλου καυλόν. ὁ δὲ Νεοπτόλεμος γελοίως ᾠήθη τὸν ἀνθέρα τῦ σάκχυος. α'. 521.

Ἀντίοχος, ὁ βασιλεὺς Συρίας, Ἐχεκράτιδος μὲν καὶ Σύριδος. ιε'. 34.

ἀντῳδή, ὅταν λαλῇ τις ᾠδὴν ἄλλην καὶ ἄλλην ἀποκρίνεται. α'. 73.

ἀνυζάμην τὸν ἀμνὸν, τὴν νίκην ἔλαβον. ε'. 144.

ἄξενον, κακόξενον. ιγ'. 75.

ἀπαρίσκομαι, ὐκ ἀποδέχομαι. α'. 61.

ἀπεκρίθην, ἀντὶ τῦ ἀπεκρινάμην· δηλοῖ δὲ ϗ ἀπεκρίθην τὸ ἐχωρίσην. ζ'. 74.

ἀπέσβας, ἐξέλιπες, ἀπέθανες. δ'. 39.

ἀπευκτὸς ϗ ἀπευκταῖος, ὁ μισητός. ι'. 50.

ἀπίοιο πεπαίτερος, ἀπίῳ χαυνότερος. ζ. 120.

ἄπις ϗ κλεύνικος. ιδ'. 13.

ἀποβάλλω, ἀπορρίπτω, προσβάλλω δὲ προσκρύω. τὸ ἀποβάλλειν δὲ νῦν μισεῖν, ἐν τῷ —τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλλῃ, ια'. 19.

ἀποισῇ, κομίσῃ, ὡς τὸ λαψῇ ἀντὶ τῦ λάψῃ· τὺς γὰ μέλλοντας οἱ Δωριεῖς περιαπῶσι. α'. 3.

ἀπόκομμα πέτρας, πέτρινε, λίθινε, σκληρότατε. ε'. 7.

ἀποσέρξαμι, καταφρονήσαμι. ιδ'. 50.

ἀποτρώγῃς, μειοῖς ϗ ἐλαττοῖς. ι'. 6.

ἀρατεία εἰσβολὴ, ϗ ὅτι ταύτῃ κέχρηται ὁ Θεόκριτος ἐν τῷ, Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα. ιζ'. 1.

Αρατος, ϗ ὅτι πρὸς τῦτον διαλέγεται ὁ ποιητὴς, ϗ ὅτι συγκεχρονίκει τῷ Ἀράτῳ τῷ τὰ φαινόμενα γράψαντι ὁ Θεόκριτος. ε'. 2.

ἀρβύλη ϗ ἀρβυλὶς, παρὰ Θεοκρίτῳ ὑποδήματος εἶδος. ζ'. 26.

ἀργεία, ἡ Δηϊπύλη, τῦ Διομήδυς ἡ μήτηρ. ιζ'. 53.

Αρέθυσα, πηγὴ ἐν Συρακούσαις τῆς Σικελίας, εἰς ἣν εἰσρεῖ ὁ ἐξ Ἀρκαδίας Ἀλφειὸς ποταμός. ἔστι δὲ καὶ ἐν Εὐβοίᾳ Ἀρέθυσα, ϗ ἄλλη ἐν Σάμῳ. α'. 117.

ἀρέθυσα, πᾶσαι αἱ κρῆναι κατὰ τὸν Ἐπαφρόδιτον. α'. 117.

ἀρεσαίμην, εὐάρεστος δόξαιμι. α'. 60.

ἀρέσκω

ἀρέσκωτινὶ, ἀντὶ τοῦ ἀρεστὸς αὐτῷ φαίνομαι· Ἀττικῶς δὲ μετὰ αἰτιατικῆς. α΄. 60.

ἄριστις, ὁ κιθαρῳδός. ζ΄. 99.

Αρκαδικὴ ἑορτὴ, καὶ ὅτι ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ ἑορτὴ ἐτελεῖτο ἐν ᾗ οἱ παῖδες τὸν Πᾶνα σκίλλαις ἔτυπτον, ὅτε οἱ χορηγοὶ λεπτὸν ἱερεῖον ἔθυον. καὶ ὅτι κατ' ἐνίους οἱ παῖδες εἰ εὐθηρίας οὐκ ἐπέτυχον. ζ΄. 106.

ἄρκευθος, ὄνομα δένδρου ἀκάρπου. ε΄. 97.

ἁρμοῖ, εἰ μὲν ψιλοῦται, τὸ ἀρτίως καὶ νεωστὶ σημαίνει· εἰ δὲ δα(ύνεται), τὸ ἡρμοσμένως. δ΄. 51.

ἄῤῥασσον, καὶ ὅτι ἀράσσειν τὸ κρούειν, καὶ ὅτι οἱ ποιηταὶ ὅτε ἔχουσι χρείαν ἐκτεῖναι τὸ α καὶ ἕτερον ρ προστιθέασιν αὐτῷ· καὶ ἐν τῷ παρατατικῷ ἐκκλίνοντες, τὸ κοινὸν ἄῤῥασσον λέγουσι, τῇ προσθήκῃ τοῦ ρ τὴν ἀρχὴν αὔξοντες. β΄. 6.

Ἀρσινόη, ἡ Λυσιμάχου, καὶ ὅτι ἐπεβούλευε τῷ Πτολεμαίῳ τῷ Φιλαδέλφῳ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, καὶ ὅτι εἰς Κοπτὸν ἐξεπέμφθη. ιζ΄. 128.

Ἀρσινόη, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Φιλαδέλφου, καὶ ὅτι ταύτῃ ἔγημεν ὁ Φιλάδελφος. ιζ΄. 128.

ἄρταμις, Δωρικῶς ἀντὶ τοῦ Ἄρτεμις. α΄. 4.

Αρτεμις, ἡ αὐτὴ τῇ σελήνῃ. β΄. 33.

ας. ἐὰν ἐκτείνομεν τὸ ας ἐν τῷ μοίρας, σημαίνει γενικὴν πτῶσιν· ἐὰν δὲ συστέλλωμεν αὐτὸ, αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν, Δωρικῶς· ἐκεῖνοι γὰρ τὰς παρ' ἡμῖν ἐκφερομένας εὐθείας τῶν πληθυντικῶν διὰ τῆς αι διφθόγγου, διὰ τοῦ ες ἐκφέρουσι. ιδ΄. 93.

ἄσκαλα, μετὰ τὸν σπόρον ἠμελημένα, ἐς τοσοῦτον, ὅτι καὶ ἀσκάλευτά εἰσιν. ι΄. 14.

ἀσκητὰ, κεκοσμημένη. α΄. 33.

ἀσπάλαθος, εἶδος ἀκάνθης, ἢ πληγέντες οἱ ἔλαφοι, ἀποθ-

νήσκουσι· λέγεται δὲ διὰ τὸ μὴ ῥαδίως ὑπὸ τῶν πληγέντων ἀποσπᾶσθαι, ἤτοι ἀφαιρεῖσθαι. δ'. 57.

Ἀσσύριοι, ἔθνος Περσικὸν ἀκριβὲς ἐς μαγείαν, μεταξὺ ὂν Τίγριδος καὶ Εὐφράτου. β'. 162.

ἀσεμφὴς, οἱονεὶ ἀσυμφὴς καὶ ἐμβριθῆ τὴν ψυχὴν ἔχων, ἢ ἀκαμπὴς, καὶ σκληρός. ιγ'. 37.

ἀσύναξ Μιλήσιος, Ἰσθμιονίκης, καὶ ὅτι τὰ περὶ τὸν Μιλήσιον Ἀσυνάκλος ἰσορύμβια ὁ Θεόκριτος τῷ Αἴγωνι προσάπλει. δ'. 33.

ἀσφόδελος, βοτάνη πλατύφυλλος, ἧς ὁ καυλὸς καλεῖται ἀνθέρικος· ἀσφοδελὸς δὲ, ὁ τόπος ὁ ἔχων ἀσφοδέλους. ζ'. 68.

ἀταλάντη, ὅτι δύο ἀταλάντας εἰσὶν· ἡ μὲν ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἡ δὲ ἐν Βοιωτίᾳ, ἡ Σχοινέως θυγάτηρ· καὶ τὸν Ἱππομένης, καὶ τῆς δρομάδος Ἀταλάντης πέρι. γ'. 40.

ἀτεράμονας, τοὺς σκληροὺς, τοὺς μὴ τέρενας· ἐπεὶ τέρεν τὸ ἁπαλόν. ι'. 7.

ἀτέραμνα ὄσπρια, τὰ ἀνέψηλα. ι'. 7.

ἀτιμαγελεῦντες, ἄτιμα καὶ ἄτακτα ἐν τῇ ἀγέλῃ ποιοῦντες· τοὺς γὰρ καταλιπόντας τὸ κοινὸν τῆς ἀγέλης, καὶ καθ' ἑαυτοὺς νεμομένους, οὕτω καλοῦσιν· ἐσὶ δὲ διαλέκτου Δωρικῆς. ἀτιμαγελέοντες γὰρ ἦν, καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε καὶ ο Δωρικῶς εἰς τὸν ᾳ δίφθογγον, ἀτιμαγελεῦντες. θ'. 5.

ἀτιτάλλω, ἀναπαύω καὶ μὴ διὰ κόπου ταλαίνω· ἐκ τοῦ α στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ ταλάσσω τὸ κοπιῶ· ἢ ἀπὸ τοῦ ἄτλω τὸ ὁρμῶ, καὶ τοῦ ἄλλω τὸ πηδῶ, καὶ σημαίνει τὸ αὐξάνω. ιε'. 111.

ἀτρακτυλὶς, εἶδος βοτάνης ἢ ἀκάνθης· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τὰς ἀγροίκων γυναῖκας ἀτράκτους ποιεῖν ἐξ αὐτῶν· κατὰ δὲ ἐνίους τὰ ἀγριολάχανα. δ'. 52.

ἄτροπον, ἀμεταπόητον, αἰώνιον. γ'. 49.

ἄτρυτος, πολλή. ιε'. 7.

αὖαι,

αὖαι, ξηραί. ε'. 109.

αὔλακος, τὸν ὄγμον φησὶ, τὸ κοινῶς λεγόμενον ὀρδίνιον. ι'. 6.

αὐλεῖν, τὸ δι' αὐλοῦ μέλπειν. ζ'. 71.

αὐλησεῦντι, ἀντὶ τοῦ αὐλήσουσι. αὐλεῖν τὸ δι' αὐλοῦ μέλπειν· ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ ᾄσουσι, Αὐλησεῦντι δέ μοι. ζ'. 71.

αὐότερος, αὖος, ἤγουν ξηρός. η'. 48.

αὐταὶ, μόναι. ε'. 109. καὶ ια'. 12.

αὐτῷ, αὐτόθι. ιγ'. 15.

αὖτως, ἐν ὑδεμίᾳ χρείᾳ, μάτην ε'. 40.

ἀφρόνιτος, πολυμέριμνος· τὸ γὰρ α ἐπίτασιν σημαίνει. ι'. 20.

Αχάρναι, δῆμος τῆς Ἀττικῆς. ζ'. 71.

Αχαρνεὺς, Ἀττικός. ζ'. 71.

ἄωτος, τὸ ἀπάνθισμα τῶν ἀνθῶν, ἀπὸ τοῦ ἄειν, ἤγουν πνεῖν, καὶ ὀδωδέναι. ιγ'. 27.

ἄωτος θεῖος ἡρώων, οἱ πρῶτοι τῶν ἡρώων, τὸ θεῖον ἀπάνθισμα τῶν ἡρώων. ιγ. 27.

Β.

Βαθεῖαι, ἀντὶ τοῦ ὑπερμεγέθεις καὶ μετέωροι. δ'. 51.

Βάθος ὕλας, ἡ δασύτης τῶν δένδρων. η'. 49.

Βαΐταν, τὴν μηλωτὴν, ἢ τὴν διφθέραν, τὴν σισύραν· οὕτω γὰρ λέγουσι τὰ συνερράμμενα περιβόλαια· καὶ ὅτι Ἀττικοῖς μὲν σισύραι, κοινοῖς δὲ σισυρίνια. γ'. 25. καὶ ε'. 15.

βαρυνεύντα, βαρύνοντα. β'. 3.

βασκαίνων, φθονῶν, λυπούμενος. ε'. 13.

βάσκανος, κυρίως ὁ τοῖς ὀφθαλμοῖς καίνων καὶ φθείρων τὸ ὁραθὲν ὑπ' αὐτοῦ. ε'. 13.

βατεῦν), βατεύον), τοῖς τράγοις μίγνυν). α'. 87.

βάτος, καὶ ὅτι ὁ καὶ ἡ βάτος λέγε). α'. 132.

βάτραχος, καὶ ὅτι καλεῖται οὕτω βοάτραχός τις ὤν. ζ'. 41.

βαΰζω

βαΰζω ϗ ὑλακτῶ, ὅτι διαφέρει· τὸ γὰρ βαΰζειν ἐπὶ τῶν σκυλακίων λέγεται κυρίως· τὸ ὑλακτεῖν δὲ ἐπὶ τῶν τελείων κυνῶν· βαΰσδει δὲ Δωρικῶς. ε'. 10.

βδάλλω Ἀττικῶς, ὃ ϗ βδέλλω, ἤγουν ἐκπιέζω, ἀμέλγω. ια'. 35.

βδέλλα, ἡ ἐκμυζῶσα καὶ πίνουσα τὸ αἷμα. ἔστι δὲ ζῶον ἐν ταῖς λίμναις γινόμενον, ἀπὸ τῦ βδέλλω. β'. 56. ϗ ια'. 35.

βδέλλω, τὸ ἀμέλγω ϗ τὸ ἐκπιέζω. ια'. 35.

βέβαλοι, ἀνάξιοι τῶν μυστηρίων, ἀμύητοι, ἀμυστηρίαστοι, μυστήρια μὴ ἔχοντες. γ'. 51.

Βερονίκη, ἡ τῦ Σωτῆρος γυνὴ, μήτηρ δὲ τῦ Φιλαδέλφου καὶ Ἀρσινόης. ιζ'. 107.

Βλέμυες, ἔθνος Αἰθιοπικὸν μελανόχρουν, ἐν τοῖς ἐχάτοις τῆς Αἰθιοπίας ᾠκισμένον· οἱ αὐτοὶ τοῖς Τρωγλοδύταις. ζ'. 114.

βληχᾶσθαι, ἐπὶ τῶν προβάτων. ε'. 42.

βλήχων, εἶδος βοτάνης, τὸ κοινῶς βληχώνιον. ε'. 56.

βολβὸς, εἶδος βοτάνης, ὁμοίας κρομμύῳ κολχικῷ. ιδ'. 17.

βόσις, ἡ τροφή. ε'. 24.

βυκᾶος, ὁ θερισὴς κατά τινας, ἀπὸ τῦ βῦ ἐπιθετικῦ μορίυ, ϗ τῦ καίνω, τὸ κόπτω καὶ θερίζω· βέλτιον δὲ ἀροτῆρα ἀκούειν τὸν ζῦν βοσὶ καίνοντα τὴν γῆν καὶ τέμνοντα· καὶ ὅτι ὑποκοριστικῶς εἴρηται)· κατὰ δὲ Δίφιλον ἐν α Νικάνδρυ θηριακῶν κύριον ὄνομα. ί. 1.

Βυκολίων, Πανὸς υἱὸς, ἀφ' ἧ ϗ τὸ βυκολεῖν. α'. 64.

βυκολιάζω, βυκολικὴν ᾠδὴν ᾄδω. ζ'. 36.

βύπαις, ὁ μέγας παῖς. ζ'. 6.

Βύρεια πηγὴ ἐν Κῷ, ἀπὸ τῦ βῦ ἐπιταλικῦ μορίυ ϗ τῦ ῥέω, ἢ ὅτι βοὸς ῥινὶ παραπλήσιος. ζ'. 6.

Βύρρινα, κατά τινας ἡ καὶ βύρεια. ζ'. 6.

βύτομος, βοτάνη ἶρις. ιγ'. 36.

βράβυ-

βράβυλα, τὰ ποιῶς κοπρύμπα, ἤγουν δεμαστικά. ζ'. 146.
βραδυνόντων περὶ παροιμία. ζ. 25.
βρασίδας ἢ Βρασίλας, ἢ ὅτι Βρασίδας Λάκων τὸ γλῶς, ὁ δὲ Βρασίλας Κῶος· ἢ ὅτι ὁ Λακεδαιμόνιος ἐν Ἀμφιπόλει θάπλεται. ζ'. 11.
βρῦλα, τὰ σία. ε'. 115.
βρόχθος, τὸ ἐπίκαπρον μέρος, τὸ μετὰ τὸν τράχηλον ποιῶν ἦχον ἀποτελοῦν. γ'. 54.
βρύλλον, ὅτι ὕτω παρὰ τοῖς κοινοῖς ὁ χοῖνος. α. 53.
βύβκινον, οἶνον Θρακικὸν, ἢ ὕτω καλυμβόης τῆς ἀμπέλου, ἀπὸ τῆς Θράκης. ιδ'. 15.
βυβλὶς, κρήνη Μικήτου. ζ'. 115.
βῶκος, συγκεκομμένον ὄνομα ἀντὶ τοῦ βυκᾶος. ι'. 38.
βωτρέσμες ἢ βωτρήσομες, καλέσομεν, ὁρισκὸν ἀντὶ τοῦ ὑποδακλικοῦ. ε'. 64. ἢ 66.

Γ.

Γαῖα, καὶ ὅτι παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐψιλογραφεῖτο, ὡς καὶ τὰ παρ' αὐτῆς σύγκειμένα. α'. 13.
Γαυλοὶ, ἀγγεῖα χοτροειδῆ γαπακλοδόχα, ἐν οἷς φήσουσι τὸ γάκα· ἄλινα ἢ ἀμολγέας καλοῦσι. ε'. 58.
Γαυροτέρα, αὐθαδεστέρα· γαῦρος γὰρ ὁ ὑπηρμένος· ἢ γαυριᾷ ῥῆμα, ἀντὶ τοῦ ἐπαίρεται. ια'. 21.
γέρων, ἀντὶ τοῦ παλαιὸς, ἐν τῷ, γέρων πέπλος. ζ. 17.
γεύμεθα πίστας ὡς μῦς, καὶ ὅτι παροιμία ἐστὶ τὸ, Μῦς γευόμενος πίστης. λέγεται δὲ, ἐπὶ τῶν εἰς ἀνδὸς πρᾶγμα ἐμπεσόντων, ἢ δυσεξεικλήτως ἀπαλλαττομένων. ιδ'. 51.
γειώλοφον, ὁ ἐν τῷ ὁμαλῷ πέδῳ ὑπεραντεκηκὼς ὄχθος, ὃς ἢ κολωνὸς καλεῖται· φιλογραφεῖται δὲ, ὅτι παρὰ τοῖς

παλαιοῖς

παλαιοῖς ἡ γαῖα ἐψιλογραφεῖτο, ὡς καὶ τὰ παρ' αὐτῆς συγκείμενα. α'. 13.

Γλαύκα, χρυματοποιὸς, Χῖα τὸ γένος, γεγενημένη δὲ ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου. δ'. 31.

γλάχων, βλήχων, εἶδος βοτάνης, τὸ κοινῶς βληχώνιον. ε'. 56.

γλυκύμαλον, πρόσφθεγμα ἐρωτικόν. εἰώθασι γὰρ οἱ ἐρῶντες πρὸς τὰς ἐρωμένας λέγειν, γλυκύ μου μῆλον. μῆλον δέ ἐσιν ὡς μελίκωτον. ια'. 30.

γλυκύτητος χῆμα, ὅταν τοῖς ἀψύχοις ὡς ἐμψύχοις προσδιαλέγονται. η'. 33.

γλυφάνοιο, γλυφῆς· ὥσπερ δὲ γίνεται ἀπὸ τοῦ τέφω τέφανος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ γλύφω γλύφανος, ποιητικῶς. α'. 28.

Γολγὸς, πόλις Κύπρου, ὠνομασμένη ἀπὸ Γολγοῦ τινὸς Ἀδώνιδος καὶ Ἀφροδίτης. ιε'. 100.

γραίας, γεγηρακυίας καὶ ξηράς. ε'. 121.

γραπτὰ Ὑακίνθου, ἡ ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ γεγραμμένα γράμματα θρηνώδη, δηλονότι τὸ αἰ αἰ, σύμβολον τῶν ἐπ' Αἴαντι μυθολογουμένων. ι'. 28.

γράψαι, ξέσαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ς'. 18.

γριπεὺς, ὁ ἁλιεύς. α'. 39.

γρίπος, τὸ δίκτυον· παρὰ τὸ τοὺς ἰχθύας ἀγρεύειν. α'. 39.

γρυπὸς, ὁ ἐπικαμπῆ τὴν ῥῖνα ἔχων, δίκην ἱέρακος. ια'. 35.

Δ.

Δᾶ, ἡ γῆ. ὦ δᾶν, ὦ μὰ τὴν γῆν, Δωρικῶς. δ'. 17.

Δαγὺς, κορυκόσμιόν τι, καὶ ἡ νύμφη. οἱ δὲ φλαγγόνα. β'. 110.

Δάκης, λυπηρόν τι καὶ δηλικὸν δράσης. ιβ'. 25.

καλεῖται,

δαλεῖται, βλάπλει. ιε'. 48.

δαμάλαι, αἱ ἤδη δαμασθῆναι δυνάμεναι· πόρτιες δὲ αἱ μικραὶ, αἱ μήπω εἰς ζυγὸν ἐλθοῦσαι. α. 75.

δάμαλις δαμάλεως κοινὸν, δαμάλη ποιητικόν. α'. 75.

δαασπλῆτι, ᾗ οὐκ ἄν τις διαπελάσειεν· ἢ πολυπέλασε, διὰ τὸ ἐπιταλικὸν, ἢ πολεμικὴ, ἡ προσπελάζουσα ταῖς δασὶ, ἤγουν φωζφόρος. β'. 14.

δασυκέρκος, τὰς ἐχούσας δασείας τὰς οὐράς· τὰς ἐχούσας οὐρὰς πολυτρίχους. ε'. 112.

Δείλη ἑώα, ὅτι ἀναλέλλει ὁ ἥλιος· δείλη δὲ ὀψία, ὅτι πρὸς δυσμὰς κατέρχεται. ι'. 5.

Δευκαλίωνες, ἀντὶ τοῦ Δευκαλίδαι· ἀπὸ Δευκαλίωνος Θεσσαλοῦ. ιε'. 141.

δήλε), βούλε), Δωρικῶς. ε'. 27.

Δῖα, Διὸς θυγάτηρ. α'. 95.

δι' ἀμοιβαίων, καθ' ἀμοιβήν. η'. 61.

διασήζαντο, διυφήνειαν. ιε'. 97.

διαχρησεῖται, διαφθερεῖ. ιε'. 54.

δίδακτρα, τὸν μισθὸν τὸν ἕνεκα τῆς διδασκαλίας. η'. 86.

διδυματόκος ἡ δίδυμα τετοκυῖα, ἢ ὅτι τὰ ἀπὸ τοῦ τίκλειν συγκείμενα, εἰ μὲν προπαροξύνεται, πάθος δηλοῖ· εἰ δὲ παροξύνεται, ἐνέργειαν. ἢ ὅτι δοκεῖ τὸ διδυματόκος, ἀπὸ διδυμοτόκος γίνεσθαι, τροπῇ τοῦ ο εἰς η, εἶτα τοῦ η εἰς α· διὸ ἢ μακρὸν ἔχει τὸ α. ζ'. 84.

διεκρανώσατε, διεκεράσατε, ἢ ἐπηγάσατε, μᾶλλον ἐμεθύσατε, ἢ ἀποκαλυφθῆναι ἐποιήσατε. ζ'. 154.

δίνη, ἡ συρροφὴ τῶν ῥευμάτων τοῦ Ἀχέροντος. α'. 140.

Διοκλῆς· οὗτος Ἀθήνηθεν φεύγων εἰς Μέγαρα φιλόπαις ὑπερφυῶς ὢν ἔν τινι μάχῃ ἠρίστευσε, καὶ ὑπερασπίζων τινὸς ἐρωμένου, ἐκεῖνον μὲν ἔσωσεν, αὐτὸς δὲ ἐτελεύτησεν· ὅθεν

ἀγῶνά τε αὐτῷ ποιεῖν τὰς Μεγαρεῖς, καὶ τιμᾶν τὸν Ἥρωα. ιβ'. 29.

διώκειν, ἐπὶ τῦ ἀγρᾶσθαι, καὶ αἱρεῖν. ε'. 107.

δοκασεῖς, δόξεις, νομίσεις. α'. 149.

δοῦλος καὶ οἰκέτης, καὶ ὅτι διαφέρει· οἰκέτης μὲν ὁ ἔτι ὑπὸ κλῆσιν ὤν· δοῦλος δὲ ὁ ἀπελεύθερος. ε'. 5.

δράγματα, τὰ πλεκώματα φησὶ, τὰς σωρὰς, τὰς θυμῶνας. ζ'. 157.

δράγματα, καὶ ὅτι δράγματα τὰ πληροῦντα σαχύων τὴν ἀριστερὰν, παρὰ τὸ δράττειν· ὅθεν καὶ δραχμή. ί. 44.

δραχμὴ, ἡ πληροῦσα τὴν χεῖρα τῷ κέρματι. ί. 44.

δρέψασθαι, καὶ ὅτι τὸ δρέψασθαι κυρίως ἐπὶ βοτανῶν, καὶ ἐπὶ φύλλων, καὶ δένδρων, καὶ ὅτι λέγεται ἀεὶ παθητικῶς· τὰ δὲ ἐνεργητικὰ ἄχρησα· σημαίνει δὲ τὸ τέμνω. ιά. 27.

δρύϊνον πῦρ, τὸ ἀπὸ δρυὸς γινόμενον. θ'. 19.

δρυμὸς, ὃς καὶ δρυμών. α'. 117.

δρῦς, καὶ ὅτι δρυὸς γλῶ πέντε, φηγὸς, κιμαρὶς, ἐτυμόδρυς, ἄλυφλος, ἄμυλος. θ'. 20.

δύμβρις, ἡ κατὰ γλῶσσαν θάλασσα. α'. 118.

δύσερως, ὁ μὴ εἰδὼς ἐρᾶν. ε'. 7.

δύσερως, ὁ δύσκολον ἔρωτα ἔχων καὶ ἀπροσμήχανον. α'. 85.

δύσσοος, ὁ δυσκόλως σωζόμενος, ἢ ὁ δυσχερῶς διωκόμενος· οἱ δὲ δύσοος, ὁ κακοδαίμων. γ'. 24.

Δωριεῖς, καὶ ὅτι τὴν υ δίφθογγον εἰς ω τρέπουσι. ζ'. 151.

Δωριεῖς, καὶ ὅτι οἱ Δωριεῖς τὸν μέλλοντα τῆς τετάρτης συζυγίας τῆς λήγούσης εἰς ζ διὰ τῦ ξ ἐκφέρουσι. α'. 12.

Δωριεῖς, καὶ ὅτι οἱ Δωριεῖς τὰ ὑπολακτικὰ τῶν ῥημάτων ὁμοίως ἡμῖν προφέρουσι. α'. 51. καὶ α'. 112.

Δωριεῖς, καὶ ὅτι οἱ Δωριεῖς τῶν εἰς ἐς ληγουσῶν ἀθείων πληθυντικῶν, ὁμοίως παροξύνουσι καὶ μακρὸν ἔχουσι τὸ α. α'. 110.

Δωριεῖς,

Δωριεῖς, καὶ ὅτι τὰ εἰς ταγ λήγοντα ῥήματα, ὅταν ἔχει τὸν παραληγόμενον καὶ προπεριισπώμενον, παροξύνουσιν οἱ Δωριεῖς· ὅταν δὲ βαρυνόμενον, ὁμοίως ἡμῖν ἐκφέρουσιν. α'. 83.

Δωριεῖς, καὶ ὅτι οἱ Δωριεῖς, τὰ δεύτερα πρόσωπα τῶν ῥημάτων τὰ ἐς εἰς λήγοντα, εἰς ες ποιοῦσι, τὸ ι μόνον ἐκθλίβοντες, συρίζεις συρίζες, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἀπαρεμφάτοις. α'. 3.

Δωριεῖς, καὶ ὅτι διαλύουσι τὸ ζ' εἰς τὰ, ἐξ ὧν συγκείμενον ἦν, στοιχεῖα. ᾳ'. 7.

Δωριεῖς, καὶ ὅτι οἱ Δωριεῖς ποτὲ μὲν γράφουσι τὸ τ ἀντὶ τοῦ κ· ποτὲ δὲ τὸ κ ἀντὶ τοῦ τ. α'. 1.

Δωριέων πενταπολις, καὶ ὅτι ἦν Λίνδος, Ἀλυζος, Κάμιρος, Κῶς, Κνίδος. ιζ'. 69.

Δωριέων ἀγών, καὶ ὅτι ἄγεται κοινῇ ὑπὸ Δωριέων ἀγὼν ἐν Τριόπῳ, Νύμφαις, Ἀπόλλωνι, καὶ Ποσειδῶνι. ιζ'. 69.

Δωρικὴ συναλοίφη τὸ χ' ὅτερος. ζ'. 36.

Ε.

Ἔψιλὸν καὶ ὅτι Δωρικῶς εἰς α τρέπεται. α'. 4.

Ἔαρ ὀρόωσα, ἱλαρὸν καὶ ἡδὺ βλέπουσα· ἀπὸ τῆς περὶ τὸ ἔαρ τερπνότητος. ιγ'. 45.

Ἔβα καὶ ταῦρος ἂν ὕλαν· παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ ἀναστρεφόντων. διὰ τὸ, τοὺς ταύρους ὕλης ἐπιλαμβανομένους ἀλήπτους εἶναι. ιδ'. 43.

Ἕβρος, ποταμὸς καταφερόμενος ἀπὸ Ῥοδόπης, καὶ ἐξερευγόμενος κατὰ πόλιν Αἶνον. ζ'. 112.

Ἔγχρισον, ᾧπερ χριόμεθα εἰς θεραπείαν. ια'. 2.

Ἐθειραι, αἱ ἐξ ἔθους γινόμεναι τρίχες, αἱ ἐξ ἔθους τημελούμεναι. α'. 34.

ἐθειράζειν ϗ κομᾶν ταυτὸ, πλὴν ὅτι τὸ μὲν κομᾶν ἐσὶ κοινόν. τὸ δὲ ἐθειράζειν ποιητικόν. α'. 34.

ει. καϗ ὅτι τὴν ει δίφθογγον τρέπουσιν εἰς αϗ οἱ Δωριεῖς. α'. 4.

εἰλιτενὴς ἄγρωσις, ἡ συνεσραμμένη· καθὸ εἰλεῖται ἐπὶ μῆκος, ϗ περιπλέκεται τοῖς φυτοῖς κισσοειδῶς· ἢ εἰλιτενὴς ἡ τφνομένη ἅμα ϗ ἑλισσομένη. ιγ'. 42.

εἴλωτες, οἱ δηλάδοντες τῶν ἐλαθέρων παρὰ Λακεδαιμονίοις. ις'. 35.

εἴρπομες, ἀντὶ τῦ ἀπερχόμεθα, ϗ ὅτι τὸ ἕρπειν κυρίως ἐπὶ ὄφεως ϗ σκωλήκων ϗ ἑτέρων ἀπόδων ζώων λέγεται· καλαχρησικῶς δὲ ϗ ἐπὶ τῶν νωθέσερον ϗ ἀσυδεὶ πορδομένων· νῦν δὲ ἐπὶ τῦ βαδίζειν. ζ'. 2.

εἰσυνίλος, ἐρασής. ιβ'. 13.

ἑκάτη χθονία, ἡνερτέρων πρύτανις. β'. 12.

ἐκ Διὸς, ὅτι ἀψαδής ἐσιν ὁ Ζάς. ζ'. 44.

ἐκέλαδ, ἐκέλασας, ϗ κατὰ ἀποκοπὴν Δωρικῶς, ἐκέλαδ. ἢ κέλω λέγεται τὸ προστάτλω, ὁ παραταλικὸς ἐκελόμην ἐκέλυ, ϗ Αἰολικῶς ἐκέλαδ. γ'. 11.

ἔκηλος ϗ εὔκηλος, ϗ ὅτι χωρὶς μὲν τῦ υ, δασύνεται, ὅτε δὲ προσλάβῃ αὐτὸ, ψιλῦται. β'. 166.

ἐκλελάθονλα, λήθης ποιητικόν. ἀπὸ τῦ λελάθω ἐνεσῶλος. α'. 63.

ἐκναισεῦντι, διαλέγυσι. ιε'. 88.

ἐκπεπότασαϗ τὰς φρένας, τὸν νοῦν ἐκτετοπισμένον ἔχῖς. β'. 19.

ἐκπίδου ἀντλεῖς, ἐκ περιυσιάς· παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν περιυσίᾳ ζώντων. ι'. 13.

ἐκποδὸς ἄνυε κράναν, ἐκ βάθυς, ἢ ἀφ' ὑψηλῦ. ζ'. 6.

ἐκ ψυχῆς, ἐξ ὅλης τῆς προθυμίας. η'. 35.

ἐλαιὸς, ὁ ἀγριέλαιος, ἐξ ᾧ ὁ ὀλυμπιακὸς σέφανος σύγκειται. δ'. 7.

ἐλίκας

ἐλίκας ῥίον, τῦ ὄρυς τὸ ἀκρωτόριον. α'. 125.

ἐλικλὰν, περιειλημμένην. α'. 129.

ἐλιννύω, τὸ βραδύνω· ἐλιννύσαι τὸ καῦμα, ἤγουν τὸ μέσον τῆς ἡμέρας ἡρεμεῖν. ι'. 51.

ἐλίχρυσος, εἶδος φυτῦ, ᾧ τὸ ἄνθος ὅμοιον χρόκῳ, ϗ οἷον χρυσοειδές. κατ' ἄλλυς δὲ βοτάνη. α'. 30.

ἔλκεις τὺς πόδας, βαδίζεις. ζ'. 21.

ἔλλοπες, οἱ ἰχθύες, παρὰ τὸ ἐν λεπίσιν εἶναι, ἢ παρὰ τὸ λεπιδωτὸν τῶν ἰχθύων, ἢ παρὰ τὸ ἐλλείπεσθαι φωνῆς. α'. 43.

ἐλλοπιεύειν, τοὺς ἰχθῦς ἀγρεύειν. α'. 43.

ἐλυγίχθης, Δωρικὸς ἀόριστος παθητικός. α'. 98.

ἔμβρυον, ἀπὸ τῦ ἐν ἑαυτῷ τὴν βορὰν ἔχειν, ἢ ἀπὸ τῦ ἐμβρύειν ϗ αὔξεσθαι. θ'. 19.

ἐνδοῖ, ἀντὶ τῦ ἔνδον, τοπικὸν ἐπίῤῥημα, ὡς τὸ Μεγαροῖ, Πυθοῖ· ϗ ὅτι ἀντιπίπλει τούτοις οἴκοι. ιε'. 1.

ἐνδυμίων, ϗ Ἐνδυμίωνος πέρι. γ'. 50.

ἐνάργει, τὴν μετ' αὐτῆς δηλονότι μίξιν. δ'. 61.

ἔννηβοι, οἱ πεντεκαιδεκαετεῖς ϗ πορῥωτέρω. η'. 3.

ἐνόρχην, τὸν ὄρχεις μεγάλους ἔχοντα. γ'. 4.

ἐξαλάπαξε, ἐδαπάνησεν. β'. 85.

ἑορτὴ Ἀρκαδική. ζήτει ἐν τῷ Ἀρκαδικὴ ἑορτή.

ἐπ' Ἀλφεὸν, ἀντὶ τῦ ἐπὶ τὴν Ὀλυμπίαν. δ'. 6.

ἐπαναφορὰ, ϗ ὅτι γίνεται, ἢ κατὰ κῶλον, ἢ κατὰ λέξιν. θ'. 1.

ἐπάξα, ἀντὶ τῦ ἐπήξω· οἱ δὲ Συρακύσιοι διὰ τῦ α προφέρονται τὸ δεύτερον πρόσωπον τῦ πρώτυ μέσυ ἀορίσου. δ'. 28.

ἐπέπλαρον, καθὸ τῶν πλαρμῶν οἱ μὲν εἰσὶν ὠφέλιμοι, οἱ δὲ βλαβεροί. ζ'. 84.

ἑπεσόμενοι, οἱ ἐσόμενοι ϗ μέλλοντες ἔσεσθαι, ἤτοι οἱ μεταγένεσεροι. ιβ'. 11.

ἐπιμελη-

ἐπιμελητὴς, ὁ ἐργοδότης. ι'. 54.

ἐπὶ ξηροῖσι καθιζεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ κενοῖς. α'. 57.

ἐπίουρος, ἐπίσκοπος, φύλαξ. η'. 6.

ἐπίπασα, ἅπερ ἐπιπάλλομεν. ια'. 2.

ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλίδες, αἱ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τὸν τύμβον φέρουσαι τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἢ ὅτι ἐπὶ τάφοις ὡς ἐπιπολὺ διατρίβουσι. ζ'. 23.

ἐπύγιζον, πυγμαῖς ἔτυπτον, ἔκρυον, ἢ ἐπέραινον, ἐβάτευον. ε'. 41.

ἔραται, ἀντὶ τοῦ ἐρᾷ, ἔρωτι τινὸς κατέχεται. β'. 149.

ἐργατίνης, ἐργατίνου. β'. 1.

ἔρδειν, ποιεῖν. β'. 15.

ἐρείδω καὶ ἐρίζω διαφέρει, ὅτι ἐρίζειν ἐπὶ λόγων, ἐρείδειν δὲ ἐπὶ πράγματος. ε'. 24.

ἐριθακὶς, ἡ μισθώτρια, ἀπὸ τοῦ ἔριθος ὑποκορισικῶς ἢ ὄνομα κύριον· ἐστὶ δὲ καὶ ὄρνεον. γ'. 35.

ἔριθοι, οἱ ὑπουργοὶ, ἤγουν ἱερουργοί. με'. 80.

ἔριφος καὶ χίμαρος, καὶ ὅτι διαφέρει· ἔριφος μὲν μέχρι τριῶν καὶ τεττάρων μηνῶν· χίμαροι δὲ ἐπὶ πλεῖον, ἕως ἐνιαυτοῦ, τυτθίσιν ἕως ἂν τέκωσι καὶ ἀμελχθῶσιν. α'. 6.

ἐρίφων πέρι, καὶ ὅτι ἀστέρες εἰσὶν οἱ ἔριφοι· καὶ ὅτι τούτων ἀνατελλόντων ἀγριαίνει ἡ θάλασσα. καὶ ὅτι ἐσπερίους καλεῖ τοὺς ἐρίφους, ὅτι δυόντων τῶν δύο ἐρίφων ἡσπέρας, νότος παράγει. ε'. 53.

ἕρπειν, καὶ ὅτι κυρίως ἐπὶ ὄφεως, καὶ σκωλήκων, καὶ ἑτέρων ἀπόδων ζώων λέγεται. ζ'. 2.

ἐρρῶ, ἐλευσόμαι. ε'. 45.

ἐρωτύλος, ἐρασὴς, ὑποκορισικῶς· καὶ ὅτι παροξύνονται τὰ τοιαῦτα πλὴν τοῦ ὄζυνος, καὶ τοῦ Ἴτυλος. γ'. 7.

ἐσθώμεθα, καθεζώμεθα, ἢ καθίσωμεν. α'. 21.

ἐς τέλος, ἐπιῤῥηματικῶς ἀντὶ τοῦ, τελευταῖον. β'. 152.

ἑκατό-

ἑκατόεντα· τὸν ἐν ἑκάτοις μέρεσι τῆς γῆς ὄντα. ζ. 77.

ἐς ὠρανὸν ἀλεῦμαι, ἐκ περιχαρίας ἐς τὸν ὐρανὸν ἀναβήσομαι. ε. 144.

ἑτεόκλειοι Χάριτες, διὰ τὸ Ἑτεοκλέα τὸν Κηφισῦ πρῶτον ἐπιθῦσαι Χάρισιν ἐν Ὀρχομενῷ τῷ Μινυείῳ. ις. 104.

ἔτος ὥριον, τινὲς ὅλον τὸν ἐνιαυτόν· μᾶλλον δὲ ὁ Θεόκριτος τὸν τριμηνιαῖον καιρὸν ὕτω καλεῖ. ζ. 85.

εὖ ἔλκων, εἰρη) μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν βοῶν, τῶν ἐκ νέου εἰθισμῶν καλῶς ἕλκειν. ιγ. 15.

εὔκριθον, ἀπὸ μέρους τῆς κριθῆς τὴν εὔκαρπον παρεδήλωσε· ἅμα δὲ εὔκριθον τὴν ἀλωὰν λέγει τὴν εὔσιτον, διὰ τὸ δοκεῖν πρῶτον εὑρεθῆναι τὸν τῆς κριθῆς καρπόν. ζ. 34.

εὐκτὸς, μακάριος ἢ ὁ εὐχῆς ἄξιος, καὶ εὐκταῖος· ἀπάκτὸς δὲ καὶ ἀπακταῖος, ὁ μισητός. ι. 52.

εὐπάκλου, εὐκόλως πηγνυμένου. α. 129.

εὖρε θεὸς τὸν ἀλιτρὸν, παροιμία. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν διδόντων δίκην τῆς ἁμαρτίας. ἢ κατὰ τῶν καυχωμένων, ὅτε ἐμπέσωσιν εἰς ἃ ἐκφεύγουσι. ι. 17.

Εὖρος, ποταμὸς ὁ καὶ Ἕβρος· καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἕβρος.

εὐρύθεμις καὶ Κοτυτὼ, ἐν τῷ Κοτυτώ.

Εὐρύπυλος, καὶ Κλυτίας· καὶ ὅτι τούτων περὶ ἱσόρη) ὅτι οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τῆς Ἡρακλέους ποτιορκίας τὴν Κῶ κατοικήσαντες, καὶ ὑποδεδεγμένοι τὴν Δήμητραν, καθ' ὃν καιρὸν περιηει ζητοῦσα τὴν Κόρην. ζ. 5.

εὐρὼς, κυρίως ἡ πρασινώδης ὁμίχλη. δ. 28.

εὖσα, ἤγουν ὖσα· τὸ γὰρ εὖσα ἀπὸ τοῦ ἑῦσα γίνεται. β. 76.

ἐφίλαθεν, ἐφιλήθησαν, ἢ φιλοῦνται· ἐστὶ δὲ Αἰολικὸν, ὡς καὶ τὸ ἐκόσμηθεν. Καλλίμαχος δὲ τοῦτο παροξύνει. ζ. 60.

ἐφίσδει. ε. 97.

ἐχώρδανε, ἐχώρει· ἀπὸ τοῦ χῶ, τὸ χωρῶ, χάδω· καὶ ἀπὸ τοῦ χάδω

χάδω χανδάνω, ὥσπερ ἀπὸ τῦ ἥδω τὸ ἀνδάνω. ιγ'. 57.
ἐχθρὸς, ἐνίοτε μὲν ἐπὶ τῦ ἐχθαίροντος, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ τῦ ἀπηχθημένυ· καθὸ ϗ ἐνταῦθα. ε'. 23.
ἐχθρὺς, τὺς Καρχηδονίυς. ιε'. 85.
ἔχω νδ' ἄλις ὄξυς, ἐπὶ ἀπορίας. ι'. 13.

Z.

Ζατεῦσα, ζητῦσα. α'. 85.
Ζατρίκιον, παιδιᾶς εἶδος. ε'. 18.
Ζέοντες, οἱ ταχεῖς. ε'. 79.
ζῶα, ϗ ὅτι τῶν ζώων πολλὰ ἀπὸ φωνῆς ἔχει τὴν κλῆσιν. ζ'. 139.
ζῶντ' ἄφες, ἀντὶ τῦ ταχύν. ε'. 79.

H.

Ἡδωνοὶ, ἔθνος Θρᾴκης. ζ'. 111.
ἠλαίνονται, ῥέμβονται, πλανώμεναι τρέφον). ζ'. 23.
ἦλιψ, τὸ ὑπόδημα. δ'. 56.
ἥμενος, καθεζόμενος, ἀπὸ τῦ ἕω τὸ καθέζομαι· ἧμι, ϗ τὸ παθητικὸν, ἧσθαι ἧμαι· ἡ μετοχὴ, ἑέμενος, ἥμενος. α'. 48.
ἦμεν, ἀντὶ τῦ εἶναι· γίνεται δὲ ἐκ τῦ ἔμμεναι, ἐκβολῇ τῦ ωρώτυ μ, ϗ τροπῇ τῦ ε εἰς η, ϗ ἀποκοπῇ τῆς αι διφθόγγου, ἦμεν. β'. 41.
ἦμες, ἀντὶ τῦ εἶναι, Δωρικῶς. ζ'. 86.
ἡμιγένειος, ὁ ὕπο πάσαν γένυν πεπληρωμένην ἔχων γενείων. ε'. 3.
ἠνδάνω, ἀπὸ τῦ ἥδω τὸ εὐφραίνομαι. ιγ'. 57.

ἠνίδε,

ἠκίδε, ἀντὶ τῦ ἰδού. δασύνεται δὲ καὶ ὀξύνεται τὸ ἠνὶ, καὶ παρ' Ἀτλικοῖς ὕτω προφέρεται. γ'. 10.

ἠρία, οἱ τάφοι, παρὰ τὸ ἐνηρίῳθαι τῇ γῇ· ἢ παρὰ τὴν ἐπιχεομένην τοῖς νεκροῖς ἔραν, ἤγουν γῆν, ἢ ἐστιν ἱερά. β'. 13.

ἤρυγεν, ἤγουν ἐχώρει. ιγ'. 58.

ἠρώησε, κατέλιπεν, ἐξέφυγεν. ἀπὸ τῦ ἐρωεῖῳθαι. ιγ'. 74.

ἧς, ἦν. ε'. 2.

ἥσυχα, καὶ ὅτι ὁ Μούνατος παρώξυνεν, ἵνα ᾖ ἀντὶ τῦ ἡσύχως, ἀγνοῶν ὅτι τὰ εἰς α ὑδέτερα πληθυντικὰ ἀντὶ τῶν ἐπιῤῥημάτων πολλάκις λαμβάνεται. β'. 110.

ἠχεῖον, καὶ ὅτι ὁ ἱεροφάντης τῆς Κόρης ἐπικρύειν ἔιωθεν Ἀθήνησι τὸ καλύμμον ἠχεῖον. β'. 36.

Θ.

Θαλλὸς, ἁπλῶς λέγεται θαλλὸς, πᾶν τὸ τεθηλός. κυρίως ὁ τῆς ἐλαίας βλαστός. δ'. 45.

Θαλύσια, ἑορτὴ ἣν ἐπετέλουν μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν. ζ'. 1.

Θαλυσιὰς ὁδὸς, ἐπὶ Θαλύσια ἀγομένη. ζ'. 31.

Θᾶσαι, θέασαι. γ'. 12. καὶ δ'. 50.

Θάψος, ξύλον τὶ ὃ καλεῖται σκυθάριον, ἤγουν Σκυθικὸν ξύλον· τύτῳ δὲ τὰ ἕρια βάπλυσι, καὶ ποιῦσι μήλινα, καὶ τὰς τρίχας ξανθίζυσι, ἔστι δὲ τὸ κοινῶς λεγόμμον χρυσόξυλον· ἄλλοι φυτόν τι χλωρὸν, ὅθεν καὶ τὴν θαψίαν πρὸς τὰ ὑπώπια· βάπλεσθαι δὲ ἐκ ταύτης τὰ κροκοειδῆ. β'. 88.

Θολίαν, τὸ σκιαδίον, τὸν πέτασον. ιγ'. 39.

Θόωσα, ἡ μήτηρ τῦ Πολυφήμου, Φόρκυνος θυγάτηρ. ια'. 67.

Θρᾴκη, ϗ ὅτι ἡ Θρᾴκη ἀνέμων ἐργαστήριον ἐκαλεῖτο. ζ'. 121.

θρέψαι λυκιδεῖς, παροιμία ἐπὶ τῶν κατ' αὐτῶν ποιούντων τι. ε'. 38.

θρὶξ ἀνὰ μέσσον, ἤγουν ὀλίγου δέεται τὸ μεταξύ. ιδ'. 9.

θρίον, κυρίως τὸ τῆς συκῆς φύλλον, παρὰ τὸ εἰς τρία διεσχισμένον εἶναι· ϗ ὅτι ἀπ' αὐτοῦ δὲ ϗ θρίαμβος ὠνόμασται. ιγ'. 40.

θρόνα, ϗ ὅτι κατὰ Θεσσαλοὺς οὕτω λέγεται τὰ πεποικιλμένα ζῶα, κατὰ Κυπρίους δὲ τὰ ἀνθινὰ ἱμάτια, κατ' Αἰτωλοὺς τὰ φάρμακα· Ὅμηρος δὲ τὰ ῥόδα. β'. 59.

θύειν, ἀντὶ τοῦ τῶν παρόντων ἀπάρχεσθαι κατὰ τὴν τῶν παλαιῶν χρῆσιν· οὗτοι γὰρ οὐκ ἐπὶ τοῦ σφάττειν τοῦτο ἐτίθουν, ὡς οἱ νεώτεροι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀπάρχεσθαι τῶν παρόντων· τὸ ἔρδειν δὲ ϗ τὸ ῥέζειν λέγεται ἐπὶ τῶν σφαγίων· λέγεται δὲ ϗ ἀντὶ τοῦ καίειν καὶ ἐν πυρὶ τιθέναι τὶ, καθὸ ϗ ἐνταῦθα. β'. 3.

θυλήματα, τὰ ἄλφιτα τῶν θυουσῶν φαρμακίδων. β'. 18.

θύμβρις, ποταμὸς Σικελίας· ϗ ὅτι κατά τινα γλῶσσαν Θύμβρις λέγεται ἡ θάλασσα· ϗ ὅτι κατ' ἄλλους Δύμβρις· ϗ τὰ ἱστορούμενα τοῦ ποταμοῦ πέρι. α'. 118.

θυσῶ, πυρὶ καύσω. β'. 33.

I.

Ἰαίνει, εὐφραίνει. ζ'. 29.

Ἰάλεμος, ὁ θρῆνος. ι'. 41.

Ἴδαι, ϗ ὅτι ἴδας φασὶ πάντα τὰ ὑψηλὰ ὄρη· ἀπὸ τοῦ ἀπ' αὐτῶν δύνασθαι ὁρᾷν πάντα. ιζ'. 9.

ἰδὲ, ϗ ὅτι τὸ ἰδὲ ἀντὶ τοῦ ϗ γράφεται· ϗ ὅτι κατὰ παλαιόν τι σχόλιον τινὲς χωρὶς τοῦ δ γράφουσιν, ἐκτείνουσι δὲ τὸ ι, ἵνα ἀντωνυμία τυγχάνῃ ἡ δεικτική. ϛ'. 9.

ἰθὺ,

ἰθὺ, εὐθύ. ιε'. 42.

ἴλαθι, ἀντὶ τῦ ἱλάσθητι, κατ' ἀποκοπὴν Δωρικῶς. ιε'. 143.

ἰλιὸν, τὸν φωλεὸν, ἀπὸ τῦ τὰ ἑρπετὰ ἐν αὐτῷ εἰλεῖσθαι. ιε'. 8.

ἰμέρα, ἡ ὅτι πόλις ἐν Σικελίᾳ, καὶ πηγὴ ἀφ' ἧς ῥεῖ ποταμὸς ὁμωνύμως τῇ πηγῇ καλούμενος· ἐνταῦθα δὲ τὸν ποταμὸν λέγει. ε'. 124.

ἰμέρα, πλῶσις γενικὴ, ἡ ὅτι πόλις Σικελίας ἡ πηγὴ, ἡ ποταμός. ζ'. 75.

ἴονθοι, ἢ ὄνθοι, φύσκαι ἐπὶ τῆς ῥινὸς λευκαί. ις'. 24.

ἴυλος, ὕμνος ὕτω λεγόμενος. ι'. 41.

Ἰωποκόωντι ἡ Ἰωποκίωνι, διαφορὰ γραφῆς ἐν τῷ, παρ' Ἰωποκόωντι ποταμῷ· ἡ ὅτι ὁ μὲν παρ' Ἰωποκόωντι γράφων λέγει, τῷ ποταμῷ· ὁ δὲ παρ' Ἰωποκίωνι, λέγει τῷ ὕτω καλουμένῳ. ι'. 16.

ἱππομανὴς, φυτὸν μὲν κατὰ τὸν Θεόκριτον· κατὰ δὲ τὺς περιτλῦς σαρκίον φυόμενον ἐπὶ τῦ μετώπυ γλοιῶδες, ἐλατῆρον ἰχάδος· ἴσως δὲ φυτὸν ἀντὶ τῦ φύματος. β'. 48.

Ἰωπομένης, ὁ Ἄρεος, τῆς Σχοινέως Ἀταλάντης τῆς δρομαίας ἐραθεὶς, ἡ τὰ ἰσορρόπια τῦ Ἰωπομένους, ἡ τῆς Ἀταλάντης πέρι. γ'. 40.

ἰσοπαλὴς, ἴσος ἐν κλήρῳ· πάλος γὰρ ὁ κλῆρος, ἢ ἐκ τῦ πάλη. ε'. 30.

ἰχάδες Ἀτλικαὶ, ἡ ὅτι ἡδεῖαι αἱ Ἀτλικαὶ ἰχάδες. α'. 147.

ἰχία, τὰ ὑπὸ τὴν ὀσφὺν ἑξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ὀσᾶ, ἐν οἷς ἔγκειται τὸ ἱερὸν ὀσοῦν. ε'. 30.

ἴϋγξ, ἡ ὅτι ὄρνεον Ἀφροδίτης, ὃ ἡ αἱ φαρμακίδες συνεργὸν ἔχυσι πρὸς τὰς μαγείας· ἡ ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ παρὰ Ῥωμαίοις σεισοπυγὶς καλουμένη· ἡ τὰ ἰσορρόπια τῆς Ἴϋγγος πέρι. β'. 17.

ἰύζειν, τὸ λιγυφωνεῖν· κυρίως δὲ ἐπὶ γυναικῶν. η'. 30.

ἰϋκτὰ, Δωρικῶς ἀντὶ τῦ ἰϋκτής. ν'. 30.

Κ.

Κάγκελος, ἡ τῶν δρομέων ἀφετηρία. ν'. 58.

Καθαίρειν, τύπλειν, ἐκδέρειν· ἐκάθηρε, ἔτυπλε, ἐξέδερε. ε'. 119.

Καθαρῶ ἀργυρίω, καθαροῦ ἀργυρίου. ιε'. 36.

καθίξας, Δωρικὸν, τροπῇ τῦ σ εἰς ξ· οἱ γὰ Δωριεῖς τὸν μέλλοντα τῆς τετάρτης τῆς λιγύσης εἰς ζ, διὰ τῦ ξ ἐνεφέρυσιν. α'. 12.

καιρὸς ἢ χρόνος, ἢ ὅτι χρόνος τὸ συμπαρεκλεινόμμον τῇ συσάσει τῦ κόσμου διάσημα· καιρὸς δέ ἐσι χρόνος δέων· ἢ ὅτι καιροὶ λέγονται ἢ αἱ τῦ ἐνιαυτῦ ὧραι. ζ'. 1.

κακοχράσμων, κακὸς εἰς τὸ χρῆσθαι αὐτῷ τινα, ἢ λειπόσαρκος, περὶ τῦ ταύρου· ἔνιοι δὲ γράφουσι, κακοχράσμων γὰ ὁ δᾶμος. δ'. 22.

κακόκναμοι, ἐπειδὴ αἱ αἶγες ἔχουσι λασίυς πόδας, ἢ ἀπὸ τῶν ὀρῶν τῶν κρημνῶν, κακόδερμοι. δ'. 63.

καλαμαία, ἀντὶ τῦ ἀρυραία. ἔσι δὲ ἀκρὶς ἐν τῇ καλάμῃ γινομμένη, καὶ καλεῖται μάντις. ταύτην δέ φησιν εἰ προσβλέψει τινὶ τῶν ζώων, ἐκείνῳ κακὸν γίνεσθαι. ι'. 18.

καλαμαία, κοινῶς ἡ καλάμη. α'. 52.

καλαμευτὰς, τὺς θερισάς. ε'. 111.

καλάμη, τὸ καλαλειπόμενον ἢ περιλειπόμενον ἐκ τῦ θεριζομμένυ σίτυ καλαμῶδες, ἢ τὸ τῆς κριθῆς· ταύτην δὲ νεαρὰν ὖσαν ὑποτεμνόμμοι, φυσῶσιν ἐν αὐτῇ ἢ αὐλίζυσι. ε'. 7.

καλὰν, ἢ ὅτι ἐπίθετόν ἐσι παρὰ τὸ κάζω ῥῆμα, ὃ δηλοῖ τὸ κοσμῶ, ὁ μέλλων κάσω· ἀφ' ὗ ῥηματικὸν ὄνομα καλὸς, τὸ θηλυλὸν καλή. ἢ ἀπὸ τῦ καλῶ. α'. 52.

καλλητ-

καλλητζίδα, τὴν ἄγρωσιν, ἰδιωτικῶς. ιγ'. 42.

κάλπιδα, τὴν ὑδρίαν τὴν ξύλινον. ε'. 127.

καλυδώνιον ἄνδρα, τὸν Διομήδην, ὅτι ὁ Τυδεὺς ἦν ἐκεῖθεν. ιζ'. 54.

καλύκεσσι, κάλυξι, κορύμβοις. γ'. 23.

καπυραὶ, αἱ κεκαυμμέναι ὑπὸ τῦ ἡλίυ διὰ τὴν θερμότητα, ἢ λευκότητα. ς'. 16.

κάρνεα, ἑορτὴ Ἀπόλλωνος Καρνείυ, ἀπό τινος Κάρνυ μάντεως τῶν Ἡρακλειδῶν, καὶ ταύτης τῆς ἑορτῆς πέρι τὰ μυθολογύμμενα καὶ θρυλλύμμενα. ε'. 83.

καρπῷ κροκόεντι, κρόκυ χροιὰν ἔχοντι. α'. 31.

κασαλίδες, ἀπὸ τῆς ἐν Δελφοῖς κρήνης ἔνθα αἱ Μῦσαι διατρίβυσι. ζ'. 148.

καταθύσομαι, καὶ ὅτι ὁρισικὸν ἀντὶ ὑποτακτικῦ. β'. 3.

καταντες, κατωφερὲς ὅπερ ἐναντίον ἐστὶ τῷ ἄναντες. α'. 13.

καταπλυχὲς, τὸ δίπτυχον καὶ διπλοῦν· λέγει δὲ τὴν διπλοΐδα. ιε'. 34.

καλασμύχων, καὶ ὅτι σμύχω τὸ καίω υ ψιλόν· σμήχω δὲ τὸ καθαίρω ἢ· ἐξ ὧν καὶ σμῆγμα τὸ σαπώνιον. γ'. 17.

καταχὲς, κατωφερὲς, ἢ ἠχοῦν, ἢ τὸ καταχεόμμενον, ἢ ὑπηχοῦν καὶ ὑπορροιζοῦν ἐν τῷ καταφέρεσθαι. α'. 7.

κατέβα ἀφ' ἱσῶ, κέκοπται ἀφ' ἱσοῦ, ἢ καθηρέθη, καὶ οἷον ἐξυφάνθη. ιε'. 35.

κατήλασα, ἐπέραινον. ε'. 116.

καύκασον ἑκατόεντα, τὸν περὶ τὰ ἔσχατα τῆς γῆς ὄντα. ζ'. 74.

καχαζῶ, καταγελάσω. ε'. 142.

καχλάζοντα, ἠχοῦντα· ἢ καχλάζειν, τὸ ψοφεῖν τὸ κῦμα φερόμμενον ἐπὶ τοὺς κάχληκας· ἐστὶ δ' ὀνοματοποιΐα ὁ τρόπος. ς'. 12.

κεἰς ὥρας κἠπειτα, ἀντὶ τῦ, καὶ εἰς ὥρας καὶ εἰσαεί. ιε'. 74.

κεκ-

κεκλυσμένον, λελουμένον, κεχρισμένον. α'. 27.

κεκρηπιδωμένοι ἄνδρες, οἱ ἐν πόλει στρατιῶται. ιε'. 6.

κεκροταμένοι, διαῤῥαπισμένοι, ἐθάδες πανούργων ἔργων. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κεκεντρωμένων χαλκῶν. ιε'. 49.

Κελέβη, ὄνομα πόλεως· ἐστὶ δὲ καὶ ποτήριον ξύλινον κυλικῶδες. β'. 2.

κενεὰν, κενὸν τὸ μέτρον. ιε'. 95.

κέονται, κεῖνται, καθέζονται. ε'. 129.

κερουλκίδες, αἱ ὑπὸ τῶν κεράτων ἑλκόμεναι. ε'. 145.

κερουχίδες, ἢ κεκρατημέναι τοῖς κέρασιν, ἢ αἱ οὖλα κέρατα ἔχουσαι. ε'. 145.

Κήϊος ἀοιδὸς, Σιμωνίδην φησί. ιϛ'. 44.

κήρυλοι, αἱ ἀλκυόνες κατά τινας ὅταν γηράσκουσι. ζ'. 57.

κῆφα, καὶ ἔφη. α'. 82.

κιανοὶ, οἱ τὴν κῖον οἰκοῦντες, ἥ τις νῦν καλεῖται Προῦσα, ἀπὸ τοῦ τῶν Ἀθηνῶν βασιλέως Προυσίου. ιγ'. 30.

κιγκλίζειν, τὸ σαλεύεσθαι καὶ κινεῖσθαι, ἢ τὸ τὴν ὀϲφὺν κινεῖν, μεταφορικῶς, ἀπὸ τῆς ἐν τῇ θύρᾳ κιγκλίδος. ἐστὶ δὲ κόραξ σιδηροῦς ἐμπίπτων εἰς τὸ μέσον καὶ ὑποκρατῶν τὴν θύραν, ἢ ἀπὸ τοῦ κίγκλου, ἔνιοι δὲ σεισοπυγίδα καλοῦσι. ε'. 117.

κίναδε, πανοῦργε· οἱ γὰρ Σικελιῶται τὴν ἀλώπεκα κίναδον λέγουσι· κίναδος δὲ παρὰ τὸ κινεῖσθαι τὴν αἰδώ. ε'. 25.

κιναίθα, ἡ πρὸς τὸ κινεῖσθαι διάπυρος, ἤγουν ταχεῖα αἴξ· ἀπὸ τοῦ κινῶ, καὶ τοῦ αἴθω τὸ καίω, ἢ εὐκίνητος. α'. 150. καὶ ε'. 102.

Κῖος, ἡ Προῦσα νῦν καλουμένη. ἐν τῷ Κιανοί.

κίσσα, εἶδος ὀρνέου ἀμούϲου, ἐπιθυμητικοῦ, μιμηλοῦ· ὅθεν ἐπὶ γυναικῶν τὸ κισσᾶν παραλαμβάνεται, παρόσον μὴ γεννῶσαι ἀηδίζονται πρὸς τὸ ποιεῖν. ε'. 136.

κισσαίθα, ὄνομα αἰγὸς, ἡ πρὸς τὸ γεννᾶν διάπυρος καὶ θερμή· ἀπὸ

ἀπὸ τῦ κιστῶ, τὸ γλυπῶ ἢ τῦ αἴθω τὸ καίω, ἢ ἡ κιστὸν λευκὸν καταπεμμύη. α'. 150.

κιστὸς, εἶδος βοτάνης ἀκανθώδους ἰοειδεῖς ῥόδας· ἐν ἐνίοις δὲ ῥοδάκιστος. ε'. 131.

κιστὸς, καὶ ὅτι λευκὸς ἢ μέλας. ια'. 46.

κιστύβιον, ποτήριον παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐν αὐτῷ τὸ πίνειν, χυστύβιον ὄν. ἢ ξύλινον ἔκπωμα κεκοσμημένον γόμφοις πολλοῖς, ἢ καυκίον ξύλινον ποιμενικὸν, τὸ οἱονεὶ χιστόβιον, ἢ ποτήριον ἀγροικικὸν, ἴσως ἀπὸ τῦ κιστῦ, ἐξ οὗ καλασκευάζεται τὰ ποτήρια· καὶ ὅτι κοινοτέρως ἢ ἐπὶ πάντων τῶν ξυλίνων ποτηρίων ὁ λόγος τίθεται, παρὰ τὸ χεῖσθαι ἐν αὐτῷ τὸν οἶνον. α'. 27.

κίσσα, κιβωτίῳ. β'. 161.

κλαῖς, κλεὶς, παρὰ Δωριεῦσι. ζ'. 84.

κλασῶ, ἢ ὅτι τῦ κλείω μέλλων κλείσω, παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐν χρήσι, οἱ ποιηταὶ δὲ κληΐσω λέγυσι, διαλύσι τῆς διφθόγγυ, ἢ τροπῇ τῦ ε εἰς η. Εἶτα τροπῇ τῦ η εἰς α, ἢ προσγραφομένυ τῦ ι, κλάσω, ἢ κλασῶ Δωρικῶς, καὶ κλαξῶ ἀπὸ τῦ κληΐζω, ἢ μέλλων κληΐξῶ, ἢ κλαξῶ. ε'. 32.

κλητὸς, κεκλημένος. ζ'. 24.

κλύζω, ἢ ὅτι ἐπὶ δύο λέγεται· ἐπί τε τῦ διὰ κλυσῆρος ἰατρεύειν, ἢ ἐφ' ὑγρῶν, ὅταν τι ἐπέρχων καὶ ἐπικαλύπτωσι. α'. 27.

κλοτία, θυγάτηρ Μέροπος, μήτηρ Χάλκωνος. ζ'. 5.

κνακὸν, ξανθὸν, ἢ λευκόν· λευκὸν μὲν ἀπὸ τῦ καρπῦ, ξανθὸν δὲ ἀπὸ τῦ ἄνθους. ἢ τὸ τῦ κνήκου ἄνθος. ζ'. 16.

κνάκωνα, τὸν κνήκου χροιὰν ἔχοντα, ἢ τὸν λευκὸν τράγον· ἀπὸ τῆς κνήκης τῦ σπέρματος λευκῦ ὄντος, ἢ λάγνον. γ'. 5.

κνίδη, ἀκαλήφη παρ' Ἀτθικοῖς. ζ'. 110.

κνίζα,

κνίζα, φυλὸν χορῳδες, ὃ αἰθεσμοφοριάζουσαι διὰ τὴν ἀγνείαν σιβαδοποιοῦνται). δ'. 25.

κνίσδων, εἰς ἔρωτα διεγείρων. ε'. 25.

κνὶψ, ζῶον βραδυκίνητον. ις'. 93.

κνύζα, φυτὸν ψυχλικώταλον· ἀντὶ τοῦ κόνυζα νῦν. ζ'. 68.

κνυζᾶσθαι, καὶ ὅτι ἐπὶ τῶν γυναικῶν λέγεται) κυρίως, ὅτε προσερχόμεναί τινι φωνὴν ἀπὸ χαρᾶς ἀφιᾶσιν. καὶ ἄλλως δὲ κυρίως ἐπὶ τῶν ὀρνέων· καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ τῆς ἡσύχου καὶ ἀσήμου ὑλακῆς τῶν κυνῶν· ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ τῶν βρεφῶν. β'. 109.

κόλε, κολοβὲ, περὶ τράγου· κόλος γὰρ λέγεται ὁ μὴ ἔχων κέρατα. η'. 51.

κόλον δόρου παρ' Ὁμήρῳ. η'. 51.

κόλχοι, ἀπὸ Κόλχου τοῦ Φάσιδος. ιγ'. 75.

κομάσαι, βλαστησάτω. α'. 133.

κονία, ἡ ἄσβεστος. α'. 30.

κονιάω, τὸ ἀσβέστῳ χρίω. α'. 30.

κορεῖν, τὸ καλλωπίζειν. α'. 47.

κορέσασθαι, χορταθῆναι. η'. 67.

κόρδυς, ὁ σωρός. ι'. 46.

κόριον, κόρη ὑποκοριστικῶς. ια'. 60.

κόροιφος, ὁ κόρην ὀφώμενος. δ'. 62.

κόρρην, τὴν γνάθον, καὶ σιαγόνα οἱ Ἀττικοί. ιδ'. 34.

κορυδαλίδες, ἐπιτυμβίδιοι. ἐν τῷ ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλίδες.

κορυδαλός· καὶ ὅτι ὁ κορυδαλὸς τῶν ὀρνέων πρῶτος περὶ τὸ λυκόφως ἐπὶ τὰς νομὰς ἀφικνεῖται, καὶ τελευταῖος ὑποστρέφει. ι'. 51.

κορύνη, ῥάβδος ἐπὶ τὸ ἄκρον βάρος ἔχουσαν, ῥόπαλον· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κάρα, ἤγουν τὸ ἄκρον βαρὺ ἔχειν· ῥόπαλον δὲ ἀμυντήριόν ἐστιν ἐξ ἑνὸς μέρους ῥοπὴν ἔχον. θ'. 23.

κορυπτίλος, ὁ τοῖς κέρασι πλήττων, ἀπὸ τοῦ κορύπτω, τὸ κερατίζω. ε'. 147.

κορύττειν,

κορύτλειν, κερατίζειν. τὸ γὰ κερατίζειν κορύτλειν οἱ Ἀτλικοὶ λέγουσιν, ὡς συντρεχόντων ἀλλήλοις τῶν κριῶν, καὶ τὰς κορυφὰς πλητλόντων, καὶ ῥηγνυμβύων. γ'. 5.

κοσκινόμαντις, ἡ διὰ κοσκίνου μαντευομένη. γ'. 31.

κοτλὼ ἡ Εὐρυδεμις, Τιμάνδρεως θυγατέρες, ἃς ἐτίμησαν Ἡρακλεῖδαι, διὰ τὸ συναγωνίσασθαι αὐτοῖς κατὰ τὴν εἰς Πελοπόννησον ἄφιξιν. ε'. 40.

κοτυτλαρὶς, ὄνομα κύριον, ἢ παρὰ τὸν κότον, ἢ ἀπὸ τῆς παρὰ Δωριεῦσι τιμωμένης Κοτλῦς. ε'. 40.

κύδεα, κοινῶς, ἡ κεφαλὴ, ἡ ἀνθοφόρος βοτάνη, μήκων. ια'. 57.

κοχύεσκε, κατέτρεχε, κατεφέρετο, ἡ δαψιλῶς ἔρρει· κόχος γὰ ὁ δαψιλὴς ῥῦς, καὶ ὀνοματοποιΐαν. β'. 107.

κρᾶθις, ποταμὸς περὶ Σύβαριν. ε'. 16. καὶ ε'. 124.

κρανιάδες, αἱ Νύμφαι, ἢ αἱ πηγαί. α'. 22.

κράνων, πόλις τῆς Θεσσαλίας. ις'. 38.

κραάσπεδον, τὸ ἄκρον τῦ κάτω μέρους τῦ ἐνδύματος. νῦν δὲ κραάσπεδον, μέρος τῦ κραασπέδου. β'. 53.

κρέωνδας, καὶ ὅτι ὁ Σκόπας Κρεώνδας. α'. 39.

κρηπῖδες, κεκρηπιδωμένοι ἄνδρες. ιε'. 6.

κρῆς, κρέας. α'. 6.

κρωσσὸς, τὸ ὑδροφόρον ἀγγεῖον. ιγ'. 46.

κυανέαι, ἡ ὅτι κυανέαι ὑπὸ ἀνθρώπων· ὑπὸ δὲ τῶν θεῶν ὄρκυ πύλαι καλοῦνται. ιγ'. 22.

κύδων, πόλις Κρήτης. ζ'. 12.

κυδωνικὸν, Κρητικόν. ζ'. 12.

κυκλάμινος, βοτάνιον ποιῶδες, λεπλόῤῥιζον, ὅπερ χλιαθὲν ποιεῖ πρὸς χίμετλα. ε'. 123.

κυλοιδιόωντες, οἰδοῦντες τὰ κοῖλα τὰ ὑπὸ τὺς ὀφθαλμύς. α'. 38.

κυμαίθα, ὄνομα βοὸς ἡ αἰγὸς, παρὰ τὴν κώμυθα· ἢ παρὰ

τὸ αἴθη, καὶ τὸ κόμη, ἡ τὰς κόμας αἴθας ἔχουσα, τουτέστι ξανθὰς, ἢ ἐγκύμων. α΄. 46.

κύμινον πρίειν, ἐπὶ φειδωλῶν. ι΄. 54.

κυμινοπρίστης, ὁ φειδωλός. ι΄. 54.

κυνόσβατος, φυτάριον, ὅμοιον ῥόδῳ ἔχον τὸν καρπὸν, ἀκανθῶδες, μεταξὺ θάμνου καὶ δένδρων. ε΄. 92.

κύπειρος, καὶ ὅτι βοτάνη ἐστὶ μικρά τις καὶ εὐώδης. α΄. 106.

κύτισος, καὶ ὅτι κύτισος, αἴγιλος, καὶ σχῖνος, θαμνοὶ οὓς ἐπινέμονται αἱ αἶγες. ε΄. 128.

κῶς, καὶ ὅτι ἐν Κῷ ἐπεδήμησεν ὁ Θεόκριτος. ζ΄. ἐν τῇ ὑποθέσει.

κωμάζειν, ἐπὶ τῶν κατὰ νύκτα εἰς τὰς ἐρωμένας ἀπερχομένων. γ΄. 1.

κωμικὴ διασκευή. δ΄. 26.

κώμυς, ἡ δέσμη, ἤτοι τὸ δεσμάτιον, ἢ δέσμη χόρτου ἱκανὴ εἰς τροφήν. δ΄. 18.

κώναρος, ὅτι λέγεται διὰ τὸ κέρατα περιφερῆ καὶ τραχέα ἔχειν, ὡς κώνους, ἤγουν στροβίλους. ε΄. 102.

κῶρος, κοῦρος νέος· καὶ κόρη, ἀπὸ τοῦ κορεῖν. α΄. 47.

κωτίλλη, ἡ χελιδών. ιε΄. 87.

κωτίλλουσαι, ἤγουν πολυλογοῦσαι· κωτίλλη γὰρ ἡ χελιδών. ιε΄. 87.

Λ.

Λαγωβόλον, ξύλον ᾧ διαφεύγοντες οἱ λαγωοὶ βάλλονται. δ΄. 49. καὶ ὅτι τὸ λαγωβόλον, ὅπερ κορύνην εἶπεν ἄνωθεν· καὶ ὅτι εἴρηται παρὰ τὸ βάλλειν τοὺς λαγωούς. ζ΄. 128.

Λαιοτομεις, θερίζεις· ἀπὸ τοῦ ληῖον τὸ χωράφιον. ι΄. 3.

Λακίνιον, ἀκρωτήριον, ἀπό τινος Λακίνου Κερκυραίου, τοῦ ὑποδεξα-

ποδεξαμένυ· Κρότωνα φάγοντα, ἔχον ἱερὸν Ἥρας. δ'. 33.

λάμπυρος, ὄνομα κυνὸς, ἀπὸ τῦ λαμπρὰν ἔχειν τὴν ὠρὰν, ἢ πυῤῥάν. ἢ ὁ ἐπιμελῶς φυλάσσων. ἢ παρὰ τὸ λαμπυρὶς ἴσως εἶναι· ἐπειδὴ κύνες εἰσὶν ἀλώπηξιν ὁμοῖοι· λαμπυρὶς γὰρ ἡ ἀλώπηξ. η'. 65.

λαμπριάδαι, ὁ τῶν λαμπριαδῶν δῆμος, ἀπό τινος Λαμπρίυ. δ'. 21.

λασίοιο, ἀντὶ τῦ τετριχωμμύ, ὐκ ἀντὶ τῦ δασέως. ζ. 15.

λάτυμνον, ὄρος Κρότωνος. δ. 19.

λαψῆ, καὶ ὅτι ἐκτέτα) τὸ λα, διὰ τὸ εἶναι Δωρικόν. α. 4.

λείβειν, ἐνίοτε ἀντὶ τῦ σπένδειν, ἐνίοτε ἀντὶ τῦ χεῖν ἁπλῶς. β'. 3.

λελοίπει τὰ λίνα ἐκ μοιρῶν, ἐπιπληρώσει τὸ χρεών. α'. 139.

λέοντες, ὐ ὅτι ἐν Σικελίᾳ λέοντες ὔκ εἰσι. α'. 72.

λέπαργος, ὁ λᾶκὸς, ἢ ὁ λᾶκοποίκιλος, ἢ ὁ λᾶκόπλωρος· ὐ ὅτι οἱ μὲν ἀπὸ τῦ λέπας ἔχειν ὐ τῦ ἄργὸν, ὅ ἐσι λᾶκὸν ἔχειν τὸ δέρμα· οἱ δὲ ἀπὸ τῦ λευκὸν εἶναι κατὰ τὴν λαπάραν. δ'. 45.

λεπρὰς, τραχεῖα, ἢ λᾶκὴ, ἤγουν ὑπὸ κυμάτων λᾶκαγνόμμη, ἢ ὑψηλή. α'. 40.

λᾶκίτας, ἀπὸ τῆς λᾶκότηλος τῦ τράγου πεποιημμύον ὄνομα. ε'. 147.

λῆς βύλει ὐ θέλεις, ἀπὸ τῦ λῶ· ἢ Δωρικὸν, κατὰ ἀφαίρεσιν τῆς θεσυλλαβῆς. α'. 12.

λίθος, θηλυκῶς. ζ'. 26.

λιμνάδες, αἱ ἐν ταῖς λίμναις ἀναῤῥεφόμμαι Νύμφαι. ε'. 17.

λίνον, ἀντὶ τῦ ἐρίυ, παρὰ ποιηταῖς. α'. 139.

λιπαραίυ, τῦ ἐν τῇ Λιπάρᾳ τῇ νήσῳ. β'. 133.

λιπαρὰ παλαίστρα, ἐπεὶ οἱ παλαίοντες ἐλαίῳ ἠλείφοντο. β'. 51.

λὶς, ὁ λέων, καὶ τὸν λῖν, τὸν λέοντα. ιγ'. 6.

λίψ, ὁ ἄνεμος. θ'. 11.

λόρδωσις, κύρτωσίς τις ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν. ε'. 43.

λυγιξεῖν, καταδῆσαι, ἢ τοῖς βεργίοις δῆσαι, ἤτοι λύγοις, ἢ κάμψειν, δέσμᾶειν. α'. 97.

λυγιξῶ, Δωρικῶς ἀντὶ τῦ λυγίσω. α'. 97.

λυδία λίθος, ἡ δοκιμάζουσα τὸν χρυσὸν, παρὰ τὸ ἐρίσκεσθαι παρὰ Λυδοῖς. ιβ'. 36.

λυκαίᾳ, καὶ ὅτι χωρίον ἐστὶν εἰς ὃ ἐλθοῦσαν τὴν Λυκάονος Καλλισὼ θυγατέρα, ἄρκτον ἴσαν, ὑπὸ Ἑρμῦ τραφῆναι. α'. 123.

λυκώπη, πόλις Αἰτωλίας. ζ'. 72.

λυκωπίας, ὁ ἀπὸ Λυκώπης. ζ'. 72.

λύκωπος, καὶ ὅτι δῆμος ἀποίκων. ζ'. 72.

λυσιμελείας ὕδατα καὶ λιμὴν, ἐν Συρακούσαις. ιε'. 84.

λυσσᾶν, καὶ ὅτι ἴδιον τῶν κυνῶν. δ'. 11.

λυτιέρσας, ᾠδὴ θερισῶν, καὶ ἱστορία διεξοδικὴ Λυτιέρσου πέρι. ί. 41.

λῶγτι, θέλουσι. δ'. 14.

Μ.

Μαθηματικοὶ, καὶ ὅτι τῶν Πυθαγόρου, οἱ μὲν Σεβασικοὶ ἐκαλοῦντο, οἱ δὲ πολιτικοὶ, οἱ δὲ μαθηματικοί. ιδ'. 5.

Μαθηματικοὶ, οἱ περὶ τὰ μαθήματα γεωμετρικὰ καὶ ἀστρονομικὰ ἐν Πυθαγόρᾳ. ιδ. 5.

Μαίναλον, ὄρος Ἀρκαδίας, ἀπὸ Μαινάλου, τῦ Λυκάονος, υἱῦ Ἑρμῦ. α'. 124.

μαωτισὶ, Σκυθισί· Μαῶται δὲ οἱ Σκύθαι, οἱ περιοικοῦντες τὴν Μαῶτιν λίμνην. ιγ'. 56.

μαλακὸς ὕπνος, ὁ μαλακοποιός. ε'. 51. μαλθα-

μαλθακὸς, ὁ τροφερός. ζ. 105.

μάλθη, κηρὸς ἀμόλυβδος συνεψημένος. ζ. 105.

μάλιμνον, καὶ ὅτι τὰς ἐς θάλασσαν ἐσομωμβύας λίμνας οὕτω φασί. δ'. 23.

μάνδραν, τὴν τῶν προβάτων ὀρκάνην, ἢ μάκτραν, ἢ βάκτραν, ἤγουν σκεῦος ξύλινον ἀβακοειδὲς, ὃ φύρειν εἰώθασιν. δ'. 61.

μαννάκιον, κόσμος περιτραχήλιος. ια'. 41.

μάννος, τὸ μαννάκιον, περιτραχήλιος κόσμος. ια'. 41.

μαννοφόρως, καὶ ὅτι ἔν τισιν οὕτως γράφει) ἀντὶ τοῦ ἀμνοφόρως. ζήτει ἐν τῷ μάννος.

μάντις, ἀκρὶς ἐν τῇ καλάμῃ γινομένη, ἢ ὅτι προμαντεύει) λιμὸν φαινομένη, ἢ ὅτι κακόχρους καὶ πρασίζουσα οὖσα, οἷς ἂν ἐντρανίσῃ ζώοις, κακὸν προμηνύει. ι'. 18.

μαρύει). πέπλεκ). α'. 29.

μάσακα, τροφὴν. ιδ'. 39.

μάταια τἄλλα παρὰ Κρότωνα τἄσεα, ἐπὶ τῇ ἀνδρείᾳ τῶν Κροτωνιατῶν. δ'. 33.

μάταν εἰς ἄνδρα ψυχῶν, τουτέστι ματαιοπόνων ὑπάρχων· οἷον μάτην ἀνδρὸς τώγωνα ἔχων, διὰ τὸ μὴ χρῆσθαι τοῦ ἀνδρὸς ῥώμῃ. ιδ'. 28.

μέγα, μεγάλως, καταπολύ. ε'. 80.

μεγαίρειν, καὶ ὅτι τὸ φθονεῖν· ἐνίοτε δὲ ἀντὶ τοῦ μέμφεσθαι, ὡς καὶ νῦν, καὶ ὅτι τοῦτο ζύνηθες τοῖς ποιηταῖς, τῷ φθονεῖν ἀντὶ τοῦ μέμφεσθαι χρῆσθαι, καὶ φθόνῳ ἀντὶ μέμψεως. ζ'. 101.

μεγαρεῖς, ὑδενὸς λόγου ἄξιοι. ιδ'. 49.

μεγαροῖ, ὡς Πυθοῖ, τοπικὸν ἐπίρρημα. ιε'. 1.

μελάμπους, καὶ ὅτι οὕτως ἐκαλεῖτο, παρόσον τὰς πόδας ἐξεκαύθη ὑπὸ τοῦ ἡλίου· καὶ τοῦ Μελάμποδος περὶ ἱστορία δεξοδική. γ'. 43.

μελίζει

μελίζει, λιγυρῶς ἠχεῖ καὶ ᾄδει· μέλη γὰρ τὰς ᾠδὰς ἔλεγον. α΄. 2.

μελίσδει), Αἰολικὸν, ἀντὶ τοῦ μελίζει. α΄. 2.

μέλισσαι, αἱ ἑταῖραι τῆς Δήμητρος. ιέ. 94.

μελίτεια, εἶδος βοτάνης, τὸ κοινῶς λεγόμενον μελισσοβότανον, καὶ ὅτι γλυκίζει. δ΄. 25. καὶ ε΄. 130.

μελιτῶδες, ὦ Περσεφόνη. ιέ. 94.

μελίχλωρον, οἷον μελανοχρῶτα ἠρέμα, καὶ ὑ λίαν μέλαιναν. ί. 27.

μελιχραὶ, χροιὰν ἔχουσαι μέλιτος, κιτρινοειδεῖς. ε΄. 90.

μελίχρουν, ἦγουν ἐοικυῖαν κατὰ τὸ χρῶμα μέλιτι, τυλίσι σιτόχρουν. ί. 27.

μελίχρουν δὲ καὶ κιτρινοειδές. ε΄. 95.

μεσαμέριον, κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας. ζ΄. 21.

μεσάτη, ἀντὶ τοῦ μέση, παρὰ ποιηταῖς. ζ΄. 10.

μεσημβρινὸν, ἐκ τοῦ μεσημερινοῦ, ἐκβολῇ τοῦ ε, καὶ προσθέσει τοῦ β. α΄. 15.

μετόρχμιον, τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν. α. 48.

μηκάδας, τὰς αἶγας. α΄. 87.

μήκων, ἡ κεφαλὴ, καὶ ἀνθηφόρος βοτάνη, ἡ κοινῶς λεγομένη κώδεα. ια΄. 57.

μῆλα, πάντα τὰ ἄκρα τῶν δένδρων. γ΄. 13.

μήλοισι βάλλει, μηλοβαλεῖ, εἰς ἔρωτα· δηλονότι ὑπαγεσθαι βουλομένη. ς΄. 6. καὶ ε΄. 88.

μηνυτὴς καὶ ἄγγελος, ἐν τῷ ἄγγελος.

μίδεα, πόλις Ἄργους· οἱ δὲ κώμην αὐτὴν φησι. ιγ΄. 20.

μιδεᾶτις ἡρωΐνη, ἡ Ἀλκμήνη. ιγ΄. 20.

μιλήσιοι τάπητες, καὶ ὅτι παρὰ Μιλησίοις οἱ τάπητες εἰς κάλλος ἐγίνοντο. ιέ. 126.

μίλω, ἀντὶ τοῦ Μίλωνι· τὴν γὰρ Δῆθεαν εἶπεν, ὁ Μίλος. η΄. 51.

μίλων,

μίλων, ὁ Κροτωνιάτης, ὁ πολυφάγος λεγόμενος, καὶ περὶ τῆς τοῦ Μίλωνος τελευτῆς. δ'. 6.

μινυροὶ, μινυρίζοντες, λεπτῇ φωνῇ θρηνοῦντες. ιγ'. 12.

μιτύλαν, τὴν ἄκερων αἶγα. η'. 86.

μόλων καὶ Σίμων, οἱ τοῦ Ἀράτου ἀντεραστάι. ζ'. 125.

μορμὼ, ὅτι εἰς κατάπληξιν τοῦτο ἐλέγοντο. ιε'. 40.

μουσῶν ὄρνιχες, καὶ ὅτι οὕτω λέγεται πάντα τὰ εὔφωνα τῶν ὀρνέων· νῦν δὲ τοὺς ποιητὰς λέγει. ζ'. 47.

μύλλει, ἐλαύνει, ὠθεῖ, περαίνει. δ'. 58.

μύνδος, καὶ ὅτι κατά τινας Ἀρκαδίας, κατά τινας δὲ Καρίας. β'. 29.

μυρῖκαι, αἱ μυρσίναι. α'. 13.

μύρμηκες, καὶ ὅτι ἐν Ἰνδοῖς τινὲς χρυσὸν μεταλλεύοντες. ιζ'. 107.

Ν.

Νάκος, τὸ κώδιον· κατὰ Ζηνόδοτον, τὸ μαρσύπιον· καὶ ὅτι τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα νάκος λέγεται, ὡς καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ· ἐπάγει γὰρ, ἁνίκ' ἔθυσε ταῖς Νύμφαις τὰν αἶγα. ε'. 2.

Νάρκισσος θηλυκῶς. α'. 133.

Νείατον πόδα, τὰ κατώτατα τῶν ὀρῶν μέρη παρ' Ὁμήρῳ. ζ'. 6.

νειοὶ ἐκπονέοιντο, αἱ κεχερσωμέναι χῶραι νεάζοιντο πρὸς τὸν σπόρον· τουτέστιν ἀροτριοῖντο. ιϛ'. 94.

νέκταρ, ἀντὶ ὑπερβολικῆς μελιχρότητος. ζ'. 82.

νέκταρ, καὶ ὅτι κυρίως τὸ τῶν θεῶν πόμα, ἀμβροσία δὲ ἡ τούτων τροφή. ζ'. 82.

νένασαι, ὑπέστρωται, σε(ώρευται). θ'. 9.

νεοτευχὲς, νεωστὶ κατεσκευασμένον. α'. 28.

νήαιθος,

νήαγθος, ποταμὸς Κρότωνος, καὶ ὅτι ὠνόμασαι, παρόσον ἐν αὐτῷ νῆας ποτὲ κατακαῆναι συνέβη τὰς Ἑλληνικάς. δ'. 24.

νηρηΐδες, καὶ ὅτι εἰσὶ, Λάκοθέα, Παλαίμων, καὶ Ἀφροδίτη. ζ'. 59.

νισαῖοι Μεγαρεῖς, οἱ πρὸ τῆς Ἀττικῆς· ἐπίνειον δὲ Μεγαρέων ἡ Νίσα, ἀφ' ἧς Νισαῖοι οἱ Μεγαρῆς· ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ Νίσου τοῦ Πανδίονος. ιβ'. 27.

νύμφαι, τὰ ἐν γυναικείῳ σχήματι ἐν τοῖς ὄρεσι φαντάσματα δαιμόνια. γ'. 9.

νύμφαι, καὶ ὅτι οὕτως οἱ Λυδοὶ καλοῦσι τὰς Μούσας. ζ'. 92.

νυμφόληπτοι, οἱ μανιώδεις, παρόσον αἱ Νύμφαι τὸν φόβον, ἤγουν τὴν μανίαν, ἔδοσάν ποτε ἐπάγουσιν. ιγ'. 43.

νυξ, καὶ ὅτι ἐπὶ ἄρματος ὀχεῖται ποιητικῶς. β'. 166.

νωδὸς, ὁ ἐστερημένος ὀδόντων· κυρίως δὲ νωδὸς ὁ τὰς ὀδόντας κτησάμενος, εἶτα ἀθενείᾳ τινὶ ἢ γήρᾳ ἀποβεβληκώς. θ'. 21.

Ξ.

Ξενέας, καὶ ὅτι κύριον ὄνομα κατά τινας· κατὰ τινας δὲ τῆς ἐκ Κρήτης ξένης· καὶ ὅτι καὶ ἔν τισι γράφεται ὁ Ξενέας, ἀλλὰ Ξανθᾶς. ζ'. 73.

Ξυλοχίσδει, ξυλάζει, ξύλα τέμνων συνάγει. ε'. 65.

Ξυσὶς, καὶ ὅτι γυναικεῖόν τι ἔνδυμα πεποικιλμένον· ἢ περιβόλαιον λεπτὸν, ᾧ χρῶνται καὶ οἱ ἁρματηλάται· ἀπὸ τοῦ τὸν χοῦν ξύεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ξύειν τὸν χρῶτα. β'. 74.

Ο.

Ὄγμος, κυρίως ἡ ἀπ' ἀρότρου τομή· ἢ ὄγμον, τὴν αὖλακα λέγει, παρὰ τὸ διοιχθῆναι τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ ἀροτρι-

ἀροτριῶντος· οἱ δὲ τάξιν, οἱ δὲ τὸν ὅρχον, οἱ δὲ τὸν χόρτον· κυρίως δὲ ὄγμος ἡ ἐπ' εὐθὺ τῆ ἀρότρῳ τομή· νῦν δὲ ἐπὶ τῆς εἰς εὐθὺ τάξεως τῆ θερισμῷ. ι'. 2.

Οὖθυς, ὄρος Θεσσαλίας. γ'. 43.

Οἰζυρὸς, ὁ ταλαίπωρος, καὶ ὅτι γίνε) ἀπὸ τῆ οἴζυς, ἡ κακοπάθεια. ι'. 1.

οἰκέτης καὶ δοῦλος, καὶ ὅτι διαφέρει ἐν τῷ δοῦλος.

οἰναρέοισι, τοῖς φύλλοις τῆς ἀμπέλου. ζ'. 134.

οἰναρίζειν, τὸ περιαιρεῖν τῶν οἰναρέων ϗ τρυγᾶν. ζ'. 134.

οἶνος ἔρωτος· ὅτι ὕτω λέγε) ὃν πίνῃ τις μεμνημένος τῆς ἐρωμένης ἢ τῆ ἐρωμένου. β'. 151.

οἰὸς ἀώτῳ, προβάτῳ ἄνθει, ἀντὶ τῆ ἐρίῳ. οἰὸς ἀώτῳ, τῷ λεπτοτάτῳ ϗ ἐξαιρέτῳ ἐρίῳ. β'. 2.

οἰστρεῖν, δρομαίως ἔρχεσθαι. ε'. 28.

οἶστρος, ϗ ὅτι τοῖς βυσὶ πολέμιος ὁ οἶστρος· ὅταν γὰ δάκνωσιν αὐτὺς, οἰστρεῖν ποιῦσι ϗ τρέχειν πολλὴν ὁδὸν μετὰ βοῆς ἐν τοῖς πεδίοις καταλιπόντας τὸν νομόν· καὶ ὅτι διαφέρει ὁ οἶστρος τῆ μύωπος. ε'. 28.

οἰφεῖν, τὸ συνυσιάζειν. δ'. 62.

οἰφώλης γυνὴ, ἤγουν ἡ κατωφερής. δ'. 62.

ὁλολυγὼν, εἶδος ὀρνέου· ϗ ὅτι ζῶον κατά τινας ἐν βορβορώδεσι τόποις μάλιστα διάγον· ἀπὸ τῆ ὀλολύζειν. ζ'. 139.

ὁλοφυγδὼν, ἡ φλυκτίδης φύσκα, ἣν οἱ Ἀττικοὶ ὁλοφυκτίδα λέγουσι· ϗ ὅτι κατὰ τινας ὁλοφυγδόνες εἰσὶ φύματα, ἤγουν ἀναβλασήματα ἐπὶ τῆς ῥινὸς γινόμενα. ιθ'. 30.

ὅλπα, κυρίως ἡ δερματίνη λήκυθος, δι' ἧς ἐστὶν ὁπλήσασθαι τὸ ἔλαιον. β'. 154.

ὅλπα Δωρὶς, ἴσως τὴν χαλκῆν λέγει· διὰ τὸ Δωρίδα φᾶναι ἀντὶ Κορινθίας. β'. 154.

ὅλπις, ὁ ἁλιεύς· ἀπὸ τῆ λέπω, λοπὶς, ϗ ἐν ὑπερθέσει τῆ ο ὅλ-

πις, ὁ τὺς λεπιδωτὺς ἰχθύας ἀγράων· νῦν δὲ κύριον. γ'. 26.

ὄμολος, Θετταλίας ὄρος, ἔνθα τιμᾶ) ὁ Πάν. ζ'. 103.

ὀμφάκινον ἔλαιον, τὸ ἐξ ἀώρων ἐλαῶν γινόμενον. ια'. 21.

ὄμφαξ, ἡ ἄωρος σταφυλή. ια'. 21.

ὄνθοι, φύσκαι ἐπὶ τῆς ῥινὸς λάκαι, ἴονθοι. ιβ'. 24.

ὀρδίνιον, κοινῶς ὕτω τὸν ὄγμον. ι'. 6.

ὀρέγω, τὸ ἐκτείνω· ἐπεὶ δὲ ὃ δίδωσί τις, ὀρέγων τὴν χεῖρα δίδωσιν, ὤρεξα λέγῳ, ἀντὶ τῦ ἔδωκα. ε'. 135.

ὀρεῦσα, Αἰολικὸν ἀντὶ τῦ ὀρῶσα. ε'. 85.

ὀριμαλίδες, τὰ ὄρεια μῆλα, ἢ τὰ ἐν ὄρει μῆλα, ᾗ ὅτι Ἀσκληπιάδης διὰ τῦ ω μεγάλου γράφει· ᾗ ὅτι αἱ ὀριμαλίδες τοῖς σύκοις συνακμάζυσι. ε'. 94.

ὄρνιθες Μυσῶν, ἐν τῷ Μυσῶν ὄρνιχες.

ὀροδαμνίδες, παντὸς δένδρου οἱ κλάδοι· κυρίως δὲ ὀροδαμνίδας καὶ ὀροδάμνυς τὺς ἐν ὄρει θάμνυς. ζ'. 138.

ὀρτάλιχοι, οἱ νεοσσοὶ μικροὶ, μηδέπωτε πετόμφοι. ιγ'. 12.

ὄρχατος καὶ ὄρχος ὅτι διαφέρει· ὄρχος γάρ ἐστιν ὁ βόθρος, εἰς ὃν ἐντίθε) τὸ φυτὸν πρὸς μοχείαν· ὄρχατος δὲ ἡ ἐπίσιχος φυτεία. α'. 48.

ὅσον θέρος, ὅση δύναμις τῶν μελῶν· ᾗ ὅτι ὁ σχηματισμὸς ὕτος ᾗ τοῖς κοινοῖς συνήθης ἐσί. α'. 42.

ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ, ὡσεὶ ἔλεγε περισσίαν ἄφθονον. θ'. 16.

ὀστίχον, δεικλικῶς ἐμφαίνει τὴν τῆς ἀκάνθης σμικρότηλα. δ'. 53.

ὐ δᾶν, ὐ μὰ τὴν γῆν. ζ'. 39.

ὐδὲν ἱερὸν, ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων παροιμία, καὶ ταύτης πέρι ἱσορία διεξοδικὴ, ᾗ ἐξήγησις. ε'. 21.

ὕδατα, οἱ μαζοί. η'. 42.

ὄχναι, ἄπιοι, ἀχράδες. α'. 134.

ὀψαμάτης, ὁ μέχρις ὀψίας θερίζων, ᾗ μὴ ἀποκάμνων. ι'. 7.

Παίσδεις

Π.

Παίσδεις ἔχων, καὶ ὅτι τὸ ἔχων παρέλιπεν Ἀτθικῶς. κδ'. 8.

πάλος, ὁ κληρός. ε'. 30.

πάλυν, τὸ λεπτότατον τῦ ἀλεύρου. δ'. 28.

παλύνε), λεπτύνε). δ'. 28.

πάν, ἢ ὅτι οἱ μὲν Πηνελόπης καὶ Ἑρμῆ· ἄλλοι δὲ Διὸς καὶ Καλλιστῦς· κατά τινας δὲ Αἰθέρος καὶ Οἰνηΐδος, ἢ Νικρηΐδος· καθ' ἑτέρους Οὐρανῦ καὶ Γῆς. α'. 123. καὶ α'. 3.

πάν, ἢ ὅτι τῆς ὥρας ἐστὶ σημεῖον, ἥκουσι τὰ πάντος· ὅθεν καὶ προσαγορεύε) Πάν. α'. 3.

παντᾷ, ἀντὶ τῦ πάντη, Δωρικῶς περισπωμένως. η'. 41.

παρὰ, ἢ ὅτι ἔνδ' ὅτε πλησιάτηλα δηλοῖ. θ'. 9.

παράρας, ὁ παρηρτημένος τὴν γνώμην· ἐκ μεταφορᾶς τῶν παρήρων ἵππων. ιε'. 8.

παήροι ἵπποι, οἱ τῷ ζυγῷ μὴ χρησιμεύοντες. ιε'. 8.

παρήνθα, ἐνάησας, ἠνθάνησε. ε'. 120.

παρία λίθος, ἢ ὅτι λίθος λευκή. ς'. 38.

πείκειν, κυρίως τὸ ξαίνειν· ἐνίοτε δὲ τὸ κείρειν. ε'. 98.

πελειάδες, ἢ ὅτι τῆς τῶν Ἀμαζόνων βασιλίσσης δυνατέρες, πρῶτον τὴν χορείαν καὶ παννυχίδα συνεστήσαντο. ιγ'. 25.

πελειάδων ἀνατολὴ, ἢ ὅτι ἀρχομένῳ τῦ θέρους. ιγ'. 25.

πελίδνωμα, ἡ τῦ χρώματος ἐπιφάνεια, ὅτε ὑφ' αἵματος μελανθῇ. ε'. 99.

πέλλα ἀγγεῖον ποιμενικόν. α'. 26.

πέλλαν, τὴν μέλαιναν. ε'. 99.

πέλλαμα, τὸ πελίδνωμα. ε'. 99.

πελοποννησιστὶ, κατὰ τὰς Πελοποννησίους. ιε'. 92.

πενέσαι, ἢ ὅτι Θεόπομπός φησι τὰς δυναδόντας τῶν ἐλευθέ-

ρων, πενέσας καλεῖσθαι παρὰ Θετταλοῖς, ὡς παρὰ Λακεδαιμονίοις εἵλωτας. ιέ. 35.

πεπᾶσθαι, κεκλῆσθαι. ί. 32.

πέπλῳ, ἐνδύματι. ά. 32.

πεποίθω, ἐνεσὼς, ὡς ἀπὸ τῦ δέδοικα, δεδοίκω. έ. 28.

περιβάλλω, τὸ ἐνδύω. ὅθεν ἡ περιβολὴ, τὸ ἔνδυμα. ιά. 19.

περιμήδη, ἢ ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ παρ' Ὁμήρῳ Ἀγαμήδη λεγομένη. β. 16.

περιπέπλαται, περικέχυ). ά. 55.

περονατρὶς, ἀπὸ τῦ περονᾶσθαι ἢ τῆς ἐπωμίδος ἐπιλαμβάνεσθαι, ὡς αἱ Μακεδονίτιδες. ιέ. 21.

πέτδρον, σανίδιον λεπτὸν ἢ τετραμένον, ᾧ καὶ εἰς τὰς ὀρόφυς ἀντὶ κεραμίων πολλοὶ χρῶν). ιγ. 13.

πικρὸς, ἀντὶ τῦ βαρὺς ἢ ὀργίλος. ά. 17.

πίνδος, ποταμὸς Θετταλίας. ά. 67.

πίσα, ἡ νῦν Ὀλυμπιὰς, ἀπὸ Πίσου τῦ Ἀφαρέως, ἢ ἀπὸ Πίσης τῆς Ἐνδυμίωνος θυγατρός. δ. 29.

πίων, κατὰ πολὺ πλύσιος· ἢ πίονος, ἀκάρπου, ἢ λιπαρᾶ, ἢ λαμπρᾶ· μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν εἰς ἄθησιν πιπτόντων ὀφαντικῶν· ἢ πίονα εἶπε τὸν καιρὸν τῦ θέρους, διὰ τὸ ἐν αὐτῷ συλλέγεσθαι τὰς καρπός. ζ. 143.

πλαθάνᾳ, ἐν αἷς διαπλάττυσι τὰς ἄρτυς. έ. 115.

πλακερὸν, πλατύ. ζ. 18.

πλακὸν, τὸ πλατύ. ζ. 18.

πλαταγώνιον. γ. 29.

πλαταγώνιον, τὸ τῆς μήκωνος φύλλον, καὶ τὸ τῆς ἀνεμώνης, ἀπὸ τῦ πλάσσειν, ὅ ἐστι ψοφεῖν· τιθέντες γὰ αὐτὰ κατὰ τὸν ἀντίχφρα καὶ τὸν λιχανὸν δάκτυλον, τύπτουσι τῇ ἑτέρᾳ χφρὶ, ἢ ὕτω σημειοῦν) εἰ ἀγαπῶν) ὑπὸ τῶν ἐρωμένων. ιά. 57.

πλέα, πλήρη. έ. 59.

πλειά-

πλειάδων ὀνόματα, καὶ ὅτι εἰσὶ, Κοκκυμὼ, Πλαυσία, Πρῶτις, Παρθενία, Μαία, Στονυχία, Λαμπαδώ. ιγ'. 25.

ποικιλὶς, ἡ ἀκανθίς. ζ'. 141.

πόλεις Πτολεμαίου, καὶ ὅτι τρισμύριαι, τριχίλιαι, τριάκοντα τρεῖς. ιζ'. 81.

πολιτικοὶ, οἱ περὶ τὰ ἀνθρώπινα καταγιτόμενοι παρὰ τῷ Πυθαγόρᾳ. ιδ'. 5.

πολύγναμπτον, ὕλον, καὶ κάμπας ἔχον. ζ'. 68.

πολυκράτης, ὁ Σαμίων βασιλεύς. ιζ'. 70.

ποπτύζειν, τὸ λεπτοτάτως φωνεῖν τινὰ φυσῶντα τὸν ἐκ τῆς καλάμης αὐλόν· ἢ ἐμπνεῖν. ε'. 6.

ποπτυλιάσδει, συρισμόν τινα συρίζει. ε'. 89.

ποταείσομαι, προσυμνήσομαι. β'. 11.

πότναν, τὴν θεὸν, ἤγουν τὴν κόρην. ιε'. 14.

πραξιτέλεις, καὶ ὅτι δύο· ὁ μὲν ἀρχαιότερος ἀνδριαντοποιός· ὁ δὲ νεώτερος ἀγαλματοποιός. ε'. 105.

πρίηπος, καὶ ὅτι Νύμφης Ναΐδος ἢ Χιόνης καὶ Διονύσου· ὅτι δὲ καὶ κατά τινας ὁ αὐτός ἐστι τῷ Διονύσῳ· καὶ ὅτι λέγεται ὡς βριήπυος διὰ τὰς ἐκβόησις ἐν ταῖς μέθαις, ἢ ὁ προϊέμενος τὸ σπέρμα. α'. 21.

πρόαρμα, καὶ ὅτι πρόαρμά ἐστι τὸ, Ἄρχετε βωκολικᾶς· καὶ ὅτι τὸ αὐτὸ ἐπῳδὴ λέγεται), καὶ ἐπιμελῴδημα. α'. 64.

προσβάλλω, τὸ προσκρύω. ια'. 19.

πρῦσα, ἡ Κῖος ἀπὸ Πρυσίου τῶν Ἀθηναίων βασιλέως. ιγ'. 30.

πρόφρων, ἐπιῤῥηματικῶς· ἀντὶ τοῦ μετὰ προθυμίας. α'. 60.

πρῶκα, τὴν σαγόνα, παρὰ τὸ πρωΐ πέμπεσθαι. δ'. 16.

πρωτότοκος, ὁ πρῶτος τεχθείς. ε'. 84.

πταρμοὶ, καὶ ὅτι τῶν πταρμῶν οἱ μὲν εἰσιν ὠφέλιμοι, οἱ δὲ βλαβεροί. ζ'. 96.

πτελέα, τόπος ἐν Κῷ, ἢ ἐν Ἀρκαδίᾳ. ζ'. 65.

πτελεα-

πτελεαλικὸς οἶκος, ὁ Θεσσαλικὸς ἢ Ἐφέσιος. ζ. 65.

πτολεμαῖοι, ἢ ὅτι τρεῖς ἐγένοντο, ὁ Λαγοῦ, ὁ Σωτὴρ, ὁ Φιλάδελφος. ιζ. 41.

πτύῃ ἐς τὸν κόλπον, ἢ ὅτι τοῦτο ποιοῦσιν αἱ γυναῖκες τὸ νεμεσητὸν ἐκτρεπόμεναι. ε'. 39.

πυθαγορισταὶ ἢ Πυθαγορικοὶ, ἢ ὅτι Πυθαγορισταὶ, οἱ ἀποδεχόμενοι τὰ Πυθαγόρου, μὴ ὄντες δὲ τῆς ἐκείνου δόξης· Πυθαγορικοὶ δὲ, οἱ ὕπω φρονοῦντες ὡς ἐκεῖνος, ἢ καλὰ Πυθαγόραν διαιτώμενοι. ιδ'. 5.

πυρὶ θάλπεαι, παροιμία ἐπὶ τῶν διά τι ἀπολλυμένων. ε'. 31.

πυρναίαις, ὡρίμοις, περιαζούσαις· οἱ δὲ, τὰς ἤδη ὥραν ἐχούσας τροφῆς· ἢ πυρναίας, παῖς τρωξίμοις. α'. 46.

πύργον, τὴν τροφὴν ἔνιοι. α'. 46.

πύῤῥιχος, ἢ ὅτι ἀπὸ τοῦ πυρὸς, πύῤῥιχος κατὰ παραγωγήν· ἢ ὅτι τινὲς παροξυτόνως λέγουσι πυῤῥίχος· ἢ ὅτι ὑποκοριστικόν ἐστιν Αἰολικῶς· ἢ ὅτι πύῤῥιχος τὸ κοινῶς ὀσκάριας· ἢ ὅτι κατά τινας ἀπὸ Πύῤῥου τοῦ Ἠπειρωτικοῦ βασιλέως. δ'. 20.

πύῤῥος, Ἐρυθραῖος ἢ Λέσβιος μελῶν ποιητής. δ'. 31.

πυῤῥοτρίχω, πυῤῥότριχες. η'. 3.

πύξα, καὶ ὅτι δῆμος τῆς Κῶ, ἢ πόπος οὕτως ὀνομαζόμενος, παρὰ τὴν φύξιν τοῦ Ἡρακλέους τὴν ὑπὸ τῶν Κώων γενομένην, ἢ ὄνομα πόλεως. κατά τινας δὲ πόπος ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Φυξίου. ζ. 130.

P.

Ῥαγίζοντι, τὰς ῥᾶγας ἀναλέγουσι, ῥαγολογοῦσιν αὐτὰς, ἐωθινοί. ε'. 104.

Ῥαδινὸν, τὸ ἐπίμηκες ἢ λεπτόν. τὸ ῥεῖα, ἤγουν εὐκόλως, δονούμενον. ια'. 45.

Ῥήγαα,

Ῥήναια, νῆσος ἔτω λεγομένη, ἣν καὶ Δῆλον φασί. καὶ ὅτι τὴν Ῥήναιαν, προσῆψε τῇ Δήλῳ Πολυκράτης ὁ Σαμίων βασιλεύς. α΄. 70.

ῥίον, τὸ ἀκρωτήριον τῆς Πελοποννήσου, ἐναντίως τῷ καλυμένῳ Ἀντιῤῥίῳ τετραμμένον. α΄. 125.

ῥιπῆα, ῥίπτει, τρέπει. α΄. 37.

ῥὶς, καὶ ὅτι ῥὶς λέγεται ἐπὶ ἀνθρώπων, ῥύγχος ἐπὶ κυνῶν, ῥάμφος ἐπὶ ὀρνέων. ε΄. 30.

ῥοδάκινος, καὶ ὅτι τῶν θάμνων ἐστὶν αὕτη, γλυκῶδές τι ἄνθος προϊεμένη· καὶ ὅτι περὶ τὰ γόνατα καὶ τὸν πώγωνα τῶν τράγων πίπτει. ε΄. 131.

ῥόδον, καὶ ὅτι λέγεται τὸ ῥόδον ἀπὸ τοῦ θάτλου ἀπορρεῖν· ῥοῶδες γάρ ἐστιν, ἤτοι φθειρόμενον. ε΄. 93.

ῥόδον, ἐπὶ τῆς γυναικείας ἥβης. ια΄. 10.

ῥοδόπη, ὄρος τῆς Θρᾴκης. ε΄. 77.

ῥοικὸς, καμπύλος. δ΄. 49.

ῥόμβος, ὁ τροχὸς, ὃν οἱ Ἀτλικοὶ κόρυμβον καλοῦσι· καὶ ἐστι τρίγωνος. β΄. 31.

ῥόπαλον, ἀμυντήριον ἑτεροῤῥεπὲς, ἔξ ἑνὸς μέρους ῥοπὴν ἔχον, καὶ βάρος. θ΄. 23.

ῥύγχος, καὶ ὅτι κυρίως ἐπὶ τῶν ὀρνέων· νῦν δὲ καταχρηστικῶς ἐπὶ κυνός. ε΄. 30.

Σ.

Σάθη, ἡ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν ἐκπύρωσις· ἢ σάθη, τὸ μόριον τοῦ ἀνδρὸς, ὅπερ καὶ πέος λέγεται. δ΄. 62.

Σακίται ἄρνες, καὶ ὅτι οὕτω λέγονται, οὓς ἔτι γάλακτος διομένους οἱ νομεῖς τῶν μητέρων χωρίζουσι, καὶ ἰδίᾳ βόσκουσι, καὶ ἐν ἰδίῳ σηκῷ κλείουσι. α΄. 10.

Σαρδόνιον κῦμα, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο εἰς Καρχηδόνας ἐστὶ πλοῦς

ὁ

ὁ κατὰ τὴν νῆσον Σαρδὼ, ὃ καλεῖται Σαρδῶον. ιε'. 86.

σατυρίσκοι. δ'. 62.

σάτυροι, ᾗ ὅτι τὺς σατύρυς οἱ πλείονες φασὶν ὡς ᾗ τὺς Σειλη-νύς, καὶ Πᾶνας, καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς ᾠδῆς πεποίηται τὸ ὄνομα. δ'. 62.

σαῦρος, καὶ σαῦρα, ὅτι ᾗ θηλυκῶς λέγεται ᾗ ἀρ(ενικῶς. ζ'. 22.

σεβασικοὶ, οἱ περὶ τὴν θεωρίαν καταγινόμενοι. ιδ'. 5.

σεσαρὼς, διεσηκὼς τὰ χείλη, ᾗ μειδιῶν. ζ'. 79.

σία, καὶ ὅτι βοτάνη τίς ἐστιν, ἣ ἀνθύλλια ὅμοια σελίνῳ ἐν τοῖς ποταμοῖς τρεφόμενα· ᾗ ὅτι κατά τινας τὰ πρὸς τοῖς ποταμοῖς φυόμενα βρύλα. ε'. 125.

σικελίδας, Ἀσκληπιάδης ὁ Σάμιος, ὡς ἰὸς Σικελίδα. ζ'. 40.

σιμαὶ μέλισσαι, ᾗ ὅτι σιμὰς καλεῖν ἔθος τὰς μέλισσας· τὸ γὺ πρὸς ὑποδοχὴν τῆς ἐργασίας αὐτῶν ἄγγος, σίμβλον καλῦμεν. ζ'. 80.

σίμβλον, τὸ ἄγγος τὸ πρὸς ὑποδοχὴν τῆς τῶν μελισσῶν ἐργασίας. ζ'. 80.

σιμιχίδας, ᾗ ὅτι φασὶν ὕτω τὸν Θεόκριτον λέγεσθαί τινες καθὸ Σιμιχίδου ἦν ἰὸς, ἢ καθὸ σιμὸς ἦν· οἱ δὲ ἕτερόν τινα τῶν σὺν αὐτῷ· ᾗ ὅτι φασὶ τὸν τοιῦτον ἀπὸ πατρίυ κληθῆναι Σιμιχίδυ τῦ Περικλέυς τῶν Ὀρχομενίων, οἵ τινες πολιτείας παρὰ Κώοις τετυχήκασι· καὶ ὅτι τῶν πατρωνυμικῶν ἐσι τῶν ἀπαραλλάκτως ἐπὶ τῶν ἰῶν ὡς ἐπὶ τῶν πατέρων λεγομένων. ζ'. 21.

σιμὸς, ὁ συγκαθημένην ἔχων τὴν ῥίνα, ᾗ ἀνεσηκότας τὺς ῥώθωνας. ια'. 33.

σίμων, ᾗ ὅτι ὕτως ὁ τῦ Ἀράτου ἐκαλεῖτο ἀντερασής. ζ'. 125.

σίτλα, ἐπίφθεγμα βυκολικὸν, ὅπερ λέγυσιν οἱ βυκόλοι. δ'. 46.

σίτλα, ἢ ὅτι παρακέλευσις τοῦτό ἐστι. ε'. 3.

σκαίρειν, κυρίως τὸ σκιρτᾶν· ἀφ' οὗ ἢ σκάρος· ἢ ὅτι νῦν ἀντὶ τοῦ νέμεσθαι, ἐν τῷ, σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ Λάτυμνον. δ'. 19.

σκαλεύω, σκαλίσι καθαίρω. ι'. 24.

σκαλὶς, καὶ ὅτι ἐργαστήριόν ἐστι γεωργικὸν ἡ σκαλὶς, τὸ κοινῶς λεγόμενον σκαλισήριον. ι'. 14.

σκαφίδες, ἀγγεῖα εἰς ἃ καλεῖτίθεσαν τὰς μελικηρίδας. ε'. 59.

σκιάδες χλωραὶ, ἀντὶ τοῦ χλωραὶ σκηναὶ ἢ καλύβαι. ιε'. 119.

σκιάδιον, τὸν πέτασον· ἢ ὅτι τὸ σκιάδιον σκίρρον καλοῦσιν οἱ Ἀττικοί. ιε'. 39.

σκίλλα, εἶδος βοτάνης πάντῃ ἀχρήσου. ε'. 121.

σκιλλοκρόμμυα. ε'. 121.

σκιπνᾶον, Ἐσπερινόν· καὶ ὅτι λέγεῖ ἢ παρὰ τὴν σκίπαν, ἢ παρὰ τὸ κρέφας, ἢ παρὰ τὸν κνίπα. ιε'. 93.

σκοπάδαι, ἢ ὅτι Κρανώνιοι τὸ χθμός· Κράνων δὲ Θεσσαλίας πόλις, ὅθεν Σκόπας ὁ Κρέοντος ἢ Ἐχεκρατίας. ιε'. 36.

σκοπιὰ ὑψηλὸς τόπος· ἐφ' οὗ ἐστί τινα ἱσάμβωνα, τὰ κύκλῳ περισκέπτεσθαι. θ'. 11.

σκύζειν, ἢ ὅτι κυρίως ἐπὶ λέοντος, ὅταν τὸ ἐπισκύνιον χαλάζῃ ὀργιζόμενος· ἐπισκύνιον δὲ ἡ τῶν ὀφρύων κάθεσις. ιε'. 8.

σκυθικὸς πόντος, ὁ λεγόμενος Εὔξεινος. ιε'. 99.

σκύλακες, τὰ μικρὰ τῶν κυνῶν ὑποχορισικῶς. ἔστι ἢ ὅτε ἀντὶ τῶν κυνῶν. β'. 12.

σκύφος, τὸ ποτήριον. α'. 143.

σκῶπες, οἱ νυκλικόρακες· ἢ ὅτι οὕτω καλοῦνῖ ἀπὸ τοῦ φθέγγεσθαι ὡς ἐπισκώπτοντες τῇ φωνῇ. α'. 136.

σμῆγμα, τὸ σαπώνιον. γ'. 17.

σμήνη, τὰ τῶν μελισσῶν ἀγγεῖα. α'. 107.

σμήχω, τὸ καθαίρω. γ'. 17.

ϛαγὼν, ἀπὸ τȣ̃ ϛάζειν. ζ'. 139.
ϛασῶ, ἀντὶ τȣ̀ ϛήσω, Δωρικῶς. ε'. 53.
ϛεῖραι, αἱ εἰς ἅπαν ἄτοκοι. θ'. 3.
ϛέφανοι· καὶ ὅτι τοῖς ϛεφάνοις ἐχρῶντο ἐν τοῖς συμποσίοις, εὐετηρίαν ϗ ἀφθονίαν αἰνιττόμενοι· τὸ γὰρ ϛέψαι, πληρῶσαι. γ'. 21.
ϛιβάδες, ἡ ἐξ ὕλης χορτώδης κατάϛρωσις. ιγ'. 34.
ϛιβὰς, ϛρωμνὴ ἐπὶ γῆς ἐκ φύλλων. ζ'. 67.
ϛοίχημα, ὃ λαμβάνει ὁ νικήϲας. η'. 11.
ϛομάλιμνον, τὴν εἰς θάλασσαν ἐϛομωμένην λίμνην. δ'. 23.
ϛορεσεῦντι, καταϛορέουσι, γαληναῖα ποιήϲȣσι. ζ'. 57.
ϛρόμβος, κογχύλιον, ἀπὸ τȣ̃ συνεϛράφθαι. θ'. 25.
Ϲύβαρις, πόλις Ἰταλίας, ἢ ἀπὸ οἰκιϛȣ̃ τινὸς, ἢ ἀπὸ Συβάρεως ποταμȣ̃. ϗ ὅτι τὸ νῦν Θȣ́ριον καλεῖται. ε'. 1.
συβάρτα, Δωρικῶς κατὰ τὴν γενικὴν, ἀντὶ τȣ̃ Συβάρτου. ε'. 5.
συκίνη ἐπικȣρία, ἡ μηδὲν ὠφελȣ̃σα. ι'. 45.
Ϲύκινοι ἄνδρες, ἤγουν ἀσθενεῖς ϗ ἀχρεῖοι· ὅτι τὸ ξύλον τῆς συκῆς εὔθραυϛον. ι'. 45.
Ϲὺν κακαῖς μανίαις, ἤγουν κακῶς μαινομένην. β'. 136.
Ϲύνοφρυς, ἐς ταυτὸ συναπτȣ́ϲας ἔχȣσα τὰς ὀφρῦς, ἢ δασείας, ϗ συγκεκολλημένας. τȣ̃το δὲ εὐόφθαλμος, ἢ συνετή. η'. 72.
συρακόσιοι, καὶ ὅτι Κορινθίων ἄποικοι. ιε'. 91.
συρίζειν, τὸ διὰ Ϲύριγγος μέλπειν· ϗ ὅτι διαφέρει τὸ ᾄδειν τȣ̃ συρίζειν καὶ τȣ̃ αὐλεῖν ϗ τῶν τοιȣ́των, τῷ, τὰ μὲν, μέλος ἔχειν μόνον· τὸ δὲ ᾄδειν, ϗ ἐπὶ λόγου λέγεσθαι ἐμμελȣ̃ς. α'. 3. ϗ β'. 28.
συρικτὴς, ὁ κοινῶς λεγόμενος τραγῳδητὴς. ζ'. 28.
συρίττω, ἐπὶ τῶν ἐμπαιζόντων· καὶ ὅτι ἀμεταβάτως ϗ μεταβατικῶς. α'. 3.
χαδόνες, τὰ ἐκ τῶν κηφήνων κηρία, ἢ οἱ κηροὶ οἳ ἔχοντες τῶν κηφήνων τȣ̀ς γόνȣς. α'. 147.

χοῖνος,

χοῖνος, τὸ παρὰ τοῖς κοινοῖς βρύλλον. α'. 53.

Τ.

Τάλαντον ὁ ζυγὸς· καὶ τάλαντα τὰ τῷ ζυγῷ σταθμιζόμενα· ὁ πλῆτος. η'. 53.

Τάμιζος, ἡ πιτύα, παρὰ τὸ θαμίζειν, ὅ ἐστι πυκνοῦν τὸ γάλα περὶ αὐτὸ στρεφόμενον. ζ'. 16.

Ταρσοὶ, τὰ κοινῶς λεγόμενα τυροβόλια, καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς τείρω γίνεται. ια'. 37.

τεῖνδε, ἐνταῦθα, Δωρικῶς. ε'. 32.

τέμπη, τὰ ἄλση ἑλληνικῶς· ἐνίοτε δὲ τὸ μεταξὺ Ὄσσης καὶ τοῦ Ὀλύμπου χωρίον. α'. 67.

τετράενες, ἦγουν τετραετὲς, Ἀττικῶς. ζ'. 147.

τέταρος, ὁ Σκύθης ὑφ' ὃν διδαχθεὶς τοῖς Σκυθικοῖς ἐχρῆτο τόξοις ὁ Ἡρακλῆς. ιγ'. 56.

τήλεμος, ὁ παρ' Ὁμήρῳ Εὐρυμέδης ἢ Εὐρύμαχος καλούμενος. ε'. 23.

τηλέφιλον, τὸ φύλλον τῆς μήκωνος, οἱονεὶ φιλέφιλον· καὶ ὅτι πλησιόμενον εἰ ψόφον ἀπειτέλει, ἐδίδει αὐτοῖς σημεῖα ὅτι ἀντερῶν ὑπὸ τῶν ἑρωμένων· εἰ δ' οὐκ ἀπειτέλει, ὅτι μισοῦν). γ'. 29.

τήνα, ἐκείνη Δωρικῶς· οἱ δὲ Δωριεῖς ποτὲ μὲν γράφουσι τὸ τ ἀντὶ τοῦ κ, ποτὲ δὲ τὸ κ ἀντὶ τοῦ τ. ἦν δὲ ἐκεῖνη, καὶ καθ' ἀφαίρεσιν τοῦ ε, κείνη. ἐκβολῇ τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, καὶ τοῦ κ εἰς τ, καὶ τοῦ η εἰς α, τήνα. α'. 1.

τηνεὶ, ἐπιῤῥηματικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα. ε'. 33.

τηνῶδε, ἐξ ἐκείνου τοῦ τόπου, Δωρικῶς. γ'. 10.

τίκτω, καὶ ὅτι τὰ ἀπὸ τοῦ τίκτειν συγκείμενα, εἰ μὲν προπαροξύνεται, πάθος δηλοῖ· εἰ δὲ παροξύνεται, ἐνέργειαν. ε'. 84.

τίς τρίχας ἀπ' ἐρίων ἐποκίζατο; ἦγουν τίς ποτε ἔκειρεν ἀπ' ἐρίων τρίχας; ε'. 26.

τίτυρος, ὄνομα αἰπόλου· καὶ ὅτι τὰς ἀργὰς τιτύρας λέγουσι· ἢ τίτυροι οἱ τράγοι, ἢ οἱ σφληνοὶ, ἢ οἱ Σάτυροι, ἢ ὄνομα πόλεως Κρήτης, ἢ καὶ ἄλλως οἱ τῶν θεῶν πρόσπολοι· καὶ ὅτι κάλαμον λέγουσιν εἶναί τινες. γ'. 2. καὶ ζ'. 72.

τοκάδων, τῶν μητέρων. η'. 63.

τοσσῆνον, τοσοῦτον. α'. 54.

τραγῳδεῖν, τὸ ᾄδειν. η'. 4. καὶ η'. 55. καὶ 61. καὶ α'. 19. καὶ γ'. 38.

τραγῳδητὴς, ὁ ᾄδων, κοινῶς. δ'. 30. καὶ ζ'. 28.

τραγῳδὸς, ἀντὶ τοῦ ποιητής. ζ'. 82.

τριακοντάζυγος, ἡ πολυκάθεδρος, ἢ τριάκοντα καθέδρας ἔχουσα. ιδ'. 74.

τρίοπον, ἀκρωτήριον τῆς Κνίδου, ἀπὸ Τριόπου τοῦ Ἄβαντος. ιζ'. 69.

τρίοψ, ὁ βασιλεὺς τῆς Κῶ, ἀφ' οὗ τὸ ἀκρωτήριον ὠνόμασαι τῆς Κνίδου. ιζ'. 68.

τροφαλὶς, τυρὸς πεπηγὼς παρ' Ἀτλικοῖς. ια'. 20.

τρυπᾶν, ὀχεύειν. ε'. 42.

τρύχνος, εἶδος λαχάνου· νῦν δὲ ἐπὶ τρυφερότητος, ἐν τῷ, Ἀφωνὰ δὲ τρύχνος. ι'. 37.

τυρίσδες, ἀντὶ τοῦ συρίσδις, Δωρικῶς. α'. 3.

τυρόις, παράγωγον. α'. 57.

τυτθὸν, καὶ ὅτι κυρίως τὸ ἐπιτίτθιον βρέφος· παρὰ τὸν τυτθὸν, ὃ σημαίνει τὸν μαζόν. α'. 45.

Υ.

Ὑάκινθος γραπτὰ, ἡ ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ γεγραμμένα γράμματα θρηνώδη, δηλονότι τὸ αἰ αἰ. Σύμβολον τῶν ἐπ' Αἴαντι μυθολογουμένων. ι'. 28.

Ὑβὸς, ὁ συγκεκαμμένος τὸν τράχηλον· ἀπὸ τοῦ κυφὸς, ἀποβολῇ τοῦ κ, καὶ τροπῇ τοῦ φ εἰς β. ε'. 43.

Ὑετὶς, ὅρος καὶ κρήνη. ζ'. 115.

ὕλας

υλας, ϗ ὅτι ὁ Ὕλας υἱὸς κατὰ Σωκράτην Ἡρακλέους· κατὰ τὸν Ῥόδιον δὲ Ἀπολλώνιον Φιλοδάμου ϗ Κήϋκος, καὶ Εὐφορίωνα δὲ Εὐφήμου τῦ Ποσειδῶνος, ϗ ἄλλου καὶ ἄλλυς. ιγ'. 7.

ὕπλαγξ, εἶδος παγίδος· κυρίως δὲ ἡ τῶν δρομέων ἀφετηρία, ὃ κάγκελον ἡμεῖς φαμέν. ν'. 58.

ὗς ποτ' Ἀθηναίαν ἔριν ἤρισε, παροιμία ἐπὶ τῶν τοῖς κρείττοσιν ἀντεριζόντων. ιε'. 23.

ὑφίπτι, ὑποβάλλῃ. δ'. 4.

Φ.

Φάκον ἔψειν, παρ' ὑπόνοιαν, ἀντὶ τῦ κρέας. ι'. 54.

Φάλαρος, ὁ λαμπρός. ν'. 27.

Φάλαρος, ϗ ὅτι ὄρος κατά τινας πρὸς ἀνατολὰς κείμενον· καὶ ἄλλυς δὲ φάλαρος ὁ λαμπρὸς κριός· φαλὸν γὰρ τὸ λαμπρόν. ε'. 103.

φαληριόωντα, τὰ λευκαινόμενα. ε'. 103.

φάσσα, ὄνομα ὀρνέου· ϗ ὅτι ὑποκυάνεον ἔχει τὴν κεφαλήν, ϗ μᾶλλόν γε ἐμπόρφυρον, τῶντε ὀφθαλμῶν λαμπρῶν ὄντων τὸ ἐν αὐτοῖς μέλαν τρογγύλον ἐστί. ε'. 96.

φηγοὶ, οἱ βάλανοι· ϗ ὅτι εἴρηκε, παρόσον πρὸ τῶν Δημητριακῶν καρπῶν, τὺς βαλάνυς ἤσθιον. θ'. 20.

φθονεῖν, ϗ σήμαινε ὅτι ζύνηθες τῦτο τοῖς ποιηταῖς, τῷ φθονεῖν ἀντὶ τῦ μέμφεσθαι χρῆσθαι, ϗ φθόνῳ ἀντὶ τῦ μέμψεως. ζ'. 101.

φθύζειν πλύειν. ζ'. 127.

φιαρωτέρα ὄμφακος, σκληροτέρα ἀώρου σταφυλῆς. ια'. 21.

φιλαίματος, φίλτατος. ζ'. 98.

φιλεχθὴς, ἐς ἔχθος ϗ μῖσος τὺς φίλυς ἄγων, ἢ φιλόνεικος. ε'. 137.

φιλητᾶς ὁ ποιητὴς, ϗ ὅτι Κῶος ἦν τὸ γένος, ἢ, ὡς ἔνιοι, Ῥόδιος, υἱὸς Τηλέφου. ζ'. 40.

φιλοί-

φιλοίφα, φιλοσυνουσιαστά· ὀφεῖν γὰρ τὸ συνουσιάζειν. δ'. 62.

φιλοκέρτομος, λοιδοριῶν φίλος. ε'. 77.

φιλοποίμνιος κύων, ὁ ἐν τῇ ποίμνῃ φιλῶν ἀναστρέφεσθαι. ε'. 106.

φίλος, καὶ ὅτι ἐνίοτε μὲν λέγεται ἐπὶ τοῦ φιλοῦντος· ἐνίοτε δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ φιλουμένου. ς'. 23.

φλάσαιμι, θλάσαιμι. ε'. 150.

φοίνικες, καὶ ὅτι οὕτως φησὶ τοὺς Καρχηδονίαν οἰκοῦντας Φοίνικας· οἱ γὰρ Φοίνικες ἄποικοι Τυρίων. ις'. 76.

φοιτᾷ, ὁρμᾷ· καὶ ὅτι παρὰ τὸ ὁδὸς γίνεται ὁδῷ, τροπὴ του δ εἰς τ ὁ τῷ, πλεονασμῷ τοῦ φ, καὶ ι, φοιτῷ. α'. 49.

φόλος, ὄνομα Κενταύρου ᾧ ἐπιξενωθεὶς Ἡρακλῆς, οἶνον ἔπιε καλὸν ἐκ Διονύσου δοθέντα. ζ'. 149.

φριμαγμὸς, καὶ ὅτι κυρίως ἐστὶ τῶν ἵππων. βληχὴ δὲ τᾶν αἰγῶν καὶ προβάτων. ε'. 141.

φριμάσσεο μεθ' ἡδονῆς σκίρτα, ἢ βρενθύου, καὶ ἐναβρύνου. ε'. 141.

φυκίον, εἶδος βοτάνης ἐν τῷ βυθῷ γενομένης, ἢ τὰ ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς βρύα κοκκινοειδῆ· φύκος δὲ τὸ χορτῶδες τὸ τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα. ζ'. 58.

φύσκος, ὄνομα ὄρους. δ'. 23.

φωλάδες ἄρκτοι, ἢ ὅτι φωλεοῖς οἱ ἄρκτοι χρῶνται, καὶ πολὺν κατὰ τὸν Θεόφραστον χρόνον φωλεύουσι, ἢ ὅτι μόναι τῶν ἄλλων θηρίων οἱ ἄρκτοι τίκτουσι, καὶ φωλεοῖς ἐπικάθηνται· ἢ αἱ κατάστικτοι. α'. 115.

Χ.

Χαίρειν, καὶ ὅτι τὸ χαίρειν, ἐνίοτε μὲν ἐπὶ ἀποδημίας λέγεται· ἐνίοτε δὲ προσαγόρευσιν ἁπλῶς σημαίνει. α'. 116.

Χαλεπὸν χορίων κύνα γεῦσαι, παροιμία ἐπὶ τῶν γευσαμένων ἐφετοῦ τινὸς, δυσαποσπάστως δὲ ἐχόντων τῆς συνηθείας. ι'. 11.

Χαλε-

Χαλεπὸν μαθυσα κύων σκυλοτραγεῖν, παροιμία ἑτέρως μὲν ἐκφερομένη, ταυτὸν δὲ δηλοῦσα. ί. 11.

Χάλκων, ὁ τῶν Κώων βασιλεύς. ζ. 6.

Χανδάνειν, χωρεῖν, καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ χῶ, τὸ χωρῶ, χάδω· καὶ ἀπὸ τοῦ χάδω χανδάνω, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἥδω, τὸ ἀφραίνομαι, ἀνδάνω. ιγ. 57.

Χαὸν, τὸ ἀγαθὸν παρὰ Λακεδαιμονίοις. ἢ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ ἀγενές. ζ. 5.

Χελιδόνιον, φυτάριον πλατύφυλλον, μέλαν, ὡσεὶ χελιδών, ὁ ἅμα τῷ φανῆναι τὴ χελιδόνι, ἀνθεῖ. ιγ. 41.

Χίμαρος, καὶ ὅτι ἀρσενικῶς μὲν ὁ τράγος· θηλυκῶς δὲ ἡ ἐνιαυσία αἴξ. α. 6.

Χῖον ἀοιδὸν, τὸν Ὅμηρον. ζ. 47.

Χλωρὸν γόνυ, ἀντὶ τῆς ἀκμῆς, ιδ. 70.

Χόρια, τὰ κυτλάρια, ἐν οἷς εἰσὶ τὰ ἔμβρυα· ἢ τὰ τῶν ἐμβρύων ἀγγεῖα· ἢ οἱ ὑμένες, ὃς πληροῦσι τοῦ ἀμελχθέντος γάλακτος. καὶ ὅτι χόρια, καὶ αἱ ἀπὸ τῶν ἐντέρων πλεκόμεναι χορδαί. θ. 19.

Χορὸν ἀρτίζειν, χορείαν τύσασθαι. ιγ. 44.

Χροΐζει), συγχρωτιαθήσει), καὶ συγκοιμηθήσει). ί. 18.

Χρόνος καὶ καιρὸς, ὅτι διαφέρει, ἐν τῷ καιρός.

Ψ.

Ψὶ, καὶ ὅτι τῷ ψὶ οἱ Δωριεῖς ἀντὶ τοῦ (ρὶ χρῶν). δ. 3.

Ψάσματα, τὰ ἐπάνω τῆς ῥινὸς φυόμενα ὑδρώδια· καὶ ὅτι σημεῖον ταῦτα ψαδολογίας. ιβ. 24.

Ψιὰς, ἀπὸ τοῦ ψίω, τὸ λεπύνω. α. 1.

ψίθος, ἡ λοιδορία. α. 1.

ψιθύρισμα, τὸ μέλισμα, ἢ τὸ σύριγμα, ἢ τὸ ῥῦμα, ἢ τὸ μινύρισμα, ἢ τὸ λάλημα· καὶ ὅτι τῶν κατὰ μίμησιν ἡ φωνή. α. 1.

ψιθυρίζειν, καὶ ὅτι ψιθυρίζειν λέγουσι) αἱ πίτυς, ὅταν ῥιπιζῶσι,

τῇ σενότητι τῶν φύλλων χιζομένης τῆς πνοῆς. α'. 1.
ψιθυρίζειν, καὶ ὅτι ἐπὶ τῶν ψαδομένων λέγε). α'. 1.
ψίθυρος, καὶ ὅτι λέγε) ψίθυρ ψίθυρος, ὡς μάρτυρ μάρτυρος, καὶ ψίθυρος ψιθύρου, ὡς μάρτυρος μαρτύρου. α'. 1.
ψίω, λεπτύνω. α'. 1.
ψίτλα, ἐπίφθεγμα βυκολικόν. δ'. 45. καὶ ε'. 3.
ψυδράκια, φύσκαι λάκαι ἐπάνω τῆς ῥινὸς φυόμεναι. ιβ'. 24.
ἐκ ψυχῆς, ἐξ ὅλης τῆς προθυμίας, ἢ ἐκὼν καὶ ἀφ' ἑαυτῦ κινούμενος, ἐν τῷ, Βόσκοιτ' ἐκ ψυχᾶς. η'. 35.

Ω.

Ὠδήκαντι ἵνες, Δωρικῶς ἀντὶ τῦ, ὠδήκασιν· ἤγουν γεγαυρισμένος, ἢ πεφυσιωμένος, ἢ ἐξογκωμένος ὤν. ά. 43.
Ὦ, λεύθερε, καὶ εἰρωνείαν. ε'. 8.
Ὤνια, τὰ πωλούμενα. α'. 58.
ὦνος, ὃ δίδωσί τις ἵνα λάβῃ τὶ τῶν πωλυμένων. α'. 58.
ὦ παγὰν, ἐπὶ ἀγανακλήσεως ἡ ἐπίκλησις. ε'. 79.
ὡραΐζεσθαι θρύπτεσθαι· καὶ ὅτι ὕτως παρὰ Μενάνδρῳ. α'. 109.
ὡραῖος, τρυφερὸς, ἢ εὐειδὴς, ἢ ἀκμάζων. α'. 109.
ὥρια, ἔγκαυρα, ἐπιτήδεια· ὥρια δὲ, τὰ διὰ φροντίδος, ἢ φυλακτικὰ, ἀπὸ τῦ ὠρῶ, τὸ φυλάττω. ζ'. 62.
ὥριον ἔτος, ζήτει ἐν τῷ, ἔτος ὥριον.
ὡρίωνος δύσις, καὶ ταύτης πέρι. ζ'. 53.
ὡρόμεδων, ὄρυς ἐν Κῷ ὄνομα· ἢ ὁ Πὰν, ὡς τῶν ὀρέων μέδων· κατά τινας δὲ ὁ ἥλιος, ὡς βασιλεύων τῶν τεσσάρων ὡρῶν τῦ ἐνιαυτῦ. ζ'. 46.
ὡς, εὐθέως. γ'. 42.
ὥτερος, ὅτι Δωρικὴ ἡ συναλοιφή· τὸ γὰρ ὁ ἕτερος, ὕτερος διὰ τῦ υ· ὡς καὶ παρ' Ἡροδότῳ· καὶ ὅτι ἡμαρτημένως ἐξενηνόχε τὸ, ὥτερος· ἕτερος γὰρ ἄλλος ἐκ πλειόνων, ἐν τῷ, Τάχ' ὥτερος ἄλλον ὀνασεῖ. ζ'. 36.
ὤχετο φεύγων, τρέχων ἀπῆλθε. β'. 152.

ΤΕΛΟΣ.

CMC
MVSEVM
BRITANNICVM